
ప్రకటనము

—:o:—

ఈ గ్రంథము, ఇతర గ్రంథములును వలయువారు ఈ దిగువనుండు
విలాసము గలవారికి జాబులు వ్రాసి, పీ. పీ. పోస్టుద్వారా తెప్పించుకొనవచ్చును.

ఆంధ్రావల్లిషింగు హౌస్,
వేపేరి, మదరాసు-7.

విజ్ఞప్తి

శ్రీకృష్ణ దేవరాయసభాలంకారములైన యష్టమహాకవులలో నొకఁ డని పేర్కొనఁబడినవాఁడును, ప్రథమశాఖియనియోగిబ్రాహ్మణుండు నగు తెనాలి-రామకృష్ణమహాకవివరునిచే రచియింపఁబడిన దై, “పాండురంగ సుకవిపద్యంబు హరువును” అనునట్లు పదసందర్భమునను, వర్ణనావైలక్షణ్యంబునను నిరుపమానంబై, శ్లాఘ్యతరకవిత్వశైలి గల దై విలసిల్లు “పాండురంగమాహాత్మ్యము” అనఁబడు నీయపూర్వమహాకావ్యము, లోఁగడ నయిదుమాఱులు ముద్రింపఁబడియుండెనుగదా! అక్కలంబున ముద్రితంబులైన ప్రతు లన్నియు విస్త్రంబులగుటంజేసియు, ఏతద్గ్రంథాభిమాను లగు సుజను లనేకులు పదేపదే కోరుటంజేసియు, ఇప్పుడు మరల యథోచితంగాఁ బరిష్కృతంబై లఘుటీకతోడ నాటవతుారి ముద్రింపఁబడియె. ఇం దేమేని పొరపాట్లుండినను గుణగ్రహణ తత్పరు లగుదోషజ్ఞు లిట్టిస్థాలిత్యంబులను దిద్ది మమ్ముఁ గృతార్థులను జేయుదురని పదింబదిగఁ బ్రార్థింపఁబడుచున్నాఁడు.

దీనిని “పాండురంగవిజయ” మనియుం జెప్పుదురు. శ్రీధరవచనవారగుణచేష్టితప్రతిపాదకంబైన యీ ప్రబంధరాజము, విహారి - వేదాద్రిమంత్రికి అంకితము గావింపఁబడినది. ఇందు స్కాండపురాణాంతర్గతం బగు జైత్రదైవత తీర్థమేళనంబు గలపాండరీకస్థలమాహాత్మ్యము వర్ణింపఁబడియున్నది.

శ్లో. ప్రహ్లాద వారద పరాశర పుండరీక వ్యాసాంబరీష శుక శాంక భిష్మదాగ్ధ్యకా,
యశ్శాంగదాష్టన వసిష్ఠవిభీషణాదీక పుణ్యానిమాక పరమభాగవతాక స్మరామి.”

“మ. సురకర్మండిహారణ్యైర్హిమకు వ్యా - మకా కానకుకా శ్రీపరా
శరు యశ్శాంగదు సంబరీష సరమా - జానికా వసిష్ఠం బురం
దరపుత్రుకా శుకు దాల్భ్య భిష్మ పెజంగం - దం జేయుడుదృక్తిక
త్పరుఁ డీపుణ్యుడు పుండరీకు డితనికా - భావించు మోపులనా.”

అనునట్లు పరమభాగవతండుగు పుండరీకమహర్షి చరిత్రంబును, అనేక పరమభాగవతోపాఖ్యానంబులునుం గలిగి, పరమధర్మగుబులను, పాండురంగహ్వయంబున విలసిల్లునర్వేశ్వరునికల్యాణగుణంబులనుం బ్రతిపాదించుటంజేసి జ్ఞానభక్తి సాధనంబై ఇహపరపురుషార్థప్రదంబైన యిష్టహాగ్రంథమును భాషాభిమానులు బోధకులు బుభుక్షువులు ముముక్షువులు నగుసుజను లంభఱును గొని పరించి యానందింతురుగాక.

విషయ సూచిక

— ౦౩ —

ప్రథమాశ్వాసము

సంఖ్య.	పుట.
౧. శ్రీకృష్ణప్రార్థనాదికము.	౧
౨. కృతిపతిసంకావతారాభివర్ణము.	౬
౩. వ్యవర్తకములు.	౧౫
౪. కథాప్రారంభము.	౧౬
౫. కాశీపురివర్ణనాదికము.	౧౧
౬. అగస్త్యమహామని సామిమలకు పెడలుట.	౨౦
౭. కుమారస్వామి అగస్త్యునిమనులతోఁగూడ రజతగిరికిఁ జనుట. ..	౧౧

ద్వితీయాశ్వాసము

౮. కుమారుండు సర్వోత్కృష్టుడైనవత షేత్రతీర్థంబులు మూఁడునొక్కచోటనుండు స్థలమును దెల్పుమని శివుని ప్రార్థించుట.	౪౧
౯. శివుఁడు, పార్వతీ కుమారులకు పాండరీక స్థలమహిమదెల్పుట.	౧౧
౧౦. పుండరీక మహామని చరిత్రము.	౪౨

తృతీయాశ్వాసము

౧౧. నిగమకర్మ పాఖ్యానము.	౫౬
౧౨. నృసింహతీర్థాదుల ప్రభావము.	౧౧
౧౩. శ్రీకృష్ణవతార చరిత్రము.	౧౨౨
౧౪. శ్రీరాధాదేవీ చరిత్రము.	౧౨౩

చతుర్థాశ్వాసము

౧౫. కాకము, హంసము, చిలుక, పాము, కేసరిగ, ఆవు, అనునవి మోక్షంబునొందినకథ. ౧౫౩	
౧౬. ముక్తియందు పతివ్రతాస్త్రీ చరిత్రము.	౧౫౮

పంచమాశ్వాసము

౧౭. భర్మరాజు తమ్ములతోఁగూడ పాండరంగ షేత్రమునకుఁ బోయినకథ.	౧౯౦
౧౮. ముకర్మపాఖ్యానము - పద్మతీర్థ ప్రభావము.	౧౯౫
౧౯. అయ్యలకు, నియ్యకులను మునికుమారుల చరిత్రము.	౨౦౮

శ్రీ పబ్బరాయనమః

పాండురంగ మాహాత్మ్యము

ప్రథమాశ్వాసము

— శ్రీ కృష్ణప్రార్థనము :—

కాంతామశః గన్మోఽంగి మది ధాత్రి మంచినక దత్తితి
శ్రీ కాదంబిని మీఁగి కుబ్జే ననఁగా శ్రీహస్తిముం దాల్చి ము
ల్లొకఁగు లొప్పదలిండు కృష్ణుఁడు దయాళుఁ డీలు శ్రీవైష్ణవ
స్వీకారార్హు విరూపక్షపట్టణపతి వేదాద్రిమంత్రీశ్వరుఁ.

౧

— లక్ష్మీప్రార్థనము. :—

సీ. అవతారమందె నే యఖిలై కజనయిత్రి, కలశరత్నాకరగర్భసీమఁ
దోఁబుట్టువయ్యె నే తులిత కాంచనవర్ణ, వెలఁగి వెన్నెలకాయు వేల్పువకును
నొయకఁముంగు నే పరసావసనము ర్తి, చక్రిశాహామధ్యసాధనీధి
సఖిషేకమాడు నే యఖివర్ణలఁచార, గగ్గజాసితమౌ తేటసిట

తే. ఎవనిధానంబు లేదేవి జవణినిరకు, లమ్మహా దేవి శ్రీదేవి యాదిలక్ష్మీ
సగంశుభదృష్టి రామానుజయ్యసుతుని, నాదరించు విరూరి వేదాద్రినాథు.

౨

— బ్రహ్మస్తుతి. :—

ఉ. మాదికి మీరు సంచ వెలి మాపుపయిఁ మురువై నజోదుచే
భద్రమయాత్మచే భువనపాలనభేలనుచే సరస్వతి
ముదితవక్త్రుచేత నలుమోములవేలుపుచే విరూరి వే
దాద్రిచమూవిభంగు గను న యువు శ్రీయు నిరంతరాయముఁ.

౩

— సరస్వతి స్తుతి. :—

శా. కద్రూజాంగదుః డగ్గబుట్టువు శరత్కద్రుబిసచంద్రికా
చిద్రూపాంచిత పద్మగర్భముఖరాజీవావళిహంసి వ
ర్ణదాహ్లాదలకిరి శరద కృపక రామానుజమాత్యు వే
దాద్రిస్వామికి నిచ్చు నిచ్చలును విద్యాబుద్ధివాక్సిద్ధులక.

౪

అనుట. ౧. శ్రీకాంతామశః = లక్ష్మీదేవిని. కన్మోఽంగి = పంచించి. ధాత్రికా = భూదేవిని. మంచినక = మన్నింపఁగా రిత్తితిశ్రీకాదంబిని = అభూగియొక్క కాంతిసంపదయనెడి మేఘపక్షి. శ్రీవత్సయనా = శ్రీవత్సయన అనెడి తొమ్మునందలివచ్చును. పాదగించు = వృద్ధిపొందించు || ౨ || తులిత = పుటముపెట్టిన. వెలఁగి = స్వోచ్ఛ మైన || ౩ || మాది = మాదిరి నిరంతరాయము = నిత్యమైనకుభావమాక్రియ = విఘ్నము

— ౧వ స్తుతి —

ఉ. ఈచిగురాకు నీప్రసవ మీపువ్వుఁడేనియ యెగఁగి యొప్పిడిఁ
జాచితిరే యటంచు దనచుట్టు సుకాగులు గొల్వఁగాఁ గప
ర్దాచితచంద్రగాంగజు మైన శివాహ్వయఁల్పశాఖ వే
దాచలమంత్రీకీర్తకలశాబ్ధిని వెన్నెలమాఁక్కి నాచున్.

— ౨వ స్తుతి —

ఉ. చిగ్రసవేది యా కొదనుచిక్కికు విష్ణుసహస్రనామగాల్
ముద్రతి మోము మోవి నిడి మున్నుచు గోగున మేను గువ్వవఁ
భద్రనిధానమై వెలయు పర్వతకన్య విరూరిమంత్రి వే
దాద్రికి విష్ణుభక్తి మహిమాతిశయం గానయంటు నీపుత్ర.

— ౩వ స్తుతి ప్రార్థనము —

సీ సూత్రవతీదేవి సాబగుపాలిండ్లపై, మలుపచ్చిగండంపు వలపుతోడ
శిరసులు వంచ విర్జరతోటిఁ బనిగొను తపనీయవేత్రహస్తంబుతోడ
బని యేమి యని విన్నపముసేయు సుననోరఘములయన దవ్యాయుధములతోడ
బ్రహ్మాండతోటల పాదపత్రములెల్లఁ గనియున్ని నిద్రంపు మనసుతోడ
తే. శాక్తి రెండవమూర్తియై జగములేలు, మునిమనోహరి శ్రీసేనముగిరినారి
చేయుపనులెల్ల సఫలముల్ చేయుఁగా మలరి రాసహనుజయ్య వేదాద్రపఁగి

— ౪వ స్తుతి —

శా.మీఁదం దారధరాధరంబు గల యామేరు న్నగంజాలి లి
త్రాదృక్తుండరుచి స్థలిర్చు ఖగయాధనామి హేమప్రభ
ప్రాదుర్భావశుభప్రభంకు మచుచు న్రామానుజామాత్య శ్రీ
వేదాద్రిశు విరూరిమందిరు జగద్విఖ్యాతికీర్తకృత్.

— ౫వ స్తుతి —

సీ. ధరణీభరముదాల్చు తన చేవయంతయు, భుజవర్తియగుటకు
మునుమిన్నుగనియైన తనప్రజ్ఞయంతయు, మతివిశేషమునగు మన్తరచి

లేమి ||౪|| కద్రూజాంగదు = శివుని చిద్రూపాలితి = జ్ఞానస్వరూపముచేత సిద్ధిపడి. ఇంద్రాక్ష
ఫలకీరి = వల్లములనెడి ద్రాక్షాఫలములకు చిలుక ||౫|| ప్రగవము = పువ్వు. కపటాచిత చంద్రగాంగ
జలము = జటాతాలముచే కప్పబడిన చంద్ర, గంగాజలములకల ||౬|| చిద్రసవేది = జ్ఞానసారము
నెఱిగినది. ముద్రతిక = సంహారకతోడి ఆగ్రక్తితో మున్నుచున్ = ముంటున్నప్పుడు ||౭||
సాబగు = అందము. మలుపచ్చి = కొంచెముతడిగాఁగిది వెలపు = కానక. పనిగొను =
నియమించు. పాదపత్రములు = అధికారిములు నేనముచిలియారి = నేనాని : వివృత్యనుఁడు ||౮||
తారధరాధరంబు = రెండికొండ. తత్రాదృక్తుండరుచిక = దానినిసోలిన ముక్కుయొక్క

— . కృష్ణా . —

— : సర్వవిపశంసాదికి గు. . —

ప్రకాశమతో ||౯|| పొంగుచుది = జలపట్టి. మునుమిచ్చునది = వేదములకు ఉనిగివట్టు. మర్త్య
 కంది-- పట్టిన నేరే. నవ్వలేనిది = వ్యాపంచేసి ||౧౦|| నునపచ్చి = మిక్కిలి కచ్చిగాఉన్న
 ||౧౧|| ఘట్టమునుతొ = పిండదేశమునది అచ్చుట్టిన = ఏర్పడినది ||౧౨|| క్షిప్తవల = క్షిప్త
 కారము మగల ||౧౩|| యావతకళామణి = శ్రీసముదామునందు శిష్టరాంబ. మాటియు = మఱుగ

క. రవణింతు నొక్క శ్రీభా, గవతచరిత్రంబుఁ బరిమకల్యాణసము
ద్భవభవనంబుఁ జతుర్దశ, భవనమహారత్నసూత్రముగఁ దగుసరణిన్. ౧౮

వ. అని యిట్లభినవప్రబంధనిర్మాణకౌతూహలాయ త్రిచిత్తుండనయి యే నున్న
సమయంబున. ౧౯

సీ. తనకులాచారవర్తన వైష్ణవాచార, పర్యాయయుల కొజ్జబంతిగాఁగఁ
దనసూన్యతము పురాతనసత్యనిధులయు, న్నతికిఁ బునఃప్రతిష్ఠితముగాఁగ
దనబుద్ధి-సీతిశాస్త్రరహస్యములు తెల్ల, ముగఁదెల్పు వ్యాఖ్యానముద్రగాఁగ
దన వ్రాయుగంటంబుమొనవాడి విశ్వంభ, రాప్రజలకుఁద్రాణరక్షగాఁగ

తే. వెలయు మంగయగురువభూవిభుని పెద్ద, సంగభూపాలమణి వ్రాయసప్రవృత్తి.
జయయుతుండైన రామానుజయ్యసుతుఁడు, భద్రగుణసీరి విరుల వేదాద్రిశౌరి. ౨౦

మ. కవులుం బౌరకులున్ బ్రధానులు నలంకారిజ్ఞులున్ బ్రాజ్ఞులున్
ధవళాక్షు ల్బజయింప నిండుకొలువై తారేందుతారావళీ
ధవళంబైన సువర్ణకుంభయుతసాధంబందు నావాసమై
వివిధామ్నాయపురాణగుంభనకథ ల్విండున్ బ్రమోదంబున్. ౨౧

క. నను రామకృష్ణకవిఁ గవి, జనసహకారావళీవసంతోత్సవసూ
క్తినిధిఁ బిలిపించి యర్హా, సనమునఁగూర్చుండ బనిచి చతురత నినియన్. ౨౨

సీ. తగసంస్కృతము తెనుంగుగ జేయఁ దెనుఁగుసంస్కృతముగ జేయంగ జతురమతివి
నలుదెఱంగుల నెన్నఁగల కావ్యధారల, ఘనుడ వాశువునందుఁ గరముమేటి
వఖలభూమిపాలకాస్థానకమలాకరోదయతరుణసూర్యోదయుండవు
శైవవైష్ణవపురాణావళి నానార్థములు సీకుఁ గరతలామలకనిభము
లంద్రభూమికుచాగ్రహారాభమైన, శ్రీతెనాల్యగ్రహారనిర్ణేత వగ్ర
తాళకాళోకిలమ వీవు సరసకవివి, రమ్యగుణకృష్ణ! రామయ రామకృష్ణ! ౨౩

పఱచియు. సీటికంపుక = కాస్తభుజిని ॥౧౪॥ కప్ప = మచ్చ ॥౧౫॥ చాయ = పండు ॥౧౬॥
రూఢి = ప్రసిద్ధి. గరిమంబు = గౌరవము రణి = భవని-మాయుట. అగ్గవమేఖల = భూమి
॥౧౭॥ ౧౮॥ రవణింతున్ = కావించును. ॥౧౯॥ ౨౦॥ ఒజ్జబంతి = ఉపాధ్యాయులు పెట్టెడి
మేలుబంతి. వ్రాయసప్రవృత్తి = వ్రాయునట్టివని ॥౨౧॥ తారేందు తారావళీ ధవళంబైన =
రజతము, మంద్రుండు హరములవలె తెల్లనైన ॥౨౨॥ కవిజనసహ... నిధి - కవిశ్రవల నెడి తియ్యమామిడి
చెట్లచాయనకు వసంతకాలమువలె వేడుకయై మంచిమాటలను స్థాపియింపనిని - కవులకు అను
రాగము పుట్టించెడి మంచిమాటలుగలవానిని ॥౨౩॥ ఆశువుండున్ = వడిగా కవిత్వముచెప్పు
యందు. భూమికుచాగ్రహారాభము = భూదేవియొక్క స్తనముల పైనుండెడి ముత్యాలపేరునుపొలివది.
అగ్రకాళకాళోకిలమవు = ప్రథమకాళున నెడి వృక్షమునకు రోవెలయైననాడవు. రమ్యగుణకృష్ణ =

క. కాండిన్యసగోత్రుడ వా, ఖండలగురునిభుడ వఖలకావ్యరససుధా
మండనకుండలుడవు భూ, మండలవినుతుడవు లక్ష్మీనూవరితనయూ | ౧౮

క. యశముగలిగించు నీ మృదు, విశిష్టోక్తులఁ జాండరీకవిభుచరణిఁ జతు
ర్థశభవనవినుతముగ శుభ, వశమతి నాపేర నుడువు వరత త్వనిధి! ౧౯

ఉ. స్కందపురాణనీరనిధి కాస్తుభ మైత్రువు విను దేవకీ
నందను సత్కథోద్యమము నవ్యకవిత్వకళాకలాప సు
కుండసముక్త ఘటించి కడుఁగ్రొత్తగుసామ్యునిఁగించి విష్ణు సే
వం తులకించు నప్పరమవైష్ణవకోటి నలంకరింపుచూ! ౨౦

మ. ఉదయం బస్తనగంబు సేతువు హిమవ్యాహంబునుం జాట్టి రా
విదితంబైన న్నహా మహాంధ్రకవితావిద్యాబలప్రాధి నీ
కెదురేరీ సరసార్థబోధకు టనాపేలాపరిష్కారశా
రవ నీరూపము రామకృష్ణకవిచంద్రా! సాంద్రకీర్తిశ్వరా! ౨౧

వ. అని సంభావించి కనకాంబరాభరణంబులం బ్రనామించి యీ ప్రధాన
పంచాననుండు. ౨౨

మ. పలుకుందోయ్యలిహాలికాంతి కెనఁగల గాగలు నయ్యుగతి చె
క్కులఁబోలుం దెలనాకు లయ్యువిదపల్కులవంటి కప్రంపుఁ బ
ల్కులతోఁగూడిన వీడియం బొసఁగె నాకుం బద్మనాభార్చనా
కలనాపావనహస్తకంకణయుణ త్కారింబు నోరంబుగఁ. ౨౩

వ. ఇట్లు లోకోత్తరగుణోత్తరుం డగు నాప్రధానశేఖరుండు పరమపురుషపరికర
చరిత్రంబునకు నధీశ్వరుండగుట తీర్థంబును న్నార్థంబును, జానులు, నేపర
ప్రసాదంబును బుణ్యంబునుం బురుషార్థంబును నయ్యె నగృభ్యుదయంబునకుం
గీర్వాణాచారంబుగాఁ గృతిపతివంశావతారం బభివర్ణింపఁబూని, ౨౪

మనోహరములైనగుణములయందుఁ గృష్ణుఁడా ||౨౫|| కావ్యరససుధా మండనకుండలుడవు - కావ్య
రసమనెడి అమృతమే అలంకారముయిన చెవిపోగుగాఁగలవాడవు ||౨౬|| మృదునిశ్శబ్దక - -
నులభోచ్చరణమును తేటదమునుగల సూటలతో ||౨౭|| నీరినిధి = సముద్రము. తులయించు - ప్రకా
శించు ||౨౮|| హిమవ్యాహంబు = హిమాలయము. ప్రాధి = నేర్పు, సరసార్థ ... స్కంద = రసవంత
యైన అర్థముయొక్క తెలివినిహస్యబయనెడి విలాసదేవ్యయే ఆభరణముగాఁగలది గానఁ = సరిస్వతి
||౨౯|| సంభావించి = సన్మానించి ప్రసాదించి = ఇచ్చి. ప్రధానగంగానందుండు = మండ్రశ్రేష్ఠుఁడు
||౩౦|| పలుకుండోయ్యల = సుస్వతి లాగాలు = చక్క పలుకుట తలనామము = బిల్వనిగమామము.
కప్రంపుఁబల్కులతో = కరువుఁ పుఁబలుకులతో వీడియంబు = తాంబూలము తోగంబుగఁ =
అతిశయంపఁగా ||౩౧|| లోకోత్తరగుణోత్తరుండు = లోకమునందు మేలైనగుణములచేత అధిష్ఠుఁడు.

— కృతిపతి నం: విగా: సోమ్యము —

సీ. మిగులఁ గన్నోదనిన బిగున యెక్కుఁగుగాని, కరుణాకటఁజుపీక్షణమువాఁగు
దంష్ట్రావిటంకవర్ధనమ యెక్కుఁగుగాని, ముష్టదండదురు నేలు మోమువాఁడు
నరమృగ దేహవిస్ఫురణ మెక్కుఁగుగాని, బహుక్రోధోమిదనరూపంబువాఁడు,
దైత్యుడండించు నుద్ధతియె యెక్కుఁగుగాని, శ్రేణిదనావళిల రక్షించువాఁడు ౩౧

తే. నాఁగ గరుడాద్రసింహాసననుననుండి, యెల్ల దగిముల నేలు లక్ష్మీశ్యరుగడు
శ్రీయహోబలనరసింహనాయకుండు, శరమరణగోత్రసుంధిరక్షణ మొనర్చు.

చ. జరరవసత్ప్రిపంచసురస త్తిహళిల్లు డశేషయోగిరా
ణ్ణరహృదయండు మానిదనమ్మాస్య డు ధన్యుఁడు ముక్తకామిని
కరినకుచద్యయానిపితకాంచనమాలికపేళికిల్లు డా
శరమరణార్షి శేఖరుఁ బ్రశంస యొసర్పదగుం జగంబులన్. ౩౨

తా. ఆవిర్భావమునొండఁ దత్కులమునం దప్యహతైశ్వర్యల
క్ష్మీవంతుండు విహారిక ర్త సచివశ్రేష్ఠుండు విద్యాహయ
గ్రీవుం డన్నయమంత్రి యవ్యభుని సత్కీర్తు ల్విజృంభించు న
ద్యావాపృథ్వీకాశపుంఖత నిజవ్యాపారపారీణతిన్. ౩౩

ఉ. ఆసచివావతంసముకులాంగన చెల్వగు లక్ష్మమాంబ గౌ
రీసతియో యదుంధతియొ రేవతియో యల యాదిలక్ష్మయో
వాసపురాణియో యనఁగ వాసియువన్నెయుఁ గల్గి కీర్తులన్
జేసినమూర్తి మేలు పతిచి త్తమువచ్చిన సచ్చరిత్రలన్. ౩౪

ఉ. అన్నయలక్ష్మమాంబనుతు లర్ధినిధానము తిప్పరాజు, సం
పన్నుండు రంగరాజు, బ్రతిభానిధి గుండమరాజుఁ బొల్చి రా

పరిర = పరివారియొక్క. బాదులున్ = బాటిపువ్వులును అభ్యుదయంబునకున్ = మేలు
పొందుటకు. కల్యాణాచారంబు = శుభమునకుఁబుట్టెన నడవడి ||౩౧|| మిగులన్ = తొప్పలను
మించ - మిడిగ్రుడ్లతో. దంష్ట్రావిటంకవర్ధనము = ఇంటిముంజూరునందలి పావురాగూండ్లవలెగాన
వచ్చెడి కోఱలపెంపే. విస్ఫురణము = ప్రకాశము. ఉద్ధతి = నిక్కు ||౩౨|| జరర...తుల్యుండు =
కడుపునందువాసముచేయుచున్న లోకములుగలవాడైన విష్ణుదేవునితోఁగూనుండు అశేష...యుండు
= ఎల్లయోగీశ్వరులకు మర మైన మనసుగలవాఁడు పేళికిల్లుండు = మునునిబోలినవాఁడు ||౩౩||
ఆవిర్భావమునొండఁ = పుట్టెను. అప్యాహతిము = వర్ధిల్లుకొనిన విద్యాహయగ్రీవుండు =
చదువునందు హయగ్రీవుడైనవాఁడు ద్యావాపృథ్వీకాశపుంఖత = అకాశమునకు భూమికి
నడిమియొడమును నందులేనిదిగాచేయునట్టి తనపనులయొక్క పారిమును ముట్టుటచేతను ||౩౪||
కులాంగన = గృహిణి - పెండ్లాము. వాసి = గొప్పతనము. పన్నె = పొగడ్త. చెల్వగున్ = ఇది

సన్నతభాగ్యవర్ధనుల సన్నతి శౌర్యము ధైర్యము స్వయా
భ్యన్నతి నీతిరీతి జయ మొప్పును నేర్పును నెన్ని గాఢమే?

37

క. ఆ మువ్వరిలో రంగను, ధీమణి దీపించె వంశతిలకం బుంపుక
శ్రీమహతిగంగమాంబి, రామారాణీయరాగరసరంగిణిండై.

38

క. ఆ రంగరాజకీర్తలు, శ్రీరంగనివాసహాసశివకరలక్ష్మిం
శరంగం గిగుచు నసానుల, గంగింగా నెగుచు నతిని గాహసి యని.

39

సీ. శ్రీమదష్టాక్షరీసేవై కనిపుండు, సార్వభౌమరసం కేళి వేది
పరిచితిదివ్యప్రబంధసంధానుండు, మహతిసౌదర్మమునువిడుగడు
నవ్యవైష్ణవపురాణచతుష్టయజ్ఞుండు, నిజసమయావననిపుణబుద్ధి
సరస్వరామాయణసప్తకాండజ్ఞాత యీ? వంచారు స్తవాభిశోభి

39

తే సలినిధిజాలజంఘాల జలవిశాల భూలీపాలీభరాళీక భూమిభూమి
శంకితాత్మప్రతాపవై శ్వానరుండు, గంగమావ్రాణవిభుఁ యొప్పు రంగరాజు.

తే. దశరథేశ్వరుభార్యయై ధన్యమహిమ మున్ను కౌసల్య శ్రీరాముఁ గన్నకరణి
రంగయామాత్యునతియైన గంగమాంబు మితిమదున్మంత్రిశ్రీరామమంత్రిగనియె.

క. ఆరామరాజవాహిని, వారాకర మొకటిగాఁ జెప్పెముగి మున్ను
శ్రీరామరాజవాహిని, వారాన్నిధులేడు చాటి నర్తలు నవలనె.

40

సీ. పుడమిపై నడనేర్చి యడుగుఁ బెట్టును నాఁడె, ధర్మంబుంబుపాదముల నిలిపె
జలివిలిపలుకులు పలుకనేర్చిననాడె, సత్యభాషాహరిశ్చంద్రుఁ డయ్యె
వడుసమీచిటివ్రాలు వ్రాయనేర్చిననాడె, కమిచి దిక్కులజయాంకములువ్రాసె
ముఖ్యవ్రతస్ఫూర్తి ముంజింగట్టెనునాడె కవులబ్రోసుటకుఁ గంకణముగట్టెరంగ

తే. సంబమాంబికఁగ శ్యాణమైననాడె, వాసిగఁగ నర్తలక్ష్మికి నేనవెట్టె
ధైర్యహేమాద్రి ప్రజ్ఞ శాస్త్రపునూద్రి రంగయామాత్యవసుని శ్రీగాంధీసుంధరి.

క్రియాపదము || 37 || అగ్ని నిధానము = యాచకులకు నిధి. అన్నయాభ్యున్నతి = అగ్నితాండవము || 38 || 39 ||
శివకర = మేలుకులుగి జేయునట్టి ఎనుమక = తలుపును. బాహసి = చేరికత్తి || 39 || సంపాదించె =
ఏర్పాటు తెలిసిననాడు. పరిచి = అలవాటు చేయఁబడిన. సార్వభౌమమహిమండు = సుదర్శను మంత్రిము
సతీరణి వాఁడు నవ్య = సుగంధద్రవ్యము గలదగువాఁడను దీక్షితులకొనుటయందు.
సలినిధి = సముద్రము జంఘాల = మక్కిరివడిగావున్నట్టి, భూలీపాలీభగ = భుక్తు గాఁగఁబోయె
అతిశయమనెడి అళి = అబద్ధపు భూమి = మిక్కిలి అత్యుప్రతాప = తన ప్రతాపమనెడి. శ్రీశ్వా
నరుండు = అగ్నిగలవాఁడు ప్రాణవిభుఁడు = పెనిమిటి || 37 || సుదన్మంత్రి = బృహస్పతి || 40 ||
వాహిని = నేనవాగ్దాటి. వారాన్నిధులు = సముద్రములు. || 40 || జలివిలి = కొంచెము వచ్చిరాని. కమిచి
= అక్రమించి. ముంజి = దర్భమొలత్రాడు. ముంజింగట్టెనునాడె = తిపయనమునాడె. కల్యాణము =

సీ. సంహృతాంహస్సూర్తిసింహాసనుండు నృసింహవిక్రము గు నృసింహశైరి
త్రయ్యంతవాసనాగ్రహబుద్ధినోయ్యారి, యొయ్యారి రామానుజయ్యగారు
గంగాతిరంగసారంగలా ఛనదీప్తి, బొంగు చిర్తికరాజు రంగరాజు
ఇరణాగతత్రాణకీడుణాచరణకేలి, వరదరాజులఁబోలు వరదరాజు

తే. ననఁగ శ్రీరామవిభునిఁ నంబునుకును, గలిగి రామచంద్రతారాగ్ధ గతిఁ బ్రసస్తి
నలుపు రాత్మజ తాదార్యసలిలనిధులు, భజనశాయికి నాంగుభుజములన్లు. ౪౨

తే. అందు నగ్రజుఁ డఖలవిద్యావినోది శ్రీనృసింహస్వస్త్వప్రసింహ మలరు
లీల లక్ష్మమ్మ తనకు నిల్లాలుగాఁగఁ జేలఁగె లక్ష్మీనృసింహవి శేషముడ్ర. ౪౩

క. శ్రీనరసింహుని లక్ష్మీ, మాననాకి వెంగళాఖ్యమంత్రీశ్వరుడఁ
గోనప్పయు ననఁడగు వి ద్యానిధు లిరువురును బుత్తులై మని రవనిక. ౪౪

క. నయవీనయంబులకై వడి, జయ తేజములట్లు విభవశమములక్రియ న
వ్యయయశులు వెంగళయ రో, నయ లిరువురు వెలసి రవనినాధార్పిశులై. ౪౫

క. ఆవెంగళ మంత్రీశ్వరు, దేవికి శ్రీ యాబళాఖ్యతిలకవతికి
ధావిభుదేవేరియు నల, కావేయు నీడుజోడు గారివకళలన్. ౪౬

క. గానకళాతుంబురుఁ డనఁ గా న మవిద్యావివేకగౌరవలక్ష్మీ
జాని యనంగా నిద్ధరఁ గోనప్రభుఁ డొప్ప మంత్రీకులతిలకంబై. ౪౭

తే. ఆవిదేహాధిపతిపుత్రి యాశ్చభార్య గాఁగ విఖ్యాతి బొందు రాఘవునికరణి
రాఘవాం శాధినాథుఁడై శ్లాఘమూరు, శ్రీనృసింహునితోనప్ప సిరులకుప్ప. ౪౮

ఉ. సామజరక్షణుం గొలిచి సన్నతికెక్కిన భాగ్యశాలి శ్రీ
రామచమూపశేఖరుని రంగనిమంత్రి నసంతమాంబికా
స్వామి నుతింతు మన్మథభుజానతిపుష్పధనుర్మధూళిధా
రామధురోక్తిగుంభనభరస్ఫురణాపరిణాహచాతురిన్. ౪౯

చ. ఉరుదుతి రంగమంత్రితనయుల్ విలసిల్లిరి పుల్ల మల్లికా
హరదర హాసహీరహిమహారిపటీరయశోభురంధరుల్

పెండ్లి. సేన = తలవ్రాచులు. ||౪౨|| సంహృతాంహస్సూర్తి = నిశంపఁడయఁబడినసాపముల ప్రకాశముగల
త్రయ్యంత = వేదాంతములయొక్క గ్రహ = గ్రహించునట్టి, సారంగలాఞ్ఘన = చంద్రునిదైవ ||౪౩||
౪౪|| ౪౫|| ౪౬|| రాధావిభుదేవేరి = విష్ణుదేవునిపట్టపురాణి యగు లక్ష్మీ ||౪౭|| లక్ష్మీశాని =
లక్ష్మీశివెనిమిటి - విష్ణువు ||౪౮|| ౪౯|| చమూపశేఖరుని = సేనాపతిశ్రేష్ఠుని స్వామి = పెనిమిటి.
మధూళి = మధువు = తేనె. గుంభనస్ఫురణాపరిణాహచాతురిన్ = కూర్చుండుట అతిశయమువలని
ప్రకాశముయొక్క మిక్కిలుపువేర్చుచేత. ||౫౦|| పుల్ల = వికసించిన. హీర = వజ్రమునీ. హర =

వరదయ గల్గివాడు గుణవంతులు శాంతులు శాంతిచంద్రముల
వదయమంత్రివుంగవుడు వాసవతుల్యుడు రాఘవయ్యుడు.

౧౦

క రంగయవరదానూత్యు వి, హంగమవిభుగవనభవనహంసధ్వజ సా
రంగధర హరినిభవా, గంగాశృంగారితాస్యకనులు నుతింతు.

౧౧

సీ. సమకూర్పగా నేర్చు సకలవైష్ణవశాస్త్ర, సిద్ధాంతశుద్ధాంతసిద్ధిగమ
హవశింపఁగా నేర్చు సఖలావనిచక్ర, సామ్రాజ్యపూజ్యవిశలలక్ష్మి
వలసింపఁగా నేర్చు వాలాదుఁజూపుల, కోపులుచూపు చకోరదృశలఁ
బాలింపఁగా నేర్చు శాంధవకవిగాయ, కార్థాధినివహంబు ననుదినంబు.

౧౨

తే. దండనాథుని మాత్రుఁడ దశదిశావ, కాశసంపూర్ణవిజయప్రకాశశాలి
రంగయామాత్యవరదయ్య ప్రకటశౌర్య, ధారి వాచాధరాధరధారిశయ్య.

క. తిమ్మాంబ యక్కమయు వర, దమ్మయు వరదప్పభార్యలై వెలసిరి తే
జమ్మున శక్తిత్రయము వి, ధమ్మున సకలోన్నతప్రథాప్రథితమహి.

౧౩

ఉ. మున్నొక రాఘవుండు తలమోచి భజించు విభీషణాదుల
మన్ననఁ బ్రోచెఁ గాచె నను మాటలెకాని గుణప్రసన్నతఁ
బ్రన్నఁడనంబుఁ జూపగల రంగయరాఘవమంత్రి నిచ్చులు
వన్నెకుఁడెచ్చు నిచ్చు నభివాంఛితవస్తువు లర్హికోటికి.

౧౪

క. తేజమున రాఘవుని యం, భోజేక్షణ తిన్మమాంబ పోల్పందగు నా
రాజీవసదన శారద, రాజార్థకిరీటపూర్ణరాజనిభాస్య.

౧౫

క. శ్రీరామమంత్రివరదను, ధీరత్నముకులవహూటి దీపించు యశో
దారహారిమణ విష్ణు, శ్రీరంజిత కొండమాంబ చిరపుణ్యముల.

౧౬

క. ఆనందతులకుఁ గలిగిరి, గాదిలి సత్పుత్రవదలు గనుగొండనయ్య
శ్రీదనగు నాటశయ్యయు, వేదస్మృతిజాయమానవినయనయగతి.

౧౭

ముత్యాలపేరు వర = మేలైన. పటి = మంచిగండము ||౧౦|| హంసధ్వజ = హంసధ్వజుడను గొప్ప
భక్తుని ||౧౧|| హవశింపఁగా = ధరింప వాలారు = దీర్ఘములైన శోభలు = అందములు. చకోర
దృశల = శ్రీలను ప్రకటశౌర్యధారి = ప్రసిద్ధమయిన శూరత్వమును ధరించినవాడు. వాచాధరా
ధరధారిశయ్య = మాటలచేర విష్ణుదేవుని పాసునైన శేషుడు ||౧౩|| ప్రథా = ప్రసిద్ధి. ప్రథిత =
ప్రసిద్ధమయిన ||౧౪|| తలమోచి = (అజ్ఞ) తలనిడుకొని ప్రోచె = పోషించెను. కాచె = ఆపదల
తొలఁగించికాపాడెను. ప్రన్నఁడనంబు = మనోహరత్వము. అర్హికోటి = యాచకుల సమూహము.
అభివాంఛిత = కోరఁబడిన ||౧౫|| రాజార్థ కిరీట = అర్థచంద్రుడు కిరీటముగాఁగల శివునియొక్క
||౧౬|| కలవహూటి = గృహిణి - పెండ్లియు. రమణ = విభమున ||౧౭|| గాదిలి = ప్రియమయిన,

క. కనుగొండ యితనిదైర్యము, పెనుగొండగు నవని నెదిరి ఫీతిఁబరఁగ వే
చనుగొండలకనఁగాఁ దగు, కనుగొండయ నాగమాంబికావల్ల భుంజు, ౧౮

ఆ. అతనిసోదరుండు మతికళాజంభారి, గురుఁడు బంధులోకపురిభి వెలయు
సౌభళ్యాఖ్యమంత్రి యాబళా! యీతని, జయము నయము నగుచు జనులు పొగగె, ౧౯

ఉ. ఇ మ్మనవద్యహృద్యసముదీర్ణగుణాళికిఁ గల్పవృక్షపుం
గొమ్మ నవీనదానగుణగుంభనసంభృతిఁ బద్మవాభుఁగ
న్నమ్మ నరామరస్తుతజయస్థితి కాశమంత్రిభార్యగౌరవా
నమ్మమ యమ్మదద్విరదయానకు నేసతు లీడు ధాదుఁడీ, ౨౦

ప. ఏవంవిధాన్వవాయపయఃపారావారంబునకుఁ దారకాకమనాకృతి యగుకృతి
పతి తెఱఁగెట్టిదనినః, ౨౧

ఉ. మానితరాజితద్యుతి సమంచితమోహనమూర్తి వైష్ణవ
జ్ఞానపరాయణుం డమృతసాగరరాజగభీరుఁ డర్థిసం
తాననురద్రుమం బతఁడు దానన నానతశాస్త్రిపుండు రా
మానుజమంత్రి వర్ధిలు మహామహుఁడై నిజవంశకర్తయై, ౨౨

నీ. కతపత్ర మిడవచ్చుఁ గలగాంచునపుడైనఁ, గోరికఁ బరకాంతఁ గోరఁడనుచు
ముడియవైనఁగవచ్చు మొనదారసించిన, శూరత్వమున పెన్ను చూపఁడనుచు
దిబ్బెమెత్తఁగవచ్చు నబ్బురంబగుకల్మి, మేరమీరినరీతి మెలఁగఁడనుచుఁ
జేసఁపఁగావచ్చు శివుమీదనేనియుఁ, బూనికతోఁ బల్కి బొంకఁడనుచు

. తే. జలధివలయితవసుమతీస్థలవతంస, భాసురాంససమాశ్రితప్రాధకీర్తి
శతమతణిగోత్రభవమంత్రిచక్రవర్తి, యైన రామానుజయ్యకున్దై కడంగి, ౨౩

తా. రాధానాథపదాబ్జభృంగ మగు నా రామానుజమాత్యు తే
జోధారావళిభాను భానునుపమం జూపట్టు మిత్రాంబుజో
ద్వోధంబుం బ్రితిపత్నకై రవనిరుద్వోధంబు నిర్హంక్రియా
సాధుత్వంబు వహింప దుర్దమతమస్సంబాధముల్ జూఱఁగఁ, ౨౪

జాధుమాన=భ్రష్టుచున్న ||౧౮|| కనుగొండ=చూడుండు ఎదిరి=పగవాడు ||౧౯|| సురిభి=
కామభీషపు ||౨౦|| ఇమ్ము=స్థానము అనవద్యహృద్యసముదీర్ణగుణాళికి=నింద్యములు కానివియు,
చుననునకింపయినవియు, యనమయినవియు నైనగుణములపట్టికి సంభృతి=భరించుట ||౨౧|| తార
కాశమనాకృతి=నక్షత్రములకు కాముకుడైన చంద్రునిఁబోలినవాఁడు ||౨౨|| సంతాన=సమాహము
యొక్క ||౨౩|| కతపత్రము=ప్రమాదపత్రిక. మొన=సేన. దిబ్బెము=దీపము ||౨౪|| భాసు=
ప్రకాశముచేతను. భానునమక=చూడునిపోలికను. ఉద్వోధము=వికాసము. నిరుద్వోధము=

క. కామగపీనురతరువులు, వేమాఱును నిచ్చు దవులు విడి బేరముగా
రామానుజయ్య దాన, ప్రామాణికముద్ర కొంగుబంగార మగున్. ౬౫

శా. ఆ రామానుజమంత్రించుడు వివాహంబయ్యె నెయ్యంబుతో
భారద్యౌజపవిత్రగోత్రనిధికి బల్బాటి కన్నయ్యకున్
గారామైనకుమారికాతిలకమున్ గౌరీధరాశారదా
మారామాపరమప్రసిద్ధమతి న మ్మాజమ్మ దేజంబునన్. ౬౬

సీ. తొడవులు పెక్కులు దొడివియుండెనెకాని, సత్యంబు తనకు నిజాలతోడవు
చుట్టలనురభియై సొబగు నొందెనెకాని, నెనరైన చుట్టంబు దనకుఁ గీర్తి,
కులదై వతిం బహోబలనాధుడనెకాని, పతిమూర్తి పరమదైవతియు తనకుఁ
బక్కఁదిసంబులు ససాజంబులనెకాని తన చక్కఁదనము వర్తనమునంద

తే. యనఁగ విలసిల్లె నిఖిలవిద్యారహస్య, పరమవిష్ణుసపాండిత్యభద్రమూర్తి
విప్రసురశాఖ రామానుజప్రధాన, మాళియర్ధాంగలక్ష్మీ యమ్మాజియమ్మ.

క. ఇమ్మహి రామానుజవిభు, నమ్మాజమ్మకు జనించి రబ్జభవముఖా
బ్జమ్మలఁబోలిన సుతర, త్నమ్మలు నలువురు నుదారణాజితశరధుల్. ౬౭

సీ. మద్రేశనిభసమున్నిద్రశౌర్యోదేశ, విద్రావితారి వేదాద్రిశౌరి
విష్ణుపదధ్యాననిష్ఠాతపిజ్ఞాన, కృష్ణుండు శ్రీరామకృష్ణమంత్ర
శరశరచ్చంద్రికాహరహరహిమహీర, కరకీర్తివరశయ్య తిరుమలయ్య
పశ్చులితత్యాగలక్ష్మీకరోద్యోగ లక్ష్మలక్ష్మితమూర్తి లక్ష్మణునుడు

తే. ననఁగ వెలసిరి రామానుజయ్యసుతులు, దశరథతోఁగిపాలనందనమృద్ధి
దైవతేశమదావశదంతరేఖ, సురగపర్యంకనిజచతుర్వ్యూహలక్ష్మీ. ౬౮

ఉ. ముద్రితవైరివక్త్రు లగు మువ్వరు తమ్ములు బంపుసేయ వే
దాద్రి విరూరిమందిరుఁ డహర్పతితేజుఁడు రాజిలున్ యశో -

విశాసములేమి—సంకోచము. దుర్దియతిమస్సంబాధములు—అణఁపరాని కోరిక మలయొక్క రాయడులు
||౬౫|| కామగవి=కామ భిన్నపు. తివులువిడిచెరిము=అంటియంటని వ్యాపారము ||౬౬|| గారాము=
గారాబము ||౬౭|| తొడివి=తొడిగి—ధరించి సొబగు—అందము వర్తనము=నడవడి. విలసిల్లెన్=
ఓప్పెను విప్రసురశాఖ=బ్రాహ్మణులకు కలవృత్తము ||౬౮|| ఉదారతాజితశరధులు=బాత్తు
త్వముచేతిగలువఁబడిన సముద్రముగలవారు ||౬౯|| సమున్నిద్ర=శాగ్రత్తగల. విద్రావితారి=
యద్ధమునుండితొలగి పాటిగోయినశత్రువులుగలవాఁడు నిష్ఠాత=సేవ్యగల. పశ్చులిత=శిష్టతెత్తిఁ
బడిన—పిలాసమునొందిన. లక్ష్మణగుఱుకు, మదావశ=ఏమఁగురియిక్కి చతుర్వ్యూహలక్ష్మీకా=
వాసుదేవ సంకర్షణ ప్రద్యుమ్న నిరుద్ధులనెడి నాలుగుమూర్తులగుచనలయొక్క కలిమిని. షక్కడ=

భద్రుడు రామభద్రుని ప్రభావనయు గురుభక్తియు బ్రతా
పద్రవిణాప్రసిద్ధియును బంధుజనంబు ప్రియంబు సేయఁగన్.

20

సీ. పట్టె వట్టువయును బరిపుష్టి తలకట్టు, గుడినిన్నికియ్యయు నుడియు ముడియు
నై త్వంబు సేత్వంబు నందంబు మందంబు, గిలుకయు బంతులు నిలుపు పాలుపు
నయము నిస్సందేహతయు నొప్పు మురుపును, ద్రచ్చి వేసినయట్లు తనరుటయును
షడ్వర్గశుద్ధియు జాతియోగ్యతయును, వృద్ధిప్రియంబును విశదగతియు

తే. గిలుకొన వ్రాయసంబులు వ్రాయవ్రాయ, గొంతు కొనరును జేతప్పు గొనకయుండు
లలితముక్తాఫలాకారవిలసనమున, మతిమరున్మన్త్రి వేదాద్రిమన్త్రి వరుఁడు. 21

తే. మాద్రిమీరు విరారి వేదాద్రిరాజు, దానధారార్థ మఖిలప్రభావనదుల
వెచ్చ పెట్టుటఁడలకియో విబాధతటిని, తెరుణ శిశిహాలి జడలలోఁజాగియుండు

ఉ. చేతులు ద్విప్వచుక్ బ్రభులచేతల నూరిక దున్వనితులై
యేతులఁబోవుచుక్ దిరుగు నిప్పటిమంత్రులు తంఱు లిందఱుక్
భూతలకల్పవృక్షముఁ బ్రభుతగుణాఘృని సర్వలోకవి
ఖ్యాతు వినీతు వేదగిరి గాతరచిత్తులు పోలనేర్తురే

23

సీ. కడజించి చూచెనా కవిగాయకార్థార్థి, నివహగేహంబుల నెఱయుసిరులు
కోపించిచూచెనా కొండతో నెనవచ్చు, ననవచ్చునతిఁడైన నవనిదూఱు
మెచ్చిమన్నించెనా మెదుకపాలనుఁడైన, దొరతనంబువనిల్చి పరిధవిండుఁ
బొందుగావించెనా భవి నెట్టిఖలునకు, నాదట కరుణాప్రసాద మొనఁగు

తే. మంత్రిమాత్రుండె దుర్మంత్ర మధనకథన, చూచుచున్నచమత్కారచక్రవర్తి
యద్రవిణుడు విరారి వేదాద్రి రామ, భద్రపాదసరోరుహబంధరంబు. 24

మ. జలజాతౌగ్రహీనరోజవట్టదము విశ్వామిత్రగోత్రోద్భవుం
డలఘుప్రాభవుఁ డర్థిలోకసులభుండై కీర్తిఁ బెంపొందు నా

లక్ష్మీకా అనఁగా విధమున అని అర్థము ||౨౦|| ముద్రితముద్రవేయఁబడిన. పంపు = చెప్పినపని.
యశోభద్రుఁడు = కీర్తిచేత మేలైనవాఁడు. ద్రవిణ = బలము ||౨౧|| నుడి = వట్టువనుడి. ముడి =
మాముడి = శాముడియును = మావత్తు, తావత్తు. గిలుక = వలపలగిలుక పాలు పు = విధము. ద్రచ్చి =
తరిచి = తరిమెనపెట్టి. మరున్మంత్ర = బృహస్పతి ||౨౨|| రలఁకి = భయపడి. విబాధతటిని = దేవనది =
గంగ ||౨౩|| ఏతులఁబోవుచుక్ = నిత్యము ప్రభూత = గొప్పలైన. వినీతుక్ = వినయముగలవానిని.
శాతరచిత్తులు = పిఱికిగుండెగలవారు ||౨౪|| నెఱయుక్ = నిండును మెదుకపాలనుఁడు = అద్భుత
హీనుఁడగుమాధుఁడు. పరిధవిండుక్ = అతిశయించును. పొందు = స్నేహము. చర్మా = విచారణ.
బంధరంబు = తుమ్మెద ||౨౫|| శాశాస్త్ర = శాశహస్త్ర ||౨౬|| వేదనిశ్వాసుఁడు = బ్రహ్మ. ధృతిక్ =
= ధరించుటచేతి. విహంగేంద్రగమనుఁడు = విష్ణువు. శరధి = సముద్రము. హరువు = ససోజ్జిత ||౨౭|| దైవక

కలకాశాస్త్రీతనూభవక్ సుగుణలక్ష్మ్యో దిర్మలాంబ స్మృభల్
వెలయంగాఁ గులకాంతః జేసి వెలసె వేదాద్రి భద్రోన్నతిఁ. ౬౫.

సీ. వృషభేంద్రగమనుఁ డీ వేదాద్రినాథుండు, గిరిరాజతనయ యీ తిరుమలాంబ
వేదనిశ్వాసుఁడీ వేదాద్రినాథుండు, ధృతి శారదాంబ యీ తిరుమలాంబ
విహగేంద్రగమనుఁ డీ వేదాద్రినాథుండు, శరధిసూరి యీ తిరుమలాంబ
విబుధాధినాథుఁ డీ వేదాద్రినాథుండు, ధర శచీదేవి యీ తిరుమలాంబ

తె.యనఁగ ననుకూలదాంపత్యవినుతమహిమ. హరువుదీపించె నొం! వేదాద్రివిభుఁడు
హరియశుఁడైన కలకాశసాస్త్రీ తనయ, తిరుమలాంబయు నిత్యపరిష్కృత్యు.

సీ. వేదమార్గప్రతిష్ఠాదైవతజ్యేష్ఠుఁ, డభ్యస్తపిష్ఠర్కనార్థి రాశి
యతిరాజరచితభావ్యగ్రంథనిర్ణేత, యఖలపురాణేతిహాసకర్త
బంధురదివ్యప్రబంధానుసంఘాత, పంచసంస్కార ప్రపంచచక్షుః
వాధూలమునిచంద్రవంశవర్ధనమూర్తి, సకలదేశాచార్యనికరగురువు

తే. పట్టమేనుంగు శ్రీరంగవజ్రికి నణ్ణ, గారిగల్పాంబురాశినిహారరశ్మి
సారసాహిత్యసర్వస్వ శయ్య నేటి, యాశవందాదు కందాళయృప్యగాదు. ౬౬

శా. తత్తాదృగ్విభవప్రభావనిధిఁ గందాళప్యగారిక్ దయా
యత్తస్వాంతు నితాంతిశాంతియుతు లోకాచార్యవద్యుక్ సుధీ
చిత్తాంభోరుహభానుఁ గొల్పుచుఁ దదాశీర్వాదలభోన్నతిఁ
హత్తై దాను విహారిమంత్రిమణి వేదాద్రిశుఁ గున్యద్రుచిఁ. ౬౭

వ. వెండియు నవ్వేదాద్రిమంత్రిశ్వరుండు రవికులలిలకుండును రణరంగధీరుండును
సంబునిధిగభీరుండును భట్టరభావాంకుండును నకలంకుగడును నవత్తారుమండ
లీకరగండుండును నుద్బంధభూదండుండు నై పరనారీసహోగరుండయ్యును
నితరసముసార్జితవధూవల్లభుండును, గోపికాగోవిందుండయ్యు నీశ్వరలక్షణ

శ్లోకము = బ్రహ్మ. అధ్యస్త = నేరువబడిన. మద్వర్కనార్థి రాశి = ఆచార్యుని యధిపతియైనవాడు
గలవాడు. అనుసంఘాత = అనుసంధానముచేయువాడు (అనుసంఘాతము — ధీశక్తి, జడవృత్తి.)
నీహారరశ్మి = చంద్రుండు || ౭౦ || తాదృక్ = అటువంటి సుధీచిత్తాంభోరుహభానుఁ = పండితుల
మనస్సులనెడి కమలములకు నూన్యుండైనవానిని హత్తై = పొందెను. ఉద్గ్రుద్రుచిఁ = పుట్టునున్న
ప్రకాశమును || ౭౧ || ఉద్బంధభూదండుండు = నిశ్చింతియైనవాడు భుజులుగలవాడు ఎతరసముసార్జిత
వధూవల్లభుండు = శత్రువులచేత సంపాదించబడి, జయిలక్ష్మియనెడి స్త్రీ ప్రయురాలిగాఁ గలవాడు.
గోపికాగోవిందుండు = గొల్లపడుచులకుఁ కృష్ణుండు — అంతఃపురస్త్రీలకు కృష్ణునివలెవివాహపురుషుఁ

లక్ష్మీతుండును, పొన్నాంచారు దేవీదివ్యశ్రీపాదపద్మా రాధకుండయ్యను బ్రహ్మ
స్థాపితపరమవైష్ణవకుటుంబవిశేషుండును నైన ఘనుని. ౬౯

తే. గుఱుతుగలరాజు మంగయ గురవరాజు, పుత్తుఁ బెదసంగభూపాలు శత్రుశైత్రు
భానుసమ తేజు విద్యావధానభోజు, గొల్చివేదాగ్రి నిత్యలక్ష్మలఁ దలిచ్చు.

మ. విభవేంద్రుండు వియారిశాసనమహావిఖ్యాతి రామానుజ
ప్రభు వేదాద్రి లిఖించు వ్రాయసము తారా! పెద్దసంగావని
విభుచిత్తంబు నెఱింగి గంటమురనల్ విద్యావధానూపుర
ప్రభవప్రాధర్మ్యశరభభటిసాభాగ్యంబు కల్పింపఁగన్. ౭౧

చ. అతనిసహోదరుల్ వెలసి రార్యగుణాధ్యులు రామకృష్ణుఁ డా
యతభుజశౌర్యుఁడౌ తిరుమలయ్య విచక్షణభవ్యసత్కళా
చతురుఁడు లక్ష్మీణయ్యయు రసాతలనూతనకామధేనువుల్
చతురపథావిధాననయసాంద్రులు చంద్రులు కాంతిసంపదన్. ౮౨

తే. ధర్మనిర్ణేత వేదాద్రి కూర్మితమ్ముఁ, డైన శ్రీరామకృష్ణప్రధాని వెలసె
లక్ష్మీమాంబాధినాథుఁడై లక్ష్మీతోడ, యాదినారాయణనికృప ననుదినంబు.

క. ఇంతిం దిరుమలమంత్రయ, నంతమఁ గొనియాడవలయు హరిహరయనగర
ప్రాంతోపవనలతాంతా, నంతమరందస్రవంతికాంచితసూక్తిన్. ౮౪

క. ఆలక్ష్మణమంత్రీశ్వరు, లీలావలి వెంగళాంబ లేఖవిభవధూ
పాలితనానావిధల, క్షీలక్షణశోభివిభవకీర్తుల వెలసెన్.

క. సోదరులు సుతులు సతులును, వేదోదితమార్గచర్య వినయము నయమున్
శ్రీదాంపత్యము నెనఁగఁగ, వేదాద్రిమహాప్రధాని వెలయుం గృతులన్. ౮౬

డైనవాడు ఈశ్వరలక్షణలక్షకుండు = శివునిగుఱుకులచేతఁ జూడఁబడువాడు ప్రభుత్వలక్షణములతోఁ
దోచువాఁడు. ప్రతిష్ఠాపిత = ప్రతిష్ఠ చేయించఁబడిన — నిలుపఁబడిన || ౮౦ || విద్యావధానభోజు = చదువు
నందలి అవిధానముచేత (పరిశ్రమముచేత) భోజరాజైనవాఁడు || ౮౧ || విభవేంద్రుఁడు = వైభవమునందు
ఇంద్రుఁడు. వ్రాయసములు = నియమనప్రక్రియ ముపుర ప్రభవ = అందలయందఁ బుట్టిన అశభట = ధ్వని
|| ౮౨ || విచక్షణభవ్యసత్కళాచతురుఁడు = విద్యావంతులు జ్ఞాపింపఁదగిన మంచివిద్యలయందు సమర్థుడు.
రసాతల = భూమండలమునందలి చతురపథావిధాననయసాంద్రులు = శేర్మసలమార్గములను విధించునట్టి
సీతయందు అధికలు || ౮౩ || ధర్మనిర్ణేత = ధర్మముల నిర్ణయించువాఁడు || ౮౪ || హరి. సూక్తి =
ఇంద్రునిపట్టణము వెంబడిదైన నందనవనమున దలి పువ్వులవలని తుదిలేని తేజనదులవలె మనోజ్ఞులు
డైన మంచిమాటలచేత || ౮౫ || లేఖవిభు = ఇంద్రునియొక్క. || ౮౬ || వేదోదిత = వేదమునఁ జెప్పబడిన

- క. ఏవంవిధగుణమణిఖని, కావిర్భవదురుకృపాకటాక్షజనికి ల
క్ష్యేవల్లభచరణాంబుజ, సేవాసేవాకశీలశీలనమునికి ౮౭
- క. అంధకరిపుగంధద్రుమ, గంధాంధద్విపవిపక్షగరుడత్రోళి
బాంధవబంధురకీర్తిసు, గంధిలభువనత్రయువకు ఘనవిన్నయనకు ౮౮
- క. చతురుదధివలయవలయిత, కుతలభరణకరణభుజానకును సుజనువకు
సుతశౌరికి జితవైరికి, హితకారికి సమదగమన సేలాకరికి ౮౯
- క. నాణీసఖముఖముఖరిత, వీణానిశ్వాణపల్లవితనూత్నసుధా
ప్రాణసఖలేఖనీకల, రాజున కాచరితిభూసురత్రాణునకు ౯౦
- క. సంధారఘపతికి వృష, స్కంధున కైదంయుగీనకర్ణునకు సమి
న్మాంధాతకు బాంధవశుభ, సంధాతకు భాతకును వృషభగమనునకు ౯౧
- క. భీమక్రోధాంధవిమత, సీమంతవతీలలామ సీమంతమణి
స్తోమాపాకరణపటు, శ్యామలకరవాలజయసహాయభుజనకు ౯౨
- క. రవికరణదుచికి మతిభా, రవికి విమతనచివగళిత రవపదధూమా
రవికి భుజాంతరమణిహా, రవికిని దుచిరాకృతికి ధరాభృతికృతికి ౯౩

||౯౦|| ఏవంవిధ గుణమణిఖనికా... ఇటువంటి గుణముల నెడిరిత్తుములకుగనియైనవానికి. ఆ విర్భవతో = పుట్టుచున్న. జనికా = జన్మముగలవానికి. సేవాక = ప్రాధర్వ్యము నెడి||౯౦|| అంధకరిపు... త్రయువకు = శివుడు గండపుమాను సింహము గరుడునిముక్కు వీనికిమిరిమైన అనగా వీని వోలిన మిక్కుటమైన కీర్తిచేత పరిమళించుచున్న మూడులోకములుగలవానికి ||౯౧|| సుతశౌరికా = పొగడఁబడిన విష్ణుదేవుఁడుగలవానికి జితవైరికా = జయింపఁబడిన శత్రువులుగలవానికి సమదగమన సేలాకరికా = ముదముతోడి అనగా తిన్ననినడకవలని విలాసముచేత ఏనుఁగైనవానికి ||౯౨|| సఖముఖముఖరిత = గోటికొనలచేతి ప్రాగింపఁబడిన. పల్లవిక = చిగిరిన. సుధాప్రాణసఖ = అమృతమునకు నిత్రమైన — అమృతమునుబోలిన, లేఖనీ = గంటముయొక్క కలరాణునకు = కలభ్యనికలవానికి ||౯౩|| సంధా = ప్రతిష్ఠ చేత. బంధంయుగీన = ఈయగమునందలి. సమిత్ = యుద్ధమునందు. సంధాతకు = కూర్చున్నవానికి ||౯౪|| భీమ ... భుజనకు = భయంకరమయిన కోపముచేత కన్నుగానని శత్రువుల యిల్లాండ్రయొక్క ఆభరణరూపమైన పాపటయందలి. రత్నములసమూహమును అవహరింపటయందు సమర్థమయిన నీలవర్ణపుకత్తివలని గెలుపుతోడుపాటుతోడి దేయగలవానికి ||౯౫|| విమత... రవికా = శత్రువుల సంత్రులయొక్కకాఠిన ధ్వనిగల కాలియందె మోఁతగలవానికి. భుజాంతరమణిహారవికా = తొమ్మనందలి రత్నపుహారముల ప్రకాశముగలవానికి ||౯౬|| అర్థి ... ఉన్నతికి = యాచకుల సమూహమునకు జీమాతవాహన సమూహముయొక్క గౌరవముగలవానికి యాచకులకు ఇవ్వవస్తూవులనిచ్చుటయందు జీమాతవాహనునివంటివాని అనేకులను పోలినవానికి అని అర్థము ||౯౭|| తులితోడుధ్వజనూతుడు = నరిపొల్పఁబడిన బ్రహ్మగలవాడు, దశై

క. రామానజయ్యసుతునకు, శ్రీమంతున కర్థిసార్థజీమూతహయ
స్తోమోన్నతికి విరూరి, శ్రమద్వేదాగ్రమరిత్రసింహునినకు. ౯౪

— : కా ప్రా ౧౦౪ : —

వ. అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధిగా నామొనర్పంబుగానిన పాండరీకమాహాత్మ్యం
బునకుం గదావిధానం బెట్టిదనిన. ౯౫

మ. తులితోఁగి ధ్వజసూతుడై వెలయు సూతుం గాంచి మున్ శానకా
నులు క్షేత్రంబును వేల్పుఁ గీర్తిము బుధస్తుత్యప్రభావంబులై
దళితైన స్తిమిరంబులై యిహపరాధిప్రాప్తిమూలంబులై
యిల్లవై నొక్కడఁ గల్గెనే నసఘూర్తీ! తెల్పవే నావృడు. ౯౬

క. ఆ ఋషుల ప్రశ్న మంగీ, కారంబొసరించి పలుకుఁ గడకుండు శ్రీనా
ధారాధనహితచర్యుఁ. కారాశర్యుం దలంచి ప్రాంజలియగుచు. ౯౭

వ. మహాత్ములారా! యీ పురావృత్తంబు త్రిరావృత్తంబుగా నుత్తమశ్లోకుండగు
కృష్ణద్వైపాయనువలన మున్నెఱింగినయది కల దత్తైఱం గళిలంబును మీయం
తరంగంబులకు వచ్చునట్లుగా విన్నవించెద వినుండని నూతుం డిట్లనియె. ౯౮

— : కా ౨ పు ర వ గ్ల న : —

శా. శీతాహార్యనుతాళినివికచరాజీవంబు విశ్వేశ్వర
జ్యోతిర్లింగవిశుద్ధరత్నఖని మోక్షోపాయసుగృహివే
లాతిరావని దుండినామకగజాలానంబు గంగామృత
స్రోతోనిస్సృతిచంద్రగోళ మన మించు గాళి శ్రీరాశియై. ౯౯

కా. ప్రాతేయాచలకన్యకాపదనశుంభత్పద్మ సారభ్యము
క్రోలంగల్లియుఁ దుప్తి లేక మునిహృత్కోడాబ్జసాగంధర్వీ
లాలాలిత్యముఁ గోరు నొక్క సితరోలంబంబు నై జాకృతి
జాలొందించుఁ బరాసులక భ్రమరకీటన్యాయరీతి బురి. ౧౦౦

న స్తిమిరంబులు = నశించిపోయినవిదిన పాపములనెడి చీకట్లుగలవి ||౯౪|| శ్రీనాధారాధనహితచ
ర్యుఁ = విష్ణుజీవుని అర్చననునెడి మేలైన పదపడిగలవానిని ||౯౫|| పురావృత్తంబు = పుత్రాంతము.
త్రిరావృత్తంబుగా = మూడుసార్లుగా ||౯౬|| శీతాహార్య = హిమవత్పర్వతముయొక్క. అనిని = ఆడు
తుమ్రెడ. వికచ = వికసించిన. ఆలానంబు = కట్టుకంబుము. స్రోతోనిస్సృతి = ప్రవాహము వెడలు
టకు ||౧౦౦|| ప్రాతేయ = ఉంచు. శుంభత్ = వికసించుచున్న. సారభ్యము = పరిమళము.
క్రోలక = అనుభవించ. హృత్కోడా ... లాలిత్యము = మృదవములాచలి కవలముయొక్క

సీ. ఒకనాడు తీగోపయోగి కాని శరుండు నాడు, ధరియించు నభ్రగంగ
నాట్రొద్దు పొయి రాజనట్టి నిచ్చేదయ, భోగించు నైశ్వర్యము లెనిమిదియుఁ
బుష్కరాక్షులపొంతఁ బోని వర్షధరుండు, దేహార్థమునఁ దాల్చుఁ దీఁగఁజోడి
నాయుధప్రభఁగాంచి యలఁగు భీరువుఁ బూను వాఁడిముమ్మోముల వేడియలుగు

తే. మలినవర్తనుఁడును సుధాలలితసూర్తి, మించి వర్తించు మతిలేని మేదకుండు
మానివద్యులఁ జనివించు మట్టనిడి, బంచముఖవీటు మే నోసరించెనేని. ౧౦౧

క. ఆనందకాననంబున, నానందకపాణి శీతవాహ్వయమునఁ బెం
పానం దగు ముక్తిప్రమ, దానందితహారనిలసారలోపముండె. ౧౦౨

సీ. శీకరోదయవధూలోకాననప్రభా, నాటితటహుచంద్రనాటనంబు
సమ్మృగళితభూషారత్నమంజరీ, యోజితరథ్యాప్రపూజనంబు
కైలాసశైలసంకాశసౌధనివేళ, కొముదీకవచిత గగనగిలము
విస్తీర్ణవిహినిన్యస్తవస్తువజ, ప్రకటితరత్నగర్భాజరరము

తే. విప్రులపవమానతాండవవేపమాన, లాంఛనధ్వజపట్టపల్లవలలామ
మాళిరచితకళాకృత్య హేళిహయము, దీపిలంబుగ శ్రీకాళికాపురంబు. ౧౦౩

చ. జలజపరాగరాగరసగుంఠి మా పటభాజలంబులో
పలఁ బ్రతిబింబితంబు లగు బంగరుకోటకుఁ బెట్టినట్టి కొ
మ్మలచెలువంబునం బురిరమారహణీమణి యొప్పు రావియా
కులమొలనూలు వెట్టెననఁ గోరి కనుంగొనువాడు మెచ్చఁగక. ౧౦౪

మంచివాసయొక్క విలాసమునందలియనోబ్ధితిను నితనోలంబులు తెల్ల తుమ్మెద ||౧౦౧|| కొదలకా
తలమీద పుష్కరాక్షులఁ శ్రీలయొక్క వర్షధరుఁడు నపుంకుండు అలఁగు జంతునట్టి
వాడిముమ్మోముల వేడియలుగుక పడునుగల మూడుకొనలుగల తీక్ష్ణమయిన ఆయుధమును
త్రిశూలమును ఓసరించెనేనిక విడిచినపక్షమున ||౧౦౨|| ఆనందకాననంబునకా కాళియండు, నంద
కపాణి విష్ణువు. ముక్తమందఁ బూర్వమునెడి శ్రీ తరలోపముండు పతకమునుబోలినవాఁడు
||౧౦౩|| శీకరోదయ సుపదను కలిగించునట్టి పుష్కరికల. నాటితి సటింపఁజేయఁబడిన నాటనము
నటనముగలది. సమ్మృద్ధి జనుల ఒరయకదేరి మంజరీ గుత్తులతోడ యోజితఁ పొందింపఁబడిన.
రథ్యా పట్టణమునడిమి పెద్దకాట సౌధ...గగనగిలము మేడలప్రకాశమునెడి పెన్నలచేత కనఁచు
గలదిగాఁ జేయఁబడిన (కప్పఁబడిన) ఆకాశ ప్రదేశముగఁ గి విపణి అంగడివిధి. విస్తృతఁ గంచఁ
బడిన. రత్నగర్భాజరము భూమియొక్క కడుపు (లోపలిభాగము)కలది. వేపమాన చలింపు
చున్న. లాంఛన గురుత్వన. పట్టపల్లవలలామనాళి పుష్పతోనైవెక్కముదినచేత. కళాకృత్య
చురుకుపనిగల. హేళి నూర్చునియొక్క ||౧౦౪|| పరాగరాగ పుష్పాడినలనిరంగుగల. పరిఖ
అగడ్త. కొమ్మల కొటకొమ్మలయొక్క ||౧౦౫|| తులాకోటి అంచ. సంహృత తగ్గింపు

క. పెరిగిన త్రివిక్రమేశ్వరు, చరణతులాకోటి యతఁడు సంహృతజేహ
స్ఫురణం డగునవు డూడిన, కరణిం బురికోట యొప్పుఁ గనకమయ్యంతై. ౧౦౧

చ. పరిఖ నిజాశ్రయాంబు పరిపాటిఁ డలిర్పఁ బదాఱువన్నె బం
గరువున నైన రాజగృహకల్పనకర్ణికగాఁగ గంధసిం
ధురములు తేటులై మొరయఁ దోరపుగొమ్మలు జేతు లట్లుగా
ధరయను కొల్మిలో మొలచు తామరపూవనఁ గోట మీటగున్. ౧౦౨

క. పురిరాకొమరుల కీర్త్యం, బరవాహిని భుజగపురికి బలువిడిఁ జని యం
దిరువుకొన నెడముచాలమి, మరలినతటి బుగ్గలన నమరు సాధంబుల్. ౧౦౩

ఉ. నాకనదీప్రదీప్తపులినంబుల నిచ్చలు నిల్చి నన్యునుక
నైకతలింగపూజనము నల్పుతటిన్ రవణించు తత్పతా
కాకలకింకిణీరవము ఘంటలు మ్రోగుట ధూపధూమముల్
వైకొలుపున్ సమర్పగతిఁ బర్యేడు గుగ్గులుధూపధోరణి. ౧౦౪

చ. చదువులపుట్టినిండ్లు శమసంపదయిక్కలు పుణ్యలక్ష్మికి
మొదలిదివాణముల్ సురసమూహమునాకటిపంట లంచితా
భ్యుదయనిసర్గబంధువులు ప్రోడతనంబులతాణముల్ పురి
బొడలెడి భూసురోత్తముల భూరిపవిత్రశరీరవల్లరుల్. ౧౦౫

ఉ. పుట్టిననాటనుండియును బుణ్యులు సత్ఫల మొందునంతకున్
బట్టినకార్య మీశ్వరుఁడు పట్టిన నీని దృఢప్రతిజ్ఞ లే
పట్టున ధర్మము ల్విడని ప్రాజ్ఞలు తడ్డులపాలివేలువుం
జెట్టులు పోర నైదుపది నేయనిశూరులు వీటిరాసుతుల్. ౧౦౬

విడిన. శుభరణుఁడు = ప్రకాశముగలవాఁడు ||౧౦౭|| పరిపాటి = శ్రమము = మేర కర్ణిక = తామర
పువ్వులానిమిదై. గంధసింధురములు = చుదపుటిమఁగలు మొరయన్ = ధ్వనిచేయఁగా మీటగున్ =
మీటగున్ = అతిశయించును ||౧౦౮|| అంబరవాహిని = ఆకాశగంగ. బలువిడి = మిక్కిలి యాటో
పముతో. ఇరువుకొనన్ = ఉండటకు బుగ్గలు = బుడగలు. ||౧౦౯|| నాకనదీ = ఆకాశగంగయొక్క
పులినంబులన్ = ఇసుకదిబ్బలయందు. రవణించు = కలుగజేయునట్టి ||౧౧౦|| ఇక్కలు = స్థానములు.
దివాణములు = కొలువుకూటములు. తావులు నిసర్గ = సహజమైన. గాఢములు = స్థానములు. వల్ల
రులు = తిఁగలు ||౧౧౧|| ఈని = ఇయ్యని = వదలని. ధర్మములు = పుణ్యములు; విండ్లు, తద్వల్లలపాలి
వేలువుంజెట్టులు = తత్త్వజ్ఞులపాలిటి కల్పవృక్షములు = తత్త్వము తెలిసినవారు కోరినవానివల్లను
ఇచ్చువారు. పోరన్ = యుద్ధమునందు విడువగనీయని = చేనులతోడించుకొనని వీటిరాసుతులు =

తే. బలయు రత్నాకరములు సంచులుగఁజేసి, పొదివి నిధులెల్లఁగొని సంచి మొదలు
[చేసి

బేరమాడెడుపాటి యుదారలక్ష్మి, బచ్చులప్పురి నున్నాడు పెచ్చువెరిగి. ౧౧౧

క. హరహాళిహార మచ్యుత, చరణాబ్జమరందధార జాహ్నువి లోకే
శ్వరి తమసోదరియౌనఁట, పురి వెలమల భాగ్యమహిమ పొగడఁగ వశమే !

ఉ. భూమియు నాకసంబు తమ పొంకమునక బిగియుంచు తత్పురీ
సామజ్యకోటియున్నతికి సర్వజగంబులఁ గల్గు నున్నతుల్
భూమము డింది వాసునతఁ బూనఁగ దక్షిణదిక్కు నేనుఁగుక
వామనమంచు నాడఁ దగవా తగవాడరుగాక భూజనుల్. ౧౧౩

చ. కెరలక క్రమ్యరింతు నడుగంటన నిల్చు నొకింత మాకినక
శరనిధులేడు దాఁటు మెయి చాంచి చివుక్కున నుక్కుమిరి సుం
గరమున గాయమైన పతిఁ గాచు జలింపక తత్పురీహరుల్
హరిహాయమాపు ముక డిగిన యంబుధి రేవున వచ్చెనోసుమీ. ౧౧౪

ఉ. సారథి ఛాండసుండు బడి సాగదు చక్రయుగంబు ప్రాతపం
చారపుగుట్టముకే రథియు శౌర్యమునం దరమాని సాత్మవి
స్తారము ఖండఖండములు తానఁట మానరి యంచుఁ దత్పురిం
దేరులు నవ్వు శంకరుని తేరిని కేతనకింకిణీధ్వనిక. ౧౧౫

క. వేటాటుతునియలుగ నరి, పాటన మొనరించి బాహుపాటవగరిమక
మేటు లగుపొటుమగ ల, వీట్లక విహరింతు దుగ్రవిక్రము లగుచుక. ౧౧౬

పట్టణమునందలి రాచకొమారులు ||౧౧౧|| బలయు—భూమిని ఆవరించిన. సంచిమొదలు—ఆసలు —
మూలధనము బచ్చులు — వైశ్యులు ||౧౧౨|| హీరము — వజ్రమునీ. మరంద—పూ. దేనెయొక్క.
జాహ్నువి—గంగానది వెలమల—శూద్రులయొక్క ||౧౧౩|| పొంకమునక—పొందికచేత—ఆకృతి
చేత ఉన్నతిక—పొది వునకు భూమము—అధిక్యము డింది —అతి గి. వామనతక — పొట్టి
తనమును. తగవు — న్యాయము అడరు—చెప్పరు ||౧౧౪|| కెరలక — తత్తిరిల్లక. అడుగంటన—
అడుగుకోలది దూరముననే ముకినక—తోలినను. శరనిధులు—సముద్రములు. సంగరిమునక—యొడ్డ
మునందు. హరిహాయమాపు—ఇంద్రుని గుట్టము ||౧౧౫|| ఛాండసుండు—పైదికుండు. బడిక—క్రమ
ముగా ప్రాతపంచారపు — మిక్కిలి ప్రాతవైన—బహుకాలమునాటివైన — మిక్కిలిముసలివైన.
రిథి — రథికుండు. అరమానిసి — సగముమనస్కుండు—అర్థ నారీశ్వరుండు అత్మవిస్తారము — తన
విరివి — స్వరూపమంతయు. శంకరునితేరినక — శివునిరథమును — భూమిని ||౧౧౬|| వేటాటుతుని
యలుగక — ఒక వేటనకు ఆటుతునకలు అగునట్లుగా. అరిపాటనము — శత్రువులను నరుడుటను. పాట
వగరిమక — సామర్థ్యగౌరవముచేత. పొటుమగలుయొడ్డకూరులు ||౧౧౭|| నెలులు — చంకరలు.

నీ మొలకచీకటి జలజలరాల్పఁగారాదె, నెఱులుమించిన వీరి కురులయందు
 కెరలించి యమృతంబు గిలకొట్టఁగారాదె, మున్నఁచాపెడి వీరి మోవులందు
 పచ్చబంగారు కుప్పలుసేయఁ గారాదె, గిట్టిమీరస వీరి గుప్పలందు
 పండువెన్నెలతేటఁ బరిధవింపఁ గారాదె, సగవుగుల్మెన వీరి మొగములందు

తే. నార! కరవాడిచూపుల యాఁఁగిరిగ, బాపురే! భూకళితరీతిభారమహిమ
 గాఁగు! మదమందగమనలతఁ గములనఁగ, నేరుల ముంఁగు రప్పరివారసఁగెను,

నీ. మాదకాహతిరాలు నారి కేళిఫలాళి, నిడిసి బల్లించు పుండ్రేక్షురసము
 చిలుకపోటులచేతఁ జరిఁగిన సహకార, ఫలములఁ దొరఁగెడి పచ్చితేనె
 చిక్రోడదంష్ట్రలు చెక్కు సుగంధి య, నంటిపండ్లను గాఱు నవ్యమధయుఁ
 కాకవేగారంభ పరిచాటిఁ దమయంతఁ, బగిలిన పనసక్రొంగండ్లబేస

తే. మేకమై కాలువలుగట్టి యేకహేలఁ, పావ నందలి క్రియుట పసిమి తేటఁ
 బండు నవ్వీట ముక్కారుఁ బసిడిగారు, సరసధాన్యంబు మంచిరాజనపుఁజేల.

న. తెల తెలవాఱ నోయ్య నరుదెంచి నిశాంతరితాంతతాంతితా
 చెలువల కింపుగా మెలఁగి చెక్కులఁ గూరిన చూర్ణకుంతలా
 వళి సరళంబుగా జడిసి వాడిన సెజ్జలమీఁద ప్రావిరుల్
 దొలఁగఁ బ్రభాతివాయువులు దోఁచుఁ బురిం బరిచారికాకృతిక. ౧౧౯

—: అగ్రస్తవ హర్షి సభాద్యంధై సామి ములకుఁ పెడలుట. :—

నీ. ఏవంవిధభ్యాతి నెరగు శ్రీవారాణసీపట్టణంబున సిద్ధతిటిని
 పొంత సిద్ధాశ్రమంబు ఖుటించి యందు లోపాముద్రయును దాను బ్రభయు దరణి

కెరలించి=చీకటి మోవులందుక పెడవులయందు గల్గి = మదము గుల్మలందుక = స్త్రీ
 ములందు పరిధవింపఁక = అతిశయింపఁగేయ. కెర = ఆశ్చర్యము కరవాడి = చిక్కిరి
 వాడియైన. కౌశుళంబు = వ్యాపనము బాపురే = కౌరా కటితన = పీఱుదులయొక్క.
 చాగు = కౌరా ||౧౧౦|| మాదకాహతిక = గాలిచెట్టుచేత ఇడిసి=పగిలి - నీలి జల్లించు =
 కాఱు పుండ్రేక్షు = నామాలచెఱుకులయొక్క. తొరఁగెడి = కాఱుపట్టి. చిక్రోడ = ఉడుతి
 యొక్క. నవ్యమధ = క్రొత్తయమృతము - ఆమృతమునుబోలినరసము. పాక = పచ్చగునట్టి.
 -పండ్లడి. క్రొంబండ్లబేసము = క్రొత్తపండ్లయొక్కగుడ్డ వీకహేలక = ఒక్కమొగిని సఱవక
 ప్రవహింపఁగా క్రియుటక = క్రిందియూటచేత పసిడి = బంగారు ||౧౧౧|| ఒయ్యక =
 తిన్నగా. నిశాంతరితాంతరితలు = వేరుపఱామునందలి కలయికలకుదలయందు బడలిగవారు చెలువ
 లకుక = స్త్రీలకు మారిన = పొందిన చూర్ణకుంతలావళి = పొడిపెంట్టుకలవరునుండికందని
 పెండ్లువలసమామము. జడిసి = తొలగఁచివోసి. సెజ్జ = పానుపు ప్రావిరులు = ప్రాంత పువ్వులు
 ||౧౧౨|| ఎసఁగు = అతిశయించునట్టి. సిద్ధతటిని పొంతక = గంగ గట్టన. ప్రభ = ప్రకాశము

యునుజోలెఁబాయని యనుకూలదాంపత్యమునఁజోల్చి మునికోటి తను భజింపఁ
దారకబ్రహ్మవిద్యారహస్యజ్ఞాన, చుళికితంభోఁగాశి కలశనూట

పా. బ్రహ్మానిభమ్నా గ్ని పెక్కు కల్పములుండి, ఎఱిఁగియూధంబు ప్రార్థింపవల్యుని
విక్రమాంశోపమంబు నవ్వీడువెడలె, బరవిపత్ని కాంతిత్పసులు ఘనులు.

సే. అబ్ధితోఁగూడి పూను గ్రోలు నౌర్వవహ్న, యుడరబిలమున నొకచోట నుండి
[యుండి

జలీలవరుసకుఁ గద్రూజకటకకటక, విరహతాపమిమంబున వెడలె నవుడు,

చ. పుడిసిటఁ బట్టె నేలపసి పొంగుపయె నిధి నిల్వలానుజా
గడుపున వ్రేల్చె నేలపసి గాఢశపోనిధి నయ్యగమ్మని
బొడగని వింధ్యభోధరము పొంకము బింకము దక్కి నేలలో
నడఁగె బిలాతరస్థలి భయాహతిఁ జొచ్చు కుళీరమోయనఁ.

౧౨౨

శా. ఆవింధ్యాచల మట్లు వంధ్యనిజగర్వారంభమై యుండ న
గ్గోవిందాధుఁ డభంగురోదయనిధిం గొల్లాపురీలక్ష్మీ ర
క్షోవిద్యేషిభుజాంతరాళపదవీ శుద్ధాంతసైరంద్రిక
సేవింపె నుతియించె నాగమకథాసిద్ధాంతశుద్ధోక్తులఁ.

౧౨౩

క. ఆపరమేశ్వరి తను నా, జ్ఞాపింపఁగ నామిమలకు మన్మథునిపదసే
వాపరతఁ జనియె నమ్ముని, లోపాముద్రయను శిష్యులును సేవింపఁ.

౧౨౪

వ. ఇట్లు చను నవసరంబున,

౧౨౫

సీ. కొనలఁజాట్టినతీగపెనచే జమరవాల, పరికరంబులఁ జాట్టు పట్టి తిగిచి
కమ్మనంపెగల మొగ్గల నిరుగడరాయు, జేగురుదిరికలు చెంపఁజెట్టి

—చాయ. తరణి = సూర్యుడు. పొల్చి = ఉండి చుంకిత = పుడిసిలింపఁబడిన. కలశనూతి =
అగస్త్యుడు. విమధయూథంబు = దేవతలసమాహము ఆటోసము = విజృంభణమును. పరవిప
ప్రతికారతత్వములు = ఇతిరుల అపదలను తొలఁగించుటయందు అసక్తులు ||౧౨౦|| ఔర్వనహ్ని =
బడబాగ్ని ఉదరవిలమున = కడుపు అనెడిగుహయందు జటిలవహున = ఋషిశ్రేష్ఠునకు.
కద్రూజకటక కటక విరహతాపమిమంబున = పాములు కడియచులుగాంగల శివునిపట్టణమున
కాశియొక్క యెడఁబాటునలని తాపము నెపముచేత ||౧౨౧|| వ్రేల్చె = ఆహుతిగాఁజెసికొనెనో.
బొడగని = చూచి పొంకము = నిక్కుయొక్క బింకము = చిగువును తక్కి = విడిచి. కుళీరము =
ఎండ్రకాయ ||౧౨౩|| వంధ్య = వ్యధిమయిన అరంభము = త్వగగలగి అగ్గోవిందాధుఁడు = అగ్గో
విందునితో సమానమైన దీప్తికలవాడు. అభంగురోదయనిధి = వెడనిమేలునకు ఉనికిపట్టయిన దానిని.
రక్షోవిద్యేషిభుజాంతరాళ పదవీశుద్ధాంత సైరంద్రిక = రాక్షసులకు శత్రువైన విష్ణుదేవుని వక్షస్థుల
మార్గమనెడి అంతఃపురమునకు కావలికత్తెను ||౧౨౪|| మన్మథు = అణుమొగములుగల భమరస్వాదు
||౧౨౫|| ||౧౨౬|| కమ్మ = పరిమళముగల. జేగురుదిరికలు = ఎట్టనిజడలు. ఒడియ = ఆకర్షణ

లేడికినొడియు శిలీముఖశ్రేణిచే, మేలిపూగుత్తులు రాలు దువ్వి
కబళనత్వరమాణాకిరిగితుండములచే, గదళికాతరువులఁగార్లుఁదాచి

తే. నటికుదులు జాదనాసలు నిబ్బరంపు, గుబ్బచన్నలుఁ దొడలపెక్కువలు గలుగు
మృగవధాజీవశుద్ధాంతమీననయన, లర్చనలుచేసి కొలిచి రయ్యాలుమగల
వ. ఇట్లు లనుదినప్రయాణంబుల నమ్మిగునంబు కుంతలదేశప్రాంతంబు గదిసిన.

క. పంపాతిరంగరింఖణ, ఝంపాసంపాద్యమాన జలకణరేఖా
సంపాతశీతలానిల, సంపద వొడలించె బరమశైవోత్తంసుక. ౧౨౮

సీ. నఖరాగ్రలూనాననస్వేదకోరకం, బర్ధకమాయద్యగంచలంబు
ప్రబలనిశ్వాససారభతర్పితమదాళి, శోషితశ్రవణశిరీషయుతము
దర్శితమధ్యవృత్తస్రస్తమృదునీవి, యప్రయత్నపయోధరాంబరంబు
సంతప్తశర్కరాసహపదన్యాసంబు, నచలరజోధూమలాలకంబు

తే. సరణితరుణతరుచ్చాయశమితభేద, మలనమృదులాంగకంబునై యరుగుజెంచు
నన్నిజపరిగ్రహముఁగూర్చి నాదరించి, పలుకు వింధ్యాద్రినిర్బంధబాంధవుండు.

చేయనట్టి. శిలీముఖ = తాణములయొక్క కబళన = మ్రొంగుటకు. త్వరమాణ = తొందరపడుచున్న. కరటికుండములతోడ = ఏనుగుతోడములతోడ తాచి = తన్ని చారునాసలు = ఓప్పిడములైన ముక్కులు. నిబ్బరంపు = సడలని పెక్కువ = అధిష్ఠము మృగవధాజీవశుద్ధాంతమీననయనలు = జోయల యంతఃపురస్త్రీలు ||౧౨౭|| మిథునము = దంపతులు ||౧౨౮|| పంపా ... సంపద = పంపానదియందలి అలలయొక్క పొలికిలతోడిదూఁకుల్లచే చెడరిపడుచున్న నీటిముక్కలవదనల పొటువలనిచ్చల్లగాలి. పొలిలించె = సంతోషింపఁజేసెను పుమశైవోర్తంసుక = గొప్పవారైన శివభక్తులకు నెగబంతి (శ్రేష్ఠుఁడు) ఐహవానిని = అగస్త్యుని ||౧౨౯|| నఖరాగ్రలూనాననస్వేద కోరకంబు = కొనగోటిచేరి ఎగమీటఁబడిన మొగమునందలి చెరుట మొలకలుగలది అర్ధ కమాయ ద్యగంచలంబు = గుఱము ఎఱ్ఱపారిసకనుఁగొనలుగలది. సారభతర్పితమదాళి = పరిమళముచేత తృప్తి పొందింపఁబడిన తుమ్మెరలుకలది శోషిత = వాడిన. శిరీష = దిరిసెపుట్రువ్వుతోడ. దర్శిత = చూడఁబడిన. వృత్త = వట్టువైన. స్రస్త = కాఱిన. నీవి = పోకముడిగలది పయోధరాంబరంబు = తొమ్ముల మీఁది వస్త్రముగలది = పైఁటగలది. సంతప్త ... న్యాసంబు = కాలిగులకరాలకు నోర్చునియడుగు పెట్టుటగలది = ఎండచేత కాలినగులకరాలైన అడుగు పెట్టకాలియు అడుగు పెట్టుచున్నది. అనుట. అవల ... కంబు = కొండయందలి దుమ్ముచేత నలుపుమించ గలసిన యెఱుపువన్నెగల ముంగురులు గలది. సుగణి = మార్గమునందలి. త్వరణ = లేచయైన. శమితభేదము = అణచఁబడిన బడలికగలది. అలసమృదులాంగకంబు = బడలిన మెత్తనిదేహముగలది నిజపరిగ్రహముక = తనభార్యను. వింధ్యాద్రినిర్బంధబాంధవుండు = అగస్త్యుఁడు ||౧౩౦|| ప్రభావంతంబు = ప్రకాశముగలది. నానా ... తము = అనేకములైన రత్నములకు పుట్టుచోట్లయి యొప్పునట్టి చటియలచేత మనోజ్ఞ

మ. వనితా! చూచితే మాల్పవంతముఁ బ్రభావంతింబు నానామణి
జనకోదంచితసానుకాంతము నుదత్సంఘాగ చంద్రాననా
జనకేళీపదచంద్రకాంతము సభ స్సంభాష్యతూటవ
ర్ధనదుర్దాంతము సర్వపర్వతకహాప్రాగ్వర్జితోదంతముఁ. ౧౩౦

సీ. ఇవె యూపవృత్తశాఖు లివె లూనముఖదర్శ, సందర్శ వేఁంతిసైకితిగలు
లివె శబ్దసహమృగయువయుగంబులు వీరె, చలకాకపక్షుఁడు స్తకులు బ్రహ్మ
చారులు నిజహోమసౌరభేయితల్లి, కములనీడల నిల్చి కాచియున్న
వాడు సామోదితిస్వరసంశయమునొంది, చిలుకకోయిలనిద బలిహనడిగ

తే. భసలకలభకులాన్పృష్టకుసుమవిసర, మన్మథమకరద్దమయమైన మి టమోకి
కిసలయచ్చవిపునరుక్తి ననలుమనలు, ఋషుల చెంగావివలువందు నిందువదిస !

క. నిర్ధూతపాతకములు హ, విరూమలతాగ్రలాస్యవిలసనశిత్రా
ధూర్ధరములు నిజభజనవి, వర్ధితిసుకృతంబు లిచటి'వాయువు లబలా ౧౩౧

ఉ. ఓలలితాంగి! యిందు సుఖముండు మృకండుకణాదగాధిపా
ధూలముఖాతిరిక్తచరితుండు మతంగమహాతపస్వి ని
ష్కాశగళుండు నిర్మలవతిగాత్రుఁడు నిర్మిటలేక్షణుండు ని
ర్వాళివిభూషణుండు నగు నంబర కేశుఁడనంగఁ బంపగుఁ. ౧౩౨

మయినది. మరు ... కాంతము = దేవతాశ్రీలకు క్రీడాస్థానములైన చంద్రకాంతపురాల్లుగలది.
సభ ... దుర్దాంతము = ఆకాశమును ఒరియుచున్న శిఖరములు పెరుగుటచేత ఆఁపరానిది. ప్రాగ్-
వర్జితోదంతము = ముందెన్నఁబడిన వృత్తాంతముగలది ||౧౩౦|| యూపవృత్తశాఖులు = యూపస్తంభ
ములచేత ఆవరింపఁబడిన వృక్షములు. లూన = కొయ్యఁబడిన సందర్శ మాడికిగల. వేళంతపైకితిం
బులు = కొంచెపునీటిపడియలపెంబడి యినుకడిబ్బులు గహ = గహించునట్టి. కాకపక్షు = పిల్లకాట్ల
తోడి. సౌరభేయితల్లికములఁ = ఆవుల లేగదూడలను సామోదిత = సామవేదమునలసఁబడిన.
భసల ... మయము = కొదవతుమైదల సముహముచేత తాఁకఁబడిన పువ్వులసముదాయముపలని
మెఱుంగులుజేదమున్న తేనెవికారముగలది. మామిమోక = మామిడిమొల, కలయచ్చుని = చిగుళ్ల
కాంతి. పునరుక్తి = ఇబ్బడించుటచేత. అనలుమనలు = మరదగొనుచు = అతిశయించును. ఇందు
పదన = చంద్రునివంటి ముఖముగలదానా ||౧౩౧|| నిర్ధూత = బొత్తిగాతొలగింపఁబడిన. మామిర్ధూమ =
హోమపురాగయనెడి. లాస్యవిలసన = నాట్యపువతురత్వమును. ధూర్ధరులు = భూమున పహించు
నవి నిజభజన = తమకు నేవించుటచేత ||౧౩౨|| అతిరిక్తి = మించిన. నిష్కాశగళుండు = నల్లదనములేని
మెడగలవాఁడు నిర్మలవతిగాత్రుఁడు = ఆఁగునూపు (అర్చ) శరీరములందు లేనివాఁడు. నిర్మిటలేక్ష
ణుండు = నొనట కన్ను లేనివాఁడు. నిర్వాళివిభూషణుండు = పాముల సొమ్ములు లేనివాఁడు

తే. హోమధూమాసితప్రభ సీమహత్స్య, నాశ్రమం బొప్పు నీయద్రియంతికమున
వలుడయై మించు నప్పంటవలసినెలన, చరిత్రకడనంటుమ్మగనాభి చర్చివోలె.

ఉ. భూరితరాభ్రవిభ్రమము పుష్కరరమ్యకరంబు దానల
క్ష్మీరుచిరంబు సత్వగుణకీర్తితమూర్తియు వాలిసాలసం
హారవిహారకారణము నెరఘుకుంజరభర్త మున్ను సగ
చార మొనర్చె నీయచలసానుతలంబున నంబుజాననా! ౧౩౫

సీ. పద్మసీపద్మాతపత్రంబు శిథిలపత్రాగ్రహై రాయంచ యాశ్రయించె
దాలుస్రవత్సేనజాలంబుతో ఘోషి, పంచలరొంపిగలంచి యాడె
దూరోద్గమద్దావధూమ మరలుదబుద్ధి, నెమ్మి లోపాదనుండి నిక్కిచూచె
జరరస్థజలము నాసానాళమున బీల్చి, సామజం బిరుప్రక్క జల్లుకొనియె

తే. సరసిపై నీరు నలసల చిరలె విసిన, సకలపీఠులు నిర్మృగోచ్ఛయములయ్యె
మట్టమధ్యాహ్న మిది సుధామధురవాణి! యర్పి మి హ్వేబధశ్రిమ మపసయింప,

వ. అనుచు నభాద్యండు వీంధ్యాహార్యస్తంభయితి సంభృతానురాగంబున
నిగిడి చని. ౧౩౬

క. నటనోద్భటుడైన మహా, నటుని జటాజూట మురిలి నందొరంగు మధు
త్కటకనది యిది యనుచుఁజని, యటఁగనియెం దుంగభద్ర నఘముఖముద్రక.

అంబరశేఖరుడు = శివుడు ||౧౩౭|| అనీతప్రభ = ఇల్లనికాంతి అంతిమనా = సమీపమునందు
నలద = వట్టువ పంటవలఁతి = భూమి. చర్చి = పూత ||౧౩౮|| భూరితరాభ్రవిభ్రమము = చిక్కిరి
యెచ్చెన మబ్బుయొక్క విలాసము పుష్కర = తెల్లదాసురతొండముయొక్కొన దానలక్ష్మి =
ఈవికలిమి; చిక్కిరిమడముకలిమి వాలిసాలసంహారకారణము = వాలియొక్కయు ఏసెచెట్ల
యొక్కయు చంపుటయనెడి వినోదసంచారమునకు హేతువైనది వాలి = మ్రొంగి = పూసి. సాల =
వృక్షములను. సంహార = నాశము చేయుచట్టి, విహార = వినోదసంచారమునకు కారణము = హేతువు.
రఘుకుంజరభర్త = రఘుకుంజశ్రేష్ఠుడైన శ్రీరాముడు; రఘుకుంజస్థుడైన యేనుఁగలరాజు. సాను =
చటియ ||౧౩౯|| పద్మసీపద్మాతపత్రంబు = తామరతీగయందలి కమలమనెడిగొడుగును శిథిలపత్రా
గ్రము = తూట్టుపడిన తెక్కకొనలుగలది తాలుస్రవత్సేనజాలంబుతో = దవుడలనుండి కాటునున్న
సురుగుతెట్టెలతో ఘోషి . . పండి దూరోద్గమద్దావధూమము = దూరమునంజెగిన శార్పిచ్చు
ధాగ అంబుదబుద్ధి = మేఘమనెడి తలఁపుచేత. నెమ్మి = నెమ్మి లోపాద = పాదలోపలిభాగము.
సామజంబు = ఏనుఁగు. సరసి = సరస్సు తెరిల = తెల్లను = ఊడికను నిర్మృగోచ్ఛయములు =
మృగసమాహములు లేనిది. పథశ్రమము = త్రోవనడచుటవలని బడలికను అపసయింప =
పోగొట్టుకొనను ||౧౪౦|| స్తంభయిత = అరిగిట్టినవాఁడు ||౧౪౧|| నటనోద్భటుడను = నాట్యము
చేయుటయందు హెచ్చినవాఁడు ఉరలి = పడినను, తొంగు = స్రవించునట్టి మరుత్కటకనది =
ఆకాశగంగ. అఘముఖముద్రక = పాపములను. ఖములకుముద్రితాళముయైన = పాపములను తల

శా. గంగాసంగమ మిచ్ఛగించునె ముగ్ధ గావేరి జేవేరిగా
నంగీకార మొనర్చునే యమునతో నానందముగ బొందునే
రంగమ్మంగళిరంగళా గ్రామముల నా రత్నాక్షి గ్రేద్రుండు నీ
యంగం బగటి సుఖించునేని గుణభద్రా! తుంగభద్రానదీ! ౧౩౯

శ. ఓవును భూపరిధింగు, యాపగ లవి బాహ్యతాప మాంపగ నీవే
యోవుడిగా య త్సగి, తాపత్రయ సుడిప నో యదన్వన్మహిళా! ౧౪౦

చ. అని కొనియాడి యన్నది సుహనియమంబునఁ దీర్థమాడి గో
రన భవరోగజాడ్యములు గ్రాంఠ దదుజ్జ్వలకద్యురాజగ
ధనిచితమా రసాపధముఁదావి తటసైతఘాజ్యపూజనం
బు నడపెఁ గాళికావిరహభూరిపిపాదము సాద మొందఁగన్. ౧౪౧

ప. ఇవ్విధంబునఁ ద్రిశవసపవిత్రీకరణసమర్థచరిత్రం బగు నయ్యుదధికళత్రం
బున ససతీభాత్రుండై యగచితకృత్యంగు లాచరించి నీవారముప్తిం బంచ
వారంబు లుండి తద్వాగ్నిపురగబు విసిగ్గిమించి మించుఁబోఁడియునుం దానును
బంచాక్షరీగుహాహర్యక్షు బగు విరూపాక్షు నుక్షధ్వజ దాక్షాయణీవిభు

యైర్చియనిదానిని ||౧౩౯|| దేవేరిగన్ = పట్టపుజేవిగా రంగమ్మంగళిరంగళా గ్రామములన్ =
చరించుచున్న యున్నతీర్థలయిన ఆలలనెడి సులతో రత్నాక్షి గ్రేద్రుండు = గుణద్రవాణ.
గుణభద్రా = నుంచి గుణములదీతి మేలైనదానా ||౧౪౦|| భూపరిధన్ = భూపాండలమునందు.
ఆపగలు = నదులు. ఆపగన్ = అణఁపను ఉదన్వన్మహిళా = సముద్రునియల్లాటా ||౧౪౧||
తీర్థమాడి = స్నానముచేసి. బోరిగన్ = శీఘ్రముగ. భవరోగజాడ్యములు = జన్మములనెడి
వ్యాధులనెలని జదల్పములు గ్రాంఠ = కలిగిం గా. గదుజ్జ్వలకద్యురాజగ = గంధనిచితము =
అనగియిందలి ప్రకాశించుట్టి అగ్రాదు కి అముల వాసనచేత ఆతిథయిల్లి 1. గిసోమగమన్ =
జలరూపమయినమందును కాళికాని మాభూరిపిపాదము = కాంక్షనమును విడువలవలసి ఆత్మంత
యైన మనస్తాపము సాదము = నా. ||౧౪౨|| తిభవన పవిత్రీకరణ సమర్థ చరిత్రంబు = స్వర్గ
మర్త్య పాతాళములనెడి మూఁగులమును వాచ. ములగాఁజేయఁజాలి. ప్ర గ్రేసముగలది. ఆయ్యుదధి
కళత్రంబునన్ = అనుమద్రుని భాగ్యయగ్ర - నాయందు ససతీభాగ్రుంగు = పెండ్లాములోను
శిష్యులతోనుగూడినగాఁకు 1౦౦౩ = నిష్ఠువు గులంబు = సుఖ్యము 1౦౦౪. నీవారి సుప్తిన్
= విడికఁడు నివర్తభాన్యము నాహాముగాఁ జేరికొని పుచ్చు. పంచవారి 1౦౦౫ = అగునునాని
ములు = నలువది 1౦౦౬ రగ్వారిభూంబు = అంజలి జలప్రసాదమును. పుష్కలంబు =
దాఁటి. మించుఁ బోఁడియున్ = పెండ్లామును. పంచాక్షరీగుహాహర్యక్షంబు = పంచాక్షరీ
మంత్రము అనెడి గుహాయందలి సింహము ఉక్షధ్వజ = వృషభేశ్వరముగవారిని. దాక్షాయణీ

వశ్యపాయూఖి రేఖాచుక్కులు భృక్కిమాత్రవిద్రావిత్రిపురనిశాఁడు హేమ
 కూటనివాసు వాసుకివలయు వలయు పలుగులు బ్రస్తుతిచి సమస్తకలుష
 నిరసనలలితమూర్తియై చని చని మునుట నలుగులను శిక్షించి నగునోనా
 గంతురంగబయి మాహిమగదగపన కేళికగుళుగును ౧౪లె గుత్తాలగ బగు
 స్వామిశైలంబు నధి హేమగులుచేసి యుక్కుగలచున్నందున. ౧౪౧

క. మృగము శిఖనంతి ప్తహి, రణ్ణయనిభివన్త గేకి బద్ధవృక్ష గోళిగ
 మాణ్ణాతురుఁ గపసి సుగు సా స్మగ్గునుభుబ్రభిపు సీతియుం దానుక. ౧౪౩
 క. కొలిచి నుతించెం గ్రౌంచా, చలవిదళననిపుణ గౌహలనారు గుహగారుక
 గలశనుతుంగుం బలుకుల, మొలకలు పుష్పిపహారములు చెలువొసంగక.

సీ. కావు కా వనుట గక్కనులమూక నెకాని, ననిచె నీయెడ సింహనాదవిహృతి
 పొత్తులు తొలువేలుపులగంటులనెకాని, హత్తై సీ మేన వజ్రాంగిజోగు
 వసవల్పు దైత్యుల వ్రయ్య గుండెనెకాని, నిరు గప్పె వీరచండనపు దావి
 యంగుళీచర్యణం బనురులందు నెకాని, గెలుపుచిదిము మోవి నిలిచె నీకు
 తే. నీవు తలమావివీక్షని నిసాపునయను, నాచె జేజేలదళవాయి నాయకరపుఁ
 బట్టమున నిల్చి తారకుఁ గిట్టి ప్రాథ, తరరణక్రీడయొనరించు తఱి మహాత్మ!

విభుక్ = చప్పునికూతురి. సగనిని వశ్య పాయూఖిరేఖాచుక్కులు = చంద్ర రేఖాగీటుముగాఁగల
 వానిని. భృక్కుటిమాత్రవిద్రావిత్రిపురనిశాఁడు = హేమముడిమాత్రముగోతే సదగత్తింపఁబడినత్రిపు
 రానుమలుగలవానిని వాసుకివలయు = గుర్వరాజు వేతిడియముగాఁగలవానిని సమస్తకలుష
 నిరసనలలితమూర్తి = ఎల్లపాపములను తొలఁగించుకొనుటచేత మిశోహుమై గుహ్యతిగలవాఁడు.
 అనుందమణికందరసంహారచతురము = తట్కువకాని రత్న పుమొలకలసమూహముచేత గుట్టపల్లము
 నది. మందగమ = శ్రీయొక్క కేళికండుము = బొవెండి. ఉత్తాలము = పొడువైది అక్కుధగ
 మునందు = అకొండయందు ౧౪౩|| భసంతి ప్తహిరణ్ణయనిభివన్త = అగ్నియందు పుటమువేయఁ
 బడిన బంగారువికారమును బోలిన దేహచ్ఛాయుగలవానిని సుగంధవృక్ష = నెమలిగూ(గుణుకు)
 తెక్కమునందుగలవానిని మాణ్ణాతురుక = అగ్గురుతల్లులుగలవానిని తపసితుగామెఱ్ఱుఖనుఖద
 ప్రభావు = మునులు దేవేంద్రుఁడు మొదలగువారికి సుఖమునిచ్చునట్టి మహిమగలవాని ౧౪౪||
 విదళన = భేదింపుటయందు. పలుకుల మొలకలు = గుడ్డువులైన తిన్ననిమాటలు. పుష్పిపహార
 ములు = పువ్వులకానుకలు చెలువు = అందము ౧౪౫|| మూక = సేన సంగి = అతిశయించెను.
 విహృతి = విహంగము పొత్తులు = పొత్తిగడ్డలు తొలువేలు పలుగంటులనె = రాక్షసులగాయపుఁదూంట్ల
 యందే హత్తై = అంటెను వజ్రాంగిజోగు = వజ్రమయమైన కపటము వసవల్పు = వసవంపు
 వ్రయ్య = భేదిల్లు = పగులు. అంగుళీచర్యణంబు = వ్రేల్లనమలుట. గెలుపుచిదిము = జయశంఖము.
 తలమావి = తలనుగప్పించువాని. నిసాపునయను = శిశుప్రాయము. జేజేలదళవాయి నాయకరపుఁ బట్ట

ఆ. అహితగోత్రపృథ్వ్య గాఢోపకృతి నీడు, శక్తి కుగ్రబాహు శక్తికి గగు
ఘనవివృద్ధిఁజేర్చి గర్వింతుటలు నీడు, శిఖికి సత్ప్రభాపశిఖికి నమరు. ౧౪౬

వ. అని యమ్మునికులచక్రవర్తి వెంగియుం గార్తికేయుం గాత్రితార్తిహరుండని
యును, శరవణభవుండు పరిమపురుపార్థక్రవణుండనియును. మహాసేనుండ దీన
జనమగదాడుగ డనియును, శశ్వద్బాబుగడు కృపావిఘ్నం డనియును, షడా
ననులగు కీషవలనం గాచి ప్రోచు ప్రోడ యని యును, నీలగంధ్యుండు జయ
శ్రీలాభింబులకు మూలంబనియును, గాంగేయుండు ముంగిపెన్ని ధానంబని
యును, కుక్కుటస్వభావం మ్రొక్కుటకు దగిన వేల్పునియును, బ్రహ్మ
గర్భంబు నిర్భరబ్రహ్మవిద్యోపదేశి జేశికుం డనియును, విశాఖుండు కుశాగ్ర
బుద్ధియనియును, సుబ్రహ్మణ్యం డనభగవదర్చనాని యనియును శిఖవాహ
నుండు సాధుసఖుండనియును, పార్శ్వోనగనుండు సచ్చిదానందుండనియును,
గాఢాలేయుండు మోహమహాధరవ్యాస మేఘవాహనుం డనియును,
తారకారాతి యకారణంకృతి యనియును, శక్తిధరుండు భుక్తిముక్తికరుం
డనియును, స్వామి యోగక్షేపభూమియనియును, స్కందుండు జగత్సంగోహ

మునకొ = దేవతల సేనానాయకులను నాయకుడగుట కిష్టముగా నుండును బట్టి - గవి
పించి ప్రాధతరణక్షేద = మిక్కిలి సోమలయుద్ధమునెడిరాని ||౧౪౬|| అహితగోత్రపృథ్వ్య
గాఢోపకృతి = శత్రులంశములముక్కు మనోవ్యధనుగలగజేయుట కిష్టము (లేక) శత్రురూపమైన
కొండయుక్కు మనోవ్యధనుదేయునట్టి బాణవాహనము ముంవివృద్ధి - సుముములముక్కు
విశేషవృద్ధిచేత; అధికమైన పెరుగుచేత పెర్చి = విజృంభించి పోక. = సంగతిని. సామి
తాపశిఖికొ = మంచిప్రతాపమునెడి అగ్నికిని ||౧౪౭|| మనసులగ్రక్రవర్తి - మునుల సమాహము
నందుశ్రేష్ఠులగు. కార్తికేయుండు = కృత్తిలకొడుకు శరవణభవుండు = శిఖిగంధ్యుండు
బుట్టినవాడు ప్రవణుండు = అనట్టిండు నుంబుండు = కృష్ణపృథ్వి మైవాండు, శశ్వద్బా
బుండు = సదాబాబుండు అగువాడు కృపావిఘ్నండు = విశేషకృపగలవాడు. జయశ్రీలాభింబు
లకుకొ = గలంపు కలుమునగుబడికి మూలంబు = కారణమైనవాడు గాంగేయుండు - గంగ
కొడుకు. పెన్నిధానంబు = పెద్దనిధి నిగ్గురి - మేలైన దేశికుండు = సుమపు అడభిగుణులన్నియు
శ్రేష్ఠములైన గుణములనెడి గత్తులలగుని సచ్చిదానందుండు = చెడినిచ్చినమును సంతోషమును
గలవాడు బాహాలేయుండు = అనేకులకు కొడుకు. మోహమహాధరవ్యాసమేఘవాహనుండు =
అజ్ఞానమునెడి కొండలసమాహమునకు ఇంద్రుండు. ముక్తి = సత్కార్యములు గలవాడు. భుక్తి
ముక్తికరుండు = భోగమోక్షములను కలుగజేయువాడు. యోగక్షేపభూమి = ఆపూర్వివస్తువులను
పొందుటకును మేలగుటకును పోనమైనవాడు సాగ్నింగోహ = పరిసరిండుండు = లోకసమాహమును
రక్షించుటయందు చలించనివాడు క్రాంతచరణంబుండు = క్రాంతచరణమును భేదించినవాడు.

వన పరిస్థిందుండనియును, గ్రౌంచదారణుండు పంచవదనాపరావతాడుం
డనియును, గుహుండు నిరవగ్రహశుభావహుండునియును, గుమాగుండునుర
చమూసముద్ధరణ నిర్వికారుండునియును, హాస్యాశ్మరుండు తురాహస్యుఖ
సుఖప్రదుండునియును బ్రహదరసనిమగ్నమనస్కుండు యగ్నిభవుం బ్రణు
తించి యాసాదంబగు తదీగుప్రసాదంబు నడసి కతిపయదివసంబు లుచితి
గతిం గడపి తద్విరచితమహాస్కాదగ్రంధసంధర్భింబునం బూర్వ
భాగంబు విని తదాశయావబోధఃపూర్ణునివినిమజ్జనంబునం గాశీవియోగ
జనితక్షేత్రంబు దీసివైచి యుండలి యుత్తరభాగంబున.

౧౪౭

సీ. మిన్నేటిపాటియుఁ బెన్నయన్నతియువి, పాశివాసియుఁ బుద్రభాగచేగ
యును శరావతిభూతియును వేల్చివతిచరిత్రము గాహుదయుదారతయును
వేణియగణ్యాభివృద్ధియుఁ గావేరి, రీవియు గవిశలీలావిభవము [గృష్ణ
వంశీర మంజువార్తైభవంబును భవ, నాశనిక్షేత్రనిర్నామకృతియుఁ

తే. తుంగభద్రప్రసంగముత్తుంగభద్ర, రాజి రాజిల్లు గౌతమి యోజ మఱియు
వార్తకక్కినతీర్థప్రవర్తనములు, స్వామినిపించె వింధ్యసంస్తంభయితకు. ౧౪౮

క. ఆ కుంభజాతో మఱియుం, గేకిన్వజూడనియె మూనికేసరి విను మిం
కేకధ వినియెదు నకలము, నీకేకఁగించితి నెకా ధు సచరితంబుల్. ౧౪౯

నిరవగ్రహశుభావహుండు = కజపులేక శుభములనిచ్చువాడు అనురచమూసముద్ధరణ నిర్వికారుండు =
దేవకులదండను ఉద్ధరించుటయందు వికాగముటొందనివాడు. తురాహస్యుఖసుఖప్రదుండు =
ఇంద్రుండు మొదలగువారికి సుఖము నిచ్చువాడు ప్రబుదఁగనిమన్న మనస్కుండు = సంతోష
రసమునందు మునిగిన మనస్సుగలవాడు = మిక్కిలి సంతోషించువాడు అనాదంబు = నాశ
ములేనది. ప్రసాదంబు = అనుగ్రహము. కతిపయదివసంబు = కొన్నియులు విద్విరచిత = అతిని
చేత చేయబడిన సందర్భంబునందుకొ = రచనయందు = కూర్పునందు నిదా...సజ్జనంబునకొ =
దానియగు మెలియటయనెడి అమృతనదియందు మునుగుటనే = ఆశ్రురాణకభిను వినుటయందలి
యానచేత. క్షేత్రంబు = దుఃఖమును || ౧౪౮ || గున్నేటిపాటి = ఆకాశగంగయొక్క కొలది. ఉన్నతి =
గౌరవము వాని = మేలిమి చేగ = సత్తి భూతి = సంపద. ఉదారత = భుని అగణ్యాభివృద్ధి =
ఎన్నిరాని పెంపు. రీవి = బాగు. లీలావిభవము = విలాససంపద. వార్తైభవంబు = నలనమ్మి. క్షేత
నిర్నామకృతి = క్షేత్రముపేరులేనంతఁ జేయుట. ప్రసంగము = ప్రస్తావము. ఉత్తుంగభద్రరాజిక =
అధికమైనకుభములవరుసకు = విభవము. వార్తక = ప్రసిద్ధి తీర్థప్రవర్తనములు = తీర్థముల
చరిత్రములు సంస్తంభయితకు = అడచినవానికి || ౧౪౯ || పెద్దవాడు = గుహగణ్యాదు వాని
కేసరి = ఎనిమిదేళ్లవాడు. ధునచరితంబులు = ఎదులచరిత్రములు || ౧౫౦ || ఈలంగానీవు = మునుగి

క. ఈగంగాగి కర్ణము, లీగంగానిపు తమ సమిద్ధాంగువులక
నోగెగువారిల గను న, గ్రోగెగు గంగారసింధుకట్టలములక. ౧౫౧

క. వివిధశ్రుతచరిత్రలు, వివిధసంహితానుభావవిలసనమాలు దీ
ర్ఘశీసశ్రుతపరామితతి శ్రవిక, వివిధసంగ్రహనే విశిష్టవిచారం! ౧౫౨

స. అనగను నగస్త్ర్యుఁ డిట్లుచెయి హైహవ'సుతుతోడఁ గడిస
న్యూను లలరంగ నో యుగముమా! ననుస్తము, గ్రుంగుచేసె ను
చిన బలువేల్పుఁ దీర్థము క్షేత్రము నొక్కడఁ గు డయిండున
ని నిరుపమాదృశి, పరిపి సపు ముగ గరుణింపఁగాఁ దగుక. ౧౫౩

క. అని పలుకు కలశభవముఖ, మునిజనముల ప్రశ్నాకృత్యములు పని సురభ
త్తనఁచుడు తిత్తివిగము, నొక్కనలంగుమిగూడి యునికి, గంగజూతుకెక. ౧౫౪

వ. ముహూర్తమాత్ర సచారణోఽయాథానిజస్వా విగ్రహై యూ రయగ్రహ
విశ్రాంతలంగూర్చి లుట్లనియె. ౧౫౫

క. పతిత్రితయము నొక నో, గ్రామమున నేళినిచి పోగడంగులు మె
చ్చేతగతిగోపనము, పేతావృత్తి ముకురకుక్షినిధిముగ నోతె. ౧౫౬

తే. చిత్తమాశ్చర్యరసమున నొత్తిలగఁ, జేయు సప్రసన్న మక్షిణోక లుచే
నించుధరుచేత హరుచేత నెఱుగవలయు, రంగుమోగము ములలార! రజతగరికి. ౧౫౭

క. పాడమిన సురేహంబుల, జగసిన హరిదేహుల, బ్రసన్నులఁ జేయె
మృదునకుఁ బనిగావున మన మడిగినయర్ధంబు నొడ ము చేసెచుక. ౧౫౮

సీయపు పనిధాంబువులక = విశ్కలి లిక్తాభ్యులగు జలములయందు పోగడ మునిగడను.
క్రాంతదు = గ్రాంతదు అంగుసంకల్పాభ్యులక = పుట్టి పుట్టెలుచును || ౧౫౯ ||
సంధ్య = గేరితిలయుక్తాభ్యులక = విమలపుడు గది = పరి విశ్కల = విశ్కలములు || ౧౬౦ ||
హైహవశి = పార్యశి. అలరంగక = అంతఃపింఛనం గ్రుంగుచేసి = పట్టెలుచును. నిరుపమా
దృశిక = సాటిలేని అదిరణముచేతి || ౧౬౧ || పురభిచ్చయగు = శివునిజాను = సలక = సలపు
నందు = స్థానమునందు || ౧౬౨ || విచారణోఽయాథానిజస్వాంబుడు = అంగుమము నడి యయ్యాటల
యందెక్కియున్న అముగనుగలనాడు = ఆలూచనచేసెనెంచి అముగలనాడు. ఆశ్రమవిక్రాం
తులక = సుతులు || ౧౬౩ || మేళినిచి = కూడి. పేతగతిక = అపేతాభ్యులందు = అపమృతమునందు.
సముపేతావృత్తిముకురకుక్షిక = కూడినపుడుగల అస్త్రములూపలిభాగమునందు || ౧౬౪ || పోత్తి
లంగక = గాగిల్లగా = అంగరాగ సునుసాంధ్యగా. అక్షిణోక = యువేళక = శివునిచేత || ౧౬౫ ||
జడిసిన = చరింపిన అంగేపంబుక = (పరంగులూపలిక) విశ్రాంత లడిసినది ప్రసన్నులక =
విశ్రాంత హరిదేహుల సనిగగా మృదునకుక = పునిక. అడంగుక = దప్పును || ౧౬౬ || కృతనిక

క. అని కృతనిశ్చయమని న, మృనులగొని రజతశైలమున కేగఁడలఁ
చినగుహఁబొగడెను క్రియ బో, రస మ్రోసెఁ బ్రయాణభేరి ప్రసభారభటిక.

ఉ. ఆసమ చుంబునఁ భృతినిజాయుధు లాదృతభూషణుల్ మహా
ల్లాసలసన్ముఖుల్ వివిధలాంఛనలక్షిత లాసురాన్వయ
త్రాసకడల్ విమానగులు దైవతవీరులు తారకారి పె
న్నోసలమ్రోల నిల్చి రొక ముప్పదికోటలు మూడుకోటలుక. ౧౫౯

మ. పనితప్రక్రియ నద్వైజుగు లెసఁగఁ బ్రస్థాననైపథ్యశో
భసముగ నై కొని బ్రహ్మగర్భుఁగు వహత్పల్వాణకల్వాణమై
ఘనగర్జ్జక నకిలించు పావురము నెక్కఁబోవువోఁ బర్వె సు
జనితాశాకరికర్ణసంజ్వరభ రాంచత్కంచుకీర్వానముల్. ౧౬౦

నీ. ఆటకు మెచ్చి బారి యీఁ గొను మరు, తృలమిదియన బర్హ భారమమర
హరుఁగుత్తుకనకాక శిరసునఁ బోలఁ దాల్చిన జటాచ్చటలీల శిఖ వెలుంగ
క్షీతిశిరోభూషావిశేషనిర్మితికిఁ బా, ల్పడుపడియచ్చుల ల్లడుగులు దగ
ధాతృవాహముభుక్తి దానభ్యసంప బి, సముద్రుంగుభంగి దప్తఫణి గ్రాలఁ

తే. గంగగంభీరనినదంబు ఖచరయువతి, గానవిద్యకు పక్షసంధాన మెసఁగ
నెసఁగు దెలికన్నుగోనలయెక్కిరింత, నెక్కె బలుకొండదూఁటువోనేయుమేటి

యమతిక = నిశ్చయముచేయఁబడినబుద్ధితో దోరసక = గట్టిగా. ప్రసభారభటిక = అధికధ్వనితో॥
౧౫౯॥ అసన్ముఖులు = వికాసమునొందిన ముఖములుగలవారు. లాంఛనలక్షిలు = గుఱులచేత
చూడఁబడినవారు. ఆసురాన్వయత్రాసకగులు = రాక్షసకులమునకు భయముచేయువారు. విమాన
గులు = విమానములను పొందినవారు. పెన్నోసలమ్రోల = పెద్దదైనతలవాకిటి చావడిముందరి॥౧౬౦॥
పనితప్రక్రియ = పొగడఁబడినవిధమున. ప్రస్థాననైపథ్యశోభసము = ప్రయాణమునకుఁదగినవస్త్రా
దల యలంకారముయొక్క సౌందర్యమును. వహత్పల్వాణకల్వాణము = వహించుచున్న పల్లముచేత
మేలైనది. వాపురము = గుఱ్ఱమును పర్వె = వ్యాపించెనె జనితా...ధ్వానములు = పుట్టినదిగ్గజ
ములయొక్క చెవులకువేండ్రమయి అరిశయించిన ఒప్పదమయిన చెత్తలవారి కేకలధ్వనులు॥౧౬౧॥
శిఖ = ఇయ్యగా. మరుత్ఫలము = దేవతలవలనొక భు. బర్హ భారము = మోపునుబోలినకుంచె. కుత్తు
కన = మెడచేతనే. కిరనుక = తలతోను. పోలక = సరిపోలుటకు. జటాచ్చట = జడలనమూహము.
శిఖ = జాట్టు. శిరోభూషావిశేషనిర్మితిక = ఒకవిధమయిన తలకుఁబెట్టుకొనెడిసామును చేయుట.
పొల్పడు = పూకొనునట్టి ఏర్పడుపడనునట్టి ధాతృవాహముభుక్తిక = బ్రహ్మవాహనమైన
హంసయొక్క యాహమును. విసము = తామరతూఁడు దప్తఫణి = (నోట)గఱచుకొన్న సాము.
క్రాలక = ప్రకాశింపఁగా. ఖచరయువతి = గంధర్వస్త్రీలయొక్క. పక్షసంధానము = పక్షమనెడి

౪. అని సజ్జస్యగదనమై, మదకరియై తి త్తగుచిత మార్గముల నే
వొందవ నొకకొంత చని పా, రదనిభి శుభమూర్తి నివ్వరిత్నంబగునుక. ౧౭౨

౫. శితికంఠసుతుఁడు ఖచర, స్తుతుఁడై యా యచ్చరూపు తురికి నాస్కం
నిత ధారితక ప్లుత చే, చిత వర్ణిత గతులఁ దరలు చేసిన నదియక. ౧౭౩

౬. మురళిగొనియు రవణమునక, బరువడి గోమూత్రికాని భంజకులఁ గడుక
గెరలి చతుర్విధధావిత, పారిపాటిపటవమునఁ బతి మెప్పించెక. ౧౭౪

సీ. బలుపాపతలచుట్టు లలవరించినవాడు, లేతచందురులఁ దా లించినవాడు
పునుకతమ్మంగులులఁ బాలుచు వీనులవాడు, నొసలమిక్కిలిమాపు తెగుగువాడు
బూదుపారఁగమేన బూదిఁబూసినవాడు, త్రిమూఖాస్త్రములు కేలఁ ద్రిప్పవాడు
పులితోలుహొంబట్టు పుట్టముకలవాడు, కొమ్ములేజాల నెక్కి గునియు వాడు

తే. ఘోరతపములహరుఁడక్క గొన్నవాడు కరట్టడై తేయకుంభముక్తాలలాను
హరిభుజమధ్యములవా రుదారయశులు, ప్రమథవీరులు గొలిచిరాబాహులేయు.

స్వరమయొక్క కూర్పును. ఎవఁడు = అతిశయించునట్టి. తెలియనిగోనల యెక్కిరింతక = తెల్లని
కనుగొనఁజాలరానైన తెచ్చునాహునును. గలుకొండఁదూఁటువోనేయు మేటి = కుమా స్యామి ||
౧౯౨|| సజ్జస్యగదనము = అలంకారము (సిద్ధము) చేయఁబడిన రథము. పారద = పాదరసముతోడ.
శుభమూర్తిక = తెల్లనియాకృతితో ||౧౭౩|| ఖచరిస్తుతుఁడు = దేశకలచేత సొగడఁబడినవాఁడు.
అచ్చరూపుతురికిక = స్వచ్ఛమయిన (తెల్లని) యాపముగల గుట్టమును. ఆస్కంధిత...గతులక =
ఆస్కంధిత = మిక్కిలి తేగమును మందముచుగానిది యు. గాంతక = ఆస్కంధితమునకంటె కొంచెము
వడిగలదియు ప్లుత = అతి తేగమును, కాటుచుఁబోవునదియు. రచిత = వంకరిగాతిగుఱు వడిగాఁ
బోవునదియు పర్ణిత = మూదికికాల్గెత్తికదలించుచు వడిగాఁబోవునదియునైన, గతులక = నిడకల
చేత. తరటుచేసినక = నడపింపఁగా ||౧౭౪|| మురళి, రవణము, పరువడి, భంజరి = ఇవి గుట్టము
దనుడుపాటుటయందలి భేదములు. అందు భంజరి గోమూత్రిక మొదలగు భేదములచే నానా
విధము, కెరలి = బోఁగి చతుర్విధధావిత పుపాటిపాటవమునక = నాలుగువిధములయినదపుడుపాటొడి
క్రమమునందలి నేర్పుచేత ||౧౭౫|| పాపతలచుట్టులు = పాములతలపాగలు అలవరించిన = వహించిన.
పునుకతమ్మంటులక = తెలపుట్టలచేత చేయఁబడిన చెవిపోగులచేత. మిక్కిలియాపులు = మూఁడవ
కన్నులు బూదుపారఁగక = బూఁజువట్టివట్టుగా బూగి = భస్మము. త్రిమూఖాస్త్రములక =
మూడుమొనలుగల కులములను. హొంబట్టుపుట్టములు = బంగారుపట్టువస్త్రములు. కొమ్ము
లేజాలక = వృషభవాహనములను. గునియు = కుఱుకు కరట్టడైతేయ = గజానురునియొక్క.
కుంభ = కుంభకలమునందలి. ముక్తాలలాను = ముత్యాలహారములచేత. హరి = అందగించునట్టి.

నా. యోధోరే... కృతంబు లగజనరిజోగుచ్చాసితంబుల్ ను

శ్రీకృష్ణుల్ దూషితపూపభీషణుల జన్మంబులను గూలెన

క్షీణోత్తంభున నైత్యభృష్టులగు స్నేహితులను

స్వామీకార్యతపపల్లవ స్తూక సామగ్రీహృణాగ్రములై.

౧౭౬

క. స్మర శశి తలీ దజ పవమా, స రవి నుధా సలిల మునిజ, త్కృ రిష్టా

మర మృత్యు జ్వలనజ లగు, సుగ వేద్యులు గొలిచి పురు సుగ్రు ధ్యాయు.

క. దైవతభటభుజశిఖర, వ్యావల్క్యవక్తృపాణవల్లిక లలరె-

దైవపథవారినిధిసలి, లావిష్కృత విషమషీ మహాద్యులుబోలె.

౧౭౭

క. నయనత్రిభాగ * వృతహా, సయంతంగ సాధ్యసతులు చల్లిన లాజల్

నయనానుధతయాయుధ, చయలత కావళుల గునుమనమత వహించె.

తే. వివిధవిషమగ్రహము క్త గివిజవిటపి, కుసుమ శేసరలనదంస కూటుం డగుదు

వేల్పుంబడవాలుకడువాలువిరియబడిన, కందమునఁబొల్చుదుర్గకంభాణమనఁగ

తే. వివిధమధురాధరాభుజావీజ్యమాన, విమలచామర గమనసాగ్రము లువొలిచె

స్వామియిరుగడఁబుష్పవగ్గములగులఁకి, సురవిమానమరాళముల్ దెరలెననఁగ,

భుజమధ్యమలవారు = బొమ్మలుగలవారు. ఉపాయములు = అధికార్థిగలవారు || ౧౭౬ || యోధో

రేబుకృతంబులు = సేలదమ్ము చేడయింబడినవి. జన్మంబులతో గుచ్చాసితంబులు = కాటుకపొడి

ముద్దలవలెనైనవి. తిష్ఠింబులు = నిత్యబాధలు దూషితపూప భీషణుల = దూషింపఁ

బడిన మూర్ఖునికే ధయంకరిమైన విధమున స్పృశించి = విస్మయించి. తూలక = తొలఁగెను.

క్షీణో...గ్రంబులై = తగ్గినియిదు నిశ్చింపబడినవియునైకమారస్వామి బంటులపలయందలి కిరిట

ములందు ప్రకాశించుచున్న శంభులపెరుగుల గుత్తులయొక్క సుగ్రత్వము (పరిపూర్తి) చేత అప్

హరింపఁబడిన శాసనగులవై || ౧౭౭ || స్మర...జ్వలనజలు = మృగములకు పండ్లము మెఱుము బ్రహ్మ

నాయువు మూర్ఖుడు అపృతము జలము సప్తసహస్రలు భూమి చక్ర స్థాయిగు అరిష్ట దేవతలు

మృత్యువు అగ్ని వీరివలనఁబట్టినవారు || ౧౭౮ || భుజశిఖర వ్యావల్క్య పాపపాణవల్లిగలు =

మూర్ఖులందఱును చలించుచున్న క్రొత్తకత్తులనెడి తీరగు అలరక = ప్రకాశించెను. దైవపథ...

ర్యులు = ఆకాశమనెడి సుంద్రజలమునందండి వెళువినవిమయయొక్క నల్లనిగుంటలు || ౧౭౯ ||

నయనత్రిభాగవృత = కంటియొక్క మూడుభాగములంబావించిన. లాజలు = హేలాలు నయ

నాయుధ = శివునియొక్క || ౧౮౦ || వివిధ...కూటుండు = గమన విధములయి, దేవతాశ్రీలచేత

విమనఁబడిన (చల్లఁబడిన) కలపృక్షువులలోని అకరువులచేత ఒప్పుచున్న శిఖరములవంటి

మూర్ఖులగులవాఁడు, వేల్పుంబడవాలు = దేవతల సేనానాయకుఁడు = కుమారస్వామి. విరియఁ

బడినకందమునక = వికాసమునకపొందినమూర్ఖురముచేత దుర్గకం భాణము = భద్రకాళియొక్క

వాహనము = సింహము. వాలుక = అతిశయించును || ౧౮౧ || వివిధ...

* దరవోధ అని సాచారిత్రము,

తే. సామిమిలనుండి రాజతాచలముదాఁక, నేతు వెత్తినగతి మహాసేనుసేన
రోదసిరంధ్ర సీరంధ్రరూప మగుచు, నుచు గిగిసింధు వని సృష్టి పుడమి నడఁగ.

ఉ. పుట్టినమోము లై శిఖరముల్ వెలుంగొండ, నితంబమండలిం
గట్టినకృత్తియై నివిఁకాననరేఖ దలిర్ప,లోనఁ జూ
పట్టినవిశ్వమై వెలుంగుప్రాణికులం బలరక, గిరీశుఁ డ
పుట్టికీఁ గానిపించినప్రభం గలగౌతనగంబు దోచినన్. ౧౭౩

క. జై వాత్సకబింబము నిజ, జీవాతువుఁ గాంచి ప్రాప్తజీవము లగుచు
జీవంజీవము లలరెడు, భావంబున బాహులేయుబలములు పొడలెన్. ౧౭౪

తే. పద్మరాగమణీమయిపాదలబ్ధి, స్ఫురిల్ గై రికశిఖరచంచూసమ్మద్ది
గడ్డవతియనునొక్కపక్కజమునడుమ, మించునక్కొండకొదమరాయంచఁబోలి.

తే. నీలగళవాహరింఖాఖనిత్రనిహతి, నింగి కెగసినవెండిరానేలదుమ్మ
ప్రాంతవ ర్తిష్ఠున పర్వి పరివృథులకు, నొసఁగు నిర్యత్నభసితవిలసిత మచట.

వ. ఇట్లు నిజబలనిఖలనిరీక్షణ నిస్తండ్రచంద్రికాధీనం బగునగ్గట్టుతోని వైమానిక
సేనాని మానధనుం డగునధికుండు నిజపురుషకారంబునుంబోలె నధిరోహించి.

క. వాహనము డిగి గగనచర,వాహినిఁ దత్కుధరనవిధవనవిహరణకాం
క్షాహూతహృదయ నటయట, యోహోనిలుమనుచు నిలిసి యుల్లంబరలన్.

ప్రముఖులు = దేవతాశ్రీలచేతులచేత వివరించుచున్న ఆశీశములగువింజాయరిలు. పలక = భయపడి.
తెరలక = వెడలెను ||౧౭౨|| నేతువు = కట్ట, ఎత్తినగతి = కట్టినవిధమున. మహాసేనుసేన = కుమారుని
దండు రోదసి = భూమికి ఆకాశమునకు నడుమ సీరంధ్ర = సందులేని సింధు = సగి ||౧౭౩|| నితంబ
మండలి = నడుముప్రదేశమునందు కృత్తి = తోలు నిలిడ = దట్టమైన రేఖ = చాలు. రలిర్ప =
ప్రకాశింపఁగా. అస్పట్టిక = ఆ కొడుకునకు కలధాతగంబు = వెండిగొండ ||౧౭౪|| జైవాత్మిక
బింబము = చంద్రబింబమును నిజజీవాతువు = రాము శివించుచుండును ప్రాప్తజీవములు = పొండఁ
బడినప్రాణములు గలవి జీవంజీవములు = చలోపప్రభులు ||౧౭౫|| పాదలబ్ధి = పాదములను పొందుట
చేర. (పాదము = కాలు, ప్రసంగితపర్వత ము) గైరిక = కొండయందు గలిగిడి యెట్లని పుచ్చని
వర్ణవిశేషముగల చంచూ = పక్షి ముక్కుయొక్క. గంధవతి = భూమి కొదమ = బవ్యనముగల.
రాయంబ = రాజహంసకు ||౧౭౬|| నీల...నిహతి = శివునివాహనమైన పృథ్వీయొక్క గిట్ట
లనెడి గుడ్డండ్లతాఁకుడుచేత నింగిక = ఆకాశమునకు. వర్తిష్ఠ = ఉండునట్టిస్వభావముగల. పరివృథు
లకు = రాజులకు = శ్రేష్ఠులకు. నిర్యత్నభసితవిలసితము = యర్చించులేని విహారియొక్క ప్రకాశము
||౧౭౭|| నిస్తండ్ర = తగ్గని గట్టుతోని = పర్వతరాజును. వైమానికసేనాని = దేవతల సేనానాయకుడు
పురుషకారము = పురుషప్రయత్నము. అధిరోహించి = ఎక్కి ||౧౭౮|| గగనచరవాహినికా
= దేవతలదండును. తత్కుధర... హృదయ = ఆపర్వతమువెంటి తోటలయందు విహరింపుట

ఉ. ఆరవి వాలఖల్యయుతుడై విధుగర్భము దూతెనో యనక
దారకవైరి సంయమికదంబయుతంబుగ నేగుదెంచి ము
క్తాదుచిరుండ్ర మైన వసుధారధుగేహముఁ జొచ్చునట్లు నూ
రారియు నిష్కుటాంతరవిహార ముమూన్వితుడై యొనర్పఁగన్. ౧౭౯

తే. సున్దిరోద్యానభేలనానస్తవిభవ, మవధరించెమతారావితారమాళిఁ, జివురు
గుత్తుల విరులఁ బూజింసుటకునొ. యాఱుముతువులు సన్నిధియయ్యెనచట.

సీ. మరువంపువలపుఁబల్మఱుక్రోలిక్రోలి కక, మ్రాన్చియుంక మేనుమామఁగొన్ని
యరవిచ్చు తెలిమొల్లవిరులుమూతులుసాచి, పొదిగూడితెక్కులఁబొదువుఁగొన్ని
గురువిందపూఁదేనెపెరలకై తమలోనఁ, బొత్తువోవక సారె బోరుఁ గొన్ని
పక్ష్యంబు లగుదాఁకఁ గాటించి మల్లికా, కలికానికాయంబుఁ గాచుఁ గొన్ని

తే. భోగివళ మైనగేదంగిపువ్వునకును, వగచు మదిఁ గొన్ని బద్ధజీవకలతాన్త
గుచ్చములలోననొకకొన్ని కొలువుసేయుఁ, దేటులశలర్తుమయవనీవాటిఁగమిచి.

తే. పూవుఁ దేనియఁదడిసినమావిచిగురు, బూదనంటిచరించుతుమ్మెదదలిర్చు, సమ
యమాటయునుసినెయ్యిసమరిమరుఁడు, త్రుప్పవోదోము నీలంపుఁడునుకయనఁగ.

తే. గంధవిరహిత మనుబుద్ధి గనక తేటి, మూతివిచ్చినమోచుగు మొగ్గఁ దగిలి
సారభాకాంక్షఁ జొచ్చి చెన్నారె గీర, తుండవళమైన నేరేడుపండుఁజోలె.

క. ఖరకరకరహతి సలసలఁ, దెరలెడు మల్లిమరందదీర్చి కచుట్టు
దిరుగు నళి యనుభవమునకుఁ, జొర దతిలోభాగధబుద్ధి సామ్యరయుక్రియన్.

యందలియాళచేత నీలుకఁబడిన మనసుగలదానిని అటయట = అక్కడనే అక్కడనే. ఉల్లంబు =
మనస్సు. అలరక = వికాసమునొందఁగా ॥౧౭౯॥ విధు = చంద్రునియొక్క తారకవైరి = తుహార
స్వామి రుండ్రము = అతిశయించినది వసుధాఖి = శివునియొక్క. మారారి = శివుఁడు. నిష్కుటాంతగ
= ఇంటితోఁజేరిన శృంగారపుఁదోటలా ॥౧౮౦॥ భేలన = క్రీడింపుటవలన. అవధరించెడు = ధరిం
చెడు పొందెడు. తారావిటార్థమాళి = అర్థచంద్రుఁడు కిరీటముగాఁగలవాఁడు శివుఁడు విరులక =
పువ్వులచేతను. సన్నిధియయ్యెక = చేరెను ॥౧౮౧॥ వలపు = వాసన క్రోలి = త్రాగి అనుభవించి.
మ్రాన్చి = కొంచెముమూసి పొది = గుంపు. పొదుపుక = కష్టము పెరిగెట్టి పొత్తుపోవక = పాలు
పోక పాటించి = పొంది చేరియుండి కలికాని కాయంబుక మొగ్గలసమాహమును కాచుక = కావలి
కాచును భోగి = పాము. బంధుజీవకలతాంత గుచ్చములలోనక = మంకెనపూగుత్తులలో. వనీవాటిక్
= తోటలోనిచెట్టుచాయను ॥౧౮౨॥ అసిన్ = కత్తిపయి ॥౧౮౩॥ సారభాకాంక్ష = పరిమళము
నందలి యపేక్షచేత చెన్నారె = అందగించెను. కేరతుండ = చిలుకముత్తునకు ॥౧౮౪॥ ఖరకరకర
హతిక = నూర్మకరణములు సోఁసుటచేత తెరలెడు = తెల్లనట్టి ఉడుకునట్టి మల్లిమరందదీర్చిక = మల్లె
పూఁదేనెదీర్చియ. (దీర్చియ = నడచుచి) అళి = తుమ్మెద. అరయుక్రియక = విచారించువిధమునకని

క. నలువదితోమ్మిదిరూపంబులు గొనియున్ బుష్పగంధములు మోవఁగలే
కలసియుఁ దెమ్మెర లానుం, బలుమఱు యువజనము మేనిపలుచని చెమటల్.

చ. విమలమయూఖరేఖయు నవీనతరోత్పలపత్రమున్ బ్రవా
శమణియు నొక్కతీవియు బలాదృతిఁ దాల్చె నటన్న విండు వి
భ్రమశిథిలాంగి యయ్యుఁ గుచభారనితంబకపోలగోపన
క్రమకలనాకులాత్మయి కన్నుల నీగు నదల్చె గౌరియున్. ౧౦౭

తే. ప్రాప్తపేణ్యపయోధరపటలిచేత, గాడ్డు నీహారకరరేఖఁ గప్పకరణి
ధరణిధరకార్మకుఁడు శైలతనయఁ బొదివెఁ, బచ్చడంబునఁ బొల్పుపూబచ్చడ

చ. పొదుపు పరాగఘృష్టి మొగమున్, శ్రమవారిని మేను, భానుదీ [మున
ప్తి దవుల హెచ్చుచక్కడలుఁ, దేజము దాల్చెనె కాని యొప్పు గుం
దదు నగవుత్త్రికప్థ భసితంబున వర్షముచేతి నగ్నిపైఁ .
గదురుట నద్దమున్ లతయుఁ గాంచనకుంభములున్ బెడంకునే? ౧౦౮

మ. బామ లెక్కించినవిల్లు వంచు నునుఁజూపు ల్పంచలాచంచల
క్రమరేఖి న్నిగిడింప శాతవిశిఖాఘంబుల్ మెయిన్ నించు నె
య్యములక బల్కఁగ నల్క మీఱి చటులజ్యాఘోషముంజేయు న
య్యమప్రాపొంది రతీశ్వరుండు హరుబిట్టోడింప నుట్టాడుచున్. ౧౦౯

చ. చిగురులు దేరఁజేసి విరిచిక్కనిచక్కనిపువ్వుగుత్తులన్
లిగువుచనుంగవం బొదివి వ్రేలెడుచిల్కలఁ జోపి తేనియన్
బొగవినపల్కులం బొగడి భూతపతిన్ బతి మెచ్చఁజేసె న
య్యగజ తదుద్యమార్హ వినయానునయాభినయానుకూలతన్. ౧౧౦

పెట్టియుండురీతిని ॥౧౦౯॥ కొనియున్ = పొందియు గంధములు = వాసనలు లెమ్మెరలు = మంద
మారతములు. ఆనన్ = త్రాగును ॥౧౦౭॥ విమలమయూఖరేఖ = చంద్రవంశయును ॥౧౦౭॥ ప్రాప్త
పేణ్యపయోధరపటలిచేత = వర్షాకాలమునందలి మబ్బు లెగలచేత గాడ్డు = గలి (ఇదికర్తృపదము)
నీహారకరరేఖ = గీతగాఁగనఁబడెడు చంద్రుని. ధరణిధరకార్మకుఁడు = శివుఁడు. దంబునన్ =
కాంతిచేత. పచ్చడమున్ = కప్పడు వస్త్రముచేత ॥౧౦౮॥ పొదుపు పరాగఘృష్టి = అవరించు
నట్టి పుష్పాడిపెలుఁగుచేత. శ్రమవారిని = చెమటచేత భానుదీప్తి = మార్గప్రకాశము. పచ్చడలు =
వృషసన్నివేశములు కందకు = తగ్గుదు భసితంబున్ = విబూదిచేతను. కదురుట = కలుగుట
చేతను = వ్యాపించుటచేతను. బెడంకునే? = చలించునా? ॥౧౦౯॥ బామలు = కనుబొమ్మలు.
ఎక్కించినన్ = వ్రేలినెక్కించినను నునుఁజూపులు = సోఁడిసోఁడినిమాపులు రేఖ = విధమున. నిగి
డింపన్ ప్రసరింపఁజేయఁగా శాతవిశిఖాఘంబులు = వాడిచాణముల సమామూలులు. మెయిన్ =
దేహమునందు, నించున్ = నిండించును. చటులజ్యాఘోషమున్ = చలించుచున్న అల్లెత్రాటిధ్వనిని.

క. శురీతి ప్రమదవిపినవి, హారం బొనరించి హిమనగాత్మజయుం గం
జారిరవిశిఖనయనుఁ డుప, చారంబులు సమదయువతిజన మొనరింపన్. ౧౯౧

ఉ. నాకవిభూపలోత్కరకనచ్చిఖరావృత మైన యొక్క ప
ద్మాకరతీరకేళికనకాద్రిసుఖస్థితి నుగడునఁతఁ బుం
జీకృతతారహారముగ శేషవిభూషణునంఘ్రికిఁ నమో
వాక మొనర్చి యిట్లను శివాకలకంఠి సమంజసోక్తులన్. ౧౯౨

సీ. విజ్ఞానమయ! మహాప్రాజ! యోగర్వజ! , ప్రార్థింతు నిన్నొక్క యర్థమేను
నిర్వాణఫలద మై నీ కున్మిపట్టెన, క్షేత్రంబు దేవతాసింధుముఖ్య
తీర్థంబుల జయించుతీర్థంబు నత్కుత్కటప్రభావంబుల దీప్ర మైన
దైవతంబును గూడి దర్శనస్నానపూజనముల కలుషభంజన మొనర్చె

తే. జాలునిమ్మాఁడునొక వోట మేళవించి, యుండునోకాక వేర్పడియుండునొక్కొ
దీనిచందంబునకలంబుఁ దేటపడఁగ, హృదయగమ్యంబుచేసి నన్నేలు మనుడు.

మ. లవలీపల్లవపాండురంబు లగుగల్గిల్లొ గులం జంద్రికా
లవలీలం దరహాస మింపెనఁగఁ గేలక వైళ మగ్గోలచే
లవరీతిం గొనితెచ్చి యంకకదళాలంకారముం జేసి బా
లవిధూత్తంసుండు పలుకు మాధవకధాశ్లాఘాసుఖానంత్రుడై. ౧౯౩

ప్రాపు = ఆక్రమము. చిట్టు = శిశుముగ ఉట్టాడుముక్ = పొంచిపొంచి తిరుగుచు || ౧౯౦ || చిక్కని
= దట్టమయిన చోపి = తటిమి పొగపిన = ప్యము చేసిన. తదాద్యమార్పి = ఆయన ప్రయత్నమునకుఁ
దగిన || ౧౯౧ || ప్రమదవిసిన = క్రిలుపిహరించెడి శృంగారపుఁ దోటయందు. కంజారిరవిశిఖన
యనుడు = చంద్రసూర్యులు కన్నులు గాఁగల శివుడు. సమద = యావనమదముతోఁ గూడిన
|| ౧౯౨ || నాక... పృతము = ఇంద్రనీలమణుల సముదాయముచేరి ఆవరింపఁబడినది. శేళికనకాద్రిక
= క్రిడాద్వమగాఁజేయఁబడిన బంగారుకొండయందు ఉంజీకృతకానీహరముగకా = రాశికాఁజేయఁ
బడిన మూర్త్యులపేరులకలగునట్లుగా శేషవిభూషణునంఘ్రికిఁ = శివనియడుగునకు నమోవాకము =
సమస్కారము. శివాకలకంఠి = పార్వతీదేవి. సమంజసోక్తులక్ = మనోజ్ఞములయిన మాటలతో || ౧౯౩ ||
విజ్ఞానమయ! = విశేషజ్ఞానస్వరూపుఁడా! మహాప్రాజ! = గొప్పపండితుఁడా! అర్థము = విష
యమును. నిర్వాణఫలదము = మోక్షఫలమునిచ్చునది దేవతాసింధు = గంగానది అత్కుత్కట =
మిక్కిలి ఎక్కువైన. దీప్రము = ప్రకాశించునది. కలుషభంజము = పాపముయొక్క వెలుతురును.
వేర్పడి = వెలువెల్లి గమ్యంబు = పొంగినది || ౧౯౪ || లవలీపల్లవపాండురంబులు = వెన్నెల తీర
యందలి చిగుళ్లవలె తెల్లనివి. గల్గిల్లొలులక్ = వెక్కిలి ప్రదేశములందు చంద్రికాలవలీలక్ = వెన్నెల
లేళమువిధమున. వైళము = శిశుముగ, అగ్గోల = అముగ్ధక్రియొక్క. లవరీతిఁ = లేళము విధమున.
అంకకదళాలంకారముక్ = తోడయినది అరటివోదయొక్క అలంకారమును. బాలవిధూత్తంసుండు =

క. కించిద్వలగ్న ! మిక్కిలి, మంచిది నీ ప్రశ్న మిది సమర్థముగా వి
న్పించెద నను నాలోనన, కంచుకు లడుదెంచి ఘటితకరకిసలయు లై. ౧౯౧

క. దేవ ! యగస్త్యాదికముని, సేతుఁ డై వచ్చినాఁడు సేనాని భవ
త్యేవార్థి యగుచు సతఁ డిట, రావచ్చునో యనుచు రాగరసభరితమతిన్.

వ. దేవీసహితం డై యద్వేవ దేవుండు తదాగమనం బనుమతించుటయు వల్లె యని
సౌవిదల్లనికరంబు నిజకరంబులం బుట్టిబెత్తంబు లంబురుహచుంబితరుణ
తరణికిరణంబులం బురణింప మరలిపఱచి శరవణప్రభవునకు భవానీపతి యను
గ్రహించుటం దెలియ విన్నవించుటయు నతండు. ౧౯౨

నీ. వీడియం బెడలించి విధురత్నకనకాలు, కాంచితాంబువు ఘ్రికిలించి యుమిసి
యుదిరిబంగరువ్రాతహొంబట్టువలెవాటు, సడలించి వెనఁ గటిస్థలిని జాట్టి
యనుయాయిపుధుకహ స్తాంతరన్యస్తోప, గోచితార్థము తానె యుద్వహించి
యంగుళీసంజ్ఞ సంయములఁ బ్రత్యేకంబు మునుమున్న లోనికిఁ జన నొనర్చి

తే. ద్వారపార్శ్వ స్థవేదికావలుల జరర, రక్షీవర్గంబు టంక్రియారభటి వజ్రలు
పలయమకుటాదికంబుగనిలిచి మ్రొక్క, నగవుఁజూపులఁజూచుచునగరుసాచ్చి.

ఉ. వచ్చి పయోజపత్రముల వ్రాలెను తుమ్మెదదొమ్మిమూఁకలక
దచ్చనసేయుచుక బితృపదంబులఁ గూఁకటు లంట దర్శనం
బిచ్చుట మున్నుగాఁగ నుతియించుచు మ్రొక్కుడుఁ గేలు సాఁచి వే
గ్రుచ్చి కవుంగిలించి వలిగుబ్బలిపట్టియు వాఁకదాల్చుడున్. ౧౯౩

తే. సమృదాశ్రులు కనుగవఁ గ్రమ్ముచేరఁ, నాఱుమోముల గాలు నిజా స్తరమున
నిలుప సతఁడొప్పెరోహిణీజలజవిమత, మధ్యముననున్న తారాకుమారుఁజోలె.

లేతచందరుఁడుశిఖయంచుఁగలవాఁడు మాధవకథా విష్ణుదేవుని భయొక్క ॥౧౯౪॥ కించిద్వలగ్న
= సన్ననినడుముగలదానా ! కంచుకులు = అంతఃపురపు కావలివాటు = పైతృలవారు ఘటితకర
కిసలయులు = చేర్పఁబడిన చిగుళ్లునుబోలిన చేతులుగలవారు ॥౧౯౫॥ భవత్యేవార్థి = మిసేవను
కొరిసవాఁడు ; ॥౧౯౬॥ చుంబిత = ముద్దుగొనుచున్న — తాఁటచున్న తరణి — నూర్చునియొక్క. పుర
ణింపకా = సరిపోలఁగా ॥౧౯౭॥ వీడియంబు = తమ్ము ఎడలించి = తొలఁగించి — ఊచివేసి. విధు
రత్న...బువు = చంద్రకాంతములచేతఁ జేయఁబడిన గిండియందలి మంచిజలము ఉదిరిబంగరు =
పుటముదీరినబంగారు. కటిస్థలి = నడుమునందు, అనుయాయు... తార్థము = వెంబడివచ్చునట్టి పిన్నవాని
చేత నున్న కానుకకుఁ దగినవస్తువును ఉద్వహించి వహించి = తీసికొని. జరరరక్షీవర్గంబు = ముసలికావలి
వారి సమూహము. చజ్రలు = ఒప్పునట్టి ॥౧౯౮॥ పయోజపత్రములకా = తామరఁజీకులపైని. దొమ్మి
మూఁకలకా = సందడిగుంపులను. తచ్చన = ఎగతాళి, కూఁకటులు = పిల్లజాట్లు — జాలుపాలు. దర్శనం
బిచ్చుట = కనిపించుట. వలిగుబ్బలిపట్టి = పామతత్పర్యతముకూఁతురు — పార్వతి. వాఁకదాల్చుడు =

క. నిటలాక్షువలన నప్పడు, ఘటసంభవముఖ్యమునులు గని రెంతయు ముచ్చటఁ బిలిచి పీటయిడి యుత్కటకృపతో నొసఁగు పరమగౌరవమంతన్.

నీ. అలవోక కనకాద్రి సెలయనో విజిగిన, హరివరాహముదంష్ట్ర) నవతరించె నెద్ది మున్నపరంజి యిసుకరానేలలఁ, జరియించు గంధర్వపరిబృథునకుఁ జిత్రాశ్వసకు నెద్ది చేకూరె నెద్ది త, చుచ్చుదాంతకామిసీసురతభేద మపనయింపఁగఁజాలె దపవాసరంబుల, నంచయై గదదంచలానిలముల

తే. నెద్దిప్రాపించె నాభేచరేంద్రుగెలువు, గొన్నతారకునకు వాని గుహఁచుమనిమి తెచ్చెదా నెద్దియమ్ముత్తమిచ్చెనచల, సుతకు శిశికంధరునకునిచ్చుటయు నలరి.

చ. హరుఁడు శిరంబునం జెవిఁ గరాంబురుహంబునఁ దాల్చుఁ జంద్రికాం కురపరభాగ మై యురగకుండలమై స్ఫటికాక్షసూత్రమై గిరిజకచాళిఁ గర్ణమునఁ గేల వహింప బ్రసూనమాలికా కరిరదపత్రవిభ్రమశుకంబులు నై మణి యుల్లసిల్లుచున్.

౨౦౩

వ. వెండియు నక్కొండరాచూలియు ఖండపరశుండునుం జెందంబుల నెద్ది యభిలషించి రయ్యెయాపంబు లాపరమరత్నంబు ధరియించి తదాదరణ చరితార్థం బయ్యె నంత.

౨౦౪

క. మత్సామీప్యమునకు నీసత్సయమివరులు నీవుఁ జనుడెంచుట కోవత్సా! యెయ్యది కలె మని, వాత్సల్యము గదుర పంచవదనుఁడు పలుకన్.

నీ. తనతండ్రి బలుకుఁ గ్రొంచనిషూదనుఁడు చంద్రపరివన్నిరుద్ధసీరుహముకుళ భాతి మోడువుఁగేలు ఫాలాగ్రవీధికి, విలసిల్లియలర నో వృషభగమన!

గంగానదినిధరించిన వాఁడు—శివుఁడు ॥౨౦౦॥ సమృద్ధాశ్రులు = ఆనందబాష్పములు శ్రమ్ము చేరక = శ్రమ్ముగా. నిజాంతరమునక = లిమనడుపు. జలజమిత = చంద్రనియొక్క ॥౨౦౧॥ కనిరి = పొందిరి ॥౨౦౨॥ అలవోక = వేడుకగా. సెలయచోక = పొడిచి యెగఁజిమ్మునపుడు. దంష్ట్ర = కోఱిగొమ్మునందు. చేకూరక = దొరకనో. తచ్చుద్దాంత... భేదము = అచిత్రాశ్వసని యరేపుర స్త్రీలయొక్క క్రీడవలని శ్రమమును. అపనయింపఁగ = పోఁగొట్టను తపవాసరంబులక = వేసంగి దినములయందు. గరుదంచలానిలములక = తెక్కలశీనలవలనిగాలిచేతి ప్రాపించెక = పొందెనో అభేచరేందుక = ఆగంధర్వరాజును ఎద్ది = దేనిని. అలరి = సంతోషించి ॥౨౦౩॥ కచాళిక = కోప్పనందు ప్రసూనమాలికా = పూలదండయు. కరిరదపత్ర = దంతపుంగమ్మయు. విభ్రమశుకంబు లును = విలాసార్థముచేతనుంచుకొన్నచిలుకలు మణి = ఆముత్యము. ఉల్లసిల్లుచుక = ప్రకాశించుచు ॥౨౦౪॥ కొండరాచూలి = సార్వభి అభిలషించిరి = కోరిక. ఆపరమరత్నంబు = సర్వోత్కృష్టమయిన యాముత్యము. తదాదరణచరితార్థంబు = వారియాదరణకుఁదగిన నడవడికి విషయమయినది ॥౨౦౫॥ కలెను = కారణము ॥౨౦౬॥ చంద్రపరివన్నిరుద్ధసీరుహముకుళ భాతిక = చంద్రులసమాహము

నాపేర స్కాండంబు నాఁదగు నొకపురాణము నీదుకరణకలిమి రచించి
యిమ్మునీంద్రులకెల్ల నెఱిగింప నందు వీరలు సురక్షేత్రతీర్థములకథలు

తే. చాల వినివిని సర్వాతిశాయి యైన, దేవుడేనియు నటువంటితీర్థమేని
నట్టినుక్షేత్రమేని భోగాపవర్గదాయి గలదేని యెఱిగింపు తడయ కనిన.

వ. సర్వోత్కృష్టగులు లగుతీర్థక్షేత్రదైవతంబుల మహాప్రభావంబు మదీయభావ
దర్పణంబునం బ్రతిఫలింపమింజేసి.

క. నీవలనన కడముట్టిన, దైవతమహిమయును క్షేత్రతత్త్వము తీర్థ
శ్రీవిభవము శ్రుతిమార్గను, ధావిష్కృతి గాఁగ వినుటకై ముద మొదవన్.

ఉ. ఈకలశోద్భవప్రముఖు లేనును వచ్చితి మీహితార్థల
క్షీకర! దీని మాకు నెఱిగింపు మనంబున నున్న సంశయో
త్సేకము మానిపింపు కృపఁ దేలెడుచూపులఁ జూడు మన్నఁ దా
రాకమనార్థమాళి మధురంబు. బ్రయంబును గాఁగ నిట్లనున్. ౨౦౯

మ. మము నీయర్థమ వేడుచున్నయది యుష్మన్మాత యోపుత్త్ర! యీ
యుమకు న్నీకు నెఱుంగఁజెప్పెద వినుం డూహించి యేతచ్చరి
త్రము సర్వంబు కరోదరస్ఫటికరత్నశ్రీఁ బ్రకాశింప గో
ప్యము సేయకదగు దీని విన్నపిదపక బ్రాణంబుగాఁ జూచుచున్. ౨౧౦

తే. శరమతికి నాస్తికునకుఁ బాపండునకును, గర్మముగుఱించియాచించు గర్హితునకు
నీపరమగోప్య మోపుత్త్ర! యోపురంధ్ర! తప్పిదారియు నెఱిగింపఁదగవుకాదు.

క. అని నిజతనూభవునకును, దనమగువకుఁ దీర్థ దైవత క్షేత్రము లో
కృతేలవునన భువనత్రయి, వినుతిగనుట దెలుపఁగడఁగి విధుమాళి మదిన్.

చేత అక్రిమింపఁబడి తామర మొగ్గవిధమున. శాంతిగ్రహణికా = నొసటి ప్రదేశమునందు. సర్వాతి
శాయి = అన్నిటినిమించిన భోగాపవర్గదాయి = భోగమును మోక్షమును ఇచ్చునది || ౨౦౮ || మదీయ
భావ దర్పణంబున = నామనస్సెడి యద్వయమునందు ప్రతిఫలింపమింజేసి = తోచుకొనుటచేత
|| ౨౦౯ || శ్రుతిమార్గను ధావిష్కృతి = చెవిరంధ్రములందు అన్యుతమును విడుచుట || ౨౦౯ || ఈ
హితార్థలక్షీకర = కోరినవిషయములను కలుగఁజేయువాఁడా. సంశయోత్సేకము = సంశయము
యొక్క అధికృతము తారాకమనార్థమాళి = శివుఁడు || ౨౧౦ || యుష్మన్మాత = మీతల్లి. కరోదగ
స్ఫటికరత్నశ్రీ = అరచేతియందలి పటికపురాతికలిమిచేత || ౨౧౧ || శరమతికా = మార్గబుద్ధిగల
వానిని నాస్తికునకు = వేదప్రామాణ్యములేనివానిని, దేవుఁడులేడు అనువానిని. పాపండు
నకు = వేదాచారముల నిందించువాని || ౨౧౨ || పెడఁడ = వికాలమైన. వ్రేతలకా = గొల్లపడు
చులను. వలపించు = మోహింపఁజేయు. పెరవు = నేర్పు. చిష్మకాఁగటి = పిల్లవాట్టు. చిన్ని = మనో
హారమైన. పించియను = పించెను. నెనులియఁగలకున్న. పుణ్యగుఱత్రది = పక్షివాహనము. పొడ

నీ. వెడఁదకన్నులవాని వెయినాఁటుములవాని, వ్రేతలవలపించునెరవువానిఁ
జిప్పుకూఁకటివానిఁ జిన్నినవ్వులవానిఁ, బెరివినమందిరించియుమువానిఁ
బులుఁగుతత్తడివానిఁ పొడవులతుడవానిఁ, బొక్కిట వేలిదమ్మిపూవువాని
మినుటకుటూర్పులవాని మిసిమిమేఁతలవాని, మ్మెఱుఁగుఁజూమనిచాయమేనివాని

తే. దిస్సములవానిఁ బసిఁగానఁద్రిప్పువాని. మురళిగలవాని మువ్వంకమురువువాని
విట్టలాధీశుఁడలఁచి తద్విపులమహిమ, నొగువుఁబ్రానుఱ్ఱిఁసీడవిడినిప్రోడ. ౨౧౩

శా. సారాచారవిచార ! చారణవహుసంస్తాయమానప్రధా
ధారోదారవిహార ! హరిసుషమాధన్యస్ఫురత్కీర్తిక
ర్పూరాలంకృతదిక్క ! దిక్కిరికరాభోగస్ఫురద్బాహుశా
ఖారారజ్యదశేషశూభరణదత్తా ! దక్షజిద్యైభవా ! ౨౧౪

క. నారాయణపడసేవా, సారాయణ ! బంధులోకపాలనదీక్షా
ప్రారంభకల్పభూరుహ ! భారతరామాయణాదిపరమార్థజ్ఞా ! ౨౧౫

మాలిని. సకలసుజనవంశ్య ! శాంభవాహార్యగైర్యా !
సుకవినులక్ష్మీ ! శుద్ధతత్త్వప్రవర్తి !
ముకురనిభకపోలా ! ముగ్ధలక్ష్మీవిశాలా !
కకుబధిపసమానా ! గౌరవశ్రీనిధానా. ౨౧౬

గద్యము. ఇది శ్రీమత్పరమపగనాథ నిరవధిక కపాపరిపాకపరిచిత సరసకవితా
సనాథ రామకృష్ణకవిరాధప్రణీతం బయిన పాండురంగమాహాత్మ్యం బను
పరమభాగవతచరిత్రమునందుఁ బ్రథమాశ్వాసము. ౨౧౭

పుల = అకృతులయొక్క - ఎల్లప్రాణులయొక్క (లేక) ఉన్నతముల = పూజ్యములైన వారియొక్క.
మినుటకుటూర్పులు = వేదనిశ్శ్వాసములు మిసిమి = మెఱుఁగు - వెన్న. దిస్సముల = దిగంబర
త్వము, పసి = ఆవులగుంపు. మురళి = పిల్లనఁగ్రోవి మువ్వంక = మూడువంకలచేసైన. మురువు
= అందము. ప్రానుఱ్ఱిఁసీడ = ప్రాచుర్యమున మట్టిచెట్టుకొంగిసిడ విడిదిప్రోడ = విడియఁచోటుగాఁ
గలవాఁడు ||౨౦౮|| చారణవహు = చారణులనెడి దేవజాతిశ్రీలు, ఉదార = ఈవియందు. హరి...
దిక్కు = ముత్యాలపేరులయొక్క మేలయిన ప్రకాశమువంటి ప్రకాశముగల కృతార్థమై ప్రకాశించు
నట్టి కీర్తియనెడి కర్పూరముచేర అలంకరింపఁబడిన దిక్కులుగలవాఁడా ! దక్షశిల్ప = శివుఁడు ||౨౦౯||
||౨౧౦|| శాంభవాహార్య = శివునిపైన వెండికొండవలె చలించని శుద్ధిరత్నప్రవర్తి = పరిశుద్ధమయిన
స్వభావముచేత వర్తించువాఁడా ! ముకురనిభకపోలా = అద్దములనుబోలిన చెక్కిళ్లుగలవాఁడా ! ముగ్ధ
లక్ష్మీవిశాలా = మనోజ్ఞమయిన సంపదచేత అధికుఁడా ! కకుబధిప = దిక్పాలకులతోడ, గౌరవశ్రీని
ధానా = గొప్పతనము కలిమి కిదియైనవాఁడా ! ||౨౧౧|| నిరవధిక = మేరలేని. పరిపాక = పశ్య
మయిన, పరిచిత = వాడుకపడిన. సనాథ = కూడిన.

శ్రీ పాండురంగవిటలస్వామి నే నమః

పాండురంగ మాహాత్మ్యము

ద్వితీయాశ్వాసము

దయితచరణసేవా

ప్రాదుర్భవదఖిలవిభవభానుర ! సరసా
హ్లాదక ! వితరణవిద్యా
వేదీ ! రామానుజేంద్రవేదాద్రీశా !

వ. ఆకర్ణింపు మాగోకర్ణకుణ్డలుండు సకుమారంబుగాఁ గొండరాచూలిం
గనుంగొని.

—: శివుండు పార్వతీకమాదలకుఁ జొండరికత్తేప్రమాచాత్మ్యంబుఁ దెల్పుట :—

సీ. శైలజ ! విను విను వట్కుంర ! కరవీరకుశపల్లవంబులఁ గొమరు మిగులు
ఘర్మవీరానది గలసె నెచ్చట నట్టి ఖైమిదక్షిణతీరభాగమునకు
యోజనంబున సమస్తోన్నతం బగుతీర్థమును క్షేత్రమును జాలఁబొగడువడయుఁ
జొండరికము లన భాసిల్లు నచట నద్దవతో త్తముండు లక్ష్మీవరుండు

తే. భక్తరక్షణదాక్షిణ్యసక్తబుద్ధి, యఖిలనిగమాఘగిరిగుహోహరివృథుకము
పాండురంగండు సాకృతిబ్రహ్మలీల, నిలిచియున్నాఁడు భువనవర్ణితవిభూతి.

వ. ఆదికల్పంబునందలి పదునెనిమిదవద్వాపరంబుకడకందువ శతానందాది బృందా
రక సుందోహ శిర శ్శిఖర మణిగణ మయూఖచ్ఛటాటోపారోప మహాసీసు
చరణనఖరశిఖరుండగు వుండరికాత్మండు పాండురంగాహ్వయంబునం బుండరికం
డను నొక్క భూసురవుండరికునకుఁ బ్రత్యక్షంబై భక్తపక్షపాతంబునఁ దత్తే
త్రతీర్థంబులకుఁ జొండరికంబు లన నామకల్పనం బాచరించి యాచతుర్భుజండు

క్రీడయిత = విష్ణుజేవునిదైన ప్రాదుర్భవత్ = ఖైట్వమున్న, సరసాహ్లాదక = రసికులను సంతో
షింపఁజేసెడి. వేదీ = తెలిసినవాఁడా ||౧|| గోకర్ణకుండలుండు = పాములు చెవిపోగులుగలవాఁడు —
శివుండు. జొండరాచూలిక = పార్వతిని ||౨|| పట్కుంర ! = కుమారుడా ! భాసిల్లుక = సుకాశిం
చును. సక్తి = అసక్తమైన. నిగమాను = వేదసమాహము అనెడి. హరిపృథుకము = సింహపుష్పిల్ల.
సాకృతి = ఆకృతితోఁగూడిన ||౩|| కందునక = కాలమునందు. శతానంద = బ్రహ్మ. శిరశ్శిఖర =
తలలయందలి కిరీటముల. మయూఖచ్ఛటా = కాంతిసమాభాముయొక్క. ఆరోప = ధోవుటచేత.
మహాసీయ = పూజ్యునియన. నఖరశిఖరుండు = గోశ్శకొనలుగలవాఁడు. వుండరికంబు = శ్రేష్ఠునకు.

నేడు నచ్చొటన యున్నవాడు. అవ్వెన్నునిచరిత్రంబు మీకు శ్రోత్రరసాయనంబు చేసెద వినుండు. ఇది మీ ఇద్దర ప్రశ్నంబులకు నుత్తరం బయ్యెడు నని మృదుండు మునిసన్నిధానంబునఁ గుమారుండు వినుకొన గిరికుమారిం గటాక్షించి ద్రాక్షారస సపక్షంబు లగునక్షరవిక్షేపంబు లొలయ నిట్లనియె. ౪

—: పుండరీకమహాసునిచరిత్రము :—

చ. అలికులవేకి! విస్మయచితాఖలపుణ్యఁ జశేషఁబ్రాణ్యఁ డత్యలఘువివేకపాకఖని యార్యజనస్తవనీయసర్వఁ డుజ్జ్వలగుణరత్నరత్ననిధి సత్యదయార్జవశాంతిదాంతిమాంసలగతి పుండరీకుఁ డననన్మని పొల్చు నొకండు పెంపునన్. ౫

సీ. చలిచీమనేనియుఁజాఁద్రొక్క శంకించుఁ బలుకఁడెన్నఁడు మృషాభాషణములు కలువవర్తనులున్న పొలముపొంతఁ జనండు కలిమికుబ్జఁడు లేమికలఁగఁడాత్మఁదలయెత్తి చూడఁ డెవ్వలనఁ బరస్త్రీల ధైర్యంబు విడఁ జెట్టిదద్దఱుటల నొరులసంపదకునై యుపితపింపఁడు లోన నిందింప డెంతటి నీచు నైన

తే. మిన్నకయచూడఁ డాకలికన్నకడుపు, సర్వభూతదయోదయోత్సవమొనర్చు నిగమఘంటాపతై కాధ్వనీనబుద్ధి, బ్రహ్మవిద్యానవద్యుండు బ్రాహ్మణుండు. ౬

చ. హరిహయ దేశికాభుఁ డగునమ్మహిదై వతమాళియందు బంగరువునకుఁ మృగీమదసుగంధము సందిలుభాతి నంబుజోదరచరణారవిందసతతస్మృతిలోలుప యైనబుద్ధియుఁ బరిణతిఁ గాంచె సంపదలపై మణీయుఁ జనియించు సంపదల్. ౭

కల్పనంబు—కలుగఁజేయుటను వెన్నని—విష్ణుని శ్రోత్రరసాయనంబు—చెవులకు ఇంపును. మృదుండు—శివుఁడు వినుకొనన్—విసఁగా ద్రాక్షారససపక్షంబులు—ద్రాక్షపండ్లరసమునుబోలినవి అక్షరవిక్షేపంబులు—మాటలు ||౪|| అత్యలఘువివేకపాకఖని—మిక్కుటమైన తెలివియొక్క పరిపాకమునకు గని. స్తవనీయచర్యఁడు—పొగడఁదగినవడవడి గలవాఁడు. ఉజ్జ్వలగుణరత్నరత్ననిధి—ప్రకాశించునట్టి మేలైనగుణము లనెడి రత్నములకు నిధి. లర్జవ—ఋజుభావము మాంసలగతి—బలసినవడవడిగలవాఁడు ||౫|| చాక—చాప *స్థుషా—అబద్ధమయిన. కలువవర్తనులు—పాపపునడవడి గలవారు. పొలముపొంతక—తావుపెంబడిని ఆలగఁడు—చలింపఁడు. దద్దఱుటలక—సంకటములందు ఉపతపింపఁడు—సంతాపమునొందఁడు. నిగమఘంటాపతై కాధ్వనీనబుద్ధి—వేదమార్గ మనెడి పెద్దబాలయందు ముఖ్యముగ వర్తించునట్టి బుద్ధిగలవాఁడు ||౬|| హరిహయదేశికాభుఁడు—బృహస్పతినిబోలినవాఁడు మహిదైవతమాళియందు—బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠునియందు. బంగరువు—బంగారు. మృగీమద—కన్నురియొక్క. సందిలు—మాడు. భాతి—విధమున. సతతస్మృతి—లోలుప—ఎల్లప్పుడును తలఁచుటయందు ఆసక్తము. పరిణతి—పరిపాకము ||౭|| బరాబరి—సౌచ్యత.

సీ. మొదలఁ గామక్రోధముల బరాబరిచేసి సత్యవాఙ్మయమంబు సంగ్రహించి
సాత్త్వికస్వల్పభోజనలభిఁ గ్రోవ్వాఁగి యష్టాంగకాసక్తి హవణపఱచి
తరిచి ముప్పదిరెండు తత్త్వంబు లూహించి మది సత్త్వసంపద మస్తరించి
తెలిసి ముద్రాసనంబుల మేని పనిగొని పాపపూరుషుఁ బటాపంచచేసి

తే.యతఁడు మూలాలవాలగహ్వరకరండ, కుండలిస్థానగోకర్ణకులకలాప
తత్త్వదర్శనవర్ణాధిదైవతదళ, నిర్ణయం జెంత యంతయు నిజము గాంచి. ౮

చ. మనుహరరాజయోగములమర్మ మెఱింగి తదర్థసిద్ధి నె
మృనము దలిర్చి హృజ్జలజమానససారభషట్పదంబు న
ర్జునరథభూషణంబు వెలిఁ జూడనినిద్దపునిట్టచూపునఁ
మునుకొని చొక్కు లోన నిజమూర్ధగభుత్సుధ నేద దేర్పఁగన్. ౯

మ. శివప్రతాక్షము శిశ్యసఖ్యభృతి చంచన్మౌళిసన్నాహము
న్నతనాసాముకుళంబు పూర్ణతర చంద్రస్నిగ్ధముగ్ధావనం
బతసీసూనసవర్ణవర్ణ మతిసౌమ్యం బజ్జనాభంబు శ్రీ
శ్రితవక్షంబు మహామహం బౌకఁడు పర్వెం దన్మనఃపేటికన్. ౧౦

వాఙ్మయమంబు = మాటలనియమము. సాత్త్విక = శ్రోత్వము కలుగఁజేయుని. లబ్ధి = కలుగుటచేత. ఆఁగి = అణచి హవణపఱచి = పొందుపఱచి. తరిచి = చక్కఁగావిచారణచేసి. మస్తరించి = లోఁకువ పఱచుచుకొని. మేనిపనిగొని = దేహముచుశ్రమపెట్టి పటాపంచ = అగోచరమునాశము. మూలా...నిర్ణయంబు = మూలాధారవక్రమనెడి గుహాయాపమయిని బరణియందలి కుండలిస్థానమునందు సర్వసమాహయమును ఆభరణమువంటి శేషునిదైన తత్త్వమును, అనఁగా విష్ణుతత్త్వమును కనఁబఱచునట్టి బీజాక్షంబులు ఆధిదేవతలు దళములు వీనియొక్క నిర్ణయము ||౮|| మను = మంత్రము. తదర్థసిద్ధి = దానివలని ప్రయోజనముయొక్క నెఱవేఱుటచేత. హృజ్జలజమానస సారభషట్పదంబు = హృదయకమలమునకు మనస్సనెడి సరోవరమునందలి పరిమళముతోఁ గూడిన తుమ్మెదను వెలి = బయట. నిద్దపునిట్టచూపునఁ = స్నేహముతోడి చరింపనిచూపుచేత. మునుకొని = ముందుమించి. నిజమూర్ధగభుత్సుధ = తనతలనుండి జాటుచున్న యమృతము. నేద = శ్రమను ||౯|| శతప్రతాక్షము = కమలమువంటి కన్నులుగలది. శిశ్య ... సన్నాహము = ఉట్టియొక్క మైత్రిని భరించునట్టి మనోజ్ఞమైన శిఖాకవచము (కిరీటము) గలది. నాసాముకుళంబు = మొగ్గవంటిముక్కు పూర్ణతరచంద్రస్నిగ్ధముగ్ధావనంబు = నిండుచంద్రునివలె కళలుజేఱుచున్న అందమయిన మొగము. అతసీసూనసవర్ణ వర్ణము = నల్లగిపెళువుయొక్క వర్ణమువంటివర్ణముగలది. అతి సౌమ్యము = మిక్కిలి యున్నిదమయినది. అజ్జనాభంబు = తామరబొడ్డుగలది. శ్రితవక్షంబు = లక్ష్మీదేవిచేత అశ్రయింపఁబడిన తొమ్ముగలదియైనది. మహామహంబు = గొప్పదియగు తేజస్సు. తన్మనఃపేటిక = అతని మనసు అనెడి పెట్టెయందు. పర్వెం = వ్యాపించు ||౧౦|| అంతర్వాసి

సీ. సనకసనందనాదినిఖలాంతర్వాణిహృల్లినభావంబు నల్లపెట్టి
విశ్వంభరాభోగవివిధమూర్త్యంతరస్ఫురితానుభావంబు బుజలువైచి
శింశుమారాకృతీస్వీకృతి వైకుంఠపట్కవిహారంబు జాజవిడిచి
క్షీరోదమధ్యస్థలీరత్ననగగుహగర్భనివాసంబు కచ్చువడలి

తే. పుండరీకేశుఁడు శిఖండిబర్హ, మండితశిఖండకుఁడు సతాఖండలుండు
పుండరీకునిమానసంభోజపీఠి, మిండతుమ్మెదయెయుండు నిందుకొలుపు. ౧౧

ఉ. అన్వహామూఁ బ్రవృద్ధ మగునంబుజగాభ పదారవిండభ
త్తి స్వహి కెక్కుచు వసుమతీసురవంశవతంస మెల్లవా
రు నిన్వసతింపఁ బెంపెనఁగు ప్రోది యొనర్చుచుఁ దల్లిఁ దండ్రీ నెం
దు నిన్విధానురూపతనుదోహదభోజనపూజనాదులన్. ౧౨

క. హరిభక్తియు గురుభక్తియు, నురురక్తియు బుటము గాఁగ యోగీంద్రశిఖా
భరణము ముక్తామయతా, స్ఫురణము భవనప్రళస్తముగ జగి మీఱెన్. ౧౩

సీ. మునుమీనగుటఁబట్టి మునులు వైచినబత్తి వలఁజోలెఁ జిక్క మాదలఁదలిర్ప
వెలితిగాఁ జవిగొన్న పెన్నముద్దయుఁజోలె శంఖంబు వామహస్తమునఁ దనర
జగదండపహకాలచక్రభ్రమణహేతు దండ మై నిజధేనుదండ మమర
పంచిఁ బట్టిన పద్మజాతాండములలీల వలకేల గ్రచ్చకాయలు ఘటిల్లఁ

హృల్లినభావంబు == తత్త్వాస్త్రమునఁజేరినవారి మనస్సులంద లయించియుండుటను. నల్లపెట్టి ==
నల్లించి—వడలి. విశ్వంభరా ... అనుభావంబు == సర్వమును భరించునట్టిగొప్పనియొ సానావిధము
లునైన రామకృష్ణాది మూర్తలచేత ప్రకాశించునట్టి మహిమను. బుజలువైచి == నున్నలు పెట్టి—మాని.
శింశుమారాకృతీస్వీకృతి == మొసలిరూపమును పొందుటచేతి. చత్వారివతారమెత్తుటచేత నని
తోఁచెడి. క్షీరోద == పాలసముద్రమయొక్క. గుహగర్భవాసంబు == గుహలోపలి యునికియందలి.
కచ్చు == అపేక్ష. శిఖండిబర్హ మండితశిఖండకుఁ == నెమిలికుంచెచేత అలంకరింపఁబడిన పిల్లజాట్టుగల
వాఁడు. సతాఖండలుండు == మ్రొక్కినయింద్రుఁడుగలవాఁడు. మానసాంభోజపీఠి == మనఃకమల
మీద నింపఁసమునండు. మిండ == మగదైన ||౧౦|| అన్వహామూఁ == ప్రతిదినమును. ప్రవృ
ద్ధహ == పెరిగినది. వహింకా == ప్రసిద్ధికి వతింసము == శ్రేష్ఠుఁడు. పెంపెనఁగు == మిక్కిలి యతిశయించు
నట్టి. ప్రోది == రక్షణము. అనురూపతనుదోహద == తిగిన నలఁగుపెట్టి స్నానముచేయించుట ||౧౨||
ఉరురక్తి == అధికమైన యనురాగము. పుటముగాఁగ == హెచ్చుగా. ముక్తామయతాస్ఫుర
ణము == ముత్తైపులికారముల ప్రకాశము. భవనప్రళస్తముగ == లోకమునంద మౌఘ్యముగ. జగి ==
విగవిగనికాంతి ||౧౩|| బత్తి == భక్తి. చవిగొన్న == రుచిచూచిన—భుజించిన. జగదండ...దణ్ణమై ==
బ్రహ్మాండమును పహించినకాలచక్రము తిరుగుటకు కారణమైన కణ్ణమై ధేనుదండము == పనులను
దోలెడికణ్ణ. లీలకా == విధమున. వలకేలకా == కుడిచేతియందు. చాయకా == నిధమున. మంద...పండు ==
గొల్లయిల్లాండ్రయొక్క స్నేహమగుడి వృక్షమునందు పండినపండు—బాలకృష్ణుఁడు ||౧౪|| తిరుమాంతం

తే. గలయఁ బూచిన కల్పవృక్షంబుచాయ, సరసవనపుష్పమాలికాభరనమగ్ర
విగ్రహముతోడ విలసిల్లు విప్రునెడుట, మంద్రప్రోయాండ్రకూరిమి మ్రానిపండు.

క. నిమమాంతంబున సత్యా, ప్రియరూపముతోడఁ గూడఁ బెనఁచిన యంత
ర్నయనము సడలిచి పితృపాదయుగార్చాధీనబుద్ధిఁ దనాతహ వెఱుంగన్. ౧౫

ఉ. పావనద్వగ్విలాసములు బాహ్యగతిం బచరించి చంద్రికా
శ్రీవిభవంబులం బలుచనేయు ముఖప్రభ లుల్లసిల్లఁగా
మై వడలించి పూర్వ మగునట్టును గాడ్పును సాగనిచ్చి పైఁ
గావలియిడ్డ శక్తుల సగౌరవదృష్టిఁ బరిగ్రహించుచున్. ౧౬

సీ. తనువుతోఁ జరియించు ధర్మదేవతఁబోలె మెలఁపున వసవాటిఁ గలయఁ దిరిగి
గణనమీరిన శాన్తీగుణములు హృదయసంపుటి నించుక్రియ విరుల్ బుట్టిఁ బెట్టి
తనకుఁ బవిత్రవర్ధనమె కృత్యం బను కరణి నూతనకుశోత్కరముఁ గూర్చి
యపవర్గఫలసిద్ధి హదనై నఁ జేపట్టు కై వడి బహుఫలోత్కరము లొడిచి

తే. యోగయాగంబునలుపుచో నూర్చిపశువి, శసన మొనరించుటకు యూహనమితి.

దెచ్చు,

భాతిగమిధలుగొని మహాప్రాజ్ఞఁడతఁడు, వచ్చు లేబగటి కినిజావాసమునకు.

క. విహితమతిం బరిచారక, సహస్ర మయి పితృయుగంబు సంభావించున్
గృహమేధివతంసము నిజ, మహిళామణి యప్రతీపమతిఁ దోడ్పడఁగన్. ౧౭

సీ. ఆపాదమ స్తంబు నంటు నూనియఁ గాఁచి నయముగా నుద్వర్తనం బొనర్చు
జలకమార్చు నఖంపచన్వచ్చజలములఁ దడియొత్తు గడు మెదుగుడులఁబొదవి

బుర = సమాధితిరన పీఠము. సత్యాప్రియ = కృష్ణనియోక్తి. అంరిచ్చి మనము = లోమాపు...యోగ
దృష్టి తహతహ...తమకము||౧౫||బాహ్యగతి = బయటిసంచారమునందు. పచరించి = ప్రసరింపఁజేసి.
పలుచ = అలక్ష్మ్యము మై వడలించి = దేహమును ఆసనబంధమునుండి సడలవిడిచి. శక్తులన్ =
ఇచ్ఛాదిశక్తులను ||౧౬|| మెలఁపునన్ = మెలఁకువతో. హృదయసంపుటిన్ = మనస్సునెడిపెట్టె
యందు. కుశోత్కరము = దర్శలసముహమును. అపవర్గ = మోక్షమయొక్క. హదను =
సమయము. ఊర్చి పశువిశసనము = (అటు) ఊర్చులు అను పశువులను చంపుటను. యూహనమితిన్ =
యోగపశువులఁగట్టిడికంబును సమాహమును భాతిన్ = విధమున. లేబగటికిన్ = తెల్లవాటి
పడిగడియల ప్రాడ్లక్కునప్పటికి. నిజావాసమునకున్ = తనయింటికి ||౧౭|| పరిచారకసహస్ర మయి =
పరిచారకులయొక్క సహస్రముకలవాఁడై = అనేక పరిచారకులమాటు తానే అయి. పితృ
యుగంబున్ = తల్లిదండ్రులను ఇడ్డఱు గృహమేధివతంసము = గృహధులలో శ్రేష్ఠుఁడు. మహిళామణి
= స్త్రీరత్నము. అప్రతీపమతిన్ = అనుకూలబుద్ధితో||౧౮||ఆపాదమ స్తంబు = తలమొదలుకాళ్ళదాఁక.
ఉద్వర్తనంబు = నలఁగు జలకమార్చున్ = స్నానముచేయించును. నఖంపచ = గోరు పెచ్చు
సెన. మెదుగుడులన్ = మెత్తనిగుడ్డలతో. లఘుభౌతవసనపల్లవములు = తేలికయై పరిశుభ్రము

- లఘుధౌతవసనపల్లవములు గట్టించు, శిరసార్చు మృదులీల సురటి విసర
చేయూత యొసఁగి వేంచేయుచులోనికి, ద్వారావతిగలంతఁ దానె యొసఁగుఁ
తే. దెలుపు సంధ్యాసమాధివిధిప్రయుక్తి, నగ్ని వేల్పించు విష్ణుసహస్రనామ
పారమొనరించుతఁజీ దోడుపడుగురునకు, కవలువోకుండఁబుత్తుఁడోకలువకంటి!
- తే. చూపుచాలమి వివివిధరూపోపకరణ వితతిఁ దడవాడుజనకునానతి శిరమునఁ
దాల్చి నిద్దంపుబుద్ధిఁ దద్దారకుండు, చక్రహస్తార్చనమున కుపక్రమించు. ౨౦
- సీ. అభిషేక మొనరించు నాకాశవాహినీజననకారణపాదజలరుహునకు
వైచుఁ దోమాలియ వైజయంతీకాంతివలయితవత్కవటునకును
గౌశేయ మర్పించుఁ గాంచనమయపటపల్లవారుణకటిబంధురునకుఁ
జందనం బలఁదు నీశేందీరాకుచకుంభసంగికుంకుమపంకిలాంగునకును
- తే. రత్నహారంబు సాత నర్యత్నసిద్ధకౌస్తుభోదర్శిరభిరామకంధరునకు
ధూపకల్పన మున్నుగా దీపమిచ్చు దెరవ యాతఁడు త్రైలోక్యదీపకునకు. ౨౧
- క. నిడుదచిగురనఁటియాకున, నిడి వివిధాన్నములు భూసురేశ్వరుఁ డొసఁగుఁ
బడి ఘంట మొరయఁజేయుచు, జడనిధితల్పనకుఁ బూర్ణసంకల్పనకున్. ౨౨
- క. భూమిసురసూతి సాలగ్రామశిలావారిఁ గంబుగర్భస్థము ది
వ్యామోదశ్రీతులసీ, కోమలదళసురభితంబు గురునకు నొసఁగున్. ౨౩
- మ. తిరువారాధన మిట్లొనర్చి ధరణీదేవావ్వయశ్రేష్ఠఁ డా
హరి కర్పించుటఁ బావనంబు లగుళాల్యన్నంబులు నేతులున్

తైన చిగుళ్లవంటి వస్త్రములను. ముగఁటి = విసరకట్టి ద్వారావతి గళంతిక్ = ద్వారముతోడిముక్కుగల
గిండిచెంబును అనగా శారీచెంబును కవలువోకుండక్ = ముందుపరించుగి మరల పారమునందుగలయ
కుండ ||౧౦|| తడవాడు = తదవుకొను అతి = అజ్ఞ. నిద్దంపు = ప్రేమతోడి తద్దారకుండు = అచిన్న
వాడు చక్రహస్తార్చనమునకుక్ = విష్ణుదేవుని ఆరాధనమునకు ||౧౦|| ఆకాశవాహినీ = మిశ్రేటి
యొక్క తోమాలియ = వసమాల వైజయంతి = వైజయంతి యనెడి పూమాలికచేత కాశే
యము = పట్టుపచ్చదము. కటి = నడుముచే. బంధురునకుక్ = బిప్పదమైనవానికి సంగి = అంటిన.
పంకి = అడుగైన. చాతుక్ = భరింపఁజేయుచు నిర్యత్న...ధరునకుక్ = యత్నములేకయే నిర్దించిన
కౌస్తుభమణియొక్క మిక్కుటపు ప్రకాశముచేత మనోజ్ఞమయిన మెడగలవానికి ||౧౧|| అనఁటి =
అరఁటి. బడిక్ = పెంబడిని మొరియఁజేయుచుక్ = వాయించుచు. జడనిధి = సముద్రము ||౧౨||
కంబుగర్భస్థముక్ = కంబుములో పోయఁబడినదానిని. దివ్యామోదశ్రీ = మంచివాసయొక్క కిలిమిగల.
సురభితము = పరిమళము కలంగఁజేయఁబడినది. గురునకు = తండ్రీకి ||౧౩|| తిరువారాధనము = దేవతార్చ
నము. పూపములు = పిండినంటలు. శ్లెష్టనక్ = సమృద్ధిగా ||౧౪|| శిథిల = పటుత్వములేని. జనయిత్ర

వరుగుల్ చేరులు పప్పు లప్పడములున్ దాలింపులుం బూపముల్
పరమాన్నంబులుఁ బెట్టు నెట్టన భుజింపన్ దల్లికిం దండ్రీకిన్. ౨౪

వ. ఇట్లతివృద్ధులు శిథిలబుద్ధులు నగు జనయిత్రీజనయితలఁ గని మని నడచుచు
నడుగులకు మడుగు లొడ్డుచు ననుగృహేఁ బులిజున్నేనియుం దెచ్చియుచ్చుచు
నిచ్చుఁ గ్రొత్తయగుమచ్చికం గచ్చువదలక గోము మెఱసి యోమనగాయలంగా
నోముచుఁ గాలోచితంబు లగు నోములు నోమించుచు నద్ధరామరనగదనుండు
జగదభినందితుండై యుండి వెండిము. ౨౫

క. పరలోకావాససుఖా, దరపరతం జనినతల్లిదండ్రుల కొసఁ గెన్
గురుభక్తి నిగుడుకొడు కతి, కరుణామతి గంగ నస్థి గయఁ బిండంబున్. ౨౬

క. ప్రేయసివలనఁ బ్రబోధవి, భేయమతులఁ సుతుల గాంచి తీర్చెఁ బితృణం
బాయయ్య తడిసం బగు, ప్రాయపుఁబొద్దంతఁ గొంత పడమరఁదిరిగెన్. ౨౭

క. భాషావిభునిభుఁ డమ్ముని, యీమాదూమాణ మొనర్చి యిలు మఱచి మదిన్
శేషఫణిశయనుఁ గను నభి,లాషోన్నతిఁ జేయుఁ దప మిలాధరతనయా! ౨౮

నీ. మిసిమింతుఁడునుగాక వసియించుఁ గుత్తుకబంటిసీరను బుండువంటిచలిని
మోముదమ్మికిఁ దేటిమొత్తమై పొగపర్వ ప్రేలు గ్రిందలగాఁగ వృక్షశాఖ
వేరు వెల్లకి కాయ గూర పం డని కొరి కుదరాగ్ని గాడ్పుచే నుజ్జగించు
నేచి యీచెవిగాడు పాచెవిఁ బోవంగ నుబ్బి లింగముఁబోలెనుండు నెండ

తే. సంతరాయాన్ధకారంబు లలమిఁకొనిన, నడచు నిజధైర్యపూర్వోదయంబుచేత
దానవారినిగుఱి చేసి తనకు బోదు, నాకుఁ బోదని నమ్మి నుశ్లోకుఁ డతఁడు.

ఉ. ఓ గజరాజగామిని! మహాగ్రవునోములు నోచుచున్న య
య్యోగివరే. మనమున నుల్లము వెన్నవలెం గరంగ హృ

జనయితలకొ = తల్లిదండ్రులను అనుగులకు మడుగులాడ్డుచు = క్రిందవడవనీయక (బాతీయము)
చుచ్చికకొ = చురులుచేత కచ్చు = ప్రీతి గోము = క్రమమెఱుంగమి ఓమనగాయలంగాకొ = చేతుల
మీదదనే త్రిపుటగా ఓముచుకొ = పోషించును జగదభింగెతుండు = లోకులచేతఁ బొగడఁబడిన
వాఁడు || ౨౫ || పరలోకావాసఁ సుఖాదరపరతం = లోకాంతరమునకు వెళ్లిన || ౨౬ || ప్రేయసి = ప్రియు
రాలు = పెండ్లాము ప్రబోధవిధేయ మతులకొ = విశేషజ్ఞానము వినయము వీనితోడిబుద్ధిగలవారిని.
పితృణము = పితృదేవతల ఋణము || ౨౭ || భాషావిభు = బ్రహ్మతోడ. శేషణ = పెండ్లాము బిడ్డలు
ధనము వీనియందలియాశను. ఇలాభ లెయా! = పార్వతి || ౨౮ || మిసిమింతుఁడు = అలసినవాడు.
క్రిందల = తలక్రిందు. ఉజ్జగించుకొ = పోగొట్టుచు = అణచుచు. గాడ్పు = గాలి అంతరాయాన్ధ
కారంబులు = విఘ్నముల నెడిగొకట్లు = తనకుఁబోదు, నాకుఁబోదు, అని = తపముచేయు తనకు, వర
మీయక దేవునికి తిప్పదని (సామెత) || ౨౯ || సేమమునకొ = నియమముచేత. హృద్రాగ సమగ్ర
గోపవనితా జనతాపరింధ సంప్రసాదోగకకా ప్రవర్తికన్ = అతిశయించిన ప్రేమతో చుండ

ద్రాగనమగ్రగోపవనితాజనతాపరిరంభసంభ్రమో
ద్యోగకళాప్రవర్తికి జతుస్త్వవంచితధూర్తకీర్తిన్.

30

సీ. యతిమనోగృహదీపికాంకూర మగులీల గోవగ్ధనాచలగుహ మెలంగుచు
గిరికూటతటరటతేక్కిరాజమురీతి రాధచన్ద్రవలూడ వ్రాలి నగుచుఁ
జిత్రాభ్రములనేలనుత్రాముకై వడిఁ బలువన్నెయాలమందల మెలంపుచుఁ
గమలకాసనమ ధృకలహంసవిభుభాతిఁ గూర్చినెచ్చెలిపిండు గొని చెలంగుచుఁ
తే. జన్గబింబంబునకు మృదుస్వంముగజపు, రచనసంజ్ఞార్హి శిష్టమూడుచు నొనర్చు
న బలన్నియుఁ జాలించి యరిగెఁ దపసి, పగ్గళాలకు దేవకీతర్లకంబు. 30

చ. లలితశరీరపుష్పమృదులంబులు సీ చరణంబు లక్కటా
యిల యిది రూక్ష మిట్టు లలయించుట గా దని ప్రార్థనామృదూ
క్తులు సెలంగంగ వెకపొదివి తొల్చుదువుల్ తగువిన్నపంబులం
బలుమఱుఁజేయుచండమున బంగరుటందియ లుగ్గడింపఁగన్.

31

క. మెత్తగ నూతినచుట్టుం, గత్తిక మధుకై టభోరుకంఠము లలనా
దొత్తిన హత్తినచెన్నుం, దిత్తులక్రియఁ దొడలయడ్డతిత్తులు ప్రేలన్.

32

క. మాయావృతుఁ డగునాత్మని, సోయగమునఁ దెగడుతీగసోగలు ముచ్చు
ట్టె యునికి నంగరహితం, బయ్యెక గాకున్న జనున మభిరామ మగున్.

33

క. ఇట నభ మిట భూవలయం, బిట బలిసదృంబు నుండునిరపు లని యనక
బటువు లగువళులచెలువునఁ, బుటవుటనై యున్న చిన్నిబాజు గదలఁగక.

34

చ. తులసికిఁ బచ్చరాకుదురు తోయదవాహనరత్నవేది య
క్కలిమిమెఱుంగుఁజొడికిని గొస్తుభఘర్మగభస్తిక నభ

ప్రాయోద్రలను కాగలింపు కళలో నేర్పకలవానికి పూర్తి మోసపు ||30|| దీపికాంకూరము
చిగురుమొగ్గవలెఁదోచెడిదీపము. రటత్ = శోభ వేయఁచున్న వ్రాలి = బిరిగి. చిత్రాభ్రములక
నానావర్ణములుగల మేఘములను నుత్రాముకై వడిఁ = ఇంద్రునివలె. మెలంపుచుక = తిష్ఠించు
కాచుచు నుండు = సమాహము చెలంగుచుక = సంతోషించుచు. రచనక = విధమున. దేవకీతర్ల
కంబు = దేవకీదేవివిడ్డ = కృష్ణుడు ||31|| శరీర = నిరసనపు మృదులంబులు = మిక్కిలి మెత్తనివి.
రూక్షము = శరీరము కాదు = తగదు. వెక పొదివి = వెంబడించి. తొల్చుదువులు = వేదములు. ఉగ్గ
డింపఁగక = వ్రూగఁగా ||32|| నూతిన = పదునుపెట్టిన హత్తిన = అంటిన. చెన్నుందిత్తులక్రియక
= అందమైన సంఘలవిధమున తొడల యడ్డతిత్తులు = తొడలప్రక్కలనున్న గ్రచ్చకాయల సంఘలు
||33|| మాయావృతుఁడు మాయచేత ఆవరింపబడినవాడు. సోయగమునక = అందముచేత. తెగడు =
తిరస్కరించు ||34|| బలిసదృంబు = పాతాళము ఇరవులు = చోట్లు. బటువులు = గుండ్రనివి.
వళులచెలువునక = నుడువతలయందముచేత పుట పుటనై = క్రమముగా పెరుగుచున్నదై ||35||
పచ్చరాకుదురు = పచ్చలు తాపినకుదురు. తోయద వాహనరత్నవేది = ఇంద్రసింహులయరుగ.

స్తలము ననంగఁ బొల్చి నిరతంబు కృపావిభవంబు నింటిఁ
ర్తలువుఁ డలంపు సేయుచు నురంబు గరంబు పరిస్ఫురింపఁగన్ 31

క. కలువఖగవధవిధానా, కలితఘటిక లనఁగ గ్రచ్చకాయలు వలచే
నెలకొను నల జలిబిలివ, న్నెలవన్నెలసంచి నిండి యింపలరారన్. 32

క. లలితనిజవామకరతల, కలితకనత్కంబుకాంతి కలకల నవ్వన్
గలువల చెలిగిలిగింతల, నలు వగుతాలన్ విసాళిసలువగుతాలన్. 33

క. నిజదై ర్యాదార్యములను, గజములకుం బాడమునిడుడకరములుఁబోలెన్
భుజములు పోషితభక్త. వ్రజములు కరవిజితవృష్కరజములు పొడలన్. 34

క. వడనైక స్తంభకనక, సడనము సిరికొఱ కొనద్దు స్రవ్యనిలువు న
మొద్దలింటిశంఖశంకువొ, యిది యనఁగాఁ గంబుకంఠ మింపు వహింపన్. ౪౦

క. చింకపువ్రాతలవాతెర, మంకెనపూఁదేన తేట మానక పైఁబై
నింకఁగ నింకఁగఁ బల్కఱు, బంకించుటఁబాలె మోవిబచ్చెనపొచ్చన్. ౪౧

క. తళుకుమొగము నెలపడకము, నెలవున నిడుదీరు గాఁగ నిలిపినయాఖం
డలనీలకళికక్రియ నిట్టల మై స్ఫుటనాసికావుటము దీపింపన్. ౪౨

తే. తళుకుఁజెక్కులు మకరకుండలకలాప, మరకతద్యుతిరింఛోళి హరిణలక్ష్మీ
మండలంబుల లాంఛనమంజమములు, గానిపించువిధంబునఁ గలయఁ బ్రాఁక.

చ. తరళమసారసారనిభతారకముల్ సితపద్మపత్రబం
ధురములు రాధికాహృదయతోయజకోరక బోధనక్రియా

ఘర్మగభ స్తికిన్ = నూర్మనికి సభ స్తలము = ఆకాశప్రదేశము బోర్తలుపున్ = పెద్దతలుపును.
పరిస్ఫురింపఁగన్ = చుక్కఁగా ప్రకాశింపఁగా 31|| ఆకలితఘటికలు = గ్రహింపఁబడినగుండ్లు.
జలివిలి = చిన్న. వన్నెలసంచి = అందమైనది 32|| లలిత = మనోజ్ఞమైన కలిత = కూడిన.
కనత్కంబు = ప్రకాశించునట్టి శంఖముయొక్క కలువల చెలిగిలిగింతలన్ = చంద్రునిచక్కిలిగిలిగింతల
చేత—సోఁకుటలచేత. నలువు = ఒప్పిదము తాలన్ = చంద్రకాంతమణులను. విసాళిసలువగుతా
లన్ = ప్రకాశించునట్టి హంసలను 33|| కలివిజితవృష్కరజములు = అజితేతులచేత ఇయింపఁబడిన
తామరలు గలవి పొడలన్ = అతిశయింపఁగా 34|| సడనము = ఇన్ స్రవ్య = బ్రహ్మ.
శంకువో = మేకో 35|| చింకపు = నిట్కుగల. పంకించుట = పూయుట బచ్చెన = వర్ణము
36|| అఖండలనీలకళికక్రియన్ = ఇంద్రునిలపు మొగ్గవలె. ఇట్టలము = హెచ్చినది 37|| రింఛోళి =
సమాహము. మంజమములు = మనోజ్ఞతలు. కలయఁప్రాఁకన్ = అంతటను వ్యాపింపఁగా 38||
నుసార = ఇంద్రునిమణులయొక్క. తారకములు = కంటినల్లుగుడ్లు. బంధురములు = ఒప్పిదములై
నది. బోధనక్రియా = తెలియఁజేయు వ్యాపారముచేత అర్కయన్ = సూర్యకాంతిచేత, సక్త =
పొందిన. కోణభాస్వరములు = కొనలచేత ప్రకాశించునది. పద్మములు = తిమ్మలుగలవి. పాలిక =

- తరుణతరార్కదుగ్ధిలసితిస్ఫుటర క్తిమసక్తకోణభా
సర్వములు సూక్ష్మపక్ష్మములు వాలికకన్నులు చెన్ను మీఱంగన్. ౪౪
- తే. అలకతిమిరంబుతనుగప్పుననుభయమున, ముఖసుధాసూతినును వెల్లుములికిఁగూ
ర్చి, సవదరించినసింగిణిచాయ నొసలి, వగకచూపునఁ దగఁ గఱివంగబామలు.
- క. బలభిదుపలాద్రిమాళిక, బలపలుగాఁ గొంచుపు ముదిరపటలముపగినిక
లలితోత్తమాంగతలమున, జలుగుం దభుకొత్తుచలిచిచిక్కిము దసరన్. ౪౬
- శా. దిగ్వాసుం డురుపింధలాంచితశిఖోద్దీప్తండు వర్షాపయో
ముగ్వద్ధండు నవాంబుజాహితలతాముక్తాంగదుండున్ సుధా
రుగ్ధిస్మేరముఖుం డనంగళతజిద్రూపాధికుం డగ్రభూ
వాగ్వగ్నోద్భవభూమి శ్రీవిభుఁడు శ్రీవత్సాంకవత్సుండు నై. ౪౭
- క. నొడువులపడఁతుక మగనికి, బొడచూపనితనమరూపు బొడగనిపించెక
జడనిధిశయనుండు కొంగున, ముడిచినమణి గాదె భక్తముఖ్యుల కెల్లన్. ౪౮
- క. నిగనిగని విదళకదరీ, యుగి న్నగి జిగి నొలంకునూరులఁ గని చొ
క్కుగదురఁ జేయుజగత్పతి, దగిలి కనుంగొనుచు మునిమదావళ మెలమిన్.
- తే. విపులవీక్షణశక్తిచే మెండి, కుండ లీంద్రతలిమాంగరుచిసుధ యెత్తిత్రోలి
సంతతవ్రతకల్పనాజాయమాన, దుస్తరక్లేశ మంతియుఁ దొలఁగఁ ద్రోచి ౧౦

దీర్ఘములైన ||౪౪|| అలకతిమిరంబు = ముంగురులనెడి చీకటి. సుధాసూతి = చంద్రుండు సును
వెల్లుములికి = కొంచెపు ప్రకాశమనెడి బాణమును సవదరించు = పట్టిన సింగిణిచాయ = వింటి
విధమున. ౪౫ = నల్లనైన ||౪౫|| బలభిదుపలాద్రిమాళిక = ఇంద్రసిలమణులకొండకొమ్మనందు, పల
పలుగా = విరిళముగా ముదిరపటలము = మేఘసమాహము. లలితోత్తమాంగతలము =
మనోజ్ఞమయితలమిఁద. జలుగుందభుకొత్తు = కొంచెపు వెలుగుదోచునట్టి ||౪౬|| దిగ్వాసుండు =
దిగంబరుండు ఉరు... దీప్తండు = గొప్పనెమిలికుంచెచేత గుణుతిడఁబడినసిగచేత అధికుండు. వర్షాప
యోముగ్వద్ధండు = వానకాలపు నల్లమబ్బువన్నెగలవాఁడు నవాంబుజాహితలతాముక్తాంగదుండున్
క్రొత్త (లేత) చంద్రరేఖవంటి ముత్యాలభుజశీర్షలగలవాఁడు. సుధారుగ్ధిస్మేరముఖుండు = చంద్రుని
వలె విశాసమునొందినముఖముగలవాఁడు. అనంగ...ధికుండు = మన్మథులను అనేకలను జయించెడి
చక్రేంద్రుడననుచేత అధికుండు అగ్రభూవాగ్వగ్నోద్భవభూమి = తొలిపలుకులు అనఁగా వేదములు పుట్టిన
చోటు||౪౭|| నొడువులపడఁతుక = సరస్వతి బొడగనిపించెక = చూపెను ||౪౮|| విదళ = అకులు
లేని. జిగిదొలఁకు = కాంతి అతిశయించెడి చొక్కుగదురక = పువళత్వముకలుగఁగా. మదా
వళము = ఏనుగు - శ్రేష్ఠుఁడు ||౪౯|| కుండలీంద్ర...సుధ = శేషశయ్యయొక్క ప్రకాశమనెడి
యన్ముతమును ||౫౦|| అగ్రావనిక = ఎదుట. ఇందివిభుకొ = లక్ష్మీభర్తను. అవిల = కలఁడఁబాటిన.

ఉ. ఆవు నదల్పు పచ్చవెదు రంఘ్రియుగాంతరవీధి నూదియ
గ్రావనిఁ దేబరిల్లుకటిహస్తసమన్వితఁ గాస్తుభాంకు నిం
దీవిభు నిండ్రసీలనిభదేహఁ గనుంగొని హర్షవర్షధా
రావిలమానసుం డగుచు నమ్ముని కృత్యవిమూఢబుద్ధియై.

౫౧

చ. విలిఖితమో శిలాకృతియొ విస్మృతి రూపు వహించెనో యనన్
జలనవిదూరుఁ డయ్యఁ గొలుసావిపయోధరధారఁ దోఁగు న
య్యిల దభుకొత్తుక్రొత్తపులుసేపున వేపులకల్ తమాలతన్
మొలవఁగ నున్న నివ్వ యదుముఖ్యుడు తాపసముఖ్యు నిట్లనున్.

౫౨

ఉ. నిచ్చలు నిచ్చలోఁ బొడలు నీపితృభక్తికి జ్ఞానశక్తికి
మొచ్చితి నిచ్చితిం గరము నీయఁ నీయెడ యేల వేడుకొ
మ్మిచ్చెదఁ జెచ్చెరన్ వలయునీప్సితముల్ శతమేని దీన నే
పొచ్చెము నొచ్చెముం జొరదు భూసురకేసరి! నమ్ము నావుడున్.

౫౩

తా. భస్మోద్ధూళనపాండురంగము రమాప్రాణేశుపాదద్యయిన్
విస్తేరాంబుజగామిహంస మిది నా వే వ్రాల్పుచున్ లేచి “దే
వాస్మాకం శరణం త్వమేవ గతి రన్యో నాస్తి దుర్వాసనా
పస్కారం హర”యంచుఁ బల్కి మతియున్ భక్తుండు భక్తిస్పృహన్,

౫౪

సీ. పొడలు నీపొక్కిటిపువ్వుకాన్పునఁ గదా, పెనుమాయ పిల్లలఁ బెట్టు పెల్లఁ
బొడము నీ మొదలియూర్పులనేర్పులన కదా, చదువునంధ్యలుగల్గి జగమునునుట
కెరలు నీయదుగుఁదామరల తేనియఁ గదా, పాపంపుఁబెనురొంపి పలుచనగుట
పొనఁగు నీ తెలిచూపుపన గదా యిది రాత్రి, యిదిపగలను మేరలెఱుంగఁబడుట

కృత్య = తానుచేయఁదగిన కార్యములయందు ||౫౧|| విలిఖితమో = వ్రాయఁబడినదో—చిత్తదో.
విస్మృతి = స్మృతిలేదు. తొలుసావిపయోధరధారన్ = తొలుకరిమబ్బువలని నీటిధారలచేత. తోఁగు
= తడియి. తభుకొత్తు = ప్రకాశించు పులుసేపున = గడ్డియొక్క యాధిక్యముచేత పులకలు =
గగుర్పాటులు ||౫౨|| ఇచ్చలోన్ = మనసునందు ఇచ్చితిం గరము = అభయహస్తము నిచ్చితిని.
ఎడ = అవకాశము ఈస్థితములు = శోరికలను, పొచ్చెము = తక్కువ ఒచ్చెము = అనుమానము
||౫౩|| ఉద్ధూళన = దుమ్మెగయఁ బూయుటచేత. విస్తేరాంబుజగామి = వికసించినతామరను పాంచు
నది. అస్మాకంశరణంత్వమేవ = నాకు రక్షకుఁడవు నీవే. గతిః = దిక్కు. అన్యః = ఇతరము.
నాస్తి = లేదు. దుర్వాసనాపస్కారంహర = చెడ్డవిషయాపేక్షయనెడి విచ్చినిపొగొట్టుము.
స్పృహన్ = ఇచ్చుచేత ||౫౪|| పొడలు = పర్జిల్లు. కాన్పునన్ = ప్రసవముచేత. ఊర్పుల =
శ్వాసముల. కెరలు = అతిశయించు తెలి = తేటయైన. భవనభుటనకన్ = ఇల్లుకట్టుటకు. నిట్లు
నిలుచున్ = నిలుపున నిలిచియుండుట. పెట్టుకొనియెన్ = అతిశయించెను—తేటపడియెను. గంటు

తే. భవనఘటనకు మొదలికంబమునుజోలె, భవనములకెల్ల నీ వాదిభూతుఁ డగుట నిట్టనిలుచున్ని- చేఁగాదె నెట్టుకొనియె, గంటుఁ గుంటును లేక లక్ష్మీకళత్ర! ౧౧

చ ముదమున సోమకానురుఁడు మ్రుచ్చిలి యచ్చల మారఁగొన్నప్రాఁ జదువులు తెచ్చి తిజ్జరరసాంద్రతరాంత్రము లంట నంట బల్ గదురు దొలంగఁ గీర్తి యనుగంగఁ దొలంచి విధాత్మవిస్ఫుర ద్వదనసరోజగంధకలితంబులు చేసితిగా జగన్నిధీ! ౧౨

ఉ. కోపనశాపనవ్యతిభి గోర్మసఁగం గనుగంది మ్రుగిది తి త్తాపము నాఁప లేక తిమిధామజలభ్రమిఁ గూలి నూలుజం భాపహరాజ్యలక్ష్మి వెర వారఁగఁ దేల్పవె యీఁలకాయరూ పై పృథుకర్పరం బమర నాశ్రితిరక్షణ దక్షిణక్షణ! ౧౩

ఉ. ఆ పెనువెల్లిఁ దెల్లు మకరాకరమేఖల నీపు దేర్చి య ప్తాపదటంకవిభ్రమవిడంబిని యా నిజదంష్ట్రఁ గూర్చుతి ద్రూపము దీపితం బగు సరోరుహలోచన! సప్తజిహ్వజి హ్వోపరిభాగభూమవలయోపమ మై విలయోపలబ్ధులన్. ౧౪

చ. అలఘుజగద్ద్విషద్ద్విషఘటాంకుశశాతనఖాంకురాగ్రలాం గలముల మున్ను నీ వనురఘస్త్వర! వైరిభూజాంతరాళజాం గలమహిఁ జాలువట్టి పయిఁ గ్రమ్మెడు నెత్తురు నీరు వెట్టి యం దలుకవె కీర్తిపూర్తికలమాంకుర మింద్రరమాఫలార్ధివై. ౧౫

==కదలిక, కంటుకన్దు ||౧౫|| అచ్చలము == ఉత్సాహము, ప్రాఁజదువులు == కేదములను, ఆంత్రములు == ప్రేగులు బిల్లదురు == అధి మైననీచగబ్బు తొలంచి == కడిగి, విస్ఫురిత్ == వికసించు చున్న || ౧౬|| కోపనశాపనవ్యతిభి == కోపస్వభావముగల దుర్మానుని కాపసునెడి క్రొత్తనిప్పు, గోర్మసఁగ == మిక్కిలిచోఁగఁగా, కనుగంది == మిక్కిలితీసింది మ్రుంది == పోలి, తిమిధామజలభ్రమి == నముద్రజలముయొక్క తిరుగుడునందు తూలు == చలించు జంభాపమా == ఇంద్రునిదైన, ఈఁలకాయ == ఈఁడుటకు అనువుగానుంచుకొనెడు ఎండుసొరకాయ, కగ్విరము == వీఁపుచిప్ప, దక్షిణక్షణ == దక్షిణ్యముతోడి చూపుగలవాఁడా! ||౧౭|| మకరాకర మేఖల == భూమిని, అప్తాపదటంకవిభ్రమవిడంబిని == బంగారునునఱకునట్టి యులీయొక్క విలాసమును పోలినది, సప్తజిహ్వ == అగ్నియొక్క, జిహ్వోపరి == నాలుకలైన నంటలకొనలందు, విలయోపలబ్ధులన్ == ప్రళయములు కలుగునప్పుడు ||౧౮|| అలఘు...లాంగలములన్ == అధికులైనలొకత్రువులనెడి యేనుచుల గుంపునకు అంతుకములై వాఁడులైనగోళ్లకొనలనెడి నాఁగళ్లచేత, అనురఘస్త్వర == అనురులను నకింపఁజేయు వాఁడా! వైరి-మహి == పగవారితోమ్ము అనెడి అడవిసేలను, చాలువట్టి == చాశ్శీర్షదమన్ని, కలమాంకురము == చరిమెలక ||౧౯|| కొండిక == చిన్న ||౨౦|| కఠోర == కఠినమై, గళద్రుధిరారుణా

క. దండితబలి వై జగములు, నిండఁ బెరుగుచున్న వేళ నీయడుగున భూ
మండల మతినూత్నాకృతి, గొండికమచ్చయునుబోలెఁ గొమఱొందు హరీ!

ఉ. మాతృకరోరకంబిలమార్గగళద్రుధిరారుణాననం

బై తథుకొత్తుడోపరశుహంసికి మేఁత యొసంగవే రివు

త్నోతలనాథ మేచకకచాకుచహరమృణాళనాళసం

ఘాతము నూతనై ణమదకర్దమవర్ధనసంప్రభూతమున్.

౬౦

ఉ. దారుణబాణపాతమదధారలు గాఱంగఁ గ్రాలుదోర్ధ్వం

ర్వారణరాజఁ గొల్చి దశవక్త్రముఖాంబుజవాటిఁ గూల్చి బృం

దారకహృత్స్పరోజములు దాననచేసి వికాసమాసరా

కారత నొండఁ జేసినప్రగల్భత నీక తగున్ దగున్ హరీ!

౬౧

మ. వికటోత్తంభితనీరభోగపటవిస్ఫూర్తిమచ్ఛూర్తికం

చుకనిర్మోకభయానకంబు వికృతాశుశ్చ్యేళ మగ్నిచ్ఛటా

వికిరక్రూరనిరీక్షణంబు నగునీ వేషంబు శేషానుకా

రికళన్ గ్రాలదె! క్రోలదే! సమదవైరిప్రాణవాతూలముల్.

౬౩

ననంబు = కాలుచున్న సెత్తుటిచేత ఎఱ్ఱనైన మొగముగలది. దోపరశుహంసిక = చేతులయందలి గండ్రగొడ్డలియనెడు ఆడుహంసకు మేచకచా = స్త్రీలయొక్క. ఏణువద = కస్తూరియనెడి. కర్దమవర్ధనసంప్రభూతము = బురదయందువర్దిలునదియయి పుట్టినదియను ||౬౦|| దారుణబాణపాత మదధారలుగాఱంగ = క్రూరుములైన బాణములు పడుటయనెడి మదిజలధారలు కాలుచుండఁగా. క్రాలు = ప్రకాశించునట్టి. దోర్ధ్వంర్వారణరాజా = భుజములయందలివిల్లనెడియేనుఁగల రాజాను. కొల్చి = పురికొలిపి. దశవక్త్రముఖాంబుజవాటి = రావణునివైనముఖములనెడి కమలములవరుసను. బృందారకహృత్స్పరోజములు = దేవతలమనస్సులనెడి కమలములు. వికాసమాసరాకారిణ = వికా సముచేత అతిశయించిన యాకృతికలిగినతనమును ప్రగల్భత = నేర్పరితనము ||౬౧|| వికట = వంక రైన ఉత్తంభిత = మీఁదకత్తెఁబడిన. నీరభోగపటలీ = నాఁగలనెడి పడగలయొక్క సమూహము చేత. విస్ఫూర్తిమత్ = ప్రకాశించుచున్న మూర్తి = ఆకృతి. కంచుకనిర్మోకభయానకంబు = కుబుజము విడుచుటచేత భయంకరమైనది. వికృతాశుశ్చ్యేళము = వికారమైన ఆశు = వడివోడి. శ్చ్యేళము = విషముగలది; సింహనాదముగలది అని అర్థాంతరము. అగ్నిచ్ఛటావికిర క్రూరనిరీక్షణంబు = నిప్పులసమాహమము పెదచల్లునట్టి క్రూరమైన చూపుగలది. శేషానుకారి = శేషునిఁ బోలుచున్న కళన్ = ప్రకాశముచేత. క్రాలదె = ప్రకాశంపదా. క్రోలదే = క్రాగదా. సమదవైరిప్రాణవాతూలములు = మదముతోఁగూడిన శక్రపుల ప్రాణవాయవులను ||౬౩|| బంధనపు రాయిడిన్ = ఊడిపోవునట్టి యుపద్రవముచేత. సెట్టనన్ = మిక్కిలి. పుతపుతమంచున్ = అదురుచు

చ. ప్రతిదిన కేశలుంధనపురాయిడి నెట్టన బట్టగట్టి పైఁ
బుతపుత మంచు నున్నకుఱుజోడతలకా ధరియింప నోడియుకా
నతిముగ సామ్ముగాన నిడఁ జాలపుగా శిఖిపింధవల్లి సా
గతమతధుర్య! దాని గటిఁ గట్టుము పుట్టము మిన్న కేటికిన్. ౬౪

చ. కలి హిమవేళ శోభనపుఁగమ్మవిరుల్ సకలంబు డుల్చి భూ
వలయవనంబుఁ గప్పికొని వర్తిలుజాడ్యపుటేడ పర్వఁగా
నలరులకాదులీల భవదాగమనం బటఁ గల్గ రోషపా
టల మగుసీకనుంగడలడాలు నగుకా జగురాకునాకృతిన్. ౬౫

సీ. నీటిలోఁ జివుకక నిలిచి క్రమ్మఱుపూన్నిఁ, గరినకర్పరపుఁజుక్కానుబిగువు
దంష్ట్ర) నెత్తినమహీతలపుగాడువుఁజీర, యురుదారుకలనయం దుడయమగుట
పదులకుఁ దనకట్ల బలిమి చూపువిధంబు, పులిమిన నెత్తుగుగ్గిలపునూనె
ద్వీపాంతరమునకుఁ దెగువమైఁ జనుపెంపు, చేముట్టునాఁగంటిజీనుతగులు

తే. సాగతాగమమూలిమిశాస్త్రసరణి, వల్లువల్లనచిత్రధావనము గల్లు
నిన్నుఁడరిచేసి భవవార్ధి నిస్తరించి, దరిఁదటియకున్నఁగలదె మోదముమురారి!

చ. లలితకళావళిమ్మదుపలాశపరీతసుధామరందః.

చ్చిలనుషమాప్రబోధగుణజ్యంభిలపూర్ణసుధాంశుబింబపు

కుఱువోడతలకా = కుఱువయైన వోడితలయందు. సతముగకా = కాశ్వతముగ. శిఖిపింధ
వల్లికా = తీగవంటి నెమిలిపురిని సాగతమతధుర్య = బుద్ధుఁడా! పుట్టము = పస్త్రము || ౬౪ ||
కలిహిమవేళకా = కలియుగమనెడి మంచుకాలమునందు శోభనపుఁగమ్మవిరులు = మేఱులనెడివాసన
తోడి పువ్వులను. డుల్చి = రాల్చి. భూవలయవనంబుకా = భూమండలము అనెడి అడవిని. వర్తిలు
= తొండునట్టి. జాడ్యపుటేడ = మాఘత్యమనెడి చలిగాలి అలరుకాదులీలకా = వసంతయుతువు
విధమున. అటకా = అంతట. రోషపాటలము = కోపముచేరి ఎఱ్ఱనైనది కనుంగడలడాలు =
కడకన్నులకాంతి || ౬౫ || కర్పరపు = వీఁపుఁజిప్పుచునెడి. గాడుపుఁ జీర = గాలికి ఎత్తెడుచాఁపగుడ్డ
దారుకలనయంబుకా = మ్రూనిపొందునందు. చేముట్టు = ఆయుధమైన. జీనుతగులు = లంగరు తగిలిం
చుట. సాగతాగమమూలిమిశాస్త్రసరణి = తార్థమతాగమ మనెడి ఓడనడపుశాస్త్రరీతి వల్లువల్లనచిత్ర
ధావనము = చుక్కనైనవల్లితమనెడి విచిత్రమయిన గుఱ్ఱముదపుడు పాఱుట. తరికా = ఓడనుగా.
నిస్తరించి = దాఁటి. దరిఁదటియకున్నకా = గట్టుచేరకుండిన. మోదము = సంతోషము—ఈ పద్య
మునందు విష్ణుని దశావతారిములును ఓడపరికరములుగా వర్ణింపఁబడియున్నవి. అందులకు అనుగుణముగా
అధ్యాంతర మూహించుకొనవలెను || ౬౬ || లలిత—అయితన = ఓప్పిదములైన కళలసమూహమనెడి
మెత్తనియాకులచేత చుట్టఁబడి యుత్పతమనెడి పూఁదేనెమీఁగడయొక్క మేలైనకాంతి విశేషమును
తోపించెడి గుణముచేత రేగిన నిండుచంద్రునిబింబముయొక్క కొఱుఁదలెని తెల్లనైన జలప్రదేశమును
(పాలసముద్రము) ఇల్లుగాఁగలవాఁడా. డుల్చురేంద్ర...కంచుకా = శ్రేష్ఠమైన కుమ్మెద, నూతన

మృలసితపుష్కరాయతన ! మట్టరణేంద్రన వేంద్రసీలః
జ్వలజలజాప్తజాహనిజద్యుతివంచక ! కాంతికంచుకా !

౨౭

క. ఉత్పత్తిస్థితివిలయా. శ్లోత్వాదక విటలాహ్వామోన్నత ! సత్రా
జిత్పుత్రికాత్పిష్టగృ, గుత్పిబ సుఖదాపఘనప స ధర శాశి !
స్రస్వీ. అండజాధీవాహః ! జగద్దేహ ! దోర్బంధపండానిర్ధారితారీ ! నతా
ఖండలా ! గండరింఖన్మణీకుండలా ! పుండరీకేశ్శరణ ! ప్రోవువన్ సుక్షణ !

౩౮

చ. అలికులభాగకుంతలము • దపుముద్దుమొగంబుఁ జేరలం
గొలువంగవచ్చుకన్నులుఁ జగుర్నగుమోవి మెఱుంగుఁజెక్కులున్
వలమరియఱ్ఱు లేమొసలివాగడపోగులు లోతుపొక్కిటన్
మొలచిన తెల్లదమ్మ బలుమూపులు నీలవిసీలదేహమున్.

౪౦

చ. కలిగినవాని ప్రాబలుకుంగమ్మనియూర్పులవాని నెందునే
వెలుగునుగాని వెన్వెలుగు వెంబడినిం జనువాని నంతటన్
వెలసినవాని నిక గనని వెంబరపుట్టువు తాతిపుట్టువుం
బలె గతి కానలేడు యతిమానసహంసక ! కంగహంసకా !

౪౧

చ. ఛత్రితశేష ! నా యెడఁ బ్రసన్నుడ వయ్యెడవే గృతోగ్రశ
త్రుత్రప మైనయాలలితరూపముతో నిచటన్ వసింపు మే
క్షేత్రము సెట్టికీర్థమును జెందనియున్నతిఁ బొందుఁగాక యీ
క్షేత్రము తీర్థముగ గడుఁ బ్రసిద్ధిమదాహ్వాయలద్ధిఁ బొందుచున్.

౪౨

మయిన యింద్రసీలమణి, కాటుక, యమునానదియందలిజలము వీనిని తన కాంతిచేత తక్కువపఱచు
నట్టి దేహకాంతియనెను కవచముగలవాఁడా ||౩౩|| ఉత్పాదక = కలిగించునదియైన. ఉన్నత = అధి
కుఁడా. సత్రాజి...శాశి = సత్యభామయొక్క ఆశతోడిచూపులకు నిక్కిపాసము చేయుటవలని
సుఖమునిచ్చునట్టి దేహమనెడి మేఘముచేత ఒర్పినవాఁడా ||౩౪|| జగద్దేహ = లోకమే యిట్లుగాఁ
గలవాఁడా దోర్బంధ...తారీ = కట్టలపంటిచేతులయందలి వాడియైన వక్రముచేత తెగనఱకబడిన
శక్రపులుగలవాఁడా సతాఖండలా = మ్రొక్కిన యింద్రుఁడుగలవాఁడా. గండరింఖన్మణీకుండలా =
చెక్కిళ్ళయందు నటించుచున్నరత్నముల చెవిపోగులుగలవాఁడా. సుక్షణ = మంచియుత్సవము
గలవాఁడా ||౩౯|| అలికులభాగ కుంతలములు = తుమ్మెదలనువోలిన ముంగురులు. చిగుర్నగుమోవి =
చిగురును పరిహసించునట్టిపెదవి. వలమరియఱ్ఱు = శంఖమువంటి మెడి లే మొసలివాగడపోగులు =
కొత్తవైననుకరకుండలములు. శమ్ము = తామర ||౪౦|| వెంబర = దుష్టనియొక్క. యతిమానస
హంసక = యతులయొక్క మనస్సునకు హంసయైనవాఁడా ||౪౧|| ఛత్రితశేష = గొడుగుగూడేయఁ
బడిన శేషుఁడుగలవాఁడా. అయ్యెడవే = అయ్యెడుపక్షమున. కృతోగ్రశక్రత్రపము = చేయఁ
బడిన ప్రూరశక్రపులభయముకలది - ప్రూరులైన శక్రపులకు భయమునుకలంగఁజేయునది. మదాహ్వా

తే. త్కేత్రకులరాజ మైన యీ త్కేత్రమునకుఁ, దీర్ఘకులరాజ మైన యీ తీర్థమునకు
నిఖిలసురనాథ ! కర్తృత్వనియతిఁబొడలి, యీవిటవసించుటయ వరంబిచ్చు
టనుడు.

సీ. అనుకంపపెనుమోపు గనుసాంపునకు వింతి, చెలువంగలు మొప్పింపఁ జిగురుమోవి
పవడంపుఁగొన దగతపక్షి ప్రభలు పుష్పి, తముగాఁగఁహరి పల్కు ధరణిదివిజ
నివహవరేణ్య నోనిఖిలధర్మధూరీణ !, యగునట్లు భవదాహ్వాయము వహించు
ని తీర్థమున వసియించెద నగుచున్న, నీకుఁ జేలఃప్రీతి నెలకొనంగ

తే. భీమభుక్త్యాంబుసంభూత భైమి నీదు, త్కేత్రమును తీర్థమును నితోత్కృష్టసలిల
వేణి సంప్లావితమ్ము గావింపఁగలదు, నాకు నెంతయు నిష్టమొనర్పఁగడఁగి. ౭౪

వ. ప్రకటనుప్రాకారంబునం బల్చిమాభిముఖుండ నై సగోస్తమత్వంబు నిర్విహింప
నే నిచ్చట ముచ్చటం దవిలి వర్తించెద. సకలత్కేత్రసీన్ధోత్తమంబు లగు నీ
త్కేత్రతీర్థంబులుం పొండరీకంబు లై పాండురంగాహ్వాయండు నగునాకు నెక్కా
లంబును శ్వేతద్వీపనుధాసాగరంబులకంటెఁ భియంబులై నిత్యనివాసంబు లై
యత్యంతవిభవంబుల నభిరామంబు లయ్యెడు. నీతోరినయట్ల యిచ్చితి నని
యచ్చతుర్భుజుండు పుండరీకునిఁ జేకొనియె. ౭౫

శా. శీతాహార్యకుమారి ! విన్మిలులు లక్ష్మీజాని వాచంయమి
వ్రాతశ్రేష్ఠనకుఁ వరం బొసఁగి సాంద్రప్రీతి నవోన మ
ధ్యేతీర్థంబున నున్నవాఁ డివుడు భుక్తి ముక్తి నీఁజాలువి
భ్యాతిం దాల్చి విచిత్రతన్న చయరమ్యస్వర్ణ హర్యంబునన్. ౭౬

చ. నలువమొగంబు లెట్లు సృజన ప్రథమాహమునగ దలిచ్చు న
న్నలువున సిద్ధసాధ్యనరనాగమరుద్వరయోగిమండలీ
కలకలగుంభితంబు లయి కాంచనచారువు లైననాల్లువా
కిళుల వెలుంగు నున్నతనికేతిన రాజమునం బ్రసన్నుడై. ౭౭

లక్ష్మీ = నాపేరుకలుగుటకు || ౭౬ || ౭౭ || అనుకంప = దయ. వింతపెలువంబు = క్రొత్తయందము
చక్కి = చోటను. చేతఃప్రీతి = మనస్సంతోషము. భీమభుక్త్యాంబుసంభూత = శివునిచెపుట
నీటివలనఁ బుట్టినది. నితో = సంప్లావితమ్ము = తనదైనమంచినిటిపాయచేత చక్కఁగాఁ దడుపఁబడిన
దానిఁగా || ౭౪ || ముప్త = నిద్రపోయినవాని. తవిలి = అనర్థఁడనై || ౭౫ || లక్ష్మీజాని = విష్ణువు. వాచం
యమివ్రాత = మనులనమాహమునందు భుక్తి = ఇహలోకముఖము || ౭౬ || అన్నలువునన్ = అవిధమున.
మరుత్ = దేవతలు. మండలి = సమాహమయైక్క. గుంభితంబులు = కూడినవి. కాంచనచారువులు
= బంగారుచేత మనోహరములు. నిశేతనరాజమునన్ = శ్రేష్ఠమైనయంటియందు || ౭౭ || ౭౮ || కంబు

తే. వుండరీకుండు డేత్రపాలుండుఁ గొలిచి, యుండ నవ్య క్తముఖ్యసంయుక్తుఁగుఁడు
బాండురంగండు భక్తకల్పద్రువ, నిష్ఠఫలసిద్ధిఁ దోరహత్తిండు నింత! 2౮

క. ఆ కంబులలితకసు బుధ, కోకంబులపాలిహేళిఁ గొలుతు రబల! ము
ల్లోకంబులవారలు బరి, పాకంబుల నాత్మనుకృతపరికర మొప్పన్. 2౯

వ. అర్ధయోజనవిస్తారంబును దదర్శామూమసంయుతంబును నై కంబుకంధరునకు
నాకుం బ్రయజనక, బై సనకి సనందనాదిసజ్జనచింతితార్థప్రదం బై సర్వో
త్తమంబైన యమ్యహాక్షేత్రరాజంబు వుష్కరంబునకంటెఁ గ్రిగుణంబును
కేదారంబునకంటె మధుగుణంబును వారణాసికంటె దశగుణంబును శ్రీశైలంబున
కంటె ననంతంబును నై వుండరీకునిచేరం జాండరీకం బన మహీమండలమశి
కుండలం బగుచు నుండు నప్పరమధామంబు నే నధిష్ఠించి. ౩౦

ఉ. ఆ యదుభర్త నాహలధరానుజా నానవసీతచోరు సేఁ
బాయనిభక్తితోఁ గొలుతుఁ బ్రత్యహముఁ గృహదైవతంబుగా
నోయరవింధకోరకసహోదరచారుపమోధరాధ్య! ని
శ్రేష్ఠసుకాంక్షఁ దక్కించుచు చేరి భజింతు రనంగ నేటికిన్. ౩౧

క. ఇతరక్షేత్రస్థితదై, నతపూజలఁ గలుగుఫల మవశ్యముఁ గలుగుఁ
శతదశకగుణిత మైయూ, ర్జితమతిఁ దక్షేత్రపూజ సేయినరునకుఁ. ౩౨

క. నరుఁ డటువదివేలేడు లి, తరదైవతదర్శనమునఁ దాఁ గనుఫలముఁ
బొరయు నలవోకవలె శాం, కరి! యాక్షేత్రోత్తమంబుఁ గనుఁగొన్నంతన్. ౩౩

క. సకలక్షేత్రావాసము, నకంటె నం దునికి యొప్పు నరునకు మృగడిం
భకనయన! యేకదినవా, సకృతికి వే గొరకుఁ గాన సాయుజ్యంబున్. ౩౪

లలితరథఁ = శంఖముచేత ఒప్పుచున్న చేయిగలవానిని. బుధకోకంబుల = విద్వాంసులనెడి చక్రవాకి
పక్షుల. పరికరము = ఉపకరణము || ౩౯ || ఆయాను = వెడలుపుతోడ చిట్టతార్థప్రదంబు = కోదిన
దాని నిచ్చునది. త్రిగుణంబు = నూండఁతలు పద్మగుణంబు = అలంతలు, అనంతంబు = కుదలేనిది,
ధామంబు = ఆలయము అధిష్ఠించి = ఉనికిచేసికొని || ౪౦ || అరవింద... రాధ్య = తామర మొగ్గలను
బోలిన యొప్పిదములగు స్తనములుగలదానా! నిశ్రేష్ఠసుకాంక్షఁ = శుభమునందలి యపేక్షచేత.
తక్కించుట = తక్కినయుతరులు. భజింతురు = సేవింతురు || ౪౧ || శతదశగుణితము = వేయంతలుగా
పెరుగునది. ఊర్జితమతిఁ = స్థిరబుద్ధితో || ౪౨ || పొరయుఁ = పొందును. అలవోకవలెఁ = అనా
యాసముగ. శాంకరి = పార్వతీ! || ౪౩ || మృగడి భకనయన = జంకపిల్లకన్నులవంటికిన్నులు కల
దానా! సాయుజ్యంబు = మోక్షముకి || ౪౪ || దోకు = కలుగు. శైవజ్యము = మఱు. చిలువాయనపు
వేల్పుఁగొలము = చిల్లరదేవరలఁ మాహును దుర్వాసనలఁబెట్టుదొంగలు = చుప్తములయిన విష
యాపేక్షలనెడి గొప్పయాపదలను. ఆధ్యాత్మవాసనఁ = తత్త్వవిచారాపేక్షచేత. అలయు =

ఉ. వృత్రవిరోధిముఖ్యులగువేల్పులుఁ బుట్టఁదలంతు రోలతా
గాత్రి! త్రివిష్టపస్థితిసుఖంబులు గావని కర్మభూమిపైఁ
బ్రతరతిధినాధరఁగు శాం, వవస్థిలుఁ జాండరీకసు
క్షేత్రపఞ్ భజించి తమ చెన్నఁటిపుట్టువు సీగుఁకొరికన్ ౧౫

సీ పితరులుబుద్ధులు హృద్గతుల నాత్మకులోద్భవుం డెవ్వఁడేనియుఁ జాండరీక
మునకు నేగకయున్నె యనియందు నొసఁగుమా వ్యముఁగవ్యమునమేయమై
ఫలించు

నవదరించఁగ లేదు సాత్త్వికం బగు భావ, మే నొక్కఁడును దక్కనివల నవల
భక్తులెవ్వరు రజఃప్రకృతి చాల్తురెకాని, పాండరీకేశుశాంబరికతమునఁ గ్రగుఁ

తే. దలఁపమానసమునఁ గల్గుకలుషమడఁగుఁ, బొగడమాటలనగుదోషములుదొలం
గనుఁగొనఁగఁ జేతఁబుట్టునఁఘంబునుగునమ్మహాక్షేత్రమునకు నెయ్యదిగమంబు,

సీ. కుటుచలై గుమురులై గొనబులై లే శాఁప, కొమ్మఁజుట్టినజడల్ గుమురుకొనఁగ
మెఱపులై మిట్టలై మిక్కిలి బటువులై, క్రాలుకన్నులచెన్ను గబ్బు చేరఁ
జిక్కనై చెలువ మై చిన్నది యై యొప్పు, మోము దంష్ట్రాటంకములఁ దలిర్ప
నీలమై నిలిడ మై నిద్దమై నింగిక్రిం దుగ నున్న బలుమేనిపొగరు మోయఁ

తే. బ్రతిపతికేతనునిపురఃక్షేత్రి మూఁది, యున్న శ్రీక్షేత్రపాలకు యోగిలోక
రమణముఁబుదిరెండ్రురములమంత్ర, రాజముజపించి కొల్వదొరకుశుభములు.

ఉ. చేరి చతుశ్శ్రుతుల్ చిలుకచేఁ జదివించుచు నక్షిమాలికా
ధారిణి యై తనుప్రభలు దట్టపువెన్నెలపండు పండఁగాఁ

ఉబ్బుదురు = సంతోషింతురు హృద్గతులక = మనసులందు ఆత్మకులోద్భవుఁడు = తమకులమునందుఁ
బుట్టినవాఁడు. ఉన్నె = ఉండుగా మావ్యయిక = దేవతలకియ్యదగినయచ్చమును కవ్యము = విత్స
దేవతలకియ్యదగిన యచ్చమును అమేయము = ఇంతమాత్రమని యూహించిచెప్పరానిది సవదరించఁగ
లేరు = వహింపఁజాలరు సాత్త్వికంబు = సర్వగుణములైనది రజఃప్రకృతిక = రజోగుణభావ
మును. శాంబరి = మాయ కలుషము = కలవరిము అఘంబులు = పాపములు ||౯౦|| గుమురులు =
గుబురులు గొనబులు = అందములు బటువులు = గుండ్రవైనవి క్రాలు = ప్రకాశించు వెన్నె =
అందము. గబ్బుచేరక = గర్వముతోఁపంపఁగా చిక్కున = సగ్గులేమి చెలువమై = అందమై.
దంష్ట్రాటంకములక = కానెయబలవంటి కొఱలచేత తలిగ్గుక = ప్రకాశింపఁగా నిలిడము = దట్టము.
నిద్దము = నిగనిగలాడునది. బలుమేనిపొగరు = గొప్పదేహముయొక్క నిక్కు పతిఃపతికేతనుని = గరుడ
ధ్వజముగల పాండురంగబట్టలుని పుఃక్షేత్రిము = ఎదుఁకప్రదేశమును ఊఁది = అవలంబించి ||౯౧||
ధారిణిధరించినది. తోయజగర్భునిరాణి = బ్రహ్మయొక్కపట్టపుదేవి సహోమయూఖతన్ముఖ =
చంద్రుని జయించునట్టిముఖము గలది ||౯౨|| లింగతనునైభవము = లింగదేహముయొక్కరవి. రదన

దూరపువాకిటా వెలయు తోయజగద్గునిరాశివా.శి సీ
హారమయూఖజిన్ముఖ దశాక్షరమంత్రమయిం గనం దగున్.

౯౨

ఉ. శ్రీరమఃశీమనోరమఃచేతః బ్రతిష్ఠితుః డౌట దక్షిణ
ద్వారమనందు లింగతినువైభవ మొప్ప మఃక్షరీవిఘ్నల్
గోరి భజించువారకులఁ గొంగుధనం బయి వేసముద్రానో
నారదుఁ డున్నవాఁడు రిదనచ్చదభర్తితివిద్రుమద్రుమా!

౯౩

ఉ. శౌరి భజించుచు భుజగనద్రమునక విహరించు వాఙ్మనో
హరిణు వైదుగోటులు మహామహిమాన్వితు లర్థి దక్షిణ
ద్వారమహికా విహారరతి వర్తిలి యవ్వభుఁ జేర యెన్నఁడో
యారలు లిచ్చినారఁట తదాయతధూమము నేడుఁ బర్వెనున్,

౯౪

క చేడియ! యాద్వారమె యనుచూడఁమా.శి క్షీలఁడుచో టమ్మహింతా
క్రీడనభూస్థలి హరిఁ గూ, డాడుఁజూచు యమరపల్లభావళి నేడుకన్.

౯౫

ఉ. సేచనముఖ్యకర్మములనేతకు నూతన మైనయచ్చటక
శ్రీచరణంబు లున్నయవి సింగమువెన్నున నంటి వానికి
స్త్రీచని మ్రొక్కి పూజనము నేమముతో రచియించెనేని శ్రీ
తాచలపుత్త్రి! పూరుషుఁ డిహంబుఁ బరంబుఁ గరంబునం గొనున్.

౯౬

చ. మరలఁగఁ బట్టఁ గట్టఁగ నమ స్తమరుత్కరిఁ దన్నుఁ గూర్చి యె
చ్చరిక ధరింపఁ జోలు నన శాతముఖాంకుశపాశముల్ విక
స్వరరుచిఁదాల్చి పశ్చిమపువాకిట ప్రాంకృతిమంత్రరూపభా
స్వర భువనాధినాయిక లసద్రసనాయిక యొప్పు నెప్పుడుకన్.

౯౭

చ్చదభర్తితి విద్రుమద్రుమా = పెదవిచేత తిరస్కరింపఁబడిన పగడభ్రమానుగలదానా! ||౯౩||
భుజగనద్రమునక = నాగలాశమునందు. వాఙ్మనోహరిణులు = మాటలచేత మనోజ్ఞులగువారు. రతికా
= ఆసక్తిచేత. వర్తిలి = ఉండి తదాయతధూమము = దానిపై వ విశేషభ్రమగ ||౯౪|| యమచూడా
నుని = కృష్ణుడు. అమ్మహింతాక్రీడనభూస్థలి = లెస్సగాక్రీడించుటకుఁదగిన ఆపూజ్యమయిన ప్రదేశ
మందు ||౯౫|| సేచన = స్నానము చేతకు = చేయుటకు ||౯౬|| మరలఁగఁబట్టక = తిరగఁబట్టుటకును.
కట్టఁగ = కట్టివేయుటకును సమ స్తమరుత్కరిక = ఎల్లదేవతలలాను ఏనుఁగున = ప్రధానదేవతయైన
తన్నుక = పాండురింగనిని. శాతముఖాంకుశపాశములు = వాడిమొంగల అంకశమును త్రాటిని.
విఘ్నగురుని = వికాసముతోడి ప్రకాశముతో భువనాధినాయిక = లాశముల దేలికసాని. లసద్ర
సనాయిక = ఒప్పిదములైన రసములకు నాయకురాలు = సరివ్వతి ||౯౭|| హరి = మనోహరమయిన, కీకస
వర్గ = ఎముకలరాశిగలది. నాగారిమహోసవాహ్య = సింహమనెడి రాజవాహనముగలది. భూప =

ఉ. హరిపహాధిరూఢమహిమాసురకీకసవర్గ దుర్గ నా
 గారిమహోపవాహ్య సదశాక్షరమంత్రవిశేష యుత్తర.
 ద్వారమునందు గుండు నిరతంబును దా ఫలపూపపాయసా
 హారములం దనుగ దెలచునయ్యలనొడ్డికి వేల్పుగిడ్డిమై. ౯౮

క. ఇవి నాలుగుద్వారంబులు, ధవళేక్షణ! ద్వార దేవతలు నల్వరు వీ
 రవధానబుద్ధి నేత స్సవిశేషార్చన మొనర్ప సంపద లొదవున్. ౯౯

తే. సమరసన్నద్ధరక్షోనిశాతహేతి, పాతజాతతతివ్రాతభూతిః దనబు
 పరమపదనాథునెమ్మేనఁ బరఁగువర్ణ, రాజి యశులంబు శ్రీమంత్రరాజ మబల!

మ. అహారారంభమునందు రక్తఁడయి మధ్యాహ్నంబునకా శుభ్రుండై
 గ్రహరాడ స్తమయంబునం దసీతుఁడై గాయత్రియుఁ బోలి య
 య్యహిపర్యంతుఁడు మూఁడుమూర్తులకు నిమ్మై యొప్పు బూజింతు ర
 న్వహముం గోమలి! మూఁడుమంత్రముల నిత్యానంతకాంతక మునుల్.

క. మూర్తిత్రితయమయత్వ, స్ఫూర్తిక వర్తించుచిహ్నములు మంత్రము శ్రీ
 భర్తకృప నే నెఱుంగుదుఁ, గార్తికరాకానుధాంశుక మనీచముఖి! ౧౦౨

మ. గద సారించి త్రిదంష్ట్రనాముఁ డగురక్షఃపాలు యొక్కగు స బి
 ట్టదరుల్ పాఱి మురారియెక్కబరి ప్రేయక దాన నద్దిక్కు నొ
 చెప్పి వళింపంబడియెన్ దదుగ్రహతిగాసిక త్ఫుల్ల కాళికృష్ణమున్
 మృదుసంరంభముతోడ నవ్వచును దున్యెక్ వాని నద్దేవుడున్. ౧౦౩

సిండివంట. తెలచు = ఆరాధించు ఆయ్యలనొడ్డికి = ఉత్సవజనులసమాహమనకు. వేల్పుగిడ్డి =
 కామధేనువు ||౯౮|| అవధాన = ఎచ్చరికతోడి ||౯౯|| సమర.. భూతి = యుద్ధమునకు సిద్ధపడిన
 రాక్షసులవాడియైన అయధములపాటువలననైన గాయముల సమాహమయొక్క కలిమిచేత. పర్ణరాజి
 = అక్షరములప శ్రీ ||౧౦౦|| అహారారంభమునందుకా = ప్రాతఃకాలమునందు రక్తఁడు = ఎఱ్ఱని
 వాఁడు. శుభ్రఁడు = తెల్లనివాఁడు. అసితుఁడు = నల్లనివాఁడు అసిపర్యంతుఁడు = విష్ణుదేవుఁడు.
 ఇమ్ము = ఉనికిపట్టు. అన్వహముకా = ప్రతిదినము||౧౦౧||స్ఫూర్తిక = తోఁపికి చేత కార్తికరాకాను
 ధాంశు = శరత్కాలమునందలి పున్నమనాఁటి నండునివలె. ఓమనీయ = నుంచుమొన||౧౦౨||సారించి
 = చాచి, బిట్టు = విక్కిలి అదరులు = నిపునవలు పాఱి = ప్రవహింపఁగా = రాలఁగా.
 బరికా = ప్రక్కను. ప్రేయక = కొట్టఁగా దళింపంబడియెన్ = కొట్టఁబడియెను. తమగ్రహతిగాసికా
 = ఆగ్రహమయిన దెబ్బవలని బాధచేత. త్ఫుల్లకాళికృష్ణుకా = నూత్నమైవచ్చిక్కుము మృదుసంరంభ
 ముతోకా = కొంచెపు త్వరతో నవ్వచుకా = ఏగతాళిచేయును. తెన్యెక్ = చంపెను ||౧౦౩|| ధాత్రి
 ధరాత్మక = ఓసార్వభౌ మాన్వలవులయెడకా = మూఁడుస్థానములయందు. కాశేయ = పట్టు. కల

సీ. ధాత్రీధరాత్మజ! శ్రీశాస్త్ర యనంగ దీ, ధాత్రీ యనంగ మూర్త్యాత్మయనంగఁ
ద్రివిధమూర్తులుదాల్చిదీపించునతఁడు మూ, న్నెలపులయెఁక బూజనీయుఁగటఁ
గంబళకాశేఁకలధాతకాంచన, గంధసింధురతురంగమశతాంగ
కర్ణికాగై వేయకటకకన్యాగంధ, కాశ్మీరకస్తూరికాగవాజ్య

తే. ధాన్యవాసాదిబహుపదార్థంబు లచటఁ, బేదలకు వేదవిదులకుఁ బ్రీతి నొసంగ
క్షేత్రమయమూర్తియగు దేవకీసుతునకుఁ, గాఢార్ణాభిపాదకతిప్రమ మొదపు.

ఉ చేడియ! తీర్థంబుఁగొక్కడఁ జేయఁదగున్ మనుజుండు సేచనా

క్రీడనముల్ మహిమివిజకేసరులన్ బరమాన్నశర్కరా

పాడబగోఘృ తేఞ్మరసశాకములన్ ఫలపానకాదులన్

వీడెములన్ బ్రమోదపదవీమదలిప్పఁ జెలంగఁజేయుచున్.

౧౦౧

క. ప్రణవతమతి నర్హాచార్యుని న ద తీర్థముం ద్రిభుజియించు నుధి
మణులకు నభిముఖునతి బర్హిణబహ్వాకల్పుఁ డొసంగు నిహముం బరమున్.

వ. అని మూర్త్యర్చనవిధానకథనోన్ముఖుం డై పంచముఖుండు శిఖరినందనతో

నిట్లనియె. ౧౦౨

సీ మంత్రపూతము గాఁగ మజ్జనం బొనరించి, ప్రన్ననిశుభ్రాంబరములు గట్టి

ఘనసారమిశ్రితగంధసార మలంది, పరిమళం బుడివోనివిరులు ముడిచి

సిగరలతోడ గోక్షీరపూరముతోడ, బహ్మవిధం బగుఫలప్రతతితోడఁ

బిండివంటలతోడ ఖండశర్కరతోడ, నేతులతోడఁ జేనియలతోడ

తే. దధులతోఁగూడిగిగుని వేద్యములఁజూపి, వనధివనధాముఁబీతాంబరునిరమాకు

చరజనివిలిపు శిఖబర్హధరు మఖాంశభోక్తఁ బూజింపఁదగుఁ జైత్రమున
శుభాక్షి!

ధాత = వెండి గంధసింధుర = మదపులెనుంగు శతాంగ = రథము కర్ణిక = చెవిమ్మ గై వేయ =
మొదలొధరించెడియాభరణము కటక = కిరీటము గవాజ్య = ఆపునెయ్యి ప్రమదము = సంతో
షము || ౧౦౪ || సేచనాక్రీడనము లు = జలకమాడుటలు. కేసరులన్ = శ్రేష్ఠులను పాడబ = పాడు
ములతోఁగూడిన పదార్థములు ఇత్తు = చెఱుకు. ప్రమోదపదవీమదలిప్ప = సంతోషమాగ్నిముచేత
మత్తుకొనునట్టియిచ్చ చెలంగ = అతిశయింప || ౧౦౫ || బర్హిణబర్హాకల్పుడు = నెమిలికంచెయలం
కారముగాఁగలవాఁడు కృష్ణుఁడు || ౧౦౬ || ౧౦౭ || ప్రన్నని = మనోజ్ఞమయిన. గంధసారము = మంచి
గంధముల. ఉడివోని = తగ్గని. సిగర = తాలింపుచేసినమజ్జిగ పూరము = ప్రవాహము వనధివన
ధాము = సముద్రజలము ఉనికిపట్టగువానిని రమాకుచరజనివిలినిపు = లక్ష్మీదేవితోమ్మలమీఁది
గండపు రేణువులచేత పూయఁబడినవానిని శిఖబర్హధరు = నెమిలికంచెను ధరించినవానిని మఖాంశ
భోక్త = యజ్ఞభాగమును భుజించువానిని || ౧౦౮ || ఓలలార్చి = అభిషేకముచేసి. ధార్తరాష్ట్రమున్
జ్ఞనిముక్తు కాశ్మీరగంధాంసను. మున్నీటిన్ = సముద్రమును. కమిచి = కమ్మి. కాద్యలమహి =

సీ. గంగగంటుకకొండఁ గవ్వనొప్పిదము ద, శ్లోత్తనాపులపాల నోలలార్చి
బలితంపుమరువుకొంపము ధార్తరాష్ట్రంబు, జుట్టినక్రియఁ దెల్లపట్టు గట్టి
ముదురువెన్నెలయొప్పు మున్నీటిఁ గమించి పట్టినగొలఁ జందనముఁ బూసి
వడగండ్లుపొదుపు శాద్యలమహిఁ బొల్పుపొల్పుగ మల్లెపువ్వులఁ బూజ చేసి

తే. మండువేసవి వాసవి మను శాపు, విబుధతతిపాలి వీడక వెల్లవ్రాచు
భక్తిసులభునిఁ దెలిచి పూర్వోక్తభూరి, భక్త్యుభోజ్యును లర్పింపభద్ర మొదలు.

సీ. వృష్టిగా శుద్ధాబుంవేళి మజ్జన మార్చి, శ్రిమేఘముగ మంజిడి ఘటించి
కరకపాతంబుగా విరిగొజ్జెగల. బూన్చి, శ్మశుపంకిలతగఁ గుంకుమముఁ బూసి
మఘవగోపములుగా మఃశీహార మర్పించి, సలుమెఱుంగులుగ దీపమ్ము లెత్తి
గర్జితంబులుగ శంఖశ్వాణములు చూపి, పచ్చికగా ధూపపటలిఁ బెనిచి

తే. యుత్పిబంబుల భక్తిగా నుష్ణతైల, పక్వగుడమిశ్రపిష్టనూపపరమాన్న
రాసులొసఁగంగఁదగు గారు రాక హరికి, నట్టి ఋతుధర్మములుచూపు నంద
మొంద.

సీ. మహి నాలపాడి ముమ్మరముగాఁ బ్రభవంప, నవనవోజ్జ్వలవధిస్నానవిధియు
శుభ్రాభ్రపటలంబు లభ్రంబుపైఁ బర్వ లఘుధౌతవిమలచేలములకప్పు
సితకుశేశయశాశతకరద్యుతి హెచ్చు, దొరకినయుచితంపువిరులపూజ
శాశపాకన్నార్చిగ్రాల గోరొచనా, సమ్మిశ్రచర్చిక్యసంఘటనము

తే. ప్రజ భూజాభోజనములు క్రొంబంటవంట, కములు గావింప గోధూమఖండఖండ
శర్కరాఢ్యసుపక్వభోజ్యములు నెఱపి, విష్ణుఁబూజింపఁదగు శరద్యేశయందు.

సీ. పాధోధివిహృతిసంభవతినూజాడ్యంబు, సంతప్తగోఘృతిన్నఁ నరచనఁ
దులసిదండయ కాని కలుగనితక్కువ, మరువక కుండ కుట్టుల సమృద్ధిఁ

పచ్చికనేల. వీడక వెల్ల వ్రాచు = ముంగిటనుండెడి కల్పవృక్షము తెలిచి = మొక్కి. భూరి = అధిక
మైన భద్రము = మేలు || ౧౦౯ || శుద్ధాబువేణిక = తెటసిటిధారచేత మజ్జనమార్చి = స్నానము
చేయించి. మంజిడి = వీతాంబరము కరకపాతంబుగా = వడగండ్లుపడుటగా. విరిగొజ్జెగలక =
విరిసినగొజ్జెంగి పూవులను. శ్మశుపంకిలతగ = నేలబురిదగా మఘవగోపములు = పట్టుపురుగులు.
శ్వాణములు = ధ్వజము ఉష్ణతైలపక్వగుడమిశ్రమాప = కాగిసూనెలో వండఁబడిన తైలముకలిసిన
సిండిపంటలుపప్పు కారు = వర్షాకాలము || ౧౧౦ || ముమ్మరముగా = అధికముగా. నవనవోజ్జ్వల =
మిక్కిలిక్రిందెత్తెప్రకాశించునట్టి శుభ్రాభ్రపటలంబులు = తెల్లనిమేఘముల సమూహములు. ధౌత =
మడుగైన. సితకుశేశయ... ద్యుతి = తెల్లదామరలయు తెల్లుపువ్వులయు చందమామయుకాంతి. కాలి
పాకన్నార్చి = వరిపంటయొక్క ప్రకాశము. చర్చిక్య = పచ్చిగండపుఘౌత. గోధూమఖండ = గోధుమ

గరిసకశ్చరపీతకౌశేయనిర్బంధ, మభిరామచిత్రాంబరార్పణమున
ముదురువెన్నెలఁజేయు మదరపోషణవృత్తి, వ్యధివ్యాన్న పానప్రశస్తి
తే నుజ్జగింపించి డెందాన కుబ్బినర్చి, నిశలఁ గుంతుమ మగలు మైనిండ నలఁది
గేహమున సూపధూమమెక్కించి కుధర, ధరుని హేమ స్తమునఁగొల్పి
గౌరకుముక్తి.

క. శిశిరాగమవాసరముల, యశోదగారాబుపట్టి నర్చింపఁ దగున్
శశిముఖ! తత్కాలోచిత, కుశకుసుమపటాంగరాగకూర్పాసాదిక్. ౧౧౩

క. ఋతువుల నాజీట నీక్రియఁ, బ్రతిదినము భజింపఁ బరమపదనాఘండు వాం
భితభిము హాసఁగి భక్తవ్రతతుల మన్నించు భక్తపరతంత్రుండై. ౧౧౪

తే. మురవిభజ్జనుశ్రీక్షేత్రమూర్తి తీర్థమూర్తి మూర్తులకడ నేమమున నొనర్చు
నర్చభాగవిశేషంబు లానుపూర్వి, వినుము వినిపింతుఁ యరమాణువిభవమధ్య!

తే. పరమపదనాథుఁదిరిగి రా నిరుపదేను, చేతులప్రమాణమునఁ గల్గుభూతలంబు
ముక్తికరియైన శ్రీక్షేత్రమూర్తియందు, నర్చభాగంబునుమ్ము చంద్రార్ధనిటల!

క. సకలోత్కృష్టోన్నతిఁ బా,యక యెయ్యది కీర్తి వడయు న తీర్థము పా
ల్తుక! యర్చాభాగంబై, యకుటిలగతిఁ దీర్థమూర్తియందు వెలుంగున్.

క. ఏ నేల మూర్తియంద, ర్చానియమవిభాగమునఁ బ్రశస్తంబగు నా
స్థానము నర్చింపక యె,వ్వనికిఁ దాఁ జేయుపూజ వ మృగుజమ్మి. ౧౧౫

ప. కాపున క్షేత్రమూర్తి తీర్థమూర్తి మూర్తిమూర్తులయందలి యర్చాభాగంబు
లెఱింగి యర్చించుచు ననుచితాచరణవిముఖుం డగువృణ్యానిధికి సుముఖుండై
పాండురంగ డఖండానందం బాపాదించు నని యాపరమేశ్వరుండు పార్వతితో
వెండియు నిట్లనియె. ౧౧౬

నూక. అధ్య = కలిగిన పక్షభోజ్యములు = వండఁబడిన భుజించుపద్యువులు ||౧౧౧|| పాథోధివిహృతి
= సముద్రమునందలి విహారము జాడయలు = జడత్యము. సంతిస్త = కాఁగిన. శ్చపవరిచనక్ =
స్నానము చేయించుటచేతను, కుండకుట్టుల = మెల్లమెల్లగలయొక్క, కచ్చర = ముఱికియైన. పీఠికాశేయ
నిర్బంధము = పచ్చపట్టుకట్టు చిత్ర = నానావర్ణమయిన ముదురువెన్నెలక్ = పూర్ణ చంద్రునికిరణముల
చేరి అమృతముచేత. దివ్య = మనోహరమైన ఉజ్జగింపించి = విగిపించి. డెందానకుక్ = మఁగ్గునకు.
ఉబ్బు = సంవోషము. నిశలక్ = రాత్రులందు. అగలు = అగరుగండము ఎక్కించి = అతిశయింపఁ
జేసి. కుధరధరుక్ = విష్ణుమూర్తిని ||౧౧౨|| పటాంగరాగకూర్పాసాదిక్ = వస్త్రములు గండపు
పూతలు కుబుసములు (అరవొక్కాలు) మొదలగువానిచేత ||౧౧౩|| ౧౧౪|| అనుపూర్విక్ = మొదట
నుండి క్రమముగా, పరమాణు విభవమధ్య = పరమాణువువంటి (సన్నని) నణుముగల ||౧౧౪|| ౪౪ =
సాక్షి. అర్చభాగంబు = పూజించుభాగము నిటల = సోపలగలదానా! ||౧౧౬|| శేల = చోటు
వమ్ము = వ్యర్థము ||౧౧౭|| ౧౧౮|| అపాదించుక్ = కలిగించును ||౧౧౯|| సుభోత్కరపద్యంబు = శుభసమా

ద్వి తీ యా శ్వా స ము

మ. హరిపశ్చాద్దిశ నూఱువిండులప్రచూశాన క్తికల్క్లి శుభో
 త్కరపద్మం బసపన్మోర్ధ మనుగ్గం బొప్పున చోప్స సు
 స్థిరతక్ శంఖము పద్మమౌనిధులు వర్తించుండపోదీపితుల
 నరనారాయణులు లున్నవారచట శాలా! విప్పలాకారులై. ౧౨౦

సీ. సమధికజ్ఞానవిభ్రమముతోఁ గూడంగ, హరిమేవ సవతార మైనవారు
 మదము వోవఁగ నిండుమనసుతోఁగూడంగ, బ్రహ్మచర్యము చిక్కబట్టువారు
 పరపురుషార్థసంపదతోడఁ గూడంగ, ధనురాదిశస్త్రము ద్దాలుచ్చవారు
 దుష్టనిగ్రహవిధాధురతోడఁ గూడంగ, బుధరక్షణోన్నతిఁ బూనువారు

తే. మహితగాంభీర్యధైర్యసామగ్రితోడఁ, గూడ సౌజన్యరమఁగూడి యాడువారు
 ఘనప్రపతిబింబనిభులు సహస్రకవచ, కవచనిర్భేదనులు వారు ధవళనయన !

క. ఏపట్టునఁజూపట్టుదు, రాపట్టున మూఁడుకోటు లమరాంగనల
 ప్తాపదపాత్రవిహితమణి, దీపకళిక లగుచు శ్రీపతి భజించుటకై. ౧౨౧

ఉ. దోశ్యమితారి శౌరి తనతొడ్డినకుండలమున్ నిజక్షమా
 న్తశ్శిలలోన దాఁపఁ బ్రమదా! యొకతీర్థము కుండలాఖ్యమై
 దుశ్శకునాదిసంజనితదోషశతంబు హతంబు నేయు న
 మృశ్శుచితక్ బ్రసిద్ధ మగుఁ బన్నగశాయికి నీశుదిక్కునన్. ౧౨౩

క. వరసింహమధ్య! యచోప్స, నరసింహుఁడు కుంజరాశనతఁ దాల్చుట న
 ప్పొరువున దేవుఁడు నిజమం, త్రరాజపూజై కతానతాయుతుఁ బ్రోచున్. ౧౨౪

క. ఓరాజవదన! యచటన, నీరాజన లబ్ధనాభునికి నీ నున్నా
 రేరాళము హరివల్లభ, లారామలఁ గొల్వవలయు నయశాములకున్. ౧౨౫

శా. అంశేందూద్వహదేవి! హ్రీంకృతిధ్రువం బై యున్న యచోప్సకిక్
 ద్రింశచ్చాపమితోర్వి ను త్తరమునక్ దీపించు ఓర్థంబు ముక్

హరులనెడు పదములుగలని విప్పలాకారులు = రావిచెట్టురూపము నొందినవారు ||౧౨౦|| విభ్రమ
 మతోక్ = మోసముతో చిక్కఁబట్టు = పరిగ్రహించు దుష్టనిగ్రహవిధాధురతోడఁ = దుష్టులను
 క్షిించుటయనుభావముతో సౌజన్యరమక్ = మంచినపుకలివిని ఘనప్రపతిబింబనిభులు = మూర్ఖులబింబ
 మును బోలినవారు నిర్భేదములు = చక్కఁగాభేదించువారు||౧౨౧|| ట్టు = స్థానము చూపట్టుదురు =
 నఁబడుదురు అస్తాపదపాత్రనిహిత = బంగారుపత్తెరములందుంచఁబడిన ||౧౨౨|| దోశ్యమితారి = భుజ
 ములచేతఁబఱచఁబడినశస్త్రములవారు నిజక్షమాంబులతో = తనభూమి లోనిరాతియందు. అంభిక్కు
 చితక్ = నీటిపగుడుద్రవేత ||౧౨౩|| కుంజరాశనతక్ = రావిచెట్టురూపు. ఏకతానతా = ఇతర
 విషయములందు బుద్ధిని చొరనియ్యకుండుట = ఏకాగ్రత||౧౨౪|| నీరాజనలు = అరికులు ఏరాళము =
 లెక్కలేనివారు. అయశాములకుక్ = మేఘకలిమిని కోరువారికి ||౧౨౫|| అంశేందూద్వహ =

భ్రంశం బొందక వెన్నఁ దత్సలిలధారం గూడఁ బుష్పావలి
సంశుద్ధాంబువు లాయెడం దగు జపస్నానార్హ దానక్రియల్. ౧౨౩

సీ. భర మానుతఱిఁ దోడుపడవచ్చుగతిఁ గేలి,తోఁ గరమూలజద్యుతులు సాఁగ
నెలకులంఁలచల్వ నేర్చుసనార్కాంశు లనఁ గపోలముల దీపాంసు లంటఁ
గొడిఁబుట్టుకాళిమాంకరపు మేఘములకు, మెఱుంగులై చూపుఁగ్రొమ్మించులలర
న్నేహంబు పాత్రినిక్షిప్త మాటకు నుబ్బు,పగిదిఁ బాలిండ్లు నిబ్బరము నిక్క

తే. హరికిఁ బలువంకలను దగ నగ్రవీధి, నిలిచి శతకోటిసంఖ్యల నియచుపరత
నారతులొసంగుదివ్యకన్యకలు భవ్య,మతులు గ్రీడింతు రయ్యుత్తమస్థలమున.

ఉ. గోపికి యోర్తు తొల్లి హరిఁ గూర్చి తపం బొనరింప దానిని
ష్టాపరతఁ మదిం గరఁగి శాశ్వతయుఁ దోచినఁ జూచి వేడ్కతో.
నాపనిగాపుపూపవయసాకె త్రిలోకవిమోహనక్రియా
రోపనిరూపణం బగుసరోరుహలోచనురూపుఁ బూచుచున్. ౧౨౪

తే. వైషమేషవవిషమేషుకోషణమున, వేష మొకరీతిగా నిర్నిమేషనయన
యగుచు నెరగొంటఁగదలని పొగ రుమీను,దోయిఁ బాపట్టు సుప్తసిన్ధువునుగొలె.

తే. శ్లేశపాశంబుతోఁ గూడఁ గేశపాశ, మురుల బర్హవతంసుండు కరుణ నిచ్చు
నీవి యెఱుంగక యొక్కింత నీవి జాణఁ, దచ్చరణములు మదినంట మచ్చెకింటి.

కళామాత్రమయినచంద్రుని విహించిఁ హింకృతిఁ—హింకారముచేసి ధ్రువంబై = కాశ్యపమై.
త్రింశచ్ఛాపమితోర్విక్ = మత్స్యనిండగల్గుకొలఁగినెలను. పుష్పాంశులచ్చాంబువులు = పువ్వుల
సముదాయముచేత పరిశుద్ధమయిన జలములు ||౧౨౫|| భరియ = బరువు పెరితోక్ = విలాసముతో
కరమూలజద్యుతులు = చంకలనిగనిని వెఱుంగులు సాఁగక = సడదిరాఁగా నెలకులంబుల = చంద్ర
సమాహములయొక్క. చల్వ = చల్లదనమును నవార్కాంశులు = క్రొత్తి (ఉదయ కాలమునందలి)
మూర్ఖకిరణములు కపోలములక్ = వెక్కిళ్లయందు కొడిక్ = చీకటిభయందు కాళిమాంకు
రపు = నల్లదఁగ పువెలకలనెడి మెఱుంగులై = మెఱుపులై క్రొమ్మించులు = క్రొత్తిమెఱుపులు.
అలరక్ = ప్రకాశంపఁగా. న్నేహంబు = మైత్రి; నూనె పాత్రము = యోగ్యము; గిన్నె మొదలగు
నది. నిక్షిప్తము = ఉంచఁబడినది. ఉబ్బు = సంతోషించు—ఉబ్బుకు పాతిడ్లు = స్తనములు నిబ్బ
రము = మిక్కిలి అగ్రవీధిక్ = ఎదుటను ||౧౨౬|| ఓర్పు = ఒకర తోఁచింక్ = ప్రత్యక్షము
కాఁగా. ఆ పనిగాపుపూపవయసాకె = ఆగొల్లపగును ||౧౨౭|| వైష .. ముకొ-వైషమేషవ =
మన్మథునియొక్క. విషమేషు = దేసిబాణములవలని. కోషణముక్ = చిక్కటచేత నిర్నిమేష
నయన = అప్పుపాట్లులేనికన్నులుగలది ఎరగొంటక్ = ఆహరిమును తీసికొనుటచేత. పొగరుమీను
దోయిక్ = మత్తుగొన్నచేఁగలజఁ తో ||౧౨౮|| శ్లేశపాశంబుతోక్ = తపస్సువలనిశ్రమనునెడి
త్రాటితో. కేశపాశము = పెండ్రుకలముడి. ఉరులక్ = జాఁగఁగా బర్హవతంసుండు = కృష్ణుండు.

సీ. ఊరకుండినఁ జూచి యొక్కింత నగి కృష్ణుఁ, డిది యేమి నీ వన్న నిందువదన
కుంచితావయవభంగురవృత్తిఁ దత్పాద, బిసరుహంబులు కేల విగియఁబట్టి
మచ్చిత్తహారము లోమధువైరి! నీపాద, వనరుహంబులు వీని వదలఁజాల
వీనిలావణ్య మీ వేషభూషణముగా, నన్యత్కరార్ధితం బగుట నడుగుఁ

తే. గవ యిది సలాంఛనం బగుఁగాత మనుడు, నట్లముగుఁగాక సర్వంబు నతివ! నివ
నంబరపు ముక్తకేళివి నఖలభూష, ణాంచితాంగివి నై యుండు మనియె శౌరి.

ఆ. అదియు నట్ల యగుచు నభి రామమూర్తియై, తనపసిండిజన దలఁగఁ ద్రోచి!
యానతార్థమూర్తియై త్తేత్రమునకు నీ, శాన్యమున వసించుఁ జంద్రవదన

క. ఆమహానీయ త్తేత్రశి, ఖాఁషణిపైఁ బిసపఁ బచ్చెఁ గామిని! నానా
భూములను నిగిసి మదగజ, భైమి బహుళలహరిగిహంభయదాకృతి యై. ౧౩౩

సీ. జడధి చల్లిన గందవాడి నేత్రముల, బడ్డ, గతిఁ దామరలపరాగంబు గ్రమ్మఁ
దదితరత్తేత్రముల్ తమయందు నిలుమన్న, నొడ్డించుటలువోత నూర్చులెసఁగఁ
బంకదంభమునఁ బాపముల మ్రింగిననీటి, పెద్దనవ్వులలీల ఘన మమరఁ
బెఱవాహినులమీఁదఁ బెరిగినమత్స్యరా, వేశంబు లన గ్రాహవికృతు లడర

తే. భానుభూమైకజనిభూమి భైమి నడచి యమృహాత్తేత్రమట డాసి యధికభీతిఁ
జొరక గిరిరుద్ధగతి యైనకరశి ఘూర్జ, నంబు నొందుడు శ్రీజగన్నాథుఁ డెఱిగి.

ఉ. ఏటిగుఱించి పల్కు విను మేటికి నీభయ మోశుభాంగి! యె

ప్పాట భవత్సమాన మగుపాటి సరిన్నికరంబు లేదు వా;

పాటవ మొప్ప మత్పదముపైఁ బ్రవహింపు మదాజ్ఞ నన్న న

చ్చోట నపాట మై కడలిజోటియుఁ గొల్పె నిజప్రవాహమున్.

౧౩౪

ఈవి = దానమును - కోరికను నీవి = పోకముడి రెచ్చరికయులు = ఆకృష్ణుని హదయులు || ౧౩౦ || కుంచి
తావయవభంగురవృత్తి = కుంచింపఁబడిన అవయవములయొక్క వంపుతో. బిసరుహంబులు =
కమలములను. సలాంఛనంబు = గుఱుతుతోఁగూడినవి అంబునివు = వస్త్రము లేరిదానవు. ముక్తి
కేళివి = ముడిపీడిన వెండ్రుకలు కలదానవు అంచె = ఒప్పదమయిన || ౧౩౧ || పసిండిజడలు = జడగింటలు
|| ౧౩౨ || మదగజభైమి = మదించిన ఏనుగులకు భయము కలుపునది || ౧౩౩ || జడధి = సముద్రము.
పరాగంబు = పుష్పాడి ఒడ్డించుటలు = దాటిపోవుటలు ఊర్చులు = అలలు దంభమున = సేపము
చేత. లీల = విధమున పెఱవాహినులమీఁద = ఇకర నడులమీఁద. మత్స్యరా = ఈర్ష్యయొక్క
గ్రాహవికృతులు = ప్రాణిహింసచేయు మత్స్యముల వికారిములు. అడరి = అధికయింపఁగా.
భానుభూమైకజనిభూమి = నూర్చునియొక్క (లేక) ప్రకాశములయొక్క అధిక్యమునకు ముగ్ధమయిన
జన్మస్థానము. భైమి = భైమివాది డాసి = సమాపించి. గిరిరుద్ధగతి = కొండచేత అడ్డగింపఁబడిన
గమనముగలది. ఘూర్జనంబు = తిరుగుడుఁబాటును. ఒందుడు = పొందఁగా || ౧౩౪ ||
ఎప్పాట = ఏవిధముచేతను. సరిన్నికరంబు = నదీసమూహము. వాఃపాటవము = జలసమృద్ధి. నపా

తే. నక్షత్రమునభైమినిల్చిపొల్చినప్రదేశ, నుం జనాభీష్ట, మనాద్యమును జతుర్ముఖాదిసేవ్యంబునగుంపింహాఖ్యతీర్థ, మమదుఁ ద్రిగిగిద్దనుఃప్రమాణముం మెఱసి.

సీ. ఉక్కుఁగంబమువ్రచ్చి యుదయించెనేచేపుఁ, డరణి నుద్భవమొంగు నగ్నికరణి
వాలాదుగోరు మేల్ గాలాము చేసె నే, జేజే హిరణ్యాసుశిగుకము నకు
భక్తివృద్ధుఁడు గాఁగఁ బోయె నేవేల్పు, ప్రస్థుఁడు గడుఁబాలపగల్గినాఁడ
నిజసింహతకుఁ దగ నుజనహృద్గుహలంగుఁ, ద్రిడించె నేత్రిలోకినియలచి

తే. యానృహర్యక్తివద్యుండు యశిషఠీ, ఖచరిగిధర్వకిన్నరగ్రామగోళి
రోమణీఘృష్టచరణసగోజుఁ డగదు, నుగదు ముప్పదిరెండుబొహులను గల్గి.

శా. ఆకుంభప్రభవుం డొకానొకతపం బత్సుగ్రుతం జేసి ము
న్నోకుంభ స్తని! యాజలాంతరమునం గున్నంగ నేదివ్యలి
గాకారంబున నిల్చు నట్టిదె యగస్త్యాఖ్యాకతీర్థంబు త
ద్వ్యాకోచాకృతి సప్తసప్తతికరాయామావృత్తి నన్నగున్. ౧౩౮

మ. నవసీతప్రియుఁ గొల్చి విఘ్నపతి తన్మంత్రాంగతిం దాల్చియే
యవధిం బోని గణాధిపత్యపదవిం బ్రాపించి యద్దానిచెం
త వసింపంగఁ దదాహ్వాయంబునన గాణాపత్య మానట్టి
ర్థవతంసంబు నగస్త్యతీర్థమున కావ్యం బంద్రు విద్యాధికుల్. ౧౩౯

సీ. నగవుత్తి! యట్టిగాణాపత్యతీర్థంబు, నకుఁ బూర్వమై మిజ్జనం బొనర్చు
వారికి మఱి వారివారికి ననవర్గ, వర్గంబు నెఁజాలువారి గల్గి
యచట సంకర్షణాహ్వాయతీర్థరాజంబు, వెలయు నచ్చో మున్ను హలధదుండు
తీర్థయాత్ర యొనర్చుత్రిమ్మటమై వచ్చి, యవగాహవేళఁ బ్రత్యక్షమైన

టము = మట్టము కడలికోటి = ఏఱు. కొల్పెక = వ్యాపంబునెఱు || ౧౩౫ || పొల్చిన = ఉన్న.
త్రిశద్ధమఃప్రమాణమునక = ముప్పదివిండ్రపట్టకాలదిని || ౧౩౬ || వ్రచ్చి = పగుల్చుకొని అగణిక =
నిప్పువ్రచ్చుడుసాధనమునందు వాలాదుగోరు = వాడిమొదే అరితయించినగోటిని హిరణ్యాసు
శిశుకమునకు = హిరణ్యకశిపుని ప్రాణు నెడి యులువమీనునకు బ్రాణానియలచి = మూడులొకముల
సముదాయమును నియమించువాఁడు. నృహర్యక్తవద్యుండు = నృసింహకోత్తముఁడు గ్రామణి =
శ్రేణులయొక్క ఘృష్ట = రాయఁబడి || ౧౩౭ || తద్వ్యాకోచాచ్చరి = దానివికాసముతోడి యాకా
రము. సప్తసప్తతికరాయామావృత్తి = వెప్పదియేడుచేసల విల్చిల యావణిమందేత. చెన్నిగుణ
= అందగించు || ౧౩౮ || నవసీతప్రియుక = విష్ణుమార్తంది. అవధిక = మేను || ౧౩౯ || పూర్వము =
తూర్పు. అనవర్గంబు = మోక్షము. త్రిమ్మటమైక = త్రిప్పటతో. అవగాహ = స్నానముచేసెడి

తే. పాండురంగాధిపతికృప వంశి తద్వరాప్తి నిజనామ మ తీర్థ సుధాముపం
జేసి కార్యమునబొందె శ్రీసఖుండు, నంప యంగ్విత్తుపడయ్యెనదృఢముగ.

శా. ఆసంకర్షణార్థరాజమున కాద్యంబై నమశ్చేదని
శ్వాసం బై తనదైర్ఘ్య మంతయును బగచాడధనుశ్చేదమై
భాల్లక్ నిజవారి బజ్జడలప్రాప్తిత్యాగదీ
తానన్నద మనం బ్రసిద్ధి వడయున్ జాణాలిత్కిం బిల్న్. ౧౮౮

క. అ తీర్థము సంతరమున, వృత్త స్థని బ్రహ్మార్థభు వభినుతినం
పత్తి విలసిల్లు శతదోర్వృత్తాత్మి కాంత దానివృత్తి పల్లవ్. ౧౮౯

క. అందు వసియించు యదుకుల, నందనసేవావిధాననందన్మతి యై
కుండవిశదరదన! శతానందుడు వాణిపహునానాం డగుచున్. ౧౯౦

తే. బ్రహ్మతీర్థంబునకు ఏండపాణియాశఁ, గులశిఖరపుత్రి! దీపింతుఁ గలశతీర్థ
మేనుబారలనిడుపున దీను మిగిలి, యదియ యమృతముహాదేవి కాన్వదంబు.

తే. బ్రహ్మార్థంబుఁ గలశార్థంబుఁ బొగడ, నేర రెవ్వారుఁ జంద్రకాగౌరమయ్యుఁ
దత్పయోధరము క్తిని ఘనమునకు, నంజనచ్చాయయైతోచు టగుతంబు ౧౯౧

ఉ. కామరచాక్షి! యందునకు దక్షిణదిక్కున సప్తకోర్మితా
యామ మయాతయామగుణ మై యెగుఁగున్ బిత్వతీర్థ మచ్చటన్
దా మొనరించుదానములుఁ దానములున్ గలఁ జేయునత్కియా
స్తామము లై పితృప్రియముఁ జొన్న సుఖంపుదు రెల్లవారలున్. ౧౯౨

ఉ దానికి దక్షిణాశ వసుధాధరనందన! యొప్పు బ్రహ్మవి
ద్యానిధిసేవితంబు నవహ స్తమితం బగుచక్రతీర్థ ము

తిద్వరాప్తి = ఆయుషలన సరసుమహింనుటచేత అధిగమింపన్ పొంద కార్యమునఁ
బొందన్ = పృథ్వీతల్లమును పొందెను అంతర్నితండు = అంతర్ధాన లగింపినవాడు ||౧౮౦||
దైర్ఘ్యము = నిడివి పంచాశద్ధనుర్మయము = ఏఁబదివిండ్లపట్టుకొలదిగలిగి, మజ్జల్ = స్నానము
చేయుచున్న ఈప్రీతి = కోరికలను దీక్షాసన్నద్ధము = నియమముచేతసిద్ధపడితిని ||౧౮౧|| అంతర
మునన్ = నడుమను. శతదోర్వృత్తాత్మి = నూలుపేతుల మేఘ గుండని యాకారియ వృత్తము =
ఉనిఁ ||౧౮౨|| నందన్మతి = సంతోషించుచున్నబుద్ధిగలవాడు కుండవిశదరదన = మొల్లమొగ్గలవలె
స్వచ్ఛమైన పలు (వరుస) గలదానా! శతానందుడు = బ్రహ్మ ||౧౮౩|| దండపాణియాశ =
దక్షిణాగ్ను. కులశిఖరపుత్రి = కులశ్రుతిమహాదేవిగా! దీను = మనోహర ||౧౮౪|| చంద్రకా
గౌరము = వెన్నెలవంటి తెలుపుగలిగి ||౧౮౫|| సప్తకోర్మితాయామము = ఏడుపేతులకొలది నిడివి
గలిగి, అయాతయామ = విడువఁబడిని తానములు ||౧౮౬|| అశక్ = దిక్కునందు.

చో నలవోకయుంబలె విశుద్ధజలంబుల గ్రుంకి మాధవ
ధ్యానము సేయుమానులకు నబ్రములే యపవర్గదుర్గముల్. ౧౪౭

క. చక్రస్థని! తజ్జలములఁ, జక్రాలంకృతశిలానిచియ ముదయిగచ్ఛ
శక్రముఖాఘలమఖభు, కృత్రము గొనియాడుఁ దత్ప్రశస్తగుణంబుల్. ౧౪౮

ళా. ఆ తీర్థగలునకుం గృతాంతదిశ నాద్యం బార్తి నైద్యంబుల
క్షీతీర్థం బన నొక్కతీర్థము ప్రకాశించు రమాదేవి వీ
తాతంకస్థిలి నచ్చటం దపము సేపక నేర్చికా తొల్లి యీ
దై తేయారిభుజాంతరావమణిసాధగ గెక్కె బెన్నుక్కువన్. ౧౪౯

నీ. ధూతాఘ మైన లక్ష్మీతీర్థమునకు ది, ణమునఁ గొనూదకియును బద్మ
మును శక్తిమును జక్రమును నిజనామచి, హ్నుములుగ వెలు, తీర్థములువోలుచు
మెలఁత యీగాల్లు లక్ష్మీతీర్థమునఁ గూడి శక్తిపంచకనామసంప్రయుక్తి
దభుకొత్తు వీనివిస్తారంబు వట్టిప, స్తప్రమాణం బనఁ జాలి. నుగడు

ఆ. బరమపావనంబు పాతకనిర్మూల, నై కకర్మరంబు లోకనుతము
తత్ప్రభావ మనురదమనున కీయన్, బ్రాణధన్యు లగుచు బ్రహ్మలి వడయు.

ఉ. ఆమధువైరిదివ్యలిను వై సకలోన్నతిమూర్తి యై దశ
వ్యామవిశాల మై పరమ మై భువనత్రితయాగిగమ్య మై
యామును విన్నతీర్థముల కెక్కువ చూపుచుఁ జొండరిక మ
తామగుణాభిరామ మనఁగా విసఁగాఁగనఁగా దగుం దగున్ ౧౫౦

నీ. నిడువారుగనుచూపు నిగిడినచో నెల్ల, బీతెండ రేయెండఁ బెండ్లియాడ
నిశ్వాసపవనంబు నెలకొన్నచో నెల్ల, బ్రామిన్కు సత్తావు లాముకవియఁ
బొక్కిటితమ్మివుప్పొడి యెల్కుచో నెల్ల బ్రహ్మాంకురంబులుపాదుకొవఁగ
నడుగులేఁజగురాకు లంటినచో నెల్ల, వివిధతీర్థశ్రేణి వెల్లివొడువ

అలవోకయుంబలె = స్వేచ్ఛగా అబ్రము = వింర దుర్గములు = పాండరానికోటలు || ౧౪౭ || మఖ
భుకృత్రము = దేవతాసమూహము || ౧౪౮ || కృతాంతదిశక = దక్షిణపుదిక్కునందు వీతాతంక
స్థితిక = పోయినభయము, లయునితో భుజాంతరావమణిసాధంబు = తొమ్మనడిరత్నాలమేడ || ౧౪౯ ||
ధూతాఘము = తొలఁగింపఁజేర పాపములుగలది. పాణుచుక = కలవు. సంప్రయుక్తిక = కూడికతో
వట్టి = అటువది కర్మరంబు = కార్యమును నెఱవేర్చునది. ఏను = అయిదు. ప్రణుతి = పొగడ్త
|| ౧౫౦ || దశవ్యామవిశాలము = పదివారిలవిరివిగలది. అభిగమ్యము = పొందఁదగినది. అక్షామ =
తగ్గని || ౧౫౧ || వాలు = వాడియైన. బీతెండ = తీర్థమైనయెండ. రేయెండ = పెన్నెల. నెల
కొన్న = నిలిచిన = ఉన్న. బ్రామిన్కు సత్తావులు = నేడవాసనలు. అముకవియక = ఆనరించు
కొనఁగా. పొక్కిటితమ్మిబొడ్డుతామర. చింకు = చిందు. బ్రహ్మాంకురంబులు = బ్రహ్మలయొక్క

తే. బర్హమణిబంధ మావేల్పు పచ్చవెదురు, గ్రచ్చకాయలతిత్తియుఁ గంబుశక్తి
గలిగి విహరించుఁ జొండరీకంబునందు. నందులేబట్టి ప్రాతేయనగముపట్టి!

వ. అఖలతీర్థరాజం బగునమ్మహాతీర్థంబునకు జముదిక్కున ధిక్కుతావిముక్తంబగు
ముక్తకేశితీర్థం బఖలార్థప్రదం బై యుండు, మున్నెల్లు వెన్నునివలనం దీర్థా
పత్యంబును ముక్తిదాయిత్యంబునుం గాంచినయమ్మక్తకేశియు నచ్చోటనచ్చ
వెన్నెలఁ దొచ్చెంబు చేసి యెసఁగునిచుకదిన్నెలపై మున్నెయని యట్లుగుటం
జేసి. ౧౫౩

క. పులిసోపరితలగత నా,తలోఁదిరిని శిథిలవనసధమ్మిల్ల మహా
జ్వలభూషణభూషిత ని,శ్చలవదవీప్రద భజంపఁ జను గుహజననీ! ౧౫౪

తా. భక్తుం డెవ్వఁడు ముక్తకై శిశపయఃపానంబు గావించి ని
ద్దుక్తకేశకు ముక్తకేశికిఁ గరంబుల్ మోడ్చి సత్యామన
స్సక్తుం గన్తోను వాఁడు గన్నయదివో జన్మంబు మేఁదాల్చియన్
ముక్తుం డాతఁడు భావికాలజననంబుల్ వానికిం బూజ్యముల్. ౧౫౫

చ. హరి మును సంగమాహ్వయమహాసురు నాసురవృత్తిఁ ద్రోచి వే
రురవడి వానిపై నడుగు లూఁదఁ దపంకము లెట్టిచోట గో
చర మగుఁ జూడ్చి శార్థలము సన్నిధిపెన్నిధి వానిపేరిటం
బరఁగెడుతీర్థ మొప్పుఁ గలభాషిణి! యీమణిశోషణసిథిన్. ౧౫౬

క. ప్లావితభూతల యగుపు,ష్పాపతి యనునేలు గలయఁ బావన మై యో
దేవీ! సంగమతీర్థం, బావిర్భూతాశులాద్భుతార్థత వెలయున్. ౧౫౭

సీ. ఆ తీర్థమునకు నాద్యము సోమతీర్థంబు, సోమలోకావాససుఖకరంబు
దానికి దేవతీర్థము పూర్వమై యుండు, దేవతాభోగోపదేవు యగును
నందున కటమున్న యవతరించిన సూర్యతీర్థంబు సౌరసిద్ధిప్రదంబు
తీర్థమునకుఁ బ్రాక్తనము సరస్వతీ,తీర్థంబు వాఙ్మయోద్దీపకంబు

మొలకలు. వెల్లివొడువక = ప్రవహింపఁగా ॥౧౫౭॥ జముదిక్కునక = దక్షిణదిక్కునందు. ధిక్కుతా
విముక్తంబు = తిరస్కరింపఁబడినకాశిగలది తొచ్చెంబు = తుచ్ఛముగా ॥౧౫౩॥ పులిసోపరితలగత =
ఇనుకదిన్నెమీఁదనున్నదానిని శిథిలవనసధమ్మిల్లక = వీడినవస్త్రమును కొప్పున గలదానిని ॥౧౫౪॥
ముక్తకై శిశపయఃపానంబు = ముక్తకేశతీర్థమునందలి జలమును ద్రాగుటను మే = దేహమును.
పూజ్యములు = మన్నలు ॥౧౫౫॥ ఊఁదక = మోపఁగా తదంకములు = ఆగులురులు. సన్నిధి
పెన్నిది = దగ్గఱనుండెడిగొప్పనిధి. ఈమణిశోషణస్థితిక = ధనాదులయందలి యిచ్చను తొలఁగించు
నట్టియునికితో ॥౧౫౬॥ ప్లావిత = తడుపఁబడిన ॥౧౫౭॥ సౌరసిద్ధిప్రదంబు = సూర్యలోకసిద్ధి నిచ్చు
నది. ప్రాక్తనము = పురాతనము. వాఙ్మయోద్దీపకంబు = నాగ్రూపమై ప్రకాశించునది. అడినక =

తే. వీచనాల్లింటనాడి పీచిమహిమ, బ్రస్తుతించిన వీనివైభవముఁ గన్నఁ గొల్లఁ
 బ్రాజ్యనాగు జ్యసామ్రాజ్యపూజ్యసూరి, భోగములు పంచనలకుఁ గొడలుఁ
 ప్రగర. పూర్వద్యాన్ శ్లాఁ సితంగఁ భుజించుత నభోరుహస్థి) మరాణి-
 బర్వేందుస్సగ్ధివ స్త్రి భగవతి లలపాణిః ఋర్తి వాణిః
 దూర్వాశ్రీపత్రమల్లితులసిదళ శ మ్మాధనాపదీపాక్షతౌహ
 గుర్వాజ్యోగిధారల గొని కొలిచిచోఁ గోరుకోయ్ త ఫలించున్. ౧౫౯

పృథ్వీ తరణ్యయుతిబత్ప్రిభాధగధగాయితాశాంతయం
 డరణ్యమృగఘామికాన్యధితదాన్ వన్వాంతుఁ డా
 హిరణ్యకశిపుమ్రహం చెవును నులను నవోనమ
 చ్చరణ్యపదమ్బుఁ డై చలదళాకృతీస్త్రికృతిన్. ౧౬౦

క. నీ వడిగినఁ జెప్పితి నో, జేప! చతుర్ముఖములకుఁ జెలియఁగరా దీ
 దైవత శ్రీ డైత్రము, నావిర్భావములు చింతితార్థప్రదముల్. ౧౬౧

ఉ. ఈచరితంబు విన్నఁ బరియించి, వ్రాసినఁ బుత్రిపాత్రిల
 క్మీచతురాంగనాదికవిశేషము లిమ్మొయి. గాంచి సూదటన్
 జూచు నరుండు ప్రాముసులు చూచిని చక్కనియిక్క నిక్కమో
 మేదకమేఘసంసమపమేయశిరోజు! సరోజదృక్కుపన్. ౧౬౨

క. అని శివుఁడు కుధరకన్యకు, వినిపించినయట్టిపరణి వినిపించె ఘహ
 మునులకు ననుపమితతపో, ధనులకుఁ గధకుండు తత్త్రితయమేళనమున్. ౧౬౩

స్నానము చెసెను. ప్రాజ్య...భోగములు ప్రాజ్య=అధిష్ఠాన సామ్రాజ్య=భాగవంపనివో భూతిః
 యనెడి. సామ్రాజ్య=యంశలేశ్వరిత్వమువలన పూజ్య=గౌరవించఁగల భోగములు=సుఖాను
 భవములు పంచజవలన్ = మువ్వలకు తొల్ల=కోల్లగా పాదలు = బంగు ||౧౫౯||
 అంభోరుహస్థిభూమరాణి = సగన్వతిని పర్వేందుస్సగ్ధి ఎక్త్రిక్ = పున్నచ నాటిచంద్రుడొరించెడి
 ముఖముగలదానిని. ధీమార్తిక్ = ముద్ధియేరూపయిత గానవి ||౧౬౦|| తిరణ్యయుతిబత్ప్రిభా = పది
 చేల మార్పులనాగలు పట్టి పానస్సచేత. ఆకాంతరుండు = దిక్కులపధ్య ప్రదేశముగలవాఁడు
 భూమికా = చేదు మచేల ద్రుహుండు = శ్రువు. నమచ్ఛరణ్యపదమ్బుండు = నేవించునాది పొందఁ
 దగిన పాదపద్మములుగలవాఁడు. చలదళ = అశ్వత్థము యొక్క||౧౬౦|| ముఖులకున్ = మొదలగు
 వారికి. చింతితార్థప్రదములు = కోరికకోరికలని ముచ్చువి||౧౬౦|| ఇమ్మొయిన్ = ఈ దేహమునందు
 ఈజన్మమునందు. చక్కనియిక్కన్ = మంచిచోటును. మేదక మేఘసంసమపమేయశిరోజు = నల్ల
 మబ్బులకూటువ ఊపమేయముగాఁగల తలవెండ్రుకలు గలదానా! సరోజదృక్ = విష్ణుదేవునియొక్క

క. వినిపించిన విని శౌనక మునిప్రముఖనిఖలమును లమోఘానందం
బును మనములఁ దాల్చిరి నెల, కొను నిజతనుఫలక పులకకులకలనమునన్. ౧౬౪

క. అశౌనకుండు మఱియు బి, లేశయతలిమోపధానలీలాలోల
స్వాశయుఁడు పరమపదబ, ధాశుఁడు నై రోమహర్షణాత్మజఁ బలుకున్. ౧౬౫

చ. దమనిధి ! విట్టలేశ్వరుఁడు దైవతరత్నము భైమి తీర్థర
త్నము నలపొండరికవసుధాతల మన్నది తేత్రరత్న మీ
త్రిమణులు సూక్తిసూత్రవితతిఁ గుది గ్రుచ్చితి మచ్చివోవిధే
య మగుచు నున్ని నక్షవలయాకృతి నీకృతి యొప్పు నెప్పుడున్. ౧౬౬

క. చతురభవదు క్తిముకుర, ప్రతిఫలదఖ లేశగుణపరంపర కలుషో
జ్ఞత మగునంతర్దృష్టి, సతతము నీక్షింపఁ దనివి ననదు మహాత్మా! ౧౬౭
—: నూతుఁడు కానకాదిమునులకు శ్రీ కృష్ణదీప్యచరణముల వక్కాణించుట :—

మ. హరి యాద్యుం డఖలాండానాయకుఁడు నందాపత్య మే లయ్యె? ద
చ్చరితం బెయ్యది? రాధ యెవ్వతె? తదిచ్చావృత్తి యేరితి? శం
కరుదేహంబున భైమి యెట్లు దవె? శ్రీకాంతాంగజాతాక్షరో
త్కర మేమంతరహస్య? మింతయును వక్కాణింపు మాకింపుగన్. ౧౬౮

ఉ. నావుడు సూతుఁ డిట్లనియె నారదహానికి మున్ను మేచక
గ్రీవుఁడు పుండరీకునిచరిత్రము చెల్పెఁ దదర్థవైభవం
బే వినిపింతుమీరు వినుఁ డిందఱు సందియ మెల్ల డింద ల
క్షీవిభుదివ్యలీల లఱచేతఁ గవం దగు దీన దీనుగన్. ౧౬౯

క. అని సూతుఁడు వెండియు నడ్డనసూతువిహారములు నిరూఢోక్తుల వి
న్ననువొప్పుఁ జెప్పఁదొణఁగెను, మును వేదవ్యాసువచనమున వినియునికిన్.

. ||౧౬౭|| సరణిఁ = విధమును ||౧౬౩|| తనుఫలక పులకకులకలనమునన్ = తమదేహము లనెడిపలకల
యందు గగుర్పాటుకూటమితోడి కూడితో ||౧౬౪|| విలేశయ... స్వాశయుఁడు = పాముపాసుపును
దిండుగాఁగల విష్ణుజీవుని లీలలయందు ఆసక్తమయితనమనను గలవాఁడు ||౧౬౫|| దమనిధి =
ఇంద్రియనిగ్రహమునకు ఉనికిపట్టయనవాఁడా! సూక్తిసూత్రవితతిఁ = మంచిమాట నెడిదారములచేత.
గుదిగ్రుచ్చితివి = గుత్తిగా గుచ్చితివి మచ్చివోవిధేయము = మాచెపులయందు పొందినది ||౧౬౬||
భవదు క్తి—పరంపర = నీమాటలకాడియడ్డమునందు తోనుచున్న సర్వేశ్వరునిగుణముల కట్టులం,
కలుషోజ్ఞ తము = పాపముచేతతొలగింపఁబడినది. అంతర్దృష్టి = లోమాపుచేత తనివిసనదు =
తృప్తికాదు ||౧౬౭|| నందాపత్యము = నందమిట్ట ||౧౬౮|| మేచకగ్రీవుఁడు = శివుఁడు. డిందక =
తీఱగా. దీనక = ఈచరిత్రమును వినుటచేత ||౧౬౯|| విన్ననువు = నేర్పు ||౧౭౦|| ప్రమదా
ప్రమదాశ్చముగాక = భార్యయొక్క సంతోషముకొఱకు, ఉపన్యసించిన = చెప్పిన, క్రుతిసీతులఁగాక =

చ. ధనపతిమిత్తుఁ డట్లు ప్రమదాప్రమదార్థముగా నుపన్యసించినవచనామృతంబు శ్రుతిసీమలఁగా దిగి బోధభూజనే
చన మొనిరించుటకా నఫలసంభ్రములై సమయూర ర జవా
హనముగ మాను లభిజల మానుఘనంబులలీల నేఁగఁగన్. ౧౭౧

సీ. జాలపాదమునంఘ్రిఁ గీలితం బగుసితా, బ్రముఖాతిఁ గుంచె హస్తమునఁ గ్రాల
బిరుదంబుఁ బొగడు శ్రీశృంగారశంఖ మనఁ జాలి. తన్నామముఖరకంధర దనర్ప
రజతాద్రికూటగర్జత్కాళికాకృతి, బృహదంసమున నిడ్డమహతి పలుక
నిగిడి నుషుమ్న యీనినపిల్ల వెలుగుల, వడువున నెఱసంజజడలు నిక్కఁ

తే. దెగినచుక్క ధరణికి నేతెంచుకరణిఁ దరణిజత్ప్రిభతో మేఘసరణి దిగి
నందనీట శతానందనందనుండు, మజ్జనం బాడి బాలేందుమాళిఁ బాడి. ౧౭౨

చ. తటపుటబిల్వభూరుహవితానలతానవపుష్పనిష్పత
జ్జటిలమధూళిధూళిభవసౌరభ మార భ్రమింపఁజొచ్చె ని
చ్చట వనదేవతోద్ధతకు చద్వితయశ్రితయక్షకర్ణమ
చ్చటలఁడటాలునకా వెడలుసారవుఁదావులు ద్రోవ లాఁగుచున్. ౧౭౩

తే. ఉచితశేషధ్యయుత లయ్యు నురగనతులు, నిఘ్ననిజమాళిమణిఘ్నవిఘ్నలబ్ధి
సభిశసం శేతములకు శే లరిగియరిగి, తిరుగు మొగమైనచిక్కుల తెరువు లివిర.

ఉ. వ్యాలక రాశకుంభములు వ్రచ్చుట గ్రుచ్చుటఁ బోలెఁ బచ్చిము
త్యాలు నఖాగ్రధారలకు నాభరణచరణం బొనర్పసి
శైలగుహగృహస్థులఁ జల్పెడు నిద్దుర తార గట్టురా
చూలివయూలివాపురము నూడుకుఁ బట్టుమహాగ్రసింహముల్. ౧౭౪

చెవిమార్గములగుండా. బోధభూజనేచనము = భాసవృక్షముయొక్క ఆకుపుటను సమయూరరాజు
వాహనముగకా = కుమారస్వామితోఁగూడ ఆను = త్రాగునట్టి ||౧౭౧|| జాలపాదము = హంస.
కీలితము = కూర్పఁబడినది. ముఖర = మొరియుచున్న. కంధర = మెడ కూట = శిఖరమునందు. గర్జ
త్కాళికా కృతికా = ఉటుముచున్న నల్లమబ్బులసమాహమవిధమున. బృహదంసము = పెద్దమాఁపు.
ఎఱసంజజడలు = ఎఱునిసంధ్యారాగకాంక్షిగలజడలు రరణిజత్ప్రిభతోకా = కూర్మనిజయించునట్టి
వెలుగుతో ||౧౭౨|| నిష్పతరే = పడుచున్న జటిల = ధారాయాశమైన. మధూళి = పూఁదేసె
యొక్క ధూళి = కుంపరలవలన. భవ = చుట్టిన ఉద్ధత = స్కిన యక్షకర్ణమచ్చటలకా = కర్నూ
రాడులతోఁజేయఁబడిన కలపముల తెగలచేతి అఁగుచుకా = అడ్డగించుచు ||౧౭౩|| శేషధ్యయు
తలు = వస్త్రములు మొదలగునలంకారములతోఁ గూడినవారు. నిఘ్న = స్వాధీనములైయుండెడి.
నిజమాళి = తమతలలయందలి మణిఘ్నవిఘ్నలబ్ధికా = రత్న కాంతులవలనివిఘ్నము కలుగుటచేత
అభిశ = కాముకులయొక్క. తెరువులు = మార్గములు ||౧౭౪|| వ్యాలక రాశకుంభములు = దుష్టగణ

సీ. కాఁబోలు నివి గణగ్రామణీకల్పితా, నల్పవిహార గేహంగణములు
కాఁబోలు నివి చరత్తచరచారుస్తనీ, సమృద్ధగళితభూషాస్రజములు
కాఁబోలు నివి దక్షకన్యాంఘ్రివిన్యాస, ధన్యాసకృతేలిమాన్యగుహలు
కాఁబోలు నివి మోగక ప్రియప్రబలదం, తప్రాసనిర్భిన్నధాతుఖనులు

తే. తెలియఁగాఁబోలు నివి వహ్ని తిలకచలక, పర్వనిర్దోషనురసరిదృశులహరి
గహనకుసుమాయమానశీకరనిపాత, శీతలత్కృతలోద్భవుపోతకములు. ౧౭౬

తే. రాజతాహార్యగోరాజరాజమునకు, జంద్రశేఖరవరకకుచ్చారువునకు
నీమహాసింధు పువకంఠసీమ నిగిడి, డాలు దీపించె నిదె గంగడోలుఁ బోలె.

ఉ. ఈప్రథివీధరంబున నిశేంద్రకటోదితదానధారలై
ద్వీపవతీతరంగతటవిస్ఫుటవైవలకందళంబులై
తాపసబాలికాశ్రవణదత్తయవాంకురభూషణంబులై
రేవుదమంబు సేయు శబరీక బరీనిబరీగనీలిమల్. ౧౭౮

క. ఇటులనుచుఁద్రోచిచనిముం, దటమునిగనుఁగొనియె వేల్పుదళములు గొలువక
ఘటవటుకప్రముఖమహా, జటిలులతో వచ్చునాభుజగభుగ్వాహున్. ౧౭౯

మ. కని యేకారణ మేఁగుడెంచిరో యీ కామాధరుం డీమునుల్
కనఁ జిత్రం బగుఁ గంటిఁ గంటి స్వకృతన్కాండోక్తియం దావహి

ములయొక్క వికాలములయిన కుంభస్థలములను. ప్రచ్ఛట = భేదించుట. సఖాగ్రధారలకుఁ = గోటి
కొనల మొనలకు గట్టురా...మహాగ్రసంహములు = పార్వతీదేవియొక్క విహారముకొఱవలెన
వాహనముగ సింహముతో విరోధంపచగిన భయంకరములయిన సింహములు ||౧౭౫|| గణగ్రామణిఁ
ప్రమథ గణశ్రేష్ఠుని అంగణములు = మంగిళ్లు చర...స్రజములు = సంచరించుచున్న గంధర్వస్త్రీల
రాయిడివలన రాలిన అలంకారములైన వహములు దక్షకన్యా...గుహలు = పార్వతీదేవి అడుగులు
పెట్టుటచేతకృతార్థములగు ఒకానొకప్పుడు ద్రిడించెడికౌన్యములయినగుహలు మోదక...ఖనులు =
విద్యాయకునియొక్క మిక్కిలి బలముగలదండములనెడి యీఁటలచేత భేదింపబడినమణినిల మొదలగు
వాని గనులు. వహ్నితిలక...కములు = శివునియొక్క కదలుచున్న జడముడియందలి దోషములేనిదైన
గంగయొక్క మిక్కిటమైన ప్రవాహమునందలి అడవిలోని పువ్వులవలె దోచుచున్న తుంపరలు
పడుటచేత చల్లనైన శేలయందుఁబుట్టిన చిలుచెట్లు ||౧౭౬|| కకుత్ = ఎద్దుమూఁపురము. సింధువు =
ఏలు ఉపకంఠసీమక = సమీపప్రదేశమునందు గంగడోలు = ఎద్దుమెడకిందవ్రేలాడెడుతోలు.
||౧౭౭|| ఇశేంద్రకటోదితదానధారలు = శ్రేష్ఠములైన యేనుఁగుయొక్క చెక్కిర్యయందుఁబుట్టిన మదపు
నీటిధారలు. ద్వీపవతీ = ఏలు. విస్ఫుట = ప్రకాశించునట్టి వైవల కందళంబులు = పాచిమొలకలు.
శ్రవణదత్త = చెవులయందుఁబెట్టఁబడిన రేవు = రేపటివేర. శబరీకబరీనిబరీనిమలు = బోయసహుచుల
కౌన్యలవలని మిక్కిటమైన నల్లదనములు ||౧౭౮|| త్రోచి = ముందుమించి. ఘటవటుక = అగస్త్యుఁడు.
జటిలులతో = జడలుదాల్చినమునులతో ||౧౭౯|| కామాధరుఁడు = కుమారస్వామి. హళిక =

ల్లినసందేహముఁ దండ్రిచేఁ దెలియుహాళి స్వీరిఁ గోఁకొంచుఁ గ్రాం
చనగోద్యేనియు వచ్చె నిట్లగుటకుఁ శంకింప నిం కేటికిన్ . ౧౮౦

క. శరవణభవయుతు లగునీ, పరమమునులు శ్రోతలఁట య పారప్రజ్ఞా
శరుఁడు నిశాకరశిశుశే, ఖరుఁడు హరుఁడు వక్తయఁట యగమ్యము గలదే.

తే. అతిరహస్యంబు శుద్ధంబు నాజవంజ, వార్తిహరణంబు నగునెద్ది యడిగెనొక్కొ
కొడుకు సర్వజ్ఞ విజ్ఞానకుశలు ధర్మ, మర్మనిర్ణయవాఙ్మంఘసహితఁ దండ్రి.

మ మును పుట్టెఁ బ్రకృతిం దమంబును రజంబున్ సత్త్వమున్ నాఁగ నం
దు నిలింపాదులు తామసాత్మకులు మర్త్యుల్ రాజసుల్ సాత్త్వికుల్
దనుజద్యేవణు లందఁ బూజ్యులు నితాన్తఖ్యాతి నాజానఞుల్
ఘనుఁ డం దింద్రుఁ డుపేంద్రుఁ డీశుఁ డమరుల్ గా రెవ్వరుం దత్సముల్ .

ఉ. డక్కినవిష్ణుభక్తియు దృఢంపువిరక్తియుఁ గల్గునమ్మరు
ద్యుక్కుటకుఁ భజించుమతి పుట్టక కంపలఁ బట్టకాకి నై
యక్కట మోసపోయితిఁగదా పెనుత్రిమ్మట నెంతవారికిఁ
జిక్కునె ముఖ్యసాఖ్యము విశిష్టజనంబులసఖ్య మంగమిన్ . ౧౮౧

స్తంభర. ఐనం గానిమ్ము న స్నియతిగురుఁడు విడం డాప్తభృత్యుండుగా న
న్యానాధీనుండుగా వైష్ణవసుఖదుఁడుగా మత్కృపాపాత్రభుతుం
డో నంచుఁ బ్రోచి గోప్యం బగునది తెలుపుఁ బ్రార్థితుం డై మురారి
ధ్యానానూనాశయుల్ తుల్యదృశులు దమశిష్యాళి భావించు రెందున్ . ౧౮౨

క. కావున శరణము వేఁడెద, నావైష్ణవసార్వభౌము నడిగెద నాకుఁ
గావలసినయర్థము లా, దేవుండును దెలుపు తేట తెల్లము గాఁగన్ . ౧౮౩

క. అని నిశ్చలతరనిశ్చయమున నారదుఁ డరిగె సురసమూహావాసం
బునకుం గైలాసమునకు, ననుబించితశాంభవాట్టహాసంబునకున్ . ౧౮౪

అసక్తిచేత ||౧౮౦|| శ్రోతలు = వినువారు. వక్త = చెప్పవాఁడు. అగమ్యము = రెలియరానిది ||౧౮౦||
అజవంజవార్తిహరణంబు = సంసారదుఃఖమును మాన్పునది. వాఙ్మయసహితంబు = మాటలయొక్క
మహిమగలవానిది ||౧౮౧|| ౧౮౩|| మరుద్యుక్కుటకున్ = సర్వాభరణములగలశివుని. త్రిమ్మిటన్
త్రిప్పటచేత ||౧౮౪|| యతిగురుఁడు = యకులకు ఆచార్యుడు. సన్యానాధీనుండు = సమ్యానించుటకుఁదగిన
వాఁడు. పాత్రభుతుండు = పాత్రమైనవాఁడు. మురారిధ్యానానూనాశయులు = విష్ణుధ్యానమునందు
తప్పునపడని మనసుగలవారు. తుల్యదృశులు = సమదృష్టిగలవారు ||౧౮౫|| తేటతెల్లము = దిక్కిలి
స్పష్టము ||౧౮౬|| నిశ్చలతర = మిక్కిలిచలనములేని. అనుబించిత = మాటు పెరియించుచు. శాంభవ =
శివునిదైవ ||౧౮౭|| నగధన్య = కొండధనుస్సుగాఁగలవాఁడైన శివునియొక్క. మహాశ్వణములు = గొప్ప

సీ. నగధన్విహాహనం బగుగోవృషముఱుకై, లనఁ బొల్పుఁగుంటామహాకృణములు
హరశిరశ్శశిరేఖయపరావతారంబు. లనఁ బొల్పునేవాగతాబ్జముఱులు
కాద్రవేయాకల్పకంఠరమూలచ్ఛాయ, లనఁ బొల్పునగరుహాపాయతంబు
లీశానభూషణాహిస్సృగమణికాంతు, లనఁ బొల్పురత్నదీపాంకురములు

తే. ఖండపరశుతనుప్రభాఖండదుగ్ధ, జలధిజలశీకరము లనఁ బొలుచువేల్పు
తేలికలుచల్లుపూవుదోయిల్లుగల్లు, నగముమునిముఱునకుఁదృగానందమొసఁగె.

సీ. ఆకొండనెత్తన హైమసాలావళి, వేల్లితం బగుబలువీడు గాంచె
నావీటినడుచక్కి నభిరామశుభవిభా, ధగధగాయిత మొక్కనగరుఁ గాంచె
నామహాప్రాసాద మల్లనల్లన డాసి, వాకిట నొకకీకవదనుఁ గాంచె
నాకపిలపనుచే ననుమతుం డై చొచ్చి, చని యొక్కముత్యాలచవికఁ గాంచె

తే. నందు విధుకాంతవేదికాభ్యంతరమున, ద్వీపచర్మోపరిస్థలదీపి తార్క
కోటినిభ మైనయొకని రామాటనిరఘు, నిరుపమప్రభుఁ గాంచె నిర్నిమిషదృష్టి.

ఉ. కాంచి విరిచినందనుఁడు కన్నులు బిమ్మిటి నొంద డింది యొ
క్కించుక కొంకుదేటి కనియెం దదుదగ్రమహోగ్రదీప్తిలోఁ
బంచముఱుక శిఖీక్షణవిభాసలలాట మరుజ్జ్వరీధరుఁ
సంచితసత్కృపారసవశంవదు నాదికపిఁ వృషాకపిన్.

౧౯౦

చ. విడువనిపై రవృత్తిఁ దటి వేచి రతీశుఁడు చేతికత్తి న
క్కుడురభసంబుచక శిరసు గ్రుద్దిన నయ్యలుఁ గెల్లఁ జోయి లో

ధ్వనులు. కాద్రవేయాకల్ప = సర్పభూషణములుగల శివునియొక్క. స్ఫటామణి = పడగలయందలి
మణులయొక్క. దుగ్ధజలధి = పాలసముద్రమునందలి వేల్పుజీలికలు = దేవతాప్రభువులు. దృక్ =
చూపుటకు||౧౮౮||పెత్తెనక = వికాలమైన సమప్రదేశమునందు. హైమసాలావళివేల్లితంబు = బంగారు
ప్రాకారముల పట్టులచేత చుట్టబడినది బలువీడు = పెద్దపట్టణమును. చక్కిక = స్థానమునందు.
అమహాప్రాసాదము = అగొప్పచిరు కీకవిదనుక = కోతియొగముగలవానిని కపిలపనుచేత = కోతి
యొగమువానిచేత అమమతుఁడు = అంగీకరింపఁబడినవాఁడు నిధుకాంతవేదికాభ్యంతరమునక =
చంద్రకాంతపురాల అరుఁగునడుమ ద్వీప = పెద్దపులి. నిరామాట నిరఘునిరుపమప్రభుఁ = మేరలేనిదియు
దోషములేనిదియు ఈడులేనిదియునైన ప్రకాశమును. నిర్నిమిషదృష్టిక = తెప్పపాటులేని చూపుతో
||౧౮౯|| బిమ్మిటి = సంకోచము డింది = పువళత్వము నొందినవాఁడై కొంకు = సంకోచము. శిఖీక్షణ
విభాసలలాట = నిష్పక్షింపిచేత ప్రకాశించెడిసోనలుగలవానిని మరుజ్జ్వరీధరుఁ = దేవనదినిధరించిన
వానిని అదికపిఁ = ప్రధానచైతన్యమైనవానిని వృషాకపిఁ = శివుని ||౧౯౦|| తఱివేచి = సమయము
కనిపెట్టి. రభసంబుచక = వేగిరిపాటుతో బహిష్కృతస్సరుపభూర్నితినూ రదంట్రి = బయటనుండెడిదాని
పిడితోలి యందుంచఁబడిన పందికోట. పెదచల్లఁగక = వ్యాపింపఁజేయఁగా. (దీనికి కర్మపదము కాదు)

నడఁగ బహిష్ఠతత్పరుపభార్మితనూకరదంష్ట్రైవడిఁ
జడముడిఁ జంద్రరేఖ వెద చల్లఁగఁ జల్లనిచిన్ని వెన్నెలల్.

౧౯౧

ఉ. కుంకుమపంకశోణ యగుకొండలమండలనాధుపట్టి వా
మాంకము దాకొనక ఘనఘణారవభూరిక పాలమాలికా
లంకృతు లోంకృతుల్ నొడువులా గడరక దటవిద్రుమద్రుమ
క్రేంకృతికారి సారసపరీతసుధానిధిరీతిఁ గ్రాలుచున్.

౧౯౨

చ. ఉమ పనుపాడి మోముతడి యొత్తిన హత్తినతన్ని శాంకదృ
క్కమలదళాంజనాంకకులకంబుగ నిమ్మగుచేలఁ గేలివి
భ్రమరతిఁ గప్పినాఁ డనఁగఁ బచ్చనినల్లనిచారలక మనో
రమ మగుద్విపిరాడజనరత్నము యత్నము మీఱఁ దాల్చుచున్.

౧౯౩

ఉ. దండనమస్కియాభిరతిఁ దండము లై బలభిన్నభామరుల్
తండునువర్ణదండముఖ తాడనభిన్నకిరీటు లయ్యుఁ బె
జండితనంబునక మిగుల సందడి నేయుచుఁ జొచ్చిరాఁ గృపం
బండిననిండుచూపు పయిఁ బర్వఁగ వారల గారవించుచున్.

౧౯౪

తే. చరణపీఠోపకంఠనిష్ణవృషభ, రాజకకుదర్పితాంఘ్రిసరోజుఁ డగుచు
నిండుకొలుపున్న దేవతామండలేశు, నీశు డగ్గటి మ్రొక్కి యోగీశ్వరుండు.

క. కనదధరకాంతిపల్లవ, మును దళనద్యుతిలతాంతమునుగా వాక్కు
జన మొనరించెఁ బురారికిఁ, దనివి సనక మానికులవతంసుఁడు వేడ్కన్.

అను) ||౧౯౦|| కుంకుమపంకశోణ = కుంకుమపువ్వులపంకచే ఎత్తినై నది. కొండలనాధుపట్టి = పార్వతి
దాకొనక = చేరఁగా. ఓంకృతులు = ఓంకారములు. నొడువులాగు = చెప్పనట్టి విధము. అడరక =
అతిశయింపఁగా. కేంకృతికారి = క్రేంకారముచేయునది - క్రేం అనిధ్యనిండునది సారసపరీత =
తామరచేత చుట్టఁబడిన. సుధానిధిరీతి = చంద్రునివిధమున ||౧౯౧|| ఉమ = పార్వతి. పనుపాడి =
పనుపువాసికొని స్నానముచేసి. హత్తిన = అంటిన తన్ని శాంకదృక్కమలదళాంజనాంకకులకంబుగ =
ఆపసుపుగుఱుతుతోడి తామరవంటి కన్నులయందలి కాటుకగుఱుకులకు మేలిమిగా చేలక = వస్త్ర
మును. విభ్రమరతి = విలాసచ్ఛత. ద్విపిరాడజనరత్నము = క్రేస్తమైన పెద్దపులితోలు ||౧౯౩. దండ
నమస్కియాభిరతి = కజ్జవల సాగిలఁబడి మ్రొక్కుటయందలి యానక్తిచేత తండములై. గుంపులై
బలభిన్నభామరులు = ఇంద్రుఁడు మొదలగు దేవతలు. పండిన = ధరించిన ||౧౯౪|| చరణ... సరోజుడు =
పాదసేతమునకు సమీపమందుండి నందియొక్క మూఁపురమునందు ఉంచఁబడిన పాదకమలములుగల
వాఁడు ||౧౯౫|| కనక = ప్రకాశించుచున్న. దళనద్యుతిలతాంతము = పండ్లకాంతియైనది పువ్వులు
గలది. వాక్కుజనము = మాటలచేత బూజించుట ||౧౯౬|| కడిది = అపార్ధమయిన. తమము =
చిహ్నము; తనాగుణము, రజము = పుష్పము; రజోగుణము. స్తవ్యభృతి = బలమును దాల్చుట; సత్త్వ

తే. కాళరాత్రీశుఁ డగునీకుఁ గడిచితమము, వుండరీకాభుఁ డగునీకు భూరిరజము
సత్కృపాంభోధీయగునీకున త్వభృతియు, ననుగణంబులు మూర్తితయైకనిలయు

ఉవేదవివాదగోష్ఠిఁ బడి వృద్ధులబుద్ధులఁ గొల్పవచ్చు శ్రీ
గాదిలి యై మెలంగఁ గలకాలము గ్రాలఁగవచ్చు నిచ్చలుం
బ్రోదిగునవ్యభవ్యసుఖముల్ మఖమూల్యము లొందవచ్చుఁ గా
కేదార కేటికిఁ దొరకు నీవు విషాగుల నానఁబెట్టుటల్. ౧౯౮

క. అని పలుకుసిద్ధసంయమిఁ, గనుఁగొని కృప మీఱ నీలకంఠుఁడు రార
మృని కూర్చుండుటకుం దగ, ననుజ్ఞఁ గావించె హాససాంద్రాధరుడై. ౧౯౯

క. కలహాశనముని చెన్నగు, నలికేక్షణుసవిధవసుధ నానీనుండై
వలిమలపురోధరిత్రిక, మెలచిన ప్రత్యంతకుధరమునకుఁ దరం బై ౨౦౦

చ. హరుకృప నిట్లు కన్గని తదాననద త్తనిరీక్షణాబ్జుఁ డై
సురముని పల్కు నోపురనిషాదన! నీయనుజీవి నేను మీఁ
దరయక మోసపోయితి గుహాన్వితు లై మును లర్థి వేడ ను
స్థిరమతి మీరు తత్త్వమును దెల్పెడుచో నిట నుండఁగల్గమిన్. ౨౦౧

ఆ. సాధుజనులతో డిసంసర్గ మురివిన, హాని భయము క్లేశ మావహిల్లు
నెంతవారికైన నిది నిక్క మనుమాట, నన్ను మోచివచ్చె నాగహర! ౨౦౨

తే. దండితానంగ! నీదండనుండియుండి, యివుడు నేఁజన్ననింతలో ఋషులువచ్చి
యెద్ది ప్రార్థించిరో మీర లేవిధమున, నుత్తరం వీచ్చితిరో వారియుక్తులకును.

క. కాలీఁచపదఁ జరింపుదు, నీలోకమునందు నెల్ల సీహితబోధ
శ్రీలాభబుద్ధి నెవ్వరుఁ బోలకు తత్త్వంబుఁ దెలుపుపాలువున నిన్నున్. ౨౦౩

గుణమును దాల్చుట. అనుగుణంబులు యుక్తములు || ౧౯౭ || గాదిలి యై మోసపోయితి గుహాన్వితు లై మును లర్థి వేడ ను
దించునట్టి. మఖమూల్యములు యజ్ఞమువలగాఁగలవి || ౧౯౮ || సిద్ధసంయమిక్ నారదుని || ౧౯౯ ||
అలికేక్షణుఁ శివునియొక్క సవిధ సమీపమునందలి వలిమలపురోధరిత్రిక మంచుకొండయొక్క
ముందరి ప్రదేశమునందు. ప్రత్యంతకుధరమునకున్ దగ్గరనుండు చిన్నకొండతోడ. తరంబై పోల్చు
దగినదై || ౨౦౦ || తదాననద త్తనిరీక్షణాబ్జుఁడు అతినిముఖమునందుంచఁబడిన మాపులనెడి కమలములు
గలవాఁడు. అనుజీవిక్ అనుసరించిబ్రదుకువాఁడను || ౨౦౧ || సంసర్గము మాడిక. ఉరివినక్
విడిచినను మోచి వహించుకొని || ౨౦౨ || దండ సమీపమునందు || ౨౦౩ || ఈఁచపదక్ నిస్సత్వ
మును పొందఁగా. పాలుపునక్ విధమాఁడై || ౨౦౪ || అలఁత శ్రమము || ౨౦౫ || లాలగుఁడు
మిక్కిలి యాసక్తిగలవాఁడు || ౨౦౬ || అనశ్వరంబు చెడనిది || ౨౦౭ || తరిద్రాడు తరుచునట్టి

ఉ. కావునఁ గ్రాంచభేదియు నగన్యుఁడుఁ దక్కుమునుల్ త్రిలోకర
 డౌవశబుద్ధి నిన్నడిగి కాంచినయర్థము లానతిచ్చి నా
 బ్రోవఁగఁ గాడి యట్లగుటఁ బోష్యులు శిష్యులు నైనవారల
 దేవరవంటివా రలఁత దీర్చి కృపారసదృష్టిఁ దెల్పరే. ౨౦౧

క. అని పలిక యూరకుండిన, మునిముఖ్యునివినయవాక్యముల కలరి మనం
 బునఁ గృష్ణు నిలిపి పురమ, ర్దనుఁ డిట్లనుఁ దత్కథాకథనలాలనుఁడై. ౨౦౨

చ. విను మునినాథ! న-ముఖులు వేడినయర్థమ బోధతీర మ
 త్యనఘ మనంతపుణ్యఫలదాననిదాన మనశ్వరంబు వి
 శ్వనుతము దీనిపెంపు గనఁ జాలదు తక్కినవార లెవ్వరు
 దనుజరిపుప్రసాదజనిత ప్రతిభానిధి నేను దక్కఁగన్. ౨౦౩

సీ. తరిద్రాడునీద్రంపుఁబొర లంటి గాలిచే, బడియుచందమున నంగలు భ్రమింప
 సురలుబంతలుచాగి సుధమిథస్పృహండ్రాగు, తీంద్రఁ దేలులు పూవుదేనెలాన
 నామహావిష మాను నామూర్తు లన జంబుఫలములం దెల్లచిట్కలు భుజింప
 నాశ్రితాభ్రములభ్రమతినిగూఁకలు పెట్టు, క్రియ మయూరంబులు కెరలిపలుక

ప. నల్లి మధియింప నొక్కట నవతరిల్లు, నాఁటిసిరి వొల్చుచాడ్పున నవనవర్తు
 లక్ష్మీదిలకింప మదికి నుల్ల సనమొసఁగు, మన్దరంబున మున్నే నుమయునుగూడి.

ఉ. లాలితలీల నైందవశిలాస్థలి నాస్థ లిగుర్పఁ గ్రాలుచో
 నాలలితాంగిఁ జూచి 'విను మద్రిజ! నామదిఁ గూలముద్రుజం
 బై లలి నిల్చె నీదగువిహారము తోరము గాఁగ వేడు మి
 వ్వేళ వరంబు లిత్తు నిదె వేళమ' నా విని దేవి యిట్లనున్. ౨౦౪

ఉ. సేవకకల్పభూరుహము శిష్టసుధాంబుధి భక్తరోహిణి
 గ్రావము దేవముఖ్యుఁ డనఁగాఁ దగువేలు పసల్పర క్తి నీ
 సేవకురాలి కిట్లు దయచేసినయావర మిప్పు డొల్ల నేఁ
 గావలె నన్ననాఁ డొసఁగఁగాఁ దగు నాదగువిన్నపంబునన్. ౨౦౫

త్రాడైన నీద్రంపుఁబొరలు = పాముయొక్క కుబుసములు బడియు = చలించు మిథస్పృహ =
 అన్యోన్యము అసక్తిచేత. తీంద్ర = చొరవతో కూడలు = కూతలు. కెరలి = విజృంభించి
 మధియింప = తరువఁగా ఒక్కట = ఒకసారిగా. తిలకింప = ప్రకాశింపఁగా
 ఉల్లసనము = ఉల్లాసము|| ౨౦౧|| బందవశిలాస్థలి = చంద్రకాంతపురాల సేలయందు.
 అర్థలు = శోరికలు కూలముద్రుజంబు = గట్టు నొరయునది = మిక్కుటమయినది
 అలి = ఒప్పదముగా. తోరము = అధికము|| ౨౦౨|| రోహిణిగ్రావము = రత్నపర్వతము.

క. అని పలికి కొంతకాలము, చని నేఁ డుపవసవిహారసమయమునందున్
మురు నాకడ నున్నవరమ, కొని వేఁడెఁ గుమారజనని గురుతత్త్వనిధీ! ౨౦౧

సీ. కాశి గుహాటవి గయ కురుక్షేత్రంబు, సైంధవంబును నైమిశంబు పుష్క
రంబును దండకారణ్యంబు చంపకారణ్యంబు గాంచనారణ్యకంబు
కేదార మనుమహాక్షేత్రంబు గంగ యమున సరస్వతిఁ గూడి మొససి మెలఁగు
నెలపును మొదలుగాఁ గలక్షేత్రములు వేన, వే లుర్విఁ బొగడొందు వీనిలోనఁ

తే. గాపురముసేయఁగొన్నింటఁగలుగుమేలు, మహిమఁగొన్నిటఁజేకులు మైదొరంగ
నిట్టిక్షేత్రంబులకు నెక్కు డెద్ది యెద్ది, గనఁ బరం బిచ్చుకేక్షేత్ర మునికి నీకు ?

సీ. నీరజగర్భండు నీవు నిండ్రుండు భాస్కరుండు చంద్రుండు బృహస్పతియు దక్ష
ముఖ్యప్రజేశసమూహంబు మన్వాది, చక్రవర్తులు మునుల్ సాధ్యసిద్ధ
మనుజ మహారగ దనుజ సరీసృప, పశు కీట మృగ పక్షిపరికరంబు
స్థావరజంగమాత్మక మగుభౌతికం, బెవ్వనిచేఁ బుట్టు నెవ్వనికృప

తే. నిలుచు నెవ్వని కినుకచే విలయమొందు, నమృహాశక్తిసంపన్నుఁ డమృహాశ్మఁ
డమృహానందుఁ డెచ్చోట నధివసించు, నెట్టివాఁ డమృహావిష్ణుఁ డిందుమకుట !

క. గంగాదితీర్థమహిమ మహిం గా దనుతీర్థ మెద్ది? యిమ్మాఁడు సదా
సంగతి నెచ్చో నుండు? న, నంగాహిత ! దీని నెఱిఁగి యానతియీవే. ౨౦౨

మ. అని దాక్షాయణి వేడ నుత్తరము నెయ్యం బొప్ప నీనున్నయం
త నగస్త్యాదులు గొల్వ వచ్చె శిఖిమీఁదం బొల్చి సేనాని యే
ననుపక స్కందపురాణ మమ్మునులకున్ వ్యాఖ్యానమున్ జేయ మున్
చని వారల్ శ్రుతతీర్థ లై యదియ కాంక్షన్ వేడఁ దాఁ గానమిన్. ౨౦౩

తే. వచ్చి శ్రీక్షేత్రతీర్థదైవతచరిత్ర, మన్ముఖంబున మానిసమన్వితముగ
నెఱిఁగి వారలుఁ దా నిప్పు డిట్ల యరిగె, నంత నీ వేఁగుడెంచితి వజతనూజ !

ఉ. నా విని శంకరుం బలుకు నారదుఁ డోమదనారి ! భూరికా
ర్యావహబుద్ధిఁబోలె భవనాళిని హాళిఁ జరింతు భ్రాంతి యన్

అనల్పరక్తి = పాచ్చైన యమరామతో॥ ౨౦౧॥ చంక = కడవఁగా. కుమారజనని = పార్వతి॥
౨౦౧॥ వేనవేలు అశేకములు. సై = దేహము. తొరంగక = విడవఁగా. పరంబు = మోక్షమును॥
౨౦౨॥ భౌతికంబు = భూతసమూహము. కినుకచేక = కోపముచేత. అధివసించుక = ఉండును॥ ౨౦౩॥
సంగతికా = చేరికతో. అనంగాహిత = మన్మథునికి శత్రువైనశివుఁడా॥ ౨౦౪॥ నెయ్యంబు = స్నేహము.
శిఖి = నెమిలి॥ ౨౦౫॥ అజతనూజ = నారదా ! ॥ ౨౦౬॥ భవనాళికా = లోకపంక్తియందు॥ అన్నిలోక

కావిరి వావిరిం దగిలి కాళుల ధావతి యయ్యె డేత్రమున్
దేవుఁడుఁ దీర్థ మొక్కకడఁ దీవతిరప్రభ నిల్చు టే గనన్. ౨౧౭

తే. డేత్రదైవతతీర్థచారిత్ర మెపుడు, గరళకంధరి ! యొక చోటఁగలసియునికి, యా
వతియొసంగి నన్నుఁ గృతార్థుఁ జేయు, మనుషుఁ గలహాళిఁ బలుకు నమ్మనసిజారి.

చ. తనమది వల్పు భామినికి దక్కిననిక్కపుమోహిఁ బోలె నే
మనుజుఁడు బుద్ధి నిల్పు మురమర్చనదివ్యకథానుభూతిపై
ననిశము మద్భియుం డతఁడ య ట్లగుటన్ వినిపింతు నీకు నేఁ
గని విని యున్నగోప్యము నగమ్యము నై న యధఃప్రపంచమున్. ౨౧౮

ఉ. ఈసముద్రగ్రత త్త్విపద మే నొకరుండ నెఱుంగుదున్ సరో
జాగునుఁ డొక్కరుఁ డెఱుంగు నభితనూజ యొక రైఱుంగు న
వ్యాసపుఁ డొక్కరుఁ డెఱుంగు వాఙ్మనుభోగిపతాన్యు లాత్మిఁ బ్రా
గ్వాసనమై నెఱుంగుదురు గాని తదన్య లెఱుంగ రెవ్వరున్. ౨౨౦

తే. డాఁపడగువాని విక్కిలిడాఁవఁగలిగి, డేత్రములకెల్లఁ బరమమై తీర్థివడయు
నిమ్మహాడేత్రరాజంబు నెఱుంగఁజాలు, ప్రాజ్ఞుడగువాఁడు మునుఁగఁడు పాపపరిధి.

క. పుడమికి విత స్తిమాత్రపుఁబొడువున నాడేత్రరాజము విరాజిల్లున్
నడుమన జ్యోతిర్యానము, వడువునఁ దేజోమయాభివర్ణితమూర్తిన్. ౨౨౨

క. ఆడేత్రమునకు మరన, దృక్షితిపాతాళముల నమం బై బుధలో
కడేమంకర మగునది, యేడేత్రముఁ గాగయుండు నిధవిభూతిన్. ౨౨౩

క. ఏవంవిధబహుమహిమై, కావాసం బై నయన్ముహాడేత్రమునం
దే వసియుంపుదు విను వను, దేవసుతార్పావిధేయధీయోగమునన్. ౨౨౪

ములయందును. హాళికా = అసక్తితో. కావిరి = నలుపు — చీకటి. వావిరికా = క్రమముతో. ధావతి =
త్రిప్పట॥ ౨౧౩॥ కలహాళికా = నారదుని, మనసిజారి = శివుఁడు॥ ౨౧౪॥ వల్పు = కోరు. మోహి =
మద్భిక్తగలవాఁడు. అనుభూతి = అనుభవము. అనిశము = ఎల్లప్పుడు. అగమ్యము = దుర్లభము. అధఃప్రపంచము =
కడదినసూచారమును॥ ౨౧౮॥ అభితనూజ = అత్మీదేవి. వాఙ్మను భోగిపతాన్యులు =
సరస్వతి మనువు అదిశేషుఁడు గరుత్మంతుఁడు. ప్రాగ్వాసనమైకా = పూర్వవాసనచేత॥ ౨౨౦॥
పరమమై = శ్రేష్ఠమై॥ ౨౨౧॥ విత స్తిమాత్రపుఁబొడువునకా = జేనఁడుకొలఁదిబొడుగున. విరా
జిల్లుకా = ప్రకాశించును. జ్యోతిర్యానము = విమానము. వడువునకా = విధమున॥ ౨౨౨॥ మర
నదృ = స్వస్థము. బుధలోకడేమంకరము = పండితసమానమునకు మేలుచేయునది. ఇధ = ప్రసి
ద్ధమైన॥ ౨౨౩॥ ఏకావాసము = ముఖ్యమైన ఉనికిపట్టు. ధీయోగమునకా = బుద్ధితోడిమాడికతో॥
౨౨౪॥ సహ్య...దన్వయమునకా = సహ్యపర్వతము పెంబడిచిన్న కొండలయందుఁ బుట్టినదనుట

సీ. సహ్యాపాదోద్భూతసరిదన్వయమునకు, నేను ధాతయును లక్ష్మీశ్వరుండు
నభిమానులము గాన సందుఁ గృష్ణుఁడు కృష్ణబ్రహ్మ గౌతమి నేనుభై మిఁ గాచి
యధివసించుము దండకాటవి మొదలు పం,ప తుడగాఁగలతేత్రపటల మెల్ల
నజనకు హరికి నా కాదు త్తి మై హత్తు, భై మి విష్ణుతేత్రభూమిఁ బఱచి

తే. వైష్ణవియనంగఁదగునందువలన నాదు, తేత్రమున నిల్చి శై వినా ధాత్రివెలయుఁ
దామరససంభవతేత్రతలము నంటి, బ్రాహ్మయైయొప్పునిప్పటబ్రహ్మపుత్ర!

తే. పుణ్యగుణగణ్య పాతకారణ్యహేతి, బహుళపుణ్యద్విజవ్రజవిహితకూల
దీపితాకృతి బుధబోధదీపకళిక, యఖిలలోకవిపచాఞ్చంతి యీశ్రవంతి. ౨౨౬

తే. నడచి భగవంతుడేత్రంబునడుమఁజొచ్చి, విరజయనుసింధువెచ్చోటవిడిసియుండు
నృహరి ప్రత్యక్ష మైయుండు నెట్టిచోట, నట్టిచోటను వైష్ణవి యనంగఁ బరఁగు

తే. కృష్ణవేణి ప్రకాశించు సంతమేర, సంతమేర మదీయయై యతిశయిల్లు
భైమియటమున్న జలజసంభవునియదియ, కానమూర్తిత్రితయమయాకారయయ్యె.

సీ. చలిదిచిక్కిపుణ్యస్థానముల్ కానుపై, నొయ్యారముగ పింఠ మొయ్యఁ జెరివి
భాస్కరాంశులు దూటి పాటువేల్పేనుల, వెలలేనిమకరకిండలము లునిచి
మోచేతివంపుగా ముడిచి పట్టినకేల, వరదాభయంబు లావటము చేసి
పొర లేనియరంటుల నిరసించుమృదులోడు, యమశమధ్యమున గోయప్తి నిలిపి

తే. నిగమనూపురములు మ్రోయ నిరుకుళముగ, సిగ్గువాసిన కటి ప్రకాశింపనురము
కెంపు లేయొండఁగ్రక్కఁ జెక్కిళ్ల నగపు, మొలవ న తీర్థమున నిల్చి పొల్చుఁ జక్రి.

తే. తీర్థహంబునకు వాసుదేవమూర్తి, నీలతరళాకృతినూర్తి నెలవుకొనఁ గ
నత్తోడవునకు సంగమాఖ్యాకతీర్థతలము దళుకొత్తు హత్తినికొలికి బోలె.

సమదాయమునకు. అయత్తమై = అధీనమై. హత్తుకా = చేరును. పఱచి = ప్రవహించి. ౨౨౫. పుణ్య
గుణగణ్య = మంచిగుణములచేత ఎన్నఁదగినది. పాతకారణ్యహేతి = పాపము అనెడి అడవికి గొడ్డలి.
దీపితకూల = కప్పుఁబడినతీరములచేత. బుధబోధదీపకళిక = పండితులకెలినికి దీపకావల. లోక =
జనులయొక్క. శ్రవంతి = వీలు. ౨౨౬. విడిసి = ప్రవహించి. ౨౨౭. కృష్ణవేణి = కృష్ణానది. ౨౨౮. మూర్తి = అల్లిక. ఒయ్యకా = తిన్నగా. చెరివి = చెక్కి. అంకులు = తీరణములు. వ్రేలు =
వ్రేలాడు. వరదాభయంబులు = వరమిచ్చుటవలనిభయములేములు. అవటముచేసి = చాందుపజేది.
నిరసించు = తీరస్కరించు. మృదుల = మిక్కిలి మెత్తవైన. ఊరయమళ = తొండలజంటయొక్క.
గోయప్తి = అవులను తోలిడికట్టి. నిరుకుళముగ = అడ్డములేక. లేయొండ = ప్రాతఃకాలమునందలి
యొండ. పొల్చుకా = తిండును. ౨౨౯. తరళ = నాయకమణియొక్క. నూర్తి = ప్రకాశము. అత్తో
డవునకుకా = అయాభరణమునకు. తళుకొత్తుకా = ప్రకాశించును. ౨౩౦. భరణభరాగ్ర నిర్దళిత

చ. ఖరనఖరాగ్రనిర్దళితకర్షరరాజభుజాంతరుండు శ్రీ
 సరహారి యుండు సంగమమునక జలమాడి నృసింహునంఘ్రిపం
 కరుహయుగంబు గాంచి తనకల్గినమాత్రము దాన మిచ్చు నే
 నరుఁ డొకపూట వాడును గనంగలఁ జాదిమవిష్ణుధిష్ణ్యమున్ . ౨౩౮

క. కలువవనప్లోవదవా, నలకీలావలయ మైనసరహారిక్షేత్ర
 స్థలపుణ్యమహిమ లెన్నినఁ, గలుగున్ సుక్షేత్రమాఖ్యగమనఫలంబుల్ . ౨౩౯

తే. అపునరావృత్తిశాశ్వతవిపులసౌఖ్య, సిద్ధి ప్రహ్లాదునికి గయచేసినట్టి [గాంచు.
 యానృహర్యక్షవిభుక్షేత్రమధగమించు, జనుఁగు సాపంబువలన మోచనముఁ

శా. ఆక్షేత్రస్థలి శ్రోశపంచకమితిం బై యుగండుఁ ద్రైత్యులక
 వీక్షిగమిక్ దివిసుండి వేల్పుగమి దిగ్వేదండతుండాకృతా
 రక్షుద్రేతరదోశ్చత్రప్రయులఁగా రాజవరాచీవన
 చ్చక్షూరములఁగా పారిణ్యయపటీసక్తారులంగా మహిన్ . ౨౪౦

ఉ. పంచన యింతి లేక బహువారము లెంతయుఁ గ్రూరిచిత్తుఁ
 పంచజనుండు పంచవిధపాతికముల్ మును చేసెనేనియున్
 బంచతి శ్రీనృసింహుకుడిభాగమునం గనుఁ బుణ్య మొక్కఁబున్
 గాంచినఁ జాలు విష్ణుపదగామి యగున్ గులకోటితోడులిన్ . ౨౪౧

ఉ. దేవునివామభాగమున దేహము నూడ్చిన సార్యభాముఁ డొ
 దేవునివెన్న మేల్కొనినత్రేనువు గైకొన నాకవాసి యా
 దేవునిమోల దక్షిణపుదిక్కున నిల్గినయేని ముక్తుఁ డొ
 గావున మానవుం డెపుడుఁ గావుర మాయెడఁ జేయఁగాఁ దగున్ . ౨౪౨

కర్షరరాజభుజాంతరుండు = తీక్షణములైనగోళ్ళయొక్క శ్రావణచేత భేదించఁబడిన రాక్షసరాజైన
 పారణ్యకశిపునిదైనచోమ్ముగలవాఁడు. జలమాడి = స్నానముచేసి. ధిష్ణ్యముక = స్థానమును॥ ౨౩౮॥
 కలువవనప్లోవదవానలకీలావలయము = పావములనెడి అడవిని కాల్చునట్టి కాల్చిచ్చునుంటల ఆవర
 ణముగలిది॥ ౨౩౯॥ అధిగమించు = పొందునట్టి. మోచనము = విడుపు॥ ౨౪౦॥ శ్రోశపంచక =
 అయిదుకోసుల. త్రైత్యులక = అచ్చటివారిని. దిగ్వేదండతుండాకృతారక్షుద్రేతరదోశ్చత్రప్రయు
 లఁగాక = దిగ్గజములతోండములకుఁ గలఁగఁజేయఁబడిన వడిగల వికాలములయిన నాలుగుచేతులు
 గలవారినిగాను. రాజీవరాజీవసచ్చక్షూరములఁగాక = తామరలపం ద్విక్తి ఉనికిపట్టులగు కన్నుల
 చేత అందగించువారినిగాను. పారిణ్యయపటీసక్తారులక = బంగారుపట్టువస్త్రముతోఁ గూడుకొనిన
 తోడలు గలవారినిగాను॥ ౨౪౧॥ బహువారములు = పలుతడవలు. పంచజనుండు = మనుష్యుండు.
 పంచతక = చావును. ఒక్కఁడుక = ఒక్కఁడే॥ ౨౪౨॥ ఉడ్చినక = విడిచినను, సార్యభాముండు =
 చక్రవర్తి. మేల్కొనినత్రేనువు = మేలుబాండుటవలని తేను—చావు. నిల్గినయేనిక = చచ్చినవకు

క. యతిపతి ! యేతత్త్రోద్భిత్తచరితం బ్రకటనంబు చేయఁగఁ దగున
య్యతిహాస మొకటి గల దది, శ్రుతిపేయముచేయునుచు రుద్రుఁడుపల్కున్.

శా. అంభోరాశిగభీర ! భీరహితచిత్తాభోగ ! భోగావభీ
సంభారామరరాజ ! రాజకృతపూజాయోగ్య ! యోగ్యర్థిమి
త్రాంభోజాహిమధామ ! ధామహితనిత్యావాసలక్ష్మీసము
జ్జృంభాలంకృతవక్త్ర ! వక్త్రభిముఖశ్రీమద్గుణప్రాభవా ! ౨౩౮

క. శరమరనవంశవర్ధన, కరినకురారాగ్రదళితగర్వితవిద్వి
జ్జరరమునితుల్యవితరణ, పరనకళాభ్యాసవిభవపారీణమతీ ! ౨౩౯

మాలిని. కవిశుకసహకారా ! కల్పవృక్షావతారా !
నవినయనిజమూర్తి ! సర్వదిగ్గాహిణీర్తి !
భువనహితచరిత్రా ! పుణ్యదాక్షిణ్యమిత్రా !
నవరసికవతంసా ! నవ్యనూర్తిప్రళంసా ! ౨౪౦

గద్యము. ఇది శ్రీమత్పరమపదనాథ నిరవధిక కృపాపరిపాక పరిచిత సరస కవితా
సనాథ రామకృష్ణకవినాథప్రణీతం బైన పాండురంగమాహాత్మ్యం
బను పరిమథాగవతచరిత్రంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

మొన. ముక్తుఁడు = మోక్షమును పొందినవాఁడు॥ ౨౩౬॥ ఏతత్త్రోద్భిత్తచరితం = ఈ త్రేత్రము
యొక్క శ్లాఘ్యమయినచరిత్రమును. ప్రకటనంబు = ప్రసిద్ధము ఇతిహాసము = పూర్వకథ. శ్రుతిపేయము
చేయుము = వినుము॥ ౨౩౭॥ భీరహితచిత్తాభోగ = భయములేనిమనస్సుయొక్క వైశాల్యముగలవాఁడా!
భోగావభీ. పలుభోగములను అనుభవించుటయందు ఇంద్రుఁడా! యోగ్యర్థిమిత్రాంభోజాహిమ
ధామ = యోగులు యాచకులు స్నేహితులు ననెడితామరలకు సూర్యుఁడా! ధామహితనిత్యావాస
లక్ష్మీసముజ్జృంభాలంకృతవక్త్ర = ఇంటికేమేలయి యెల్లప్పుడు నవించునట్టి లక్ష్మీయొక్కవిజృంభ
ణముచేత అలంకరింపఁబడిన ముఖముగలవాఁడా! శ్రీమద్గుణప్రాభవా = సంపద్గుణములతోడిప్రభు
త్వముగలవాఁడా ! ॥ ౨౩౮॥ కరినకురారాగ్రదళితగర్వితవిద్విజ్జరరమునితుల్యవితరణ = కఠోర
మయిన గండ్రగొడ్డలిమొనచేత భేదింపఁబడిన గర్వింపినశత్రువులకడుపులగల మునియైన పరకురారు
నితోఁ బోల్పఁదగిన దాతృత్వముగలవాఁడా! పరనకళాభ్యాసవిభవపారీణమతీ = చదువుటవలని
కాస్త్రాభ్యాససంపత్తిచేత పారమును పొందినబుద్ధిగలవాఁడా! ॥ ౨౩౯॥ కవిశుకసహకారా =
కవులనెడి చిలుకలకు తియ్యమామిడియైనవాఁడా! సర్వదిగ్గాహిణీర్తి = ఎల్లదిక్కులకు వ్యాపించి
నట్టి కీర్తిగలవాఁడా! పుణ్యదాక్షిణ్యమిత్రా = భర్తృము, దయ అనెడిమిత్రులుగలవాఁడా! నవరసిక
వతంసా = తొమ్మిది రసములు తెలిసినవారిలో శ్రేష్ఠుఁడా! లేక నవీనులయిన రసికులలో
శ్రేష్ఠుఁడా! నవ్యనూర్తిప్రళంసా = శ్లాఘ్యములయిన మంచిమాటల పొగడ్తగలవాఁడా ! ॥ ౨౪౦॥

శ్రీ పాండురంగవిట్టలస్వామిశే నమః.

పాండురంగమాహాత్మ్యము

— ౦ —

ప్రతీయాశ్వాసము

శ్రీ

రిమ్య చరణతిలలా

క్షౌరసరాగాభిరమ్యశింకావహద్భ

గ్ధార ! సమారాధితరిఘ్న

వీరా ! రామానుజయ్య వేదాద్రిశా !

౧

వ. ఆకర్ణింపు మాయర్ణ వతూణీదుండు వీణామునిం గనుంగొని యిట్లనియె. ౨

ఉ. ప్రాసంగువిత్తువంటినెఱపాటుకొలంబునఁ బుట్టి వేదముల్
వోసినగాదె శాస్త్రములు పుట్టినయిల్లు కళాకలాపముల్
డాసినరచ్చ యంచు నిఖలంబుఁ దనుం గొనిఁచూడ నొప్పు ను
ద్భాసితభాసితద్యుతి సభాపతి నా నొకఁ డాహితాగ్ని యై. ౩

వ. అతండు కళింగదేశాధరణం బగువీరికాపురం బధిష్ఠించి సకలమహీనుపర్వ
శ్రేష్ఠం జై వెలయునంత.

తే. ఆమహీనుడులేమకు నతులనిష్ఠ, నింగివేల్పుల నేలకు నేలవేల్పు ద్రయమహీను.
కొలము నింగికిఁ దెచ్చుచుఁ గొలువఁ బుత్తుఁ, డొక్కఁడుదయించె దత్కృపాభ్యు

నిగమశర్మోపాఖ్యానము

మ. వనితామానససూనసాయకుఁడు జీవత్తాతపాదుండు భూ
జనసమ్మాన్యవిశుద్ధవర్తనుఁ డుదంచత్త్యాగశీలుండు చం

లాక్షరసం = లక్షకవలని, రాగ = ఎఱ్ఱదనముచేత, దృగ్ధార = కంటిగీరలుగలవాఁడా ! ॥౧॥
అర్ణవతూణీదుండు = సముద్రములు అమ్మలపొదులుగాఁగలవాఁడు, వీణాముని = నారదుని. ॥౨॥
ప్రాసంగువిత్తు = రాజనపువరివిత్తనము, నెఱపాటుకొలంబున = ఉత్తమబ్రాహ్మణవంశమునందు,
కలాపములు = సమాహములు, డాసిన = సమీపించిన, రచ్చ = సభ, ఉద్భాసిత = మీఁదికి వెలింగింపఁ
బడిన, భా = వెలుఁగుచేత, పితద్యుతి = చంద్రుఁడు, ఆహితాగ్ని = ఎల్లప్పుడును అగ్నిహోత్రములు
చేయువాఁడు. ॥౩॥ వీరికాపురంబు = వీరాపురమును, అధిష్ఠించి = ఉనికిచేసికొని, మహీనుపర్వ =
బ్రాహ్మణులలో. ॥౪॥ లేమకు = భార్యకు, నింగివేల్పుల = ఆకాశమునందలి దేవతలను, నేల
వేల్పుకొలము = బ్రాహ్మణసమాహమును. ॥౫॥ మానసాయకుఁడు = మన్మథుఁడు, జీవత్తాత
పాదుండు = బ్రతికియున్నతండ్రిగలవాఁడు, తేగొనఁబుఁబ్రాయపుఁదేవాహున = లేతదియు మనోజ్ఞము

ద్రునిపెన్నుద్ది సమగ్రకాంతిమహిమన్ నూనూఁగుమీసాలతే
గొనబుంబ్రాయపుఁ డేజుకూన యతఁ డుత్తోచుండు వాచాలతన్ .

౭

వ. అజ్జగతీసుపర్వగుంభపునకుఁ బితృదత్తం బగునిగమశర్మాభిధానంబు ప్రసిద్ధం బై
యుండు పెండియు.

౭

తే. అతఁ డనూచానసంతతి నవతరిలియు, సకలనిగమశిఖారహస్యములు గనియు
మననుఁ డాత్తీయపురుషార్థమునకె తార్చె, దైవఘటనావళంబున నోవళిండ్ర !

చ. తలగడు గంగమద్దనము ధౌతపటావరణంబు సంస్కృతో

జ్వలకలమాన్నభోజనము చందనచర్చ ప్రసూనదామకం
బును గవురంపువీడ్వమును భూషణపజ్జులుఁ గల్గి నిచ్చలున్
బులుకడుగంగఁబడ్డ నునుముల్పిముఁ బోలుచు వాలుచుం బురిన్ .

౯

సీ. కలదు లేదనువాదముల కోర్చి మీనుమీ, సమువంటియొంటిజం దెము పెరివఁగ
బహుసంకుమదపంక పాణింధమం బై న, తాళిగోణపుఁజంగు నేల జీరఁ
గడ లేనివీడ్వంపుఁగప్పుచందురుకావి, మోవి పల్లాత్తుల మునుఁగుదన్న
సానతాఁడులు గల్లు నూనా స్తుశింఖంబు, గతి నఖరేఖాంకగళము దనర

తే. సఖులు పరిహాసకులు పెంటఁజనఁగయువతి, భుక్తనిర్దుక్తపరిధానయుక్తుఁ డగుచు
నగరఘంటాపథంబున నగుచుఁ దిరుగు, నొఱపుగలరీవి జాతిమాత్రోపజీవి. ౧౦

గీ. భార్యపాలిండ్లురిక్తకుంభములు రోయి, వెలఁదిచనుదోయినిండుకుండలకులంబు
తరుణిఫాలంబు చవితిచందురుఁడు వేశ్యనుమరు వానికీ బ్రతిపదించుండు నయ్యె.

నయన యావనపు తేజస్సుగలవిడ్డ. ఉత్తోచుండు = అధికుఁడు॥ ౭॥ ౭॥ అనూచాన = అంగముల
తోడ వేదాధ్యయనముచేసిన బ్రాహ్మణునియొక్క. అవతరిలి = పుట్టి. నిగమశిఖారహస్యములు =
వేదాంతరహస్యములను. తాత్తీయపురుషార్థమునకె = మూడవ పురుషార్థమయిన కామమునకె.
తార్చెన్ = చేర్చెను॥ ౮॥ తలగడుగు = తలకునూపెయింటి సన్నానముచేయుట. ధౌతపటావరణంబు =
మడుఁగువస్త్రము కట్టుకొనుట. సంస్కృతోజ్వలకలమాన్న = పక్షముచేయుటచే ప్రకాశించునట్టి
వరియన్నము. ప్రసూనదామకంబులు = పూవుదండలు. నిచ్చలున్ = ఎల్లప్పుడును. పులు = (మత్స్యముల)
ముతీకి. వాలుచున్ = మీఱుచు. అతిశయించుచు॥ ౯॥ సంకుమద = జవ్వావచ్చేసే న. పాణింధ
మంబు = కొలిమితిత్తియైనది - వ్యాపింపఁజేయునది. తాళిగోణము = మూలగోణి. చందురుకావిమోవి =
సిందూరపద్మముగలపెదవి. పల్లాత్తులన్ = దంతక్షతములచే. మునుఁగుదన్నన్ = ముఱుగుపడఁగా.
నఖరేఖాంకగళము = గోటిసొక్కులగుఱుకులుగలపెడ. యువతిభుక్తనిర్దుక్తపరిధానయుక్తుఁడు =
యౌవనశ్రీలు అనుభవించి విడిచిన కట్టువస్త్రముతోఁగూడినవాఁడు. ఒఱపు = చక్కఁదనము.
అందము. రీవిన్ = వైభవముతో॥ ౧౦॥ రోయినెలఁది = బోగముది. కులంబుతరుణి = పెండ్లాము॥ ౧౧॥

సీ. ఉష్ణాని హోమాగ్ని నూడనొల్లఁడు గాని, విరహాబ్ధరాత్తుడై వెచ్చనూర్చు
 సంధ్యకుఁ బ్రార్థనాంజలి ఘటంపఁడు గాని, యెరఁగు స్వర్ణాకషాయితల కగ్ధి
 నాగమవాదంబు తాఁగా దనఁడు గాని, నిటవాదములు తీర్చు వేగి లేది
 కంబుభృత్వాదోదకంబు గ్రోలఁడు గాని, యావతాధరసీధు వాని చొక్కుఁ
 తే. బుణ్యచిహ్నంబు లపఘనంబున ఘటంప, సిగ్గుపడుఁ గాని కరగఖిఖిరలిఖిత
 జాతసూత్నక్షతాంకముల్ సమ్మతించు, నారజము మీఱి యాచుర్విహరహరి.
 తే. నిగమశ్రాద్ధభిధానంబు నేలిబీట, కాయయునుబోలె నయథార్థగాధఁ దాల్చు
 వైదికాచారదూరప్రవర్తనముల, వీట విహరించుచుండు నవ్వీటిప్రోగు. ౧౩
 క. పెడపెడ దుర్వ్యవహారపు, నడవడి గడిదేటి గురుజనము శిశింపఁ
 గడుసువడి విప్రతనయుఁడు, నడి కోరిచి వంకపరక చాటుక మానెన్. ౧౪
 తే. తాత ముత్తాత తండ్రులు తరితరంబు, చీమవలెఁగూడఁబెట్టి యూర్జితమునేయు
 విత్త ముడివోయెడల్కరాయ త్తమగుచు, నురగదద్దుని మీని నెట్తురునుబోలె. ౧౫
 సీ. దినవెచ్చమునకునై తనమేనఁ గలసొమ్ము, కొడుకక బచ్చింటఁ గుదువవైచు
 నిందుగీసినరీతి నించుకించుక చేరి, గిలుబాడుఁ దల్లిపైఁ గలపసిండి
 తండ్రికి నిడ్డపత్రములు దొంగిలిపోయి, పోయినంతకు నిచ్చి పొరయు * విత్త
 మిడ్డవడ్డికి నోర్చి మృత్యురూపము లైన, సాహులచే ఋణగ్రాహి యగుచు

ఘటంపఁడు = చెప్పఁడు. ఎరఁగుక = నమస్కరించును. తస్మాత్కషాయితలక = ఇతర
 సాంకత్యమును ఓర్వలేకకన్ను లెట్టిచెరికొన్న స్త్రీలకు. అగ్ధి = స్రవితో. ఆగమవాదంబులు =
 వేదవాదములు. వేగి = తెల్లవాటి. కంబుభృత్ = శంఖమునుసూచినవిష్ణుదేవుని. యావతాధరసీధువు =
 యావనస్త్రీసమాహమయొక్క మోచితేసెను. అని = త్రాగి. అపఘనంబునక = దేహమునందు. కర..
 క్షతాంకములు = చేతిగోటివాడిమొనలు గ్రుచ్చుటవలనఁగలిగిన క్రొత్తగాచుపు గుఱుతులను. అరజము =
 ఇంపు. దుర్విహరహరి = చెడ్డనడతలు గలవారిలో అందగించువాఁడు. ౧౨. ఆయథార్థగాథక =
 అబద్ధపుకథను. వీటిప్రోగు = కొల్లలరాశి. దుర్వ్యయము మిక్కిలివేయువాఁడు. ౧౩. పెడపెడ =
 కొంచెమకొంచెము. గురుజనము = తండ్రిమొదలగు పెద్దవారు. గడుసువడి = అసాధ్యుడై. నడి
 కికా = నిండకు. వంకపరక = వంకరపుల్ల. ౧౪. ఉర్జితము = దృఢము. నానాటస్థిరపడినది. ఉడి
 వోయెకా = ఉడిగిపోయెనునకించెను. తత్కరాయ త్తము = వానిచేత చిక్కినది. దద్దుని = కఠినబడిన
 వాని. ౧౫. కొడుకక = సుకొవపడక. ఇందుగీసినరీతికా = చిల్లగింజ రాచినవిధమున. గిలుబాడుకా =
 అపహరించును. పోయినంతకుకా = ఎంతధనమునకు పుచ్చుకొందురో అంతధనమునకు. పొరయుకా =
 పొందును. ఇడ్డవడ్డికా = ఎంతయెచ్చువడ్డి యొర్పరచినను అంతవడ్డిని. సాహులచేకా =
 సాహుకారులచేత. ఋణగ్రాహి = అప్పుతీసికొన్నవాఁడు. గుడ్డవత్తులు = చేసినద్యుత్తరములు.

తే. గుడ్డవృత్తులు వృత్తులు గొలుచు గుత్త, చేలు గ్రామాంశములు నాథినల తెల్లఁ
జనవరుల కమ్మజూపు నిచ్చావిహార, వర్తి వాఁడేమి గానున్న వాఁడొమీఁడు.

క. అతఁడు కళింగోద్భవుఁ డగు, కతముననొ వ్రేలఁ జూపఁ గనుగందక యో
గ్యతమస్వీకారమునకు, నితరుం డై యండ మునికులేశ్వర ! వింటే. ౧౭

తే. పొందుఁబట్టుల నప్పులు సొడిచిపొడిచి, దొరితనఁబునఁ జాట్టాలఁ దిరిసితిని
నలఁగి శిశోద్విరపరాయణత్వమునకుఁ, గార మెఱుంగక విరుగునా బ్రాహ్మణుండు
చ. తనచేలు లిండ్లయం దదవద్రావుడు త్రావుచు నింటి కెన్నఁడుక
జనక దురోదరాద్వితము చౌర్యహృతం బన్మతోపపన్నముం
జెనఁటిపిసాళివెచ్చములఁ జేర్చుచుఁ దొల్లిటివైభవంబు లె
ల్ల నడఁగ నవ్వెడంగు కడు లాఘవవృత్తికఁ జొచ్చె నిచ్చలున్. ౧౮

క. మితి గడచిన ఋణదాతలు, వెత వెట్టఁగ నూరు చొరక వెలివెలి దిరుగుక
దలిఁ గూడు లేక యాఁకటఁ, గుతలపడు నతండు గువ్వగుత్తుకతోడన్. ౨౦

క. వలువకుఁ గూటికినై నీ, చుల వేడక బోడచొరవఁ జొచ్చు నతఁడు పూ
వులు ముడిచినయంగళన, కలకల వీ డెల్ల నవ్వఁ గట్టెలు మోసెన్. ౨౧

తే. పడనుదివిసిన కస్తూరి ప్రాచి యలరు, పాయఁబాతినకూడు నీర్వట్టుమడుఁగు
గళితమణియగుసొమ్మునై కానఁబడియె, దుర్విదగ్ధుండు గౌరవదూరుఁ డగుచు.

క. ఆలో నొకనాఁ డాడు, శ్రీలరతునియక్క యోర్తు శిక్షించెడ నీ
బాలికు నని తనమగనిక, బాలురఁ గొనివచ్చె మాతృభవనంబునకున్. ౨౩

వృత్తులు = మాన్యపుఁజేలు. కొలుచు = ధాన్యము. గుత్తచేలు = ఒకరియొద్ద ధాన్యపుగుత్తకు తీసికొన్న
చేలు. చనవరులకుఁ = మిత్రులకు॥ ౧౬॥ కళింగోద్భవుఁడు - కళింగదేశమునందుఁ బుట్టినవాఁడు.
వ్రేలఁజూపక = చూచినవారెల్లను వీఁ డిట్టివాఁ డని వ్రేలితో నితరులకుఁ జూపుచుండఁగా. కను
గందక = కొంచెమయిననుజంకక. యోగ్యతమ స్వీకారమునకుఁ = మితృత్వముయిన యోగ్యులయొక్క
అంగీకారమునకు. ఇతరుండు = అన్యుఁడు - సరిపడనివాఁడు॥ ౧౭॥ పొందుఁబట్టులక = సరిపడిన
తావులందు. పొడిచి = తీసి. తిరిసి = యూచించి - అడిగి. పారచు = దిరి॥ ౧౮॥ చేలులిండ్లయందు =
స్నేహితుల యిండ్లయందు. అదవద్రావుడు = చెడ్డత్రాగుడు. దురోదరాద్వితము = జూదమున
సంపాదించఁబడినది. అన్మతోపపన్నము = బాంకుచేత లభించినది. చెనఁటి = పుర్వము. పిసాళి = దొంగ
యొత్తుగలది. వెడంగు = అవివేకి. లాఘవవృత్తిక = చులకఁడనమునకు॥ ౧౯॥ మితి = గడువు.
వెత = న్యృత - క్రమము. తలిక = సమయముంగు. కుతలపడక = బాధపడకు. గువ్వ
గుత్తుకతోడక = సీనస్వరముతో॥ ౨౦॥ బోడచొరవక = సహస్యిని చొచ్చునట్టిచొరవతో॥
౨౧॥ పడను = తడి. తిరిసిన = తీసిన-పోయిన. ప్రాచి = ప్రాంతదైన. నీర్వట్టు = నీరు ఇంకినట్టి.
గళిత = బాతిన. దుర్విదగ్ధుండు = దుర్వ్యాధిపారములందు చొరవగలవాఁడు॥ ౨౨॥ బాలికుక =

వ. ఇట్లు పంచయోజనమూత్రదూరం బగుతినయూరినుండి వచ్చి పితృభవనంబు చొచ్చి యచ్చటం గొన్నిప్రాద్దులు గడపి కొడుకుచెగుండవడికి నడలుకడలిం బడి నుడివడియెగులిల్లిదండ్రుల దండ్రుల వచనరచనాచమత్కారంబులనుదార ముదారోపణకరణోపచారంబుల గొంతిగొంతి పంతకుం దొలంగించుచు మందిరముకుందారాధనాతిథిసంతర్పణంబులు నేర్చునం బివరింపించుచు జన యిత్రీదర్శితం బగుమూలవిత్తింబు నుష్టావళిష్టం బసనిగి గుప్తంబు సేయు చుం బశు శిశు దాన దానీజనంబులఁ దనవారిగా మోసిగించి నలంకువలకుం దొలంగించుచుఁ బుస్తకభాండ గారంబు నిజభర్తృహస్తాంతరంబున నాశుశు ఝణిశిథిలబంధనయూచకప్రముఖోపద్రవంబులవలనం శాఁచి ప్రోచుచు విగళిత సన్నాహం బగుగేహంబు యథాపూర్వనిర్వహణమనోహరంబుగా నను సంధింపించి చదవు నగత సాగించి నడపించుచు నిజానుజాదుర్వ్యసనంబు వలన గాసిం బొందనిరాజానుగ్రహలబ్ధంబు లగునేకభోగగ్రామంబు లాత్మా ధీనంబులుగా నొసరించుచుఁ దప్పిదారిన మడిమట్ర చేనుచే ట్లున్నపట్టణసితన పట్టలం గావు పెట్టుచు గుట్టిక నలంగియు నత్తమామలచిత్తంబు వచ్చునట్లు భక్తికత్తులు మెఱసి పాటులం బడు మఱుందలిసొందర్యంబు సనివార్యజృంభణం బగుయావనారంభంబును వనచంద్రికానైభవంబును వనకేరీపలాశదోహ దంబు నకుటకు వగచివగచి తెగచి కడుపుచుమ్మలుచుట్టి కన్నీరుట్టిపడం బొట్టు పొర లగుచుండు సంతం జాక్క తెగి పడినవగువున నెక్కడనుండియో యాకస్మి

మూర్ఖుని॥ ౨౩॥ ప్రాద్దులు = దినములు. అడలుకడలిక = గుఱుసముద్రమునందు. నుడివడియెడు = కలతపడునట్టి. తీంద్ర = చొరవ. ఉదారముదారోపణ = కరణోపచారంబులక = మిక్కిలి సంతోషమును పొచ్చించునట్లు చేసెడియుపచరములచేతను. సంతకక = దుఃఖమునకు. ముకుందారాధన = విష్ణుపూజ. పచరింపించుచుక = చేయుచుచు. జనయిత్రీదర్శితంబు = తల్లిచేత చూపఁబడినది. నలంకువలకుక = కష్టములకు. పుస్తకభాండగారంబు = గ్రంథాలఁగయు ఆకుకుక్కణినివ్వు. పాఁచి = తొలఁగించి. విగళిత సన్నాహంబు = లోలఁగిన వస్తువులంగలది. అనుసంధింపించి = జతపఱచునట్లు చేసి. దుర్వ్యసనంబువలనక = దుష్టవిషయమునందలి యశీక్షవలన. అత్మాధీనంబులు = తనకు అధీనమైనవి. తప్పిదారిన = పొరపాటుచే తప్పిపోయిన. మట్ర = మళ్లలో చిలికగా నేర్పడిన పాది. పట్టులక = విడ్డలను. కాపు = కావలి. గుట్టిక = రహస్యము బయలుపఱుపక. నలంగియుక = శ్రమనొందియు. అనివార్య జృంభణంబు = అడ్డగింపరాని విజృంభణముకలది. యావ నారంభంబు = క్రొత్తప్రాయము. వనచంద్రికానైభవంబు = అడవిఁగాసినవెన్నలకలిమి. అడవికి చేసిన. దోహదంబు = ఆకాలమునందు చిగిర్చి పూచుటకై చెట్లకు చేయుక్రియ. తెగచి = కలతపడి చుమ్ములుచుట్టి = నేదనపడి. ఉట్టిపడక = కొఱుగా. పొట్టుపొరలగుచుండునంతక = సంకటపడు

కంబుగ నింటికిం జలిదివంటకంబుఁ గుడువం జనుదెంచి తన్నుఁ గాంచి డెందం
బునం గొంచియుం బోరాక చేరి నమస్కరించి తల వంచికొన్న తమ్మునిం
గని కదిసి కొదమనెలవంకల వంక లొత్తుచు నెత్తురులు చిలుకుచుం గుకవిపద
బంధంబునుంబోలె నసకలప్రవృత్తంబు లయి మదోన్మత్తమ త్తకాళినిదత్తంబు
లగునఖాంకంబులకతనఁ గర్కశం బగునతనిశరీరంబు గౌగిలింప నగ్గలించి
శంకించి యాసీమంతిని యొక్కింత ఋజుస్వాంతి యైయాదుర్విదగ్ధుని విదగ్ధాలా
పంబు లొలయ సీమంతిపుఁబెండ్లి కొడుకపు గమ్మని హేతుగర్భితంబుగా నాశీర్వ
దించి యతండు తమకంబుగమకంబునం బోవ నుంకించిన వానిసోఁ కొర్వమి
యెఱింగి తరంగితవినయ సౌహార్ద మూర్ధవ మధురంబు లగుమాటలతేటలం
బంచరివెట్టి యిందుబింబంబునుంబోని నిజనందనుం జిటుతవాని మేనల్లుని నిండ
మని చంక కిచ్చి యెచ్చటి కేఁగెదవు మీబావబంతి నారగింతువుగాక శాకపా
కంబులు నిమిషంబులోనం గావించు నని నిలిపి వెనుకదెస నెడగలసియున్న
తత్కళత్రంబునకు నేత్రసంజ్ఞ యొసంగుటయును. ౨౪

క. ఆపైదలి ప్రాణేశ్వరు, శ్రీపాదద్వయము గడిగె శీతలవారిఁ
వ్యాపుతనిజనిశ్వాసజ, తాపంబునఁ గొంతకొంతి తప్తము గాఁగన్. ౨౫

క. విను వేల్పునకును మెచ్చొల, యనిబలువిందునకుఁబోలె నఖలాన్నంబుల్
కనుగీటినంతలోననె, యనుజనకుఁ దదగ్రజాత యమరించి తగన్. ౨౬

చ. తల గడిగించి ధౌతపరిధానము గట్టగ నిచ్చి లెస్సగా
నలకలయందుఁ గల్గుతడి యాఱిచి క్రొవ్విరు లావటించి మై

చుండఁగా. నడువునకా విధమున. ఆకస్మికంబుగకా - తటానున. కుడువకా - భుజింపను. కొంచి =
జంకి. కొదమనెలవంకలకా - బాలచంద్రరేఖలను. పదబంధంబు = పదములయొక్క కూర్పు. మత్త
కాళిని = క్రొవ్విసత్త్రించేత. నఖాంకంబుల = గోటిసొక్కుల. కర్కశంబు = విఱుసైనది. అగ్గ
లించి = పూని. సీమంతిని = ముత్తయిదువ. ఋజుస్వాంతి = సులియైన మనసుగలది. విదగ్ధాలాపం
బులు = నేర్పుమాటలు. హేతుగర్భితంబు = లోపలనఱగిన హేతువుగలది. తమకంబు గమకం
బునకా = మోహముయొక్క ప్రయత్నముచేత - మోహసంబంధమయిన ప్రేరేపణచేత. శంకించి =
యత్నించి. సోఁకొర్వమి = తాను చెప్పినమాటను వినుసహింపమి. తరంగిత = మెచ్చింపఁబడిన.
సౌహార్ద = స్నేహముతోడి. మూర్ధవ = సులభోచ్ఛారణముగల. ఎడగలసి = ఎడమై. తత్కళత్రంబు
నకుకా = వానిభార్యకు॥ ౨౪॥ పైదలి = ఇల్లాల. వ్యాపుత...బునకా = వ్యాపింపఁజేయఁబడిన తన
నిట్టుచ్చలవలనితాపముచేత. తప్తము = మెచ్చచేయఁబడినది॥ ౨౫॥ మెచ్చొలయని = మెప్పులేని.
బలవిందునకుకా = గొప్పచుట్టుమునకు. అగ్రజాత = అక్క॥ ౨౬॥ ధౌతపరిధానము = మడుఁగు

మలయజచర్చ సేసి గృహమాధవద త్తమనోజ్ఞభాజనం
బు లొసఁగెఁ దల్లి తండ్రి నిజపుత్తులు భర్తయుఁ దో భుజింపఁగన్. ౨౮

ఉ. ఇష్టము లై నవంటకము లిట్లు భుజించి చుతఁడు వార్చి నం
తొష్టమనన్ముఁడై లనచుతోయ్యలి వీష్యము చుట్టి యీ మహా
శిష్టాదుఁజోలెఁ దిన్నెపయిఁ జిర్చిని పొప్పఁగఁ గూరుచున్నచోఁ
బుష్టి సమస్తముం గడపెపుచ్చి తదగ్రజ పూర్ణించి ఛ యై. ౨౯

క. ఇంతలు నంతలు నగుతిన, సంతానము చంట వెంట నందఱి సేయక
శ్రాంతమున నిలిచి తమ్ముని, కంటలబంధంబు విడిచి కుశలాశయ యై. ౩౦

తే. ఎలయుసీల్కాంములతోఁ దనల్లిగ్గు, యింకానంబుఁ బరిగించియంట్లఁబడిచె
గోరుమా క్కుల దిగని వ్యిఁహారపెత్తి. నెలులఁ గలిగినపల నన్నింటిఁ దిగిచె.

క. వెడపొన్ను నలఁచి పలకఁబ, ముగిగొని నిజపాఠపద్ధతులు గరగరగాఁ
గడిగకొని తనకు మఱఁగలు, పిఁక మోసగుచుఁ బసినిపఁపఁపివిన నీవన్.

తే. చేటికానితపరికాసీన యగుచు, బద్ధకర్ణిక గొలుపున్నపద్ధతోలె
గుడివలననింతయోరగాఁగొపరుమెఱస, నిడ్డిచనుఁద్రావ నిట్లను విసరుమాక్షి.

శా. ప్రారంభించినవేదవ రమునకున్ బ్రత్యూహ మా నంచునో
యేరా తమ్ముడ! నన్నుఁ జూడఁ జనుదే వెన్నాళ్లనోయుండి చ
క్షూరాశీవయుగంబు వాఁచె నినుఁ గన్గోకున్కి మీబావయ్య
నీరాకల్ మదిఁ గోరుఁ జంద్రుపొడుపుక నీరాకరంబుంబలెన్. ౩౩

శా. శ్రీలాలిత్యము నిత్యశుద్ధియు గుణోత్సేకంబునుం గల్గి యు
ద్యేలస్ఫూర్తిఁ దలిచ్చుతండ్రి యనునట్టిం జంద్రుఁడై తోఁచినక

పోవతి. అకలయందక = తలవెండ్రుకలయందు. శ్రావ్యులు = అప్పుడు పూచినపువ్వులు. ఆవటింది = ఎట్టి. గృహమాధవదత్త = ఇంటిలుపైన విష్ణుదేవునికి నివేదనచేయఁబడినది. ౨౪|| బార్చి = అవసరముచేసి. తోయ్యలి = ఆడుది. పెండ్లాము. పుష్టిక = ఉత్సాహముతో. ౨౫|| ప్రాంతమునక = వెంటడిని. కంటలబంధంబు = తలవెండ్రుకలముడి. కుశలాశయ = మంచి మనసుగలది. ౨౬|| అంట్లక = అంటుపేలను. నెలులక = చుట్ట వెండ్రుకలందు. ౩౦|| గర గరగాక = నిర్బలముగా. ౩౧|| అనితి = లేఁబడినది. పరికా = పేటయందు. పద్ధకర్ణిక = తామర దద్దునందు. పద్ధ = లక్ష్మీదేవి. ౩౨|| ప్రత్యూహము = విఘ్నము. దక్షూరాశీవయుగంబు = కనుదామరలబంటు - పెండుకన్నులును. నీరాకరంబుక = సముద్రమును. ౩౩|| ఉత్సేకంబు = ఎత్తు-అధిక్యము. ఉద్యేలస్ఫూర్తిక = అధికప్రకాశముచేత, తలిచ్చు = అతిశయించునట్టి. పోలక = తగును. భవాద్యశుండు = నీవంటివాఁడు. ఇతరుండు = అన్యుడు. అక్రమప్రవర్తకుండు. భుజి =

ఁబలుంగాక భవాదృశం డితరుఁ డై పుణ్యంబులం బాసినన్
సాలగ్రామఖనిన్ జనించునెకదా? జాత్యల్పపాపాణముల్.

౩౪

క. ఏ నమ్ముడుగడవఁగఁ ద, త్సూనులు కనుగందు లగ్నజండపు నీ వి
ఘ్నతతి నెంతదుఃఖమొ? యీనీప్రో పాసపడెడునిరుగురువులకున్.

౩౫

సీ. పరమేష్ఠినుండి నీతరముదాక విశుద్ధతర మైనవంశంబు దలఁచవైతి
దటిద్రొక్కియున్న యీతల్లిగండ్రులఁ జాలపఱచవై సంతోషపఱచవైతి
వగ్నిసాక్షిగఁ జెండ్లి యాశినయిల్లాలి, నిల్లాలితాకార నొల్లవైతి
ధర్మశాస్త్రార్థవి త్తముల విత్తములచే, నలరింది విఖ్యాతి నందవైతి

తే. శీల మఖలంబు నివి పిల్లిశీల మనుచుఁ, జదువు లివియెల్లఁ జిల్కలచదువులనుచుఁ
దోడివారలు నవ్వ నానోడ! యెల, బేలవైతివి యీగుణం బేల? నీను. ౩౬

ప. అని తిదీయదురాచరణస్మరణసంత ప్రస్వాంతయై యక్కంగీరవమధ్య యమర్షో
త్కంఠఁ గలకంఠకులకంఠ కాకలీపాకలీలాపహం బగునెలుంగు చెలంగం గలంగి
కుంఠితప్రబోధం డగునాశురుని గెరిలి పలికియు నలుక మగిడించి యుదంచిత
ప్రయోజనఘటనాపారవశ్యంబున సామరస్యంబు మీఱ నిట్లనియె.

౩౭

చ. పడఁబడఁబాటుచున్ వడఁకుపట్టినతల్లిని దగ్గడి నేల లో
వెడలనితమ్ముగుఱుల నవీన కులాంగన నోరు లేనియీ
తొడుకులబంటుఁ బైద విడఁ ద్రోవక ప్రోవఁగ నెందు నీక పా
ల్పడినది కర్ణనాదలనె భారతసంహిత నిల్చుచాడ్చునన్.

౩౮

గనియంద॥ ౩౪॥ అయ్యుడుగడవఁగ = ఓరియధనముకొఁగా. తత్సూనులు = వారిశోడుకులు - తక్కిన
శోడుకులు. కనుగంచుట = మిక్కిలిపసిడ్డలు. ప్రోపు = పోషణమును. ఇరుగురువులకున్ = తల్లిదండ్రు
లిద్దఱకును॥ ౩౫॥ తటిద్రొక్కి = (చావు) సమయమును సమీపించి. పఱచవు = అల్పఁడవు. ఇల్లాలి
తాకారన్ = ఈ మఃగోష్ఠమయిన యాకృతిగల దానిని. విత్తములచేతన్ = ధనములచేత. నానోడ =
నాసహోదరుఁడా! బేలవు - మూఁడుఁడవు॥ ౩౬॥ దురాచరణస్మరణసంత ప్రస్వాంత చెడుపనులు
దేయుటనుకలఁచుటచేతి సంతోషము నొందినమనసుగలది. కంఠీరవమధ్య = సింహము, డుమువంటి
నడుముగలది. అమర్ష = శోపమునలని. ఉత్కంఠ = గొంతెత్తి పలుకుటచేత. కలకంఠకుల శోవలల
సమూహముయొక్క. కంఠ = గొంతునువలీ. కాకలీ = కూత్మిమైన యవ్వ క్రమధురధ్వనియొక్క.
పాక = పరిపాకముయొక్క. లీలా = విలాసమును. అపహము = తొలఁగించునది. షేగకా హోఁ
గఁగా. కుంఠితప్రబోధండు = మొక్కిపోయిన తెలివిగలవాఁడు. శుంఠుని - మూఁఠుని. తెగలి =
శోపించి. అలక - శోపము. ఉదంచిత ప్రయోజనఘటనా పారవశ్యంబునన్ = మేలైన ప్రయోజ
నముయొక్క సమకూర్పుటయందలి పరవశ్యముచేత. సామరస్యంబు = సహనసత్వము॥ ౩౭॥

ఉ. నాదుసహోదరుండు నుజన స్తవసీయనయప్రసక్తి బ్ర
హ్మాదుల మెచ్చు డే నతనియజ్ఞమునం గడుఁ బూజ్యురాల నై
వేది యలంకరింతు నని వేపురిలోపల నాడుకొందు నీ
వేదియు లేక సర్వగుణహీనుఁడ వౌట యెఱుంగఁ దమ్ముఁడా ! ౩౯

శా. వీరావేశము దాల్చి సర్వధనము న్నెచ్చింతు గా కేమి ము
క్కారం బండునఖండ సేతువుతిముల్ కాశ్మీరఖండంపుఁగే
దారంబుల్ తెగనమ్మఁగాఁ జనునె ? నిర్దారుండవే ? పెన్న నె
వ్వారుక లేరె ? సహోదరాదులు కులధ్వంసంబు నీ కర్హమే ? ౪౦

ఉ. కామవికార మాత్మ నవగాఢతఁ దాల్చినయేని నిర్భు
శ్రీ మెఱయంగ రూపగుణశీలకులోన్నతి గల్గువిప్రక
న్యామణులక సహస్ర మయినక వరియించి రమించరాడె ? యే
మీ మును లై గృహస్థులు రమించుట యెగ్గె ? కులాంగనాతతిన్. ౪౧

శా. లోలత్వంబున మత్తకాశినుల కిల్లుం బొల్లునుం జెల్లఁగా
నేలా ? పెచ్చము సేయ నెవ్వలన మన్ని లాఢ్యులుం జాలరే ?
కోలంబాజనియింప వేడినను వీడ్కో లాభ మో తిండ్రి ! దు
శ్శీలాగారము వారయావతము నిస్సీ ! మేటి వాటించునే ? ౪౨

సీ. సర్మగర్భోక్తులు నక్కటక్కులు వింత, నయగారములు బహునాటకములు
పిలుపిచ్చవిద్యలు పీఠవన్నియలును, బెలుచందనంబులు ప్రేలడములు
వక్రభావంబులు వలకారిబాగులు, వలసియెల్లములును వట్టిపనలు
కేరడంబులు సాళగింపులు కిల్పిమా, క్రీడనంబులు నడకించువగలు

తే. బాసపోసనములు విడంబములు బ్రమలు, లేనిమచ్చిక లివి యాదియైనవివిధ
దుర్గుణంబులప్రోవులు ద్రోహమతులు, వారకాంతలఁ దడవిన వచ్చు గీడు.

తొడుకులక = అపులకు. బంటుఁబైదక = కొలువున కొండ్రు విడ్డలను॥ ౩౯॥ నయప్రసక్తి =
సీతయొక్కమాదిక ॥ ౩౯॥ శేదారంబులు - పరిమళ్లు. నిర్దారుండవే = పెండ్లానులేనివాడవా ?
౪౦॥ అవగాఢతక = అతిశయము. నిర్భరశ్రీ = గొప్పసంపద॥ ౪౧॥ మన్నులు = రాజులు.
కోలంబా = రేగులా ? దుశ్శీలాగారము = చెడ్డనడకకు ఉనికిపట్టు. వార యావతము - నోగము పడు
చులగుంపు. ఇస్సీ = చీ॥ ౪౨॥ నయగారములు - మోసపుమెత్తదనములు. పిలుపిచ్చ మిక్కిలిసీచము.
పీఠవన్నియలు - పైపై మెఱుంగులు. పెలుచందనము - శరినత్వము. ప్రేలడము = పలవరించుట. వల
కారిబాగులు = వలపించునట్టి యలంకారములు. కేరడంబులు = పరిహాసములు. సాళగింపులు = కల
గలుపుదనములు. కిల్పిమాక్రీడనములు - తప్పుడుఆటలు. అడకించు వంచించు. బాసపోసనములు =

చ. విషమింక నైన యిట్టియవివేకము మామకబుద్ధిపక్షనిక
నడుపుము నీకుఁ గావలసెనా హరికౌస్తుభ మైనఁ బెచ్చెదక
గడుసరియచ్చకూళ పలుగాకుల వీడుము చేయిమీఁదుగా
నడచినపూర్ణ కాముడవు నాయనుజన్ముడ విల్లు సేయుదే ? ౪౪

తే. అక్కి యిరీతి నయము ప్రియంబు గలుగ, నానతిచ్చిన సద్బుద్ధి యాదరించె
జాలదినములనుండియు మైలవడిన బగుఁగుఁ గావున వాఁ డన్న పానకాంతు.

సీ. రాజాలయమునకు రాకపోకలు సేయు, మాసినచదువులు మరలఁ జదువు
నిన్నాళ్ల నెచ్చెలు లెదురైనఁ దలవంచు, గులవహారత్నంబుఁ గుస్తరించు
నాచార్యజనముఁ బ్రత్యహము సంభావించు, నర్చావహార నుపహార మిచ్చు
నర్పించుఁ గుతపవేశాగతాతిథికోటి, బసి నేదు దర్శించుఁ బైరు పచ్చు

తే. దండ్రీయుద్ధమనీయంబు తానె యుదుకు, నత్తికాభర్తతో నవ్వు నల్పసరణి
గ్రామకార్యంబు దీర్చు నంగడికి వచ్చి, తేనెపూసినకత్తి ధాత్రీసురుండు. ౪౬

వ. అతం డొక్కనాఁడు. ౪౭

సీ. గోమేధికోపలాంకురమానితంబులు, పుష్కరాగచ్ఛటాపుంఖతములు
నైడూర్యసంధానవర్ణనీయంబులు, హరినీలకీలనాభ్యంచితములు
కురువిందసందర్శగురుతరంబులు చతుర్విధవజ్రదళసమావేల్లితములు
మహనీయతరహరిన్మణిపరీతంబులు, సకలువస్తులహాక్తికయుతములు

తే. పద్మరాగపరీరంభభాస్వరములు, దస్తనిద్రుమకృతసముద్ధకభృతములు ర్రించి.
మాతృభూషలు నత్తికామణ్డనములు, నిజయువలి చాల్చుసొమ్ము లన్నియు హ

పాసఁగింపుమాట. తడవినక = తలఁచినను॥ ౪౩॥ గగుసరి - కరిమైన. అచ్చకూళపలుగాకులక =
అచ్చపుగ్రూరత్వముగల చుట్టలను॥ ౪౪॥ బడుగు - చిక్కినవాఁడు॥ ౪౫॥ మాసిన = మఱచిన.
కుస్తరించుక = ఊడించును. సంభావించుక = గౌరవించును. ఉపహారము = కానుక. కుతపవేశ =
పగలు పెండున్నరకామనకు పిమ్మటకాలము. పసిక = పనులమందను. ఏడుక = కాపాడును.
ఉద్ధమనీయము = దోపతి. అత్తికాభర్తతోక = తోడఁబుట్టినదాని పెనిమిటితో. అంగడికిక =
రచ్చకు॥ ౪౬॥ ౪౭॥ ఉపల = జాయి. అంకురము = మొలక. పొడి. మానితంబు = గౌరవింపఁబడి
నది. ఛటా = సమాహము. పుంఖతము = పొదుఁగఁబడినది. సంధాన = కూర్చుచేత. కీలన = చెక్క
డము. అభ్యంచితములు = మిక్కిలియొప్పిదములు. కురువిందము = ఒకవిధమైన కెంపు. సందర్శము =
కూర్చు. సమావేల్లితములు - చక్కఁగా మెఱయువాని. హరిన్మణిపరీతంబులు = పచ్చలచేతఁ బొదుఁగఁ
బడినవి. అకలుష = దోషములేని. పరీరంభ = పొదుఁగుగుచేత. భాస్వరములు = ప్రకాశించునవి. సము
ద్ధకభృతములు = బరణులయం దుంచఁబడినవి. అత్తికామండనములు = అక్కసొమ్ములు॥ ౪౮॥

క. ఒకనాటిరాత్రి పడుపడు, కకుఁ జెప్పక యిల్లు వెడలి గాఢతరితిమో
నికరమ తనదగుతోగుగ, నొకరుఁడు బేరడవిత్రోప నుడినిఁ నాడెన్. ౮౯

సీ. శోకించు వృద్ధభూసురుఁ డాత్మపితృదత్త, దర్భముద్రికకుఁ జి త్తింబు గలఁగ
నత్తగా రిచ్చినహరిసుదర్శనపుఁ బే, రునకు ము త్తయిటువ వనటఁ బొందు
గ్రొత్తగాఁ జేయించుకొన్నముక్కరికునై, యడిలు చుర్రావయై యాఁడుబిడ్డ
జామాత వెతఁ బొందు వ్యామోహియై నవ, గ్రహకర్ణ వేష్టసగ్రంశమునకు

తే. నెంతదుర్బుద్ధి యెంతదుర్భాగింతి యహహ, సర్వధనములు సప్తరాచారశీలుఁ
డూఁచముట్టుగ నిలుదోచియుఁజీచనుట, యెఱుంగరోకాక యెవ్వోయెఱుక గలదె

ఉ. మోవఁ దరంబు గానిధనముఁ బెనుమోపుగ వాఁడమర్చి యె
త్రోవయుఁ గాని పేరడవిఁ దూటి పుటాహుటి నొక్కరుండు లోఁ
జావున కంగవించి పెలుచం జనుచుండఁగ నొక్కనాఁటి సం
ధ్యావసరంబునం దొకపురాంతికఘోరి వనాంతరస్థలిన్. ౯౦

మ. కరుణాదూరులు చోరు లంధతమసాకారుల్ పరాధాహృతి
త్వరితాంతఃకరణుల్ దురాసదులు విశ్వద్రోహు లుద్బాహు లై
తేరు వొక్కువృడ్డిఁ గ్రమ్మి టొ మృగల సందీప్తాశుగ్రశ్రేణి నే
సిరి ధాత్రీసురసూనుఁ గాడ్కురవాణ్ణిష్టాశు లై యీనునన్. ౯౧

క. కాయంబునఁ బెడపెడపలు, గాయంబులు చేసెఁ గాని కడువాఁడిమిమై
నాయమ్ము లమ్మసీనురు, నాయమ్ములు దాఁకవయ్యె నాయుర్మహిమన్. ౯౨

క. ఒక నెత్తురుబొట్టైన కూరక యసురులు వేపు రొడియుక్రమమున దొంగల్
బకనిభు లాపతితుని దోఁచికొని రయం బడరఁ జనిరి చెట్టు కొకరుఁ డై. ౯౩

పడు = పండుకొన్న. గాఢతరతమోనికరము - మిక్కిలి దట్టమయిన చీకటియొక్క సమాహ మే. ఊడనిఁ
నాడెన్ - పాటిపోయెను. ౮౯. పేరునకుఁ పోరమునకు. వనట - దుఃఖము. జామాత = అల్లుడు.
తేత = వృథ - దుఃఖము. కర్ణవేష్టనము - చెవిపోగు. ఊచముట్టుగఁ - కొంచెమయిన మిగులులే
కుండ. ౯౦. పుటాహుటి - మిక్కిలి వేగమున. అంగవించి - సాహసించి. ౯౧. అంధతమసాకా
రులు - కటికిచీకటివంటి యాకారముగలవారు. పరాధాహృతి త్వరితాంతఃకరణులు = ఒకరి
సొత్తును ఆపహరించుటయందు వడిగల మతస్సుగలవారు. దురాసదులు = అసాధ్యులు. అగలఁ =
పగులఁగా. సందీప్తాశుగ్రశ్రేణి = మిక్కిలి వెలిగెడి బాణములసజ్జలము. కాడ్కురవాణ్ణిష్టాశులు =
ధమస్సుయొక్క ధ్వనితోఁగూడిన దిక్కులగలవారు. దిక్కులందు ప్రతిధ్వనిపుట్టునట్లుగా
వింటిని ధ్వనింపఁజేసినవారు. ఈనునఁ - కొనముతో. ౯౨. కాయము - దేహము. ఆయమ్ములు =
అల్లుడులు. మర్మస్థానములు. ౯౩. ఒడియుక్రమమునఁ = పొంది కమ్ముకొనెడి విధమున.

క. కాపుకొడు కొక్కరుం జా, కాపురుషుం దెచ్చె నింటికడ కనుకంపా
టోపోద్దీపితబుద్ధిఁ ద, దాపద్ధినివారణక్రియాభిముఖుం డై. ౧౫

సీ. పెత్తపరిత్యాగవర్ధి తికిల్పిషము వోవ, నెత్తై వడి వేళ్ల నెత్తు రొట్ట
కూర్కుప్రాణముల మేల్కొలుపుచాస్పన గింట్ల, శాకినికొండంబు ను శేపచూచి
సమయంబుగాదని శమనుదూతలః ద్రోయు, బాడ మైనాకుశిస్త్రములు పెరి-
పతయాళువగుబొందిపడకుండుటకు గండ్ర, పురులిచ్చుగతిఁ జాలఁ బట్టలునిచి

తే. వట్టికూడును వేసిళ్లు పెట్టి యొట్టు, గలుగునీడ్యంబు లిప్పించి వలఁతి యైన
వెజ్జ నెచరించి యరయించె నిప్రనుతుని, కంట వట్టికొని సైరిక ప్రభుంగు.

క. చిరనిలసంచారస్థల, నురయికి నున్నేహపూరి నూయుస్థితి యా
యిటుదెఱఁగుబలిమి దుర్దళక, గౌరయక దీపమ్ముపగిది భూసురు డెగ్గెన్.

ఉ. తాన ప్రసంగముల్ దిగిచి తక్కురణ్ దన చెంపు పెద్దగా
బూని వచించునక్కపటపూగుచు నిక్కమ నన్నె నెప్పుదిక్
జానపదాగ్రగామి తనజాతియు నాతియుఁ గూడి దేవునిం
గా నిజదేశికోత్తమునిఁగాఁ బరమాస్తునిఁగాఁ దలంచుచున్. ౧౬

క. తలలోల నాలుక పూ, సులలో దారంబు పాలఁ జల్లిననీరుక్
బాలె వెలియెఱుంగక మనములు, గలసి యభేదమునఁ గాఁపుకడ నతఁ డుండెన్.

క. కల దాశూద్రవసతి శశి, కల దా ననఁ జాలునొకి వికారవుఁగోడల్
చలదాలోలకటాక్షాం, చలదామనిబద్ధతరుణజనఖంజన యై. ౧౭

౧౪॥ కాపుకొడు = నీచుని. అనుకంపాటోపోద్దీపితబుద్ధిక్ = దయాతిశయముచేత వెలుగునట్టి
బుద్ధితో. దాపద్ధినివారణక్రియ = ఆపదను తొలగించునట్టి వ్యాపారము ॥ ౧౫॥ వర్ధిత కిల్పిషము =
వృద్ధిపొందిన పాపము. కూర్కు = నిద్రించు. గంట్లక్ = గాయములందు. శాకినీకొండంబు =
వత్తుల సమూహమును. శేపి = చొప్పించి. మై = దేహమున. పతయాళువు - పడునట్టి స్వభావము
గలది. బొంది = దేహము. గండ్రపురులు = ఊతకోలలు. పొత్తులు = పొత్తిగుడ్డలు. పెట్టు = కొరము.
వెజ్జ = వైద్యుని. ఎచ్చరించి = ఎచ్చరించి—ఎచ్చరించెనీ. కంటవట్టికొని—వీముటక. సైరిక
ప్రభుంగు = కాపుదొర ॥ ౧౬॥ చిరనిల = గాలిలేని. అరయి = విచారణ. నున్నేహపూరితము = (మెదటి
యందలి) మంచుచమురుయొక్క సమృద్ధి. దుర్దళక్ = చావును. ఎగ్గెగ్గె - అతిశయించెను ॥ ౧౭॥
పెంపు = పెంచుట. జానపదాగ్రగామి = పల్లెపట్టులయందుండువారిలో ముఖ్యుఁడు—కాపువాఁడు.
జాతి = కులమువారు—చుట్టములు. నాతి = పెండ్లాము. దేశికోత్తమునిఁగా = గురుశ్రేష్ఠునిఁగా ॥ ౧౮॥
౧౮॥ వసతిక్ = ఇంటియందు. శశికళ = చంద్రకళ. చలదా... ఖంజన = చలించుచున్నదియు
అంతట తిరుగుదుపడునదియు సైన కడకంటి మాపులనెడి యురులచేత కట్టఁబడినయోవనపురుషు
లనెడికొటుకపిట్టలు గలది ॥ ౧౯॥ ఆరక = నిర్బంధము. కందు = వర్ణహీనముగ, తగుతులు = తగ్గతగ్

ఉ. ఇంద్రో నష్టే సూర్యః కుంభం పరివహతి తేజః గంధంబవార్తి
 సంధిః కంఠం కంఠశీటం లగనిముసలం గలవార్తి కుంభశీలం
 గంధికి నించువానిఁ దెలికన్నులవానిఁ నిసానిశాఁపని
 బంటది గోదం బాతుకు చంద్రుని పోయినాఁ గనిపించునాన్.

౧౦

సీ. హంసవికారంబులు లలగలుగుఁ బులు, తాకవలకల లాకపల్ ప్రాకరణము
 దమకంబు గమకంబు నల్లజంబునుమాన్, సుననుసానినపజ్జు సుపుగోర్ని
 కుదురుపాలిపట్లనై గొంతు బాలాగల గొంతు, గొంతుని పల్కు నెట్లనపున్
 నేరాలిపట్టి బిట్టెత్తి చెక్కులి నెప్పవ్వు, గొంతు వాఁ డెట్లనెఁ గొంతులింగు

తే. దండసరిమెడఁ బుంజాలదండఁ బెట్టు, పట్టు మెట్టలు బిగు వలసిన మెగి కళాదు
 వనిత చిన్నారిపొన్నారి నెంచునునాని, చిప్రసంకనం గన్నంత వెఱలి యగుచు.

స. దుర్గలితాతనువిలసన నిర్భజ్యస్వాంతి కాంగి నేరపు నాఁకయన్
 జెర్లాట మాగు మోహము, లే గ్గయి బిట్టల నవ్వునీనురుగునెన్.

౧౧

తే. దృష్టిపాలింగు నెడివి న్నై యలబట్టె, ఫలపట్టక గనుపట్ట బిట నేల
 నిటియఁదలఁగట్టి మొగ యాల నొగ్గ నేల, గుడ్డుగుడ్డుబిటాని నొగ్గగుమోద.

ఉ. తేలెడుకన్నుగోయి నడ యేడెడుముస్స ముగంగు సారె గై
 వ్రాలెడు గొప్పకొప్పు వసివాడెడు నన్ను నకొను కలం
 మాతెడు లేతమేగు నెయి నొక్కరెండు నొక్కరగాలి నాలిశా
 గా లఘువర్తనుఁ కుంపి యుగిల శాఖిగాఁ నలంచుచున్.

౧౨

స. ఎవ్వనికి పలచెక్కో గుం, నవ్వని ఎవ్వరి వద్ద మోము నిరంతరము లే
 నవ్వలు ముడిచినవప్రవృత్తుల, రుప్రవృత్తుల ననయించె నసంకరాధము లగుటన్.

౧౩

కాంతులు. ఇంచు = ఇంపగు. పిసాచి = పరిగళించెను. కరమున్ = చిరుకను || ౧౦ || కలగల్గు = విక
 మిత్యము. తమకంబు గమకంబు సాహముయొక్క అభ్యుదయము. హత్తి పొంది. పజ్జు = ప్రక్కను.
 ఏరాలిపట్టి = తొడిమిదలిపట్టు. పట్టు మిక్కిలి. దండసరిమెడ = దగ్గతనం దెడి తెలికత్తె
 యొక్క మెడను. పుంజాలదండ మెడను భరించెడి యొకవిధమయిన యాభరణము. తెగి =
 తెగించెడి. కళాదుక్ అగసానివాని. పన్నారిసాన్నారి యగోష్ఠము. కళాని ఆసక్తురాలు
 || ౧౧ || దుర్గలితాతనువిలసన నిర్భజ్యస్వాంతి సప్తమము యొక్కరములతోడి ముస్సగోప్రేమచేత
 లజ్జలేని మనసుగలది. జెర్లాటము = పరిహాసము || ౧౨ || స్రుద్ధక్ = కనుస్రుద్ధమందు. ఉట్టక్ =
 కాఠింకగా || ౧౩ || వడ = తాపము (లేక) బడలిక. వసివాడు = మిక్కిలివాడు. ఆన్నువరాను = మాతృ
 మయినగడుము. కాంక = తాపము. నాలి = తుల్యితము. లఘువర్తనుఁడు = నీచప్రవర్తనము గలవాఁడు
 || ౧౪ || రవ్వ = అల్లరి. రుప్రవృత్తు = విసగివాటు. సమధిరూఢములు = చక్కగా ఎక్కినవి || ౧౫ ||

మ. ౧౧౨౧ | తేజోదేవతా దత్తే - సు - సీమగాదుకుల మునునా

కలు దా సంచుచు గొప్పమోహి దొడకంగా గుబ్బువాటిండ్లు బి

ట్టలవంగా ముఖగంధవారణము సేయంగా గట్టిసేప ను

త్పలపత్రా? ఘటంపంగా నిపున మిత్రద్రోహి మోహంగతిన్.

౬౭

సీ. నిలపుంగిడిగించి లను బ్రహ్మచర్యగా, యువ విద్యారాహిత్యం జ్ఞాన దేచ్చి

కన్నబిడ్డలన్న గారివంబున జన, విచ్చేగా నిచ్చలు నింటిలోన

గ్రాసవాసః క్షేకకశ్యలత్వ మడంచి, యనురక్త బెనిచేగా యనుదినంబు

గురువుగా వేల్పుగా గూర్చుచుట్టంబుగా, భాపించి కోలిచేగా భక్తియుక్తి

తే. నెవ్వర జారెడ్డయింటికి నెట్లు చాల, జేయు గుడినుండి గుడితొట్లు దీయుకరణి

గవటనటనానాగడ త్రాటి గట్టుబోయ, కామసమేయసాయకాఘాతభీతి.

చ. కరగిన హందముల్ విచువు గానసికోర్కలు పారవశ్యమున్

బొరసిన నిట్టచూపులు గుమ్మంగు ముత్తలకాయారావళిల్

చిరిగిన సిగ్గులుం గలిగి చీకటివేకరలే బాల వా

లిరి తిలిరాకుబోడియు నభివిశిష్టుడు దుష్టచేష్టలన్.

౬౮

క. మతి శాప మనక ప్రాణ, చ్యుతకర మగుతెగువ కలెగు మరలబడె “నరకే

సతి క” దోష? మరణ, సతి కం భయ?” మన్నచదువు చదువంబోలున్.

గ. అద్దమరేయిదాక పొల మాంసి హరిశ్చంద్రముగాహరి

నిద్దుర గాచియున్న మగనిజ్ బగనిలిపిసాళిజంత య

మ్ముద్దియ సేవసేయ దొకముచ్చట యాడదు మూగవోలె నే

నుద్దియు లేక కన్నొగిచి చూచు మనోగతి దోచుచెల్వునిన్.

౭౦

తొడుకంగా = గ్రహింప. ఆలమంగా - ఆక్రమింపను - పట్టను. తివురు = యత్నించును || ౬౭ ||

చనువు = స్వాతంత్ర్యము. గ్రాసవాసః క్షేకకశ్యలత్వము = అన్నవస్త్రములకై కష్టపడుటయనెడి మైలను.

గుర్చు = ప్రియమైన. త్రాటిగట్టుబోయ (త్రాటిగట్టు అనగా యజ్ఞోపవీతధారి అనగా) బ్రాహ్మణులలో

లలో వోయవానివంటగాదు. కామసమేయసాయకాఘాతభీతి = మన్నభునిపైన మేరలేని

పాణముల చిట్టవలని భయముచేత || ౬౮ || సరవశ్యము - చొక్క. నిట్టచూపులు = చలింపని

చూపులు. ముత్తులకాయారావళిలు = సంతోషమువలని గగ్గరుమొలకలపల్లులు. చిరిగిన - చినిగిన.

పోయిన చీకట్ వేకటిలేక = చీకటిగల రాత్రులంగు. వారిరి - ఒకరి. అభివిశిష్టుడు =

విప్లవనయోగ్య కలవాడ || ౬౯ || సతీసతి = సరకమగుచుండగా. దోష = ఏమిదోషము.

మరణేతి = చావు అగుచుండగా. కింభయమ్ - ఏమిభయము || ౭౦ || అద్దమరేయి = అర్ధరాత్రము.

బగనిలిపిసాళిజంత = మిక్కిలి మాయచేష్టలను వ్యాపింపజేసెడి ఘాతురాలు. చెల్వునిన్ =

విటని || ౭౧ || సంక్రితమని = ఎఱుకదనము గల మార్గము. అగుని వసంతముతువు. దీగంట. *

సీ. పొన్నాకుపై తేనె సన్నచంద్రికమోవి, మాధుర్యమనక వేమాలు బాగడి
యామని బుగబుగ లంగచంపకదామ, గంధం బనక వెక్కు గతుల నెన్ని
పడ నున్నపండ్లసంపదవెంపు పాలిండ్ల, బీరం బనక సారెసారె దలది
తెలియ నభ్రచ్చాయ వలమానకచభర, ప్రకటనం బనక సుఖిని మచ్చి
తే. దినదినంబును గసికాటుచెనకువలన, దప్పిదీఱనితిమకంబు దెప్పరంబు
బాప సమకట్టి బాధుల పాపాలు ఉనతి, నెక్కుకొనిపోవ నిందంబు నెడల వేచు.

క. అతిశయి దన్నగరీపతి, జాతిర సాగించె బతువిసర మనిసా
ధ్యాతతివాల మయని, ధ్యాతాహతి దూల గాలిగల కల్పక. ౮౩

సీ. శోర్యోన్న చను రంగుకొనిరి పుష్పకముల, జలకమాడిరి నిశామి బావిరి
నట్టిరి చింతి నొకములక్రొంగుముల్, కాని గిట్టిరి కన్నుల
దర్శిరి నిలవారితలంబు గలవుగా, నిన్ను గొప్పల మెరుల గ్రుక్క
నింబప్రవాళమాల్యంబులు పైచిరి, చుట్టినట్టి ఛాయల పట్టు

తే. దురుధావనగగభగద్దళనమల, హత్తుకొలిపిరి లేతపీడ్వముల
పర్వదినముల శాసురప్రమద లుగిరి, నియమసంభాసనారంభింప

క. ఎడ్డతనపుగయింపెల, రెడ్డలు నడిచి పురిస్సరి ద్భాగ్యముగా
గుడ్డంబుచక్కి గట్టం, బడ్డ మహాశక్తిదివ్యభవనంబునకున్. ౮౪

వ. అమృహోత్సవం బజప్రధానం బగుట విబుధసభయుం బోలియు మహాను
దారంబును, లేమోవికృతివిధేయం బగుట విధుబింబంబునుం బోలియు దారా

విగ్రహు. అభ్రచ్చాయ మబ్బునడి, వలమానకచభర ప్రకటనంబు వట్టువగాఁ జాట్టుబతుచున్న
కొప్పుయొక్క ప్రసీద్ధి. కసికాటు = తగిలీతగలక కలుచుట-కొంచెపు అనుభవము. చెనకు = తాంతుట
తమకంబుదెప్పరంబు = మోహితీయమును. అనతి = అంతలాఁడి యగు నా కౌతుకదానిని.
ఎడరు = సందు. వేచెక = కనుపెట్టెను || ౮౨ || అనితర...చాతిక, అనితరసాగ్య = ఎతరముచేత
సాధింపరాని. ఆతత = విశేషమయిన. చాలామయ = గాలికుంటుతెవు లనెడి. నిర్ఘాతాచాతిక =
పిడుగుదెబ్బచేత. గాలిగంగలకుక = పిశాచసూపిణులైన తుత్రిశ్రీవతలకు|| ౮౩ || నిశామిలిత =
పశువుకలిన. బటువుగాక = వట్టువగా. నింబప్రవాళమాల్యంబులు = వేచచిగురుదండలను.
చిట్టిపాట్టి = చిన్నచిన్న సామ్యులను. తరుణధావనభగభగద్దళనమలలక = తగిన సమయమునందుఁ
దోమకొలుదిన దగదగప్రకాశించెడి రత్నములవంటి పండ్లయందు. హత్తుకొలిపిరి = హచ్చిరి. చాలు =
కాంతి. శాసురప్రమదలు = గ్రామ్యశ్రీలు, నిభృత = దిద్దఁబడిన|| ౮౪ || ఎడ్డతనపుగయింపెలక =
మోటుతనపు అలంకారములతో. పురిస్సరిద్భాగ్యముగాక = ముందు నడుచుచున్న భార్యలు
కలుగునట్టుగా. గుడ్డంబుచక్కిక = చేనివెంబడి|| ౮౫ || అజప్రధానంబు = మోహితులు ముఖ్య
ముగాఁగలది = బ్రహ్మముఖ్యముగాఁగలది. విబుధసభ = దేవసభ. మహానుదారంబు = అధికమైన

వియోగమునెరింగును, బహుళధ్వనిపరీతం గాగుట సత్కవిత్వంబునగు బోలియు
నసాధువర్ణనంబాధబంధురం బయ్యె నయ్యెడి. 2౬

సీ. అంభోధరముక్రింద నసియాడు నైరావతియుఁగోలె సిడివ్రేలెఁ జెఱపయోర్తు
చెందిమ్మిఁకొలన రంజిల్లునంచుయుఁగోలె, నిప్పు కేటఁ జరించె నెలాఁ యోర్తు
ప్రిలునంజయెండ వర్తిలుజక్కివయుఁగోలె, నీగెఁ బందిరిగుండఁ సంయోర్తు
జలనల్పై నెక్క కలునమొగ్గయుఁగోలె, ననఁగోతు నర్థించె నెవ యోర్తు

తే. తాంతయొక్కర్థమూఁపునఁగఁడలిచ్చె. మాబుగాలిచ్చె నొకసుధామధురవాణి
లలన నెఱుక్కర్థ నోరితాళంగు లిచ్చె, శక్తిమాలిరి నద్భుతశక్తు లెసఁగ. 27

క. బిల్వల నునువాకల్పిల కెను పైరి పగుఁగమగముండములు గండము లా
నైరదుధాగిం ఘోగివి, సత్తమరనాచుఁగ్రాధిలు ప్రబలంగన్. 2౮

తే. వెలుగు నెఱుచు క్కు చెలువలెలలను నెక్క
గోన గిక్కులల కెక్కఁ గోరెఁగఁ దెలు
దేచిగుడిలోన నొక్కొక్క దవియ గోఁప
గోన నొక్కొక్క మిక్కుయుఁ గోఁచె మింట. 29

క. ఎడ రగుట చెలిసి పాటుం, నాడువఁడు గొని చనియె మాటుభూమికి నట నం
దడియ్యును నెండ్ల జెడు, వడువునఁ గనుగొఁపుఁబూఁపవయసుమీటారిన్.

కల్లుచేత హెచ్చినది, గొప్పయములచేత కెడ్డది. తిమోకత్తికిఁ దయంబు = తిమోగుఁగిఁకొరము
నకుఁ ఉనికివట్టునునది; చీకటికొరముచేత లోఁగునైనది. కథుసంబము = చంద్రుఁడంబము.
తారాచిరాగముదితంబు - కంటిగుడ్డయొడఁబాటుచేత సంతోషించినది - అనఁగా కన్నలు తేల
వేయుటచేత సంతోషించెనది; తారయొడఁబాటుచేత సంతోషించినది. బహుళధ్వనిపరీతంబు అధిక
ధ్వనిచేత ఆకరింపఁబడినది. సత్కవిత్వము = మంచికవిత్వము. అసాధువర్ణనంబాధ ? యధురంబు =
నిచకానులగు జతుల యొకపడిచేత ఒప్పదమైనది; తప్పు అక్షరముల నింపుచేత ఒప్పదమైనది
॥ 2౬ ॥ అంభోధరము - మిల్లు. విరావలి - మెఱపు. సిడిక - సిడిమ్రానియంగు. చెందిమ్మి - ఎఱ్ఱ
దామర. నిప్పు కేటక = నిప్పులయేటమును. పందిరిగుండ - ప్రాతి. కొలము. ఈగెక చొచ్చెను.
పందిరిగుండము = పందిలోని నిప్పులగుండమును. జలనలి = పాఁచి. అనఁటాకునర్థింక = అరఁటి
యాకునెసి దానిపై నాట్టుముచేసెను ॥ 2౭ ॥ ఒత్తులు = భక్తులు. నునువాకత్తులక = నునుపైనవాడర
గల కత్తులచేత. పగుఁగమగుండములు పసులగుంపుల తలలు. చండములు = భయంకరములు.
ఘోరనివత్తిమిరనవాయుప్రభలు = భయంకరిమయిన యాపత్కాలమునందలి క్రొత్తనియగు ఎఱ్ఱని
కొంతులు ॥ 2౮ ॥ పెలుచక - అధికముగా. తమము - చీకటి ॥ 29 ॥ పాటుంబాడువఁడు =
దుష్టబ్రాహ్మణుఁడు. కొని తీసికొని. కనుగొఁపుఁ బూఁపవయసు మీటారిన్ =
పసిదియు పూవురలి మనోజ్ఞమును వయాగులదియునైన కొఁపుపడుదను ॥ ౩౦ ॥

౪. స్వప్నాభాసలసౌభ, మామ్రాణింపఁగ మదామలాభేటఁటిక
వ్యాధాధికభయచాటవి, శీఘ్రగతి మెలఁగు నసతి చెలువుఁగ నానున్.

మ. గతి మగ్యస్తన కుంఠల గ్రుబక వీర గంధుర్యాం యీ
సతిచే మానమె యూనమయ్యె నిక నిస్సారం ప్రాణంబు దా
ల్చుతగుల్ గా నని రోసి యావృషలివాఁగదూపుఁగ్రావృంట్ల కా
సూతి గూ ౨ స్థిమృగేంద్రసుంభి నమోయూధంబు, నేంబులున్. ౮౬

నీ. జనుకలు వాఱ లెక్కఁగ దంచి వెనుగుఁగ, య్యమును నువ్వులవలె నలఁతిలోని
వార్చి డించినక్రొత్తివంటకం బునూత్రి, గాఢ రావనాశ్రమునఁ గల
వడ్డించి పలువన్నెనన్యామిషంబులు, చుట్టువాఁగ నుంచి చొక్కటముగఁ
గాఁచినగుడునెయ్యి చే చాఁచఁ జాలినం, లేయఁ గుమ్మరించి తత్తకపూర

తే. మొక యలాబుశలాఁగఁగోదంమునఁ, బూన్పించుఁగదించి తానునుఁగ్రాగలసి
సానునన్యాక గళముల్ సామికోసఁగు, నగదుఁజవులెచ్చరించుచునిపరుఁజోఁడి.

శా. కాపుం గెంజిమరాకుఁబోడి పరలోకం బంత ప్రాసంపుడు
వ్యాపాదంబున నాతఁ ఁంఁగడ రూపానీవరాహాననం
దాపింఁచుచుదగిచ్చునచ్చవి మదాంధః బంధుఁశ్రోణి వీ
ణాపాణింధమపాణి నొక్కస్థ వకన్యం గూడి క్రిడింపఁగన్. ౮౭

వ. అపవిత్రం బగుపుత్రీలాభంబు దత్తశత్రంబునగదును సంభవించె నిట్లానవు
పూర్వద్విజన్మంబు కష్టమాగ్గంబున నెలసి నెలఁతయగ దాగును బ్రాణమాని

దుటఁబడలియాన క్తిచేర ౮౮|| గతి = నడక, చుట్టు = చుట్టు, కుంఠల = కొట్టు, గంధుర్య =
(వీరివలని) గర్వముచేర. దుర్వార = నిలువరానిది. తాల్చుతిగులు = ధరిండుటయందలి యానక్తి.
కాదు = తగదు. వృషలి = మాద్రక్తి. వాఁలంఁచుట = అతిశయించిన వాఁలములవలని
క్రొత్తమంటకు. బర్హి = పెరిచి. కుంభి = వినుగు. వీరంబులు = కొంతలు ౮౯|| జనుకలు = పొట్టు.
అలఁతిలోని = చిన్నవంటకుండయంగ. అలియాఁగ్రాతకరావపాత్రమునక = మిక్కిలి చక్కఁగాఁ
గడుగఁబడిన మాఁకుటయంగ. నన్యామిషంబులు = అడవిమృగముల మాంసములు. చొక్కటముగ =
శ్వచ్ఛముగ. గురునెయ్యి = గవయమృగముయొక్క నెయ్యి. అలాబుశలాఁగఁగోదరమునక = పెట్టి
సారకాఁగదిప్పలో. సామిదన్యాకగళములు = నగముకడచిన అన్నపుముద్దలు. సామిక్ =
క్రియనిక్తి ౯౦|| వ్యాపాదంబునక = ద్రాఁగఁబంతచేరచంచరక. రూపానీవ = వోగముదానిని.
రాజాననక = చంద్రముఖిని. తాపింఁచుచుదగిచ్చునచ్చవి = చీకటిప్రానియాకు గుత్తులయొక్క మంచి
కాంతిపటికేనాకాంతిగలదానిని; కటికినలుపైన నోహకాంతిగలదానిని. బంధుఁశ్రోణి = ఒప్పిద
మయినపిటునులుగలదానిని. వీణాపాణింధమపాణి = వీణావాద్యముచేతఁ గలదానిని. ప్లవకన్యక =
మాలవదుమను ౯౧|| ఎలసి = కూడి. పేళంబు = ఒప్పిదమైనది. భజాధర = తలంబునక =

మృణా? నాశపేశలం బగు ఘణాధిరపరివృథః ఘణాళికతలీనుతలంబున నంటసిలం
బడ నెడనెడం బెక్క పాతకంబు లుపార్జించుచు నర్జించివర్జించి యొకనాఁ
డొక్కఁడగును గుర్కురపమాంబులుగఁ గలఁ గలిగించి యొకటిపాఁస వేట
గఁగఁ గ్రుమానగళనిగళనియమితిగలుగఁ గేలఁ గలిగించి యొకటిపాఁస వేట
పైఁ దిప్పట నూటాడుచు నమిపాటవీమగ్యగమం బొచ్చి యాస్పాదించి పిక్కి
చెనగఁ దిక్కులు పరిభ్రమించి యదభ్రమదభ్రమగూయిన్గలం బగు నృగం
బులం బెగఁజూచి యేట కన్నిచ్చకువచ్చు పెక్కనగలం బలు చేవ డిగచక తాన
డించి ప్రాప్తమైందునంతకు నిశనిశాంతియనకుఁ బడెననుపద్యము. ౧౯

మాలిని. కుపితి శమన గతిః క్రూర మహ్యురీ కీలా

స్థస్థానా మగు వహ్నిః దగ్ధినాకీ ద్విగాల్ ప్ర.

గ్ధ పడియ మధుపాన శీలం బలం తనాంజా

త పరిజనయుతం బై వైవదుర్భావదృష్టిన్.

౯౦

చ. తనగృహ మెట్లపశ్య పశు దార ధనాదులతోడ ప్రుగ్గఁగా

గని వెఱఁ గంది కంది కినుఁగ్రంతిల ముంతలఁ బోసినట్లు బో

రనఁ గను నావృపూరములు గ్రమ్మఁగ నేడ్పుచు మూర్ఖవోయి య

ల్లన బెలిసెన్ వినిందితకులవ్యవహార మనోబలంబునన్.

౯౧

క. ఇలఁ జదికిలఁబడి పలుకుఱుఁ, దలదోర్పుచు విశృత మగు వదనమున లాలా

జలములు తీఁగెలు సాఁగఁగఁ, బలుకు నతిర లిగుఁకించి పరిచిర్రక్షిన్. ౯౨

ఘణాధరపరివృథ = శ్రేష్ఠమైనగొప్పపాముయొక్క. ఘణాళిక = పరికరవంటపడగలునడి. తలీనుతలం
బున = పానుపుమీఁదిప్రదేశమునకు. అంటసిలంబడక = అంటగట్లుపడటకు. కుపితి = కోపించిన.
గళనిగళ = మెడగొలుగుచేత. తివుటక = పూనికచేత. ఆస్పాదించి = చప్పట్లుచెడిది. పిక్కిచెడరక =
ఏకాధియును లేక. అదభ్రమిభ్రమగూయిన్గలంబులు = మిక్కుటమయిన త్రిప్పటచే నిండుకొన్నివి,
మిక్కిలిత్రిప్పటచేత అలసినవి. తెగఁజూచి = చంపి. ఏచి = అతిశయించి. చేవ = బలము. కావడించి =
కావడిగట్టి. నిశాంతంబునకుఁ = ఇంటికి||౧౯|| శమన = యమునినైన. క్రూర = కన్నులవలని. గుర్కుర =
నివారింపఁగూడని. కీలా = మంటలచేత. స్థస్థితము = ఆక్రమింపఁబడినది. తద్దినాకీర్తియిల్లు = అచండా
లునియిల్లు. ప్రగ్ధి = కాలి. మధుపాన...పరిజనయుతంబు = కల్లుత్రాగుటచేతమత్తుకొన్న పెండ్లాను
బిడ్డలుపనివాండ్రు వీరితోడఁగూడినది. వైవదుర్భావదృష్టిక = వైవదుర్భావముచేత చూపు
చేతను|| ౯౦|| కంది = తపించి. వినిందితకుల వ్యవహార = మిక్కిలి నిందింపఁబడిన కులవ్యవహారము
గలవాఁడు|| ౯౧|| తలదోర్పుచుకా = తలవేలవేయచు. లాలాజలములు = జొల్లునీళ్లు ||౯౨||

ఉ. ఎల్లరు నెల్లచో ధనము లిచ్చి మృగాక్షులఁ గొండు గాని యో
పల్లవపాణి! యే బరమపావనవంశము నిచ్చి క్కొంటి నీ
నల్లనిరూపు నిక్క మని నన్ని ధ్రువం బదిగాక నేడు వి
ద్యుల్లతీకాధికాభినయదూర్వహ మహా యెటుంగ నింతయున్. ౯౩

ఉ. సన్నపుసిబ్బెముల్ గలుగుచన్నులఁ బయ్యెదకొంగు వాలఁగాఁ
గిన్నెరవి; మోసి శ్రుతి గీల్కొన సారెలు చక్క నొత్తి యు.
ద్యన్నఖరప్రమాణములఁ దంత్రులు మీఱును నానిపించు నీ
తీన్ననియెల్లు నాచెవులఁ జేనియ లొల్కుచవున్ దలంచెదన్. ౯౪

ఉ. ఈ కడజాతినాతి కిహిహీ! మహిదేవుడు చిక్కె నంచు నక
రాకకుఁ బోకకుఁ జనపరంపర కెం పగుచూడ్కిఁ జూచి యగ
బూకృత మాచరించుటకు బుద్ధిఁ దలంకఁ గలంకముక్తచం
ద్రాకృతిఁ బొల్పు నీముఖమునం దమృతస్థితిఁ గాంచి మించుటన్. ౯౫

ఉ. పుత్రులు లేరే! యెవ్వరికి భూమి మదన్వయవర్ధనుల్ భవ
త్పుత్రులవంటివాడు మును పుట్టరుగాక తదాస్యకాంతి త
ద్దాత్రవివృద్ధి తద్భుజయుగస్ఫురణంబు తదుక్తిలక్ష్మీ త
న్నేత్రసరోజపత్రరమణీయత చూపఁజొక్కఁ జేయవే? ౯౬

క. అని తనయాలిని దనయా, లిని గని మఱి కాని కుడువ లేఁ గూడు జలం
బును ద్రావలే ననుచు నన, శనమున నతఁ డేఁగఁజొచ్చె జనరహితమహిన్.

క. కాఁగలపుణ్యుడు దుఃఖపు, వ్రేఁగు వహించుట నెపోలే విషమాటవిలోఁ
దూఁగుచుఁ దూలుచు నీరము, లీఁగుచుఁ దల వాంచి యురక యేఁగుచునుండెన్.

తే. నీ చమగుమేనుపాటంగవై చుక రణిఁ, బడి సరోరుహనేత్రునపారకరుణ న్రతఁడు.
నధమలోకంబు విడచి యయ్యమరపథముఁ, జూచుటకుఁబోలే దనుతాన లేచు

ధ్రువంబు = కాశ్యపము. విద్యుల్లతీకాధికాభినయదూర్వహము = మెఱపుతీఁగకంటె మెచ్చయిన
అభినయభారమును వహించినది—మెఱపు తక్కునునంతలోపలనే నశించినది. ఇంతయున్ =
కొంచెమైనను || ౯౩ || సిబ్బెములు = పొడలు. గీల్కొనక = కూడఁగా. సారెలు = పిశాచములు.
ఉద్య...ములక = ఎత్తఁబడినఇనుపగుడియలవంటిగోటికొనలచేత. అలపించు = ఆలాపనచేయు || ౯౪ ||
అంటూకృతము = ఉమియుట. అమృతస్థితికా - అమృతముయొక్క యునికి || ౯౫ || సరోజపత్ర
రమణీయత = తామరచేకులమునోజ్జిత. చూపఁజొక్క = చూచువారిని || ౯౬ || అనశనమునకా =
అన్నములేమిచేత || ౯౭ || వ్రేఁగు = భారము. ఈరములీఁగుచుకా = పొడలుమాటును. ఉరక =
ఉరక || ౯౮ || ౯౯ || అనుద్దిష్టప్రయోజనండు = ఉద్దేశింపని ప్రయోజనముకలవాఁడు. నిరంబు

వ. ఇట్లునుద్దిష్టప్రయోజనము పై బహుయోజనంబులు నిర్వోజనము, నిరంబుభజనముడు పై యాకుజనుడు పెక్కుదిగంబు లాక్రాంతిమహాగ్రహణవిహారణంపై యచ్చోట నిశాటపతివత్తకవాటపుటవిఘటనపూనోబలగుటనగిముఖ రత్నాభరణాయమానప్రిభువనభరిగిం డగు నృసింహుని హాసగంహ్యం చెక్కణనిగర నివాసుండై నిజయంచేసి, కూడ, సప్తకావ్యప్రసాదము బ్రవేశించు. ౧౦౧

ఉ. చేరునచేరు పై కరణ బచేళిమృతై, గణగణుల మార్చిన్, స్కారశపఃఫలగబున భజన్వృత్తాన సౌఖ్యక్షణివలె, గిగవ దేవనిత్యసదస్కృతసంగిపాశీగిర్యామ, ధారిల నాడి తత్పరమధానుపనీల బాలమాలు, సంచుచున్. ౧౦౨

సీ. ఒకయింతతెప్పవేయక చూచుకొలువార, దలగొట్టుకొని ను, కలెలభ మునుగు బిలము తెఱపుమం దుచ్చొలిలోకశిరికలెల, సనుధిక స్థిరగర్భ వము గమించు తిరియువారునువోలె డెనలకుండుచూచుచు, గొరలెల నప్రసాదముధారెల్పుకొగోగు మా! పోయితే? యని చూచు భార్యగొలెడిది, బహువిధాన్, క్షుభ్రభాగతీలొగడుక

తే. జేరగా రానిదర్శనస్థితి ఏహించు, గాడబిన్నూర్లి లోగొన్నపగిని నుండు దానవారాతి కాంబూని తదవతార, దళకమునుమున్నెతాల్పై గొప్పగినురుండు.

క. ఉడుగనిపస్త్యల జెవులను, గడియలు వన మేను వడకక గాలము గడవం బుడమిం బాగమివేలుపు నగి, నెగి పులియిం బగియె విగళి సగ, నయ్యన్.

ఉ. ఈవిధ మైనయయ్యగముచీనుల సుని చిక్కె గాక పూర్తి కావలి దావకీల లగు నాల్కులు ముంగిల మెల్ల పరిగి గగ తివళబాసల పుగల గుడిసె రానుకొర ప్రసాదము

బావలఁ గ్రోవ లాచి వెన యాతసపుం నను నాచి గిగిగిన్. ౧౦౩

భజనుడు = నీళ్లుత్రాగనివాడు. నిశాటపతి = రాక్షసరాజు. కలుటన = కలిసిదిట్టయందు. పటంకమర్థమైన. భరణుండు = భగించువాడు. సుహృత్ నిలుపఁబడిన. విజయంచేసి పంచేసి || ౧౦౧ || పచేలిమము = పక్వము. భజద్యృశినాపతి = చేసినపాపపంక్తి. నృకంఠీరవదేవ = నృసింహాపురికి. నిత్యసదస్కృత = కాశ్యపమునయిల్లుగాఁ జేయఁబడిన. వార్ధరాల = నీటిదారలయందు. అడి = స్నానముచేసి. తత్పరము ధామపతిక = అపరమపదనాయకుడు || ౧౦౧ || గమించున్ = తలచును. తిరియు = లింపఁబడును. తొరలగు = కాలు. అప్రము = కన్నీగు; పెట్టును. తొప్పగించుట = మిక్కిలిమునుగును. విభ్రాంతి-భ్రమము. దర్శనస్థితి-చూపుయొక్కయునికి; మతియుయొక్కయునికి. బాడబన్నార్తిక = బడబాగ్నియొక్క తోడివీకను; గుట్టుయొక్క తోడివీకను || ౧౦౨ || గడియలుదళక = అడఁచుకొనఁగా || ౧౦౩ || కాకఘాతావలి = కాకు, గుడ్లగుంబుల సమాహము. దావకీలు = కాళ్ళిచ్చు మంటలు. మంగళక = ముందుగా. అచి = అగించి. యాతనపుంధనువు = గూతనాడేనాము ||

సీ. అలనాశరొష్ట్రలాటానాన్వితముగఁ, గ్రోతా మాద్యముపేరులము నెల్ల
వావివర్తనలరా వావంతి దలఁపకి, కన్నున్నపది రేచెఁ గామవికృతి
ఁనుము ప్రవ్వఁగఁగెట్ట నడికొచ్చి యూర్జించె, భక్తితోహరపృష్టిఁ బసిడిప్రోగు
కన్న సెట్టియుఁ గ్రోవ గానికొట్టియుఁ జంపె శక్కుకు లుగుబుభూలేఖవరుల
తె. మఱియు సరికొఁ గూరులపైఁజేరి వఁచె, ఎలరపాతికములు చేసె నెన్నియెని
నీసెఁగొనిపుండుకట్టుండువ్రేముఁడనుచు, జమునిదూలలుశాధింపజడిసియతఁడ.

క. ఆక్రోశం బ'నరించె ది, శాక్రామన్నాదముగ విశంకటగలి నూ
త్తిక్రమ మగునా మొఱ విని, సక్రామణినిపురాసంభ్రమ మడిరిన్. ౧౧౬

గా. అమరగ్రోహినిరోధి ము న్నిచట రఘురంగుగా నెడఁ
క్రము విక్రాంతి సహించు భాస్కరిసహస్రక్రాంతి మై పల్కి యు
య్యనుదూతావహవలిం దెరిల పిప్రాధీన. గద్యప్రత
నము ఖండించె సఖండితారశశనన్నాహంబు దిగ్గాహన్. ౧౦౮

క. శీఘ్రులు గాందిశీకులు, వైకాలాసుగులు గనుక నపు డెరుదెంచె
శ్రీకాముకపారిషదా, నకములు సుదర్శనాదిసీరజములతోన్. ౧౦౯

క. అరుడెండు జముపురికఁ జను, శౌరువున మరలించి తెల్లదీవి తెరువున
హరిభృత్యులు నడపించిరి, గరుడాంచితయానమున నిగమశర్మాఖ్యన్. ౧౧౦

సీ. ఉత్తాలసహభుగ్గురత్తాలవృంతాని, లాశాంతఘర్మాంబు వయ్యె మేను
ప్రత్యగ్రముక్తాతప శ్రీభవచ్ఛేష, వారితాతప మయ్యె జారుమాళి

౧౦౪॥ కన్నుచ్చ = కంటియిచ్చు. ప్రవ్వఁగఁ = ప్రవృత్తునట్లు. సడికొచ్చ = నిండకు. పశ్యతోహర = చూచుచుండఁగా దొంగిలించువానిదైన. కన్నపెట్టి = కన్నమువేసి. భూలేఖవరులఁ = బ్రాహ్మణ శ్రేష్ఠులను. జడిసి - భయపడి ॥ ౧౦౫॥ ఆక్రోశము = మొఱ. దిక్రామన్నాదముగఁ = దిక్కుల నాక్రమించుచున్న భవని కలుగునట్లుగా. విశంకట = మిక్కుటమయిన. అడరఁ = అతిశయింపఁగా ॥ ౧౦౬॥ ఇడ్డఁ = ఉంచిన. విక్రాంతి = విక్రమము. హూరము - భయంకరము. తెరలఁ = తొలఁగునట్లు. ప్రతానము = సమాహమము. అఖండితారశఖఁ = ఖండితముగాని అంచు మొనచేతి దిగ్గాహిగఁ = దిక్కులను బట్టిచది ॥ ౧౦౭॥ శీకులును = హింసకలవారును. కాందిశీకులును = భయపడి దిక్కులనుగూర్చి పరుగెత్తినవారును. కాలాసుగులు = యము, ను, లించినవారు యమునికింకరులు. గనుకఁ = మెల్ల మెల్లన పాటిపోఁగా. శ్రీకాముకపారిషదానీకములు = శ్రీవిష్ణు దేవుని పార్శ్వవర్తులయిన దూతలసమాహమములు. సుదర్శనాదిసీరజములతోఁ = సుదర్శనచక్రము లోనగువానితోనుశంఖములతోను ॥ ౧౦౮॥ ౧౦౯॥ ఉత్తాల .. బుభు-ఉత్తాల = ఉన్నతమయిన. భజి భుక్ = గరుత్మంతునిదైన. గగుత్ - తెక్కలనెడి. తాలవృంత - విగవక్కులవలని. అనిల = గాలిచేత

నూత్రపతిశనోర్వేత్రదత్తః పశాశమరం బయ్యెఁ గటాటవిహృతి
భృగుభరద్వాజప్రభృతికృతస్వస్తవా, గృహముఖరము లయ్యెఁ గార్చ్యవ్రతలము
తే. లరుణాగిరణసహస్రాభి ముగ్రహింబు, నగునిమానంబునై నెక్కి- సిగమశిర్భి
తీంద్రఁ బుష్కేత్యుకోదండుఁడొక్కఁడే, పరిమథామంబునకుఁ గోవుపథమునందు
సీ. అజానుదీర్ఘంబు లై హరిన్యోనిమయ, స్థితిభింబులకుఁ గులస్వాము లగును
దివ్యగంధముల నుద్రేపించి విద్యుదం, గుని గృహకు (కోడుకోడు) లగుము
దలచుట్టుఁ దిరిగి నాఁ గలిగి పాంశురంగి, పత్రింబులకుఁ బ్రాశానిగను లగుచు
సకలంబు వెలిగింపఁ జేలి శాలాగ్నిం, బములకు ననుగింపఁ క్తు లగుచు
తే. నాల్గుచేతలు గాగరిననలినమాటి, కలు వెడలకన్న లాస్యప్రభలు వెలంగి
గుముదుండను పరిఁగిరి నేనుఁగొలిచి పిలిచి, గున్న వాఁ డొక్కఁడై, ననోమునంద్ర
సే. పుండరీకంబు నెఱుఁగి ధ్యనింప వామ, సుంప తుముదాఁడొకఁడును, పశురంగును జుగంధు,
సర్పనేత్రంబు నను పార్శ్వ గిరులలోన, పంచకగుము పొందు మానసియను వీరి గమ,
క. అమృతమయమూర్తి బుధహితి, విమలపిఠా ద్భాసి సుస్థిరపిలగనశుభిల
త్యుమహితవత్సఁగు విధుఁ డట. కుముదానందప్రదానశుశిలఁడొకఁడు గాఁడు?
శా. ఏనగభుతిమంగప్రభావనిధి శోకేశుఁ జలక్లేశు మగ
దావిర్భావహసైకమాత్రదలోతోద్యద్భ్రత్యగర్వాంధకః

అకాంత = అంతటనుకనించిన. శుర్మాంబువు - చెమటనిగుగలది. ప్రత్యగ్ర. ఆతిపము - ప్రత్యగ్ర =
క్రొత్తదైన. ముక్తాకపత్రభవత్ ముక్తాకలగొడుగుగా నగుచున్న. శష - అదిశేషునిచేత.
వారిత్ = నివారించబడిన. అతపము - ఎండగలది. నూత్ర - అమరంబు - నూత్రపతిక విద్యకేసుని
యొక్క. దోః - చేతులయందలి. వేత్ర = ప్రేమచేత. దత్త - ఇయ్యఁబడెను. అవకాశ ఎడముతోడి.
అమరంబు = దేవతలుగలది. కటాటవిహృతి - కడకంటిచూపుయొక్క విహారము. స్వస్తివాగ్భర
ముఖరములు = మేలు అనుమాటలయతిశయముచేత మ్రోఁగునవి. అభ్రగము - అకాశమునందుఁ
బోవునది. తీంద్రకా = లేజస్సుచేత. పుంశ్రేణికోదండు తండ్రి = విష్ణువు || ౧౦౦ || హరిన్యోని =
పచ్చ. ఉద్రేపించి = అతిశయించి. కోడుకోడులు = గమానములు. పాండర తెల్లని. అనుదంబ
పంక్తులు - అనుసరించినవింబముల వరుసలు || ౧౦౧ || ౧౦౨ || బుధహితి . వత్సండు - బుధ = పెద్ద
లకు; దేవతలకు. హిత = మేలైన. విమల = నిర్మలమయిన. విభా విశేషకాంతిచేత. ఉద్భాసి =
ప్రకాశించువాఁడు. మస్థుఁ = మ్రోఁగులుదేరునట్టి. విలసన = ప్రకాశముగల. లక్ష్మ - చిహ్నముచేత.
మహిత = శ్రాద్ధమయిన. వత్సండు = తొమ్మిదిగలవాఁడు. విధుఁడు = చంద్రుఁడు, విష్ణువు. తుము
దానందప్రదాన కుశలఁడు = కలువలకు; తుముదునిది, గంధోదము నిచ్చుటయందు శేర్పరి || ౧౦౩ ||
ఏనంధూత = ఇటువంటిదైన. జలక్లేశకా = జయింపఁబడినదుఃఖములు గలవానిని. మందా...
నేకుకా-మండ = కొండెముగా. ఆదిర్భావ = పుట్టుచున్న. హను = నవ్వు. ఏకమాత్ర = ఒకటి

రావేశుఁ నర కేశరిఁ గొలిచి నిత్యప్రీతి నున్నాడు వా
ద్దేవీవల్లభముఖ్యనిర్జరులు తత్క్షేత్రాధరాజంబునన్.

౧౧౪

క. ఆనెలవున నర్ధనిశల, వీనులకుం దోచు నేచి విధినందన ! వై
మానిక నాయకకృతఘం,టానాదము నృహరిబిగువునగవుం బోలెన్.

౧౧౫

క. ఆక్షేత్రంబున నృహరిక, దక్షిణదిశ నే వసించుఁ దత్పరమతి నీ
యక్షులతో నీప్రమథా,ధ్యక్షులతో నీనగేశ్వరాత్మజతోడన్.

౧౧౬

క. మాతృవధము పితృవధమును, భ్రాతృవధము గురువధంబు ప్రకటించియు నో
ధాతృసుతి ! యీల్లి సురపుర, నేతృతఁ దెలివొందు నెట్టిసీచుఁడు నచటన్.

క. కావున నిరులకుఁ దక్షే,త్రానాన మొనర్ప నై హికాముష్మికముల్
చేవలఁకులగుచుఁ దలకొను, నాపుడు నామృగుగుఱించి నారదుఁ డనియెన్.

క. దేవ ! భవత్కృప నరమృగ, దేవమహాక్షేత్రమహిమ దెలిసితి నన్యు
ద్యావము ప్రమోదమేదుర, భావముగైకొనియెఁ జనియె భ్రమమృతిమమున్.

క. దైవము తీర్థము త్కేత్రము, నా వాచంయములు గుహుఁడు నడిగిన మీరల్
భావించి తెలుపుతి త్వము, నావీనులఁ జొనుపు మనుపు ననుఁ బురవైరీ! ౧౨౦

తే. అనుడు నుడురాజమకుటుఁ డిట్లును నృసింహ, తీర్థమునకు భిదేళిమదిక్కునందు
సిద్ధమానవవినుతప్రసిద్ధి వెలయు, నాద్య మై ఘర్మవీరామహాస్రవంతి.

౧౨౧

తే. తీర్థసార్థావతంస మ తీర్థ మభిమ, తార్థదశ్రీలఁ జంద్రభాగాఖ్య సందు
నందుఁడవమాచరించి మున్నింద్రుఁడొందె, నమరితతిలోనరుండ్రభాగతిశయ

ఉ. తైర్ధికు లర్ధి గొల్వఁ దగుదానికి యోజనమాత్రభూస్థలిఁ
దీర్ధపదాస్పదం బఖిలదిన్య మతివ్యవహరి యోగ్య మి

చేతనే. దళిత = భేదింపఁబడిన. ఉద్యోత్ = నిక్కుచున్న. చైత్య = రాక్షసులయొక్క. గర్వ =
అహంకార మనెడిది. ఆవేశుఁ = ఒత్పెఱుంగమిగలవానిని. నరకేశరిఁ = నరసింహుని ॥ ౧౧౪ ॥
అర్ధనిశలఁ = సగమురాత్రులందు. ఏచి = అతిశయించి. విధినందన = నారదుఁడా ! వైమానిక
నాయక = ఇంద్రునిదైన ॥ ౧౧౫ ॥ తత్పరమతిఁ = ఆసక్తమయిన బుద్ధితో ॥ ౧౧౬ ॥ నేతృతఁ =
ప్రభుత్వముచేత ॥ ౧౧౭ ॥ చేవలఁకులు = హస్తగతములు. తలకొను = కలుగును - లభించును.
మృదుఁ = శివుని ॥ ౧౧౮ ॥ నరమృగదేవ = నృసింహదేవుని. మేదుర = అతిశయించిన ॥ ౧౧౯ ॥
వాచంయములు = మునులు. మనుపు = రక్షింపుము ॥ ౧౨౦ ॥ భిదేళిమ = ఇతరమయిన—విడటిదైన.
స్రవంతి = ఏఱు ॥ ౧౨౧ ॥ తీర్థసార్థావతంసము = తీర్థసమూహములలో శ్రేష్ఠము. అభిమతార్థద
శ్రీలఁ = శోధికలనిచ్చుటయందలి కలుములచేత. అందుఁ = పొందును. రుండ్ర - విశేషమయిన ॥
౧౨౨ ॥ తైర్ధికులు = తీర్థయాత్ర చేయువారు. సమర్థనక్షమము = తగురీతిని నెఱవేర్చఁబాలినది.

ప్రారంభమర్థవంతము నై నెఱుంగు నిరీయించు శాస్త్రము
 సర్వము పొండరిక మనునగ్గిమా ది న చొగి ప గ్గిమనా? ౧౦౩

శా. నామత్రంబులకుఁ జూపాభివృద్ధి నామే ద్రియగోపనానిరౌ
 ధ్యై ద్వేషిక భానుపు ధ్వికి మరుత్కల్లోలిసినామా
 నిశ్చితేంద్రుఁ డాదువల్లభునకుఁ భాసిల్లుల నాని నమా
 నిత్యత్రంబులలో నున్నాని నొసఁగి నోర్చుట ను లెఱుంగు ౧౦౪

క. 'ఇద మితి' మ్మని యోని నుని నూని నేయింగి నీ మో నొప్పుని | తి
 గ్వయప్రభావ మోపన, యో మిని పరిగె నత నను ద్విభాగ్యుక్తున్. ౧౦౫

తే. జముపచలియగుసర్పన్దై వలిగియె నా ను మోసిన అడుకెల్లె రుద్రగ్రుచ్చి
 ఋషులు శిల్పినిల్లెల్లు లెల్లె నెఱుంగిరిగెనె శకల నామ లలి జలగము. ౧౦౬

స. ప త్రికావ్రాసాధూని తానెలగు, శాశ్రిశాభిష్టపాదా నగిమ
 విషభిరాట్పర్యుకి విహులంబునానాని, సజలపుష్కల మ్రాగియింపమ
 నామదస్యదాదినానానిరున్నానింబు, నిర్మల ఖలపుష్కల జనసము
 జైత్యభిన్న గిరియాత్రావరణావలంబు, వాక్యనసాపాదమనై భిమంబు ౧౦౭

తే. వగకు వామశేవ సల్మికి పరితరియి, గగ్గ గాఢపు త్రి గగ్గ నిగ్రా
 జహ్ను నామదగ్ని బాహుల శ్లమిని, ప్రయకగింబు పొండరిక మనఘా ౧౦౮

మహాస్రగ్ధరి. కససి గ్రాహుబిడ్డఁ గగ నకునుమముఁ గల్గని రాయి మామ
 వినసి! ముక్తుండు పెండె విప్రులఁ బొడమసి! పిరికి పాంసరంగ
 వసఁ జొనఁపునృజనృవృవహృతిఁ గని వేనరికి గొప్పగింకఁబకల్
 పస రాశిం జు'చ్చునే ల్లె వడి సెడి యడఁగుక వారిజుభూణనూనీ! ౧౦౯

మామితిరోషభూషణా = మామితిపంపదిన శాపముగలవారికి అలంకారమైన వాఁడా! - హాపము
 నడచినవారి నేలువాఁడా || ౧౦౩ || తుప = రాత్రి. త్రియామాచరాధ్యక్ష స్వపేక్ష - విష్ణు.
 పునకు. భానుపు ధ్వికి యనువానదికి. మరుత్కల్లోలిసిన పేషిక్ష - గంగా ప్రవాహమునకును.
 అనూము = తక్కువకొనిది - ఎచ్చు || ౧౦౪ || ఇదమితిత్వ ఇది యిట్లు || ౧౦౫ || జైవలిని =
 ఏలు. బెరిసి = కూడి. పేరుగ్రుచ్చి - పేరుకెప్పి. గడియూ = తొలగెను || ౧౦౬ || భూగోతనా
 తానలంబు తొగిదిచ్చి, పాకొవగరము - ఎంటకొలము. విషభిరాట్పర్యంకి సముద్రరాజు పగుకి
 గాఁగల విష్ణునిక. ముకురము - అద్దము. అస్థదాది = నేను మొదలుగాఁగల. మరున్నాథింబు
 దేవతాప్రభువులగుది. జైజనము = ప్రసరించుకొలము. జైత్యభిత్ = విష్ణునిజైన. వాక్యనసా
 పాదమనై భవంబు = వాక్కుచేతను, మనసుచేతను మిలియేర్పడుపరాని విభవముగలది || ౧౦౭ ||
 పెండెక్ష = మరల. విప్రుల = భూమియంగు. పొడమసి - పుట్టనిచ్చు. పానపునృ జనృ వృవహృ

తే. పీఠిఁగొరుక్షేత్రముఖమహాక్షేత్రతలము, లంఘన జేయ సుశక్యంబు బంతు నిగుగు
గురితతి గట్టి నిజశక్తి దానుముఁ గాన, మేటి యాక్షేత్ర మొకపరిపా'గాదు.

౪. నాన స్నాన నిధన వాః, పానాదులఁ జేయ నెట్టిఫలములు పెఱచో
సా నవి సకలముఁ జేకులు, మానస్సులకు నందు నిమిషమాత్రమునందున్ .

శా. భర్తృస్తేయము బ్రహ్మహత్యయు సురాపానం బగమ్యురహః
ఋగ్యుజుమ్ ప్రహనాహాధేనువధివాక్పాచ్యముల్ పున్నుగా
గూర్చార్థ ల్లునిరించుమిష్కృతతీతల్ చూలున్ మృగేంద్రస్వస్థి
మూర్ఛియున్ వగు లేటిమూఁక ల్ల దిన్నామింబు వాక్రుచ్చిన్ . ౧౩౧

సీ. ఉండుజాత్యతపీణ సరిసిజాగనురా, పూర్వకోటిగ మహాగృభతఁగిరి
గజపై రివాహ దుర్గాదేవి పశ్చిమ, కోటిగ లస్తకక్రోడసీమ
భువననాయకగాఁగఁ బొగడొంది యోజనార్థము విస్తృతియఁ దగర్థంబునెడుపు
గలిగినతత్క్షేత్రకార్యకంబు ధరించి. జగలేకధన్వి శ్రీశాబ్దకాపా.

తే. తీర్థశరములు దొడివి యుదీర్ణకలుష, విషమలత్యుపంపరల్ విలుగనేయు
గాన నదియ శరణ్యమై వీనుమిగులు, నై హికాముష్మికాకాంత్యంబు నరులకు.

తే. ఆత్మనామవసచ్చతురక్షులముల, యందుఁ బురుషార్థములునాల్గు ననఁగి పెనఁగి
తలలు ముడిచినదురితదంతావళములఁ, జాంశరీకంబు హరిలేలఁ జెండ్లివైచు.

శా. ఆక్షేత్రంబున నుండు సట్టనడుమన్ యక్షాక్షకేళితం
చిత్తభ్యం డజరుం డనాదినిధనుం పరావగిప్రామయుం

తిక్ = ములమగలపుట్టుటను వ్యవహారముచే. కింఘ పొందఘ. ఏవంకక - ఏకత్వము. ఏవంక
కంఠము - పైపాపములచేడి సంహము. డడిగి - డగమునది. వారిజద్రా - నూత బ్రహ్మ
మిమూఁడ ॥ ౧౨౫ ॥ అశ్వరంబు = సకింపని స్వభావముగలది. నిగుడు = అతిశయించు. పరి
పాఁడి - పర్యాకాము ॥ ౧౨౬ ॥ నిధన వాఃపానాదులక = డచ్చుట, నీళ్లుత్రాగుట మొదలగువానిచేత,
దౌక్ = కలుగునో ॥ ౧౨౭ ॥ భర్తృస్తేయము = బంగారు దొంగిలించుట. అగమ్యురహఃకర్మంబు =
పొందరానిదానితోఁ గలయుపని. గృహదాహ = ఇల్లుకొల్పుట. పవరించు జరపు - చేయు.
తూలక = నశించును. లేటిమూఁకలు = జింకలగుంపులు ॥ ౧౨౮ ॥ ఉరసిజాద్యతిహి - క్షనములచేత
అదఁడంపఁబడి, పీఠగలది. కోటిగ - కొనయందు పొందినది. లస్తకక్రోడసీమా నిందిత మైన
లోపలిప్రదేశమునందు, కార్యకంబు = విల్లు. ధన్వి = విలుకొండ. శరములు జలములనెడి శాల
ములు. తొడివి = తొడిగి-సంధించి. ఉదీర్ణ - గొప్పచైన. విషమ = సుముకొని. లత్యుపరంపరలు =
గులులవారలను. దీను = బాగు-మనోజ్ఞత. ఆకాంతులు = కోరువారు ॥ ౧౨౯ ॥ వగల్ = ఉన్న.
అనఁగి పెనఁగి - కలసి మెలసియుండి. దురిత - పాపములనెడి. హరి = నింహము. చెండి = నఱికి ॥ ౧౩౦ ॥
అక్షకేళితంబు జూచమునం దానట్లుండు, అక్షభ్యంబు - కలపరానివాఁడు. అజరుండు - ముడి

- డిక్షామాత్రకృతాఖిలుండు నవశి క్షీశుండు కృష్ణుండు ప్ర
త్యక్షం బై యనుడు మరున్ముని యుమాప్రాణేశుతో ని ట్లనున్ . ౧౩౪
- క. అద్భుతమయ్యెడు నిఖిలజ, గద్భరితుండగు యోగిహృదయగమ్యుం డెచోచ్చి
నుద్భవమొందుట కీకథ, సద్భద్రా! నొగువు సుప్రసన్నత ననుపన్ . ౧౩౫
- ఉ. ఆపురవైరిపల్కుం గలహాశిం గుశేశయపాత్ర! విన్ము మున్
ద్వాపర ముజ్జగిల్లుతటి నాంతుండు శాంతుండు హృద్విపశిన్
సోపానశక్తి విష్ణుపదసంభృతభక్తియు సై జనించె ని
ష్పాపుండు పుండరీకుం డనుగ్రాహ్యుని డొక్కరుం డొక్కజంబుగన్ . ౧౩౬
- నీ. పాతకింబుల పంచబంగళముగఁ జేయుం, గనుఁగొన్నమాత్ర నొత్తంబునొనఁగు
ముమ్మణ్ణు పుష్కరంబునకు నల్మణ్ణు పంపకు నిది యనిం దగుం బ్రకటమహిమ
బిందునరఃప్రతిబింబ మైపర్వి స్వర్గద్వారమునకంటెం గరము మేళి
యగు చంద్రభాగామహాపుష్కరిణిశీటంబునఁ జూతఖర్జురపనగజంబు
- తే. కాంచనయుతంబు నృత్యచ్ఛిఖండి కూజ, దిప్తపరిపుష్టగాయదళింగద్రాక్ష్య
మలగకల్పారపవనసమ్రాగదళము, నై నయాశ్రమ మమరించి యందు నతఁడు.
- నీ. నిండుమనంబున నుండు నారాయణుం, జెఱిగించెనో నీట వజ్రునునికీ
నొసలిలోపలిచక్కి నెనఁగుచంద్రుండు నిద్దెనో మింట ప్రేలేగుదీమనంబు
మూలాలవాలస్థలీలేలిహానంబు, గొలిపెనో పవనంబు గ్రోలునేర్పు
కమలంబులిరుమూండు గఱపెనో నూర్వావ, లోకనంబున కాన్మిలోగని ధృతి
-
- మిలేనివాడు. అనాదినిధనుడు - పుట్టుచావులు లేనివాడు. అక్షమ - కలవులేని. ఈక్షామాత్ర
కృతాఖిలుండు = చూపుమాత్రముచేతనే చేయఁబడిన సమస్తమును గలవాడు - ఎల్లలోకములను
చూపుచేత నే కలుగఁజేయువాడు. నవశక్తి - ఈశుండు తొమ్మిదిగ్రు శక్తులకునుభర్త. మరుశ్ముని =
దేవముని - నారదుడు॥ ౧౩౪॥ హృదయగమ్యుండు = మనస్సులందుఁ గొందఁబడినవాడు. సద్భద్రా =
మంచిమేలు గలవాఁడా॥ ౧౩౫॥ కలహాశి - నారదునిగూర్చి. గుశేశయపాత్ర = తామరకు
మనుమఁడా! ఉజ్జగిలుతటికా - తొలఁగునట్టి సమయమునందు - ముగియునప్పుడు. హృద్విపశిన్
శిక్షాపటుశక్తి తనలోని శక్తువులగు కామక్రోధాదులను శిక్షించుట (అణఁచుట)యందు దృఢ
మైన శక్తిగలవాడు. సంభృతభక్తి = పూర్ణమయిన భక్తిగలవాడు. అక్కజంబుగకా = అచ్చర్య
ముగా॥ ౧౩౬॥ పంచబంగళముగకా = కూన్యముగా. ముమ్మణ్ణు - మూఁడంతలు. నృత్యచ్ఛి
ఖండి = అడుగున్న నెమిళ్లుగలది. కూజదిప్త పరపుష్ట గాయ దళింద్రాక్ష్యము = కూయుచున్న యిష్ట
ములైన కోవెలచేతను, పాడుచున్న గండుతుమ్మెదలచేతను నేనింపఁబడినది. అలసకల్పారపవన
సమ్రాగదళము = మెల్లని సొగంధికములమీఁది గాలిచేత పంగిన మీఁది అకులుగలది॥ ౧౩౭॥ వజ్రును =
ఉండును. చక్కికా = ప్రదేశమునందు. నిద్దెనో = నేర్చెనో, దీమనంబు = ఉపాయము. మూలాల

తే. యనఁగఁడత్తిత్క్రియలయందు నలఁతలేక, భూరిశైవల్యసామ్రాజ్యభాగకాంత
బాధనిష్ఠానురక్తఁ నపం బొనర్చుఁ, గదిసి ముల్లోకమును గగ్గోలుపడఁగ.

తే. భక్తిసంయుక్త యను పోతపాల గొయ్యఁ, చెట్టుకట్టుచు మునిశాఖ నిట్టచూప
నిజమనోమార్గసంపదస్థిలవర్ణితైతవంబున లోక జేగ గలయ నారె. ౧౩౯

తే. పుండరీకాఖ్యుఁ డగుటనో పుండరీక, నేత్రభృంగంబు తనలోన నెలవుకొనఁగ
శీతినురేంగ్రండు తపమిల్లు చేయుచున్న, కాలమున నేగెధరివిష్ణుఁగనుఁగొసంగ.

తే. డెండమునఁబుట్టునలఁతమకుందువలనఁ, గీర్పనూహించి చను మహి దేవికొనఁగెఁ
గలకపాదోనిధానంబు గన్నఁగవల, తెలివి బలితంపునమృతవర్షియునుబోలె.

సీ. నీరజోదరయోగనిద్రావరణసీమ, చతురంబు సితసామజప్రభునకుఁ
బానలుబ్ధాబ్జప్రపాకల్పనము సూతి, కాని కేతనము పుష్కరసననకుఁ
గామధుక్సందాససీమధ్యదేశంబు, రసవతి దేవతావిసర్గమునకు
గోత్రభిల్లోకచకోరదృగ్గోత్రంబు, మందురాస్థాన మమర్త్యహరికిఁ

తే. గాయమానంబు బలిగృహంగణవసుధకు, సకలవాపినులకు జనాంతికపదంబు
సారలోహారము భూధ్రవైరిబద్ధ,బుద్ధి జౌరఁ బొందియున్నదంభోళి కబ్ధి.

చ. అమితవిశాచభర్త త్రిపురాంతకుఁ డొందిన రాజశేఖర
త్వముఁ బెనుగొల్లఁ డచ్యుతుఁడు చాలుచు శ్రీపతిభావము మడు
త్కమనులు కూటిపేద లటుగాక నదా యమృతాన్నభోజ తా
క్రమము సుధాభిప్రణామమునఁ గల్గిన వంచు నుతించు లోకముల్. ౧౪౩

వాలద్ధోలేరిహాసంబు = వేళ్ళతోడి పాదునం దుండెడిపాము. కొలిపెనో = సరిపఱచెనో-బోధిం
చెనో. క్రోలు = క్రాగు. ఇనుమూఁడు = ఆటు. లోఁగని = తగ్గని. బాధ = దృఢమైన. కుడిసి = అణగి.
గగ్గోలుపడఁగ = కలఁత నొందఁగా ॥౧౩౮॥ ఒయ్యత తిన్నగా. చెట్టుకట్టుచు = చెట్టుగా
నేర్పగుచు. మునిశాఖ = మునియనెడి వృక్షము. నిట్ట = నిక్కును. సంపద = ఉన్న. నీలవర్ణితైతవం
బున = విష్ణుదేవునిమీఁచేత. చేగ = చేవ ॥౧౩౯॥ నెలవుకొనఁగ = ఉనికిచేయుఁగా. ధర =
భూమి ॥౧౪౦॥ అలఁతి = క్రమము. పాదోనిధానంబు = సముద్రము. తెలివి = తేటదనమనెడి॥
౧౪౧॥ చతురంబు = ఏనుగు లుండుకాల. సితసామజప్రభునకు = విరావతమునకు. పానలుబ్ధాబ్జ
ప్రపాకల్పనము = త్రాగనిచ్చగల మేఘములకుఁ జరిపందిరిగాఁ జేయుట. మూతికానికేతనము =
పురిటిల్లు. పుష్కరసదనకు = లక్ష్మీదేవికి. కామధుక్సందాసనీ = కామధేనువుయొక్క చామన
త్రావెజైన. రసవతి = కంటయిల్లు. గోత్రభిల్లోకచకోరదృగ్గోత్రంబు = గోత్రభిల్లోక = ఇంద్రలోక
మునందలి. చకోరదృ = స్త్రీలయొక్క. గోత్రంబు = వంశము = జన్మస్థానము. మందురాస్థానము =
లాయము. అమర్త్యహరికి = ఉచ్చైర్భవమునకు. కామమానంబు = పందిరి. జనాంతికపదంబు =
అంతఃపురము. సారలోహారము = దృఢమైన ఇనుపతలుపు. భూధ్రవైరి = ఇంద్రుఁడు. దంభోళిక =

ఉ. ధేను గజాశ్వ రత్న సుకతప్రముఖాఖిల సృజితైః
 మానికభర్త ముక్తైః సయ సుగృహ మారం బయోధిలోఽశు కైః
 శో నసకౌత్సనో బలు ముసుగ్ల విప్రుష్కరీషవిగ్రహం
 హనిభవృత్తి సత్తైః గా కల నీ రవి ద్రావ శీకలన్ .

౧౦౪

శా. అంతర్మగ్న ఓగంతిగంధి తనిగ్యైః సాధ్యైః రాంభారా
 క్రాంతంబుల్ నిజనేగభిన్న సపురుష గ్రాహమున మేఘభాగో
 సాం శేవాసివిగ్రహ సర్వములు నాగావాసగాహమున సయ
 స్వంతానంబులు గ్రాహుల శాసనముల నిర్వహితములై .

౧౦౫

శా. మాణిక్యంబులు మున్నుగా నిగుసుభామ్యగ్నంగన ద్విగలు
 శీతాశ్రీ కెరల్ జలద్విపంచ్చిన్ని ప్రసాదమున
 క్రీణగర్వము యిగ్గి కౌశ్యునివసగర్భిణులై కౌగిల
 శోభన వోలె దలియ్య నిర్మలు ముఖాళులై రసలై .

౧౦౬

శ. తరుణప్రసాదోద్భవ సురసాగ్రైః సురసాగ్రైః సురసాగ్రైః
 మృతపుష్పల మై హరికర సురసీరుహ మనగల గలశేషలసిధు చెలుగున్ .

తే. నూత్న వీచుల సముపోధరత్న పుష్ప వికసనివిరీస మగునీరు నిగచి పేర్చి
 యబ్ధివేణాసమాభ్యాగతాంతరాద్రావ్యుత్పన్న సర్వ శాస్త్రార్థ ముచరింతు.

వక్రాయుధము ౧౦ || ౧౦౭ || ౧౦౮ || పై హానిక పుష్ప = శీతగ్రహణ. వాగ్మరము = పగ. ఎన
 కౌత్సనో = ప్రేక్షణీకౌ. మొగుళ్ళు = వేఘములు. విప్రుష్కరీషసంధరేభాసభివృత్తి =
 మిక్కిలి కౌత్సనమునకు సంధి ప్రేక్షణముద్దగమున పుష్ప వ్యాపారముతో || ౧౦౮ || అంతర్మగ్న =
 లోపల ముచిగిన. కట = కెక్కళ్ళనుండి. నిర్వహ = కాలుగున్న. యు = నెలయేళ్ళచేత. ఆ
 క్రాంతంబులు = ఆక్రమింపఁబడినవి. సర్వవర్ణగ్రాహములు = కెడినవేదములుగల భయం
 కరములయిన ప్రాణిహంసక సుత్యైషులుగలవి. నాగావాసగాహములు = పాశాళమునగు ముని
 గినవి. సయస్వంతానంబులు = జలచరముల సమాహములు. గ్రాహ్యగ్రాహంబులు = ఎచ్చరిక
 తోడి సంచారములు గలవి || ౧౦౭ || భంగసత్త్వంబులు = అలలలోని ప్రేలులు. కెరల్ =
 రేగఁగా. జలద్విప = నీటియొకఁగులయొక్క. కౌశ్యునివసగర్భిణులై = సంతోషం
 బులు = మిక్కిలి చెడినవి. తనిగ్న = చిగిరిమును. పారస్థలులు = గట్టుప్రదేశములు || ౧౦౮ || శోభా
 దరతలమై = ఎఱ్ఱనిలోపలిభాగముగలవి. వరపుష్పర పుష్పలమై = మంచినలముచేత సమృద్ధమై
 కలకజంబిది = పాలసముద్రము. శలఁగుణ = ప్రకౌఠంబు || ౧౦౯ || నూత్న వీచులక = క్రొత్తలయిన
 యలలయందు. సుమపోధరత్న = మీదికిలేవనెత్తిన రత్నములనెడి. నిసరీసము = నిండినది
 అతుర = క్రమనొందిన || ౧౦౯ || ఆవర్తగర్త = నుళ్ళునెడి పొక్కలయందు, అంకుభులు = మెఱుగ

తే. వార్ధినావర్తగర్తప్రవర్త లగుచు, నుదరరత్నాంశువులుగ్రమ్ముత్రిదశు లమరఁ దరులునఱకంగఁదచ్చులఁలము లమృత, సేకమునవెంశిచిగురించుచిగురు లనఁగ.

వ. ఇట్లగణితగుణాభిరామం బగునమ్మిసభామంబు సంగ్రాహాభయం డగు శూరుండునుంబోలె బెనువాలుగంటులం గనుపట్టి, కుశలభటవిముక్తం బగు విశ్ఖంబునుం బోలె నెల్లకింబువలను మీఁ, పాటలస్ఫురితిం బై జరరవిలోదనం బునుం బోలె నీరువాపలం బొదువుట గలిగి, పెదవడినవుడమివేలువుం బోలె బలియింటివాకిట నడంగి, వీరభద్రగదావిదారితం బగుపూషార్కువదనగహ్వా రంబునుంబోలె బలువరుసబిగిదెరలనొరలి, మతంగకులకన్యకయుంబోలె బలు కండగునిలుకడ చాల్చి, విభావరీరామసమయంబునుంబోలె వెల్లదీవియల మించుటకు గుఱి యై, మఱియు నొక్కొక్కచోటఁ గుముదోదరవిశదంబులు నొక్కొక్కయెడ నీలోత్పలమాలికామేచకంబులు నొక్కొక్కకడ శుకచం చూపుటపాటలంబులు నొక్కొక్కచిక్కి ముక్తాశుక్తశసోదంబు నరుణోపల పట్టంబులం బొట్టవెంచుచు నిట్టలంబుగ మిట్కించువేలాచిలసముచ్చాతనగాతన శీకరనికరంబుల వలం నలినభివాండంబునకుఁ గర్పూరకరండభావంబు నుత్పాదించుచు నుత్తలకాలస్కంధపలాశికులాసితద్యుతికూలంకషంబు లగు బాల శైవాలవస్త్రీమతల్లికల నల్లిబిల్లి గొను నుల్లోలప్రవాళశాఖాశిఖిలవలన నుద వానక్లేశంబున నుద్దుకుడిచి వెలుపటికిం బుటమెగయుచు నుద్దామధూమ

గులు. అమృత సేకమునకా = అమృతములో తడుపుటచేత || ౧౧౯ | మిసభామంబు = సముద్రము. ఆభయంబు = భయపడనివాఁడు. వాలుగంటులకా = కత్తిగాయములచేత; చేపల సంబంధములచేత, రుశల = సమర్థుఁడైన. విశ్ఖంబు = బాణము. కందువలను = జాడలచేతను; సంకేతస్థలములచేతను. పాటలస్ఫురితంబు = పండఁబాటుటను తోఁపించునది. జరర = ముసలివాని. నీరువాపలంబొదువుట = నీటిమనుష్యులను పొగువుట; జలము కింటిపాపలపై కమ్ముట. బలి = బలవంతుఁడు; బలిచక్రవర్తి. పలువరుస బిగిదెరలకా = పండవరుస బిగువు వదలఁగా; ఆ సేకములైన వసుకులగల బిగువుతోడి యలలచేత. ఒరలి = ధ్వనించి. పలుకకా = నిందింప; చెప్ప. విభావరీ = రాత్రి. వెల్లదీవియలమించు టకున్ = తెల్లఁబాణుఁడవములచేత మించుటకు; శ్వేతద్విపమును అక్రమింపఁజేయుటకు. మేచకం బులు = చామనచాయలు. పాటలంబులు = ఇంచుకయెఱుపులు. శబరదరంబులు = చేపకడుపులు; నీటిలోపలిభాగములు. ఇట్టలంబుగకా = అధికముగ. మిట్కించు = మీఁదికెగయు. కరండభావంబు = బరణివిధమును. ఉత్తలంబులు = పొడవైన చీకటి మ్రోనియాకుల మంచి నల్లనికాంతిచేత గట్టు నొరియుచున్నవి. పాలశైవాల వస్త్రీమతల్లికలకా = ప్రకృతములైన లేత పాచిచీటిగతో. అల్లి బిల్లిగొను = పెదఁగొను. ఉల్లోలప్రవాళి శాఖాశిఖిలవలనకా = పెద్దయలలోని పగడపుడిఁగల కొనల వలన. ఉదవానక్లేశంబునకా = నీళ్ళయం దుండుటవలని శ్రమచేత. ఉడ్డుకుడిచి = ఉపరిత్రిప్పలేక

ధోరణివ్యాజంబునం దలలు వీడ నీణాడం బొడచూపు నివిడిలకానలకీలాకలా
పంబులశంకి నలకురితింబు సేయుచు నలిలకంకిచిలులతరంగనశిఖరవిఘటితిగర్భ
గిర్గై రికసంక్రమణాదుణంబు లగు మృదుగముదితిలంగి శిశోరంబులచేతఁ బిహి
తావకాశం బై లక్ష్మీనారాయణాచారూఢాచిస్వమిర ఘుస్పణరజోరంజితంబును
తదీయవిలురనావిరూఢిప్రీతిపడెనంబు నగుతిలిగెనలంబువిలసనంబు వశికి
రించుచు సాత్త్వికుక్రియ విధువిజృంభణముచితింబును, పంటకొడుపగినింబ్రగన్న
శరీరంబును, సత్యలోకంబునాకృతిం గలభూయస్కంబును, విలాసనీకరంబు
కరణి వివిధమణికరణపుంజుంజీవోగ్గికంబును, పరబ్రహ్మంబువిధింబున ననూ
ర్యపదంబు పై యొడగనామకపిల్ల చుడఁబుచ్చుయ్యును, దద్దయుఁ బ్రియంగు
పుట్టించె నిశ్చేయంబున.

౧౧౭౦

ఉ. ఎన్నఁగ నింత రత్న నియ మింతగభీరిచు యింతజాననగ
పన్నత యింతశుద్ధి యని బ్రహ్మయు నోరు మెనల్ప లేని య
త్యున్నతిఁ గన్న పెన్దలి నుత్థితి మై వెలిపిచి చెన్నగిఁ
వెన్నెలయేటిలోనఁ బ్రభవించిన కప్రపుఁగొండకై పడిన్ .

౧౧౭౧

శా. ధూతాతంక మపేతపంకము బుగ్గెన్మత్స్యంబు నిత్యంబు వి
ఖ్యాతం బాతపశీతి వాతసహసాంధ్రానందయోగీంద్రసం

శ్రమపడి. పుటమెగయుమఁ = దాఁగియు. ధోరణి = వరుస. ఈడాడ = ఇక్కడనున్నది. అంత
రితము = మొలచినది. సలిలకరటి = నిటియేనుఁగుల యొక్క. చిలులతర = మిక్కిలివాగులైన. రదన
శిఖర = దంతముల కొనలచేత. విఘటిత = భేదంపఁబడిన. సంక్రమణ = చేరికచేత. మృదు = తిన్నని.
సముదిత = పుట్టిన. తరంగశిశోరంబులచేత = చిన్నయలలచేత. విసిర = కప్పఁబడిన. ఆరూఢ =
ఎక్కిన - పూయఁబడిన. విస్వమర ఘుస్పణరజోరంజితంబు = ప్రసరించునట్టి కంకుమపువ్వు రేణు
పులచేత ఎఱ్ఱవాడినది. విలురనావిరూఢ = పారలికివలసఁ బుట్టిన. తలిమతలంబు = పలుపుమీఁది
చోటు. వశికిరించు = పడఁచుచేయు. విధు = గండ్రునియొక్క; విఘ్నపుయొక్క. విజృంభణము
దితంబు = విజృంభణముచేత సంతోషించినది. పంటకొరు = శరత్కాలము. ప్రసన్నశరీరము = తేట
పాతినడఁపముగలది. భూయస్కంబు = బ్రహ్మకుఁ బ్రియమైనది; కమలములచేత అతీతయించి
నది. కరణ = కొంతులచేత. ఊర్వికము = ఉంగరములుగలది; అలలుగలది. అహార్యపదంబు = అదల
స్థానముగలది; కొండలకు స్థానమయినది || ౧౧౭౦ || గభీరిమి = గాంభీర్యము. పెన్దడలిక = పెద్దసము
ద్రమునందు. ఉత్థితి = మీఁదికి లేచిన. కప్రము = కర్పూరము || ౧౧౭౧ || ధూతాతంకము = తోలఁ
గింపఁబడినభయముగలది. అపేతపంకము = పోయినపాపములుగలది. సహ = సహించునట్టి. సాంద్ర =
అధికమైన. సంశీతంబు = గుఱుతుగలది. అతతధూతి = విశేషసంపద గలది. భూతిలకలక్ష్మీకారి =
భూమికి బొట్టుకలిమిని కేమునది. తోరంబు = గొప్పది. జగత్సేన్మత్స్యక భవోన్నతిక = లోకము

కేతిం సాతతభూతి భూతిలకలక్ష్మికార తోరంబు నై
శ్వేతద్వీపము దీపతం బగు జగత్స్వైత్యకభవ్యోన్నతిన్.

౧౫౨

అ. వణకుగుబ్బలికిని వైశూర్యశృంగంబు, మొలచినట్లు మిన్ను మోచియున్న
తెల్లదీవియంగు దీసిండు వైకుంఠపురము కనకవప్రపరివృతంబు.

౧౫౩

ఉ. సారనువర్ణసిరిమాయసాలవిశాలము నిలవర్ణసం

చారచమత్క్రియాచరణశాలియు నై పురిచెన్నగున్ మహా
మేటపుకొంగిటం బొలుపు మీటి మహోత్కటకూటసంచర
ద్వారణరాజ మై సాబగు దాల్చినరోహణశైలమో యనన్.

౧౫౪

నీ. త్రైవిక్రమాంధ్రా ముక్ తివిలి వీడిన పద్మహంఘ్రిణములీల నలగు గో
పలుమాటుఁ గమతాధిపతి పూని డిండు మందరములభౌతి సాధములు వెలయు
నిజవిహారార్థంబు నృహర యై హరి చెయు, వసతులో యనఁ గోపము లెసఁగు
శాంబరీమత్స్యసంచారోచితాపర, శరధులక్రియఁ బద్మసరసు లగురు

తే. నఖిలభువనాంతరాళపురాధిదేవ, తావితానంబు తత్వేవకై వరించు
సరణిఁ జూపట్టుదురు శరత్సమయపూర్ణ, రాజవిదనలు వైకుంఠరాజధాని.

౧౫౫

నీ. జలధివీచీవాత్యు జలి దాఁడెఁగా యని, యక్కున నందంద యలమియలమి
ప్రామత్త్యయాశ్రితై రాయిడిఁ బొందెఁగా, యని సన్నపాత్తుల నునిచియునిచి
వాపోయివాపోయి ననివాడి యాఁకట, బెగఁడెఁగా యని యుగ్గ పెక్కిపెక్కి
పెనుపకటులుగ్రమ్ము పెక్ బైట వసియించి, వెఱచెఁగా యని పుల్ల విడిచివిడిచి

తే. మంచలతణములపుట్టుమచ్చవారసు, నేత్రములు విప్పనట్టి యీనెత్రింగంగు
వఱలనేతెంచె నెవ్వారివాడో యనుచు, విలయహరిఁడెచ్చి పెనుకొరవీటిసతులు.

చేర సేవింపఁదగిన ముఖ్యమును మేలైనదియు నగు గౌరవముచేత || ౧౫౨ || వణకుగుబ్బలికా =
హిమవత్పర్వతమునకు. మోచి = అంటి. కనకవప్రపరివృతంబు = బంగారుతోటచేతఁ జాట్టఁబడినది ||
౧౫౩ || సాల = ప్రాకారముచేత. నిలవర్ణ = విష్ణుదేవుని. కూట = శిఖరములందు. సాగు = అందము.
రోహణశైలము = రత్నపర్వతము || ౧౫౪ || త్రైవిక్రమ = త్రివిక్రమ దేవునిపైన. లిల = విధమున.
వసతులు = ఉనికితావులు. శాంబరీమత్స్య = మాయచేపకు - విష్ణువు అవతారిమయిన చేపకు
శరధులక్రియకా = సముద్రములవలె. పద్మసంగులు = తామరకొలఁకులు. శరత్సమయ పూర్ణరాజ
విదనలు = శరత్కాలపు నిండుచంద్రునిబోలిన మొగములుగలవాచక్రీలు || ౧౫౫ || వీచీవాత్యకా =
అలలమీఁదినుడి గాలిచేత. అక్కునకా = అొమ్మునందు. అలమి = చేర్చి. రాయిడి = బరసిడి. పాత్తు
లకా = పొత్తిగుడ్డలమీఁద. వాపోయి = వీడ్చి. వసివాడి = మిక్కిలివాడి. పుల్లవిడిచి - పుల్లలువిడిచి -
కుంఠించి. నెత్రింగంగు = నెత్తిరుముడ్డవంటి లేతవిడ్డ || ౧౫౬ || తేర = తేరగీర; మృగములను

వ. మఱియు నప్పురంబు పలుదెరలు తిరిగినచుట నాభేటస్థలమును నర్చినప్రదేశం
 యనునోలె లెన్నవారిల గలిగి గజగ్రహణసంవిధానంబును, నుజనునినోలె
 బెక్కుపట్టులం గనుపట్టి కురుసంకమందరంబును, కిశ్యపముపశ్చింబనోలె హరికి
 గిరిగుహయును, గూసానును నుపవనపశ్చేషంబును, ద్రక్ష ప్రభంజితరుతోట
 రంబును నై యడంబు బుడిమినివానిగంటి తిడవు మెచ్చుచుం జచ్చి వియ
 చ్చురసంకాభంధురంబు సనర్ధశృంగారితిరంగిఅంగు నానరజమార్గంబునం
 జనినని ముండిట నేత్రసన్నిహితజగత్ప్రయగంబునంబున "త సహస్రసజనాకీర్తింబై
 యుత్తరవైభవంబును వర్ణింపగలగలంబునంబున ద్వంద్వంబునంబున వలభద్రా
 యాహోపరిభాగంబును, ఇంకలక్షేత్రంబునై ద్రు యువనికామహాతంబును,
 నాటకసంధానంబునై వడి శుద్ధమిద్రుపిష్కంభసంభృతంబును, దిగ్విదంబు
 కరణి నుంభిగోముఖాపిద్ధంబు నై యుష్టు గూఢపరిత్యజ్యుపిచ్చభవంబు దిగ్వి
 ఎరసజనపృథ్వీయంబులం దగిలుపడిసిబ్రహ్మపద్మయుగంబున "త సహస్రప్రకారం
 బున సప్తకశ్యోంతరింబు లక్షక్రమించి ముగిసె.

౧౧౧

సీ. నవమధాపరిభాంబునివహ ముజ్జేడుచోట, మణుగొంబు ప్రిడికోట పొంచుచోట
 నిగిడి యాగులకెంపు నలకిట్టు గలచోట, గల్వకాపరకారు క్రిమ్మచోట
 చలదుముమ్మలకట్టాను "నానెడుచోట, గెలండుల గొలంకులు గొలంకుచోట
 గంధర్వగాంధర్వగంధ మిం పగుచోట, గయడి కేతనములు గ్రాలుచోట

పట్టెడి సాధనవిశేషము. ఆభటస్థలంబు పట్టెడిచోట, నర్చిన ప్రదేశంబు, లెన్నవారికా -
 మంచిపల్లమును; మంచిజలమును. సంవిధానంబు కిశ్యము, మందరంబునంబు, పట్టులకా -
 చోట్లయందు. హరి - నంబుము; విష్ణువు. మాధవుడు వసంతుడు; పిష్ఠువు. దక్షి - పాము;
 విష్ణువు. ప్రభంజరువు = గంధపుష్పంబు, హరితము తొట్ట, సమపాణంబున నిమిషమునొజ్జమునైన
 కన్నులుగలది - త్రి. వియన్నర సంకాభంధురంబు దెవలలచే ఇఱుంకిటమై యుప్పినది. సనర్ధ -
 స్యభావముచే గలిగిన. ఉత్తర = మిక్కుటమైన. ద్వంద్వంబు = ఏమందు. వలభద్రాయాహోపరిభాగం
 బు = ఇంద్రుడెక్కినమీడిభాగముగలది; ముంజారుపట్టెమీడపొందిమీడిభాగముగలది. జాం
 గలక్షేత్రంబునై ద్రుక్ష - మెట్టపాలము విధమున. యవనికామహాతంబు = సముచిత వ్రాజ్యముయి
 నది; తెర పీఠచేత దొడ్గది. విష్కంభసంభృతంబు = విష్కంభమునెడి యంగముచేత చక్కగా
 భరింపఁబడినది; గజగ్రహణచే జక్కగా భరింపఁబడినది. నుజగు ముఖావిధంబు = మనోజ్ఞ
 మునున వక్రాయుధపుమునచే దొలువఁబడినది; మంచి వాసనద్రవ్యములచేత అలంకఁబడినది.
 గూఢపదతల్పంబు = శేషకాయయైనవిష్ణునియొక్క. తిజిసి = సమీపించి. అజహ్మప్రకారంబున
 నాటకశనిదానివలె; కిచ్చవిధమున. సప్తకశ్యోంతరింబులు = ఏడుతొట్టికట్లు || ౧౧౩ || నవమధా -
 త్రిత్వమునృతపు. పరిభాంబునివహము = అగడ్త నీడగమాహము. పుత్తడి = బంగారు. తిగులకెంపు =

తే. బరమయోగివరేణ్యనిర్భరసమాధి. సౌఖ్యసంపద నిరపాయసంప్రదాయు
సిద్ధి గులకించుచోట ౧ శేషభావన, వివిధధర్మంబు లావిర్భవించుచోట. ౧౫౮

క. బహుదోజనని స్థిరము, బహునారీజనయుతంబు బహుసిద్ధసహిమా
వహము నగుచోక్క శేరీ, గృహము. గానగదకరీతమాననుఁ డై. ౧౫౯

ను. కలనోకంకణధంకృతంబుల మరుత్కన్యల్ సుధాబింగుని
చ్చిలసీహారమయూఖబింబనదృశస్విన్నాననశ్రేణి వ
ర్తల నొయ్యెయ్యన నూప చూగె. ఘణభృత్యేంభోళిక లచ్చిని
ట్టలపుంజన్మవ బోలు మున్నోరగుముక్ నచేసి యుల్లాసి యై ౧౬౦

క. గిపించువానిఁ బ్రిభునన పీఠకుఁ జగువానిఁ జంద్రదింకరమయవీ
గౌపాతదళితనిజభ, క్తాపద్ధాంతప్రవాహుఁ జనఁ దగువానిక. ౧౬౧

తే. నగవు నురువులు నుణివూరనలినహంసి, గుంతలగ్రాహములునేత్రకుముదరుచియుఁ
గలుగుతనుకాన్తికాగిద్ది గన్నతరుణ, తరిణయునుబోనియురమురత్నంబువాని.

శే. పుండరీకతిపోజాతభువనపీఠ, విన్నపము సేయుననునంసస్థిఁ గేలు
సాచి సామాదికంధరాన క్తమేఘు, మాలికం గగుగగనంబుఁ బోలువాని.

తే. లలితలక్ష్మీనఖాంతురలాలనమునఁ, గమ్రకట్టారదళగంధగౌరవమున
నతులనై పథ్యరత్న చంద్రాతపమున, నొప్పు మీఱిన నునుసేసకొప్పువాని. ౧౬౨

తే. ఊదయుగ శంబుమీఁదఁ జెల్వారునడిమి, తానవంబు నెవంబున దనుజనదన
నిర్మిత స్తంభసంభవనిజపురాణ, పురుషహరిచీలఁ దెలిపెడుపాలుపువాని. ౧౬౩

చింతామణి. నెలకట్టు = తాలికట్టడపునెల. కాళిరి = గలుపు. కట్టావులు = మిక్కిలి స్వాగములు.
తొలఁకు = తొనుకు. గాంధర్వగంధము = పాటవలసవాదన. క్రాంతులు = ప్రకాశించు. నిర్భర = పాచ్చెన్న.
తులకించు = ప్రకాశించు || ౧౫౮ || కోరకిర = మొలకలెత్తుచున్న || ౧౫౯ || కలదోకంకణ =
ఆవృక్తమధురములైనచేతికడియాలయొక్క. మున్నోరగు = చేపతాశ్రీలు. విచ్చిల = చేరిన.
స్విన్నా = చెరుటపట్టిన. ఓయ్యెయ్యక = మెల్లమెల్లగా. ఘణభృత్యేంభోళిక = పాము ఉయ్యాల
యంగు - శేషశయ్యయంగు. నిట్టలపుం జన్మవక్ - ఎచ్చెన్న స్తనములజంటను. మున్నోరగు = ముందటి
యొరగుదిండు. ముక్తానాచేసి = ముందటికట్టానించుకొని || ౧౬౦ || విజృంభిత = చూపుయొక్క
పాటుచేత. ఆపద్ధాంతప్రవాహుఁడు = ఆపద లనెడి చీకట్ల వ్యాపనము గలవాఁడు || ౧౬౧ ||
గ్రాహములు = మొసళ్లు. తరుణతరణి = లేతనూర్పుడు || ౧౬౨ || అజానంగశిఖి = బ్రహ్మ
యొక్కమూఁపు ప్రదేశమునందు. కంధరాన క్తమేఘమాలికము = మెడ నుండంటిన ముచ్చుచాలు
గలది || ౧౬౩ || నైపథ్య = అలంకారమువలని. చంద్రాతపమునక = వెన్నలచేత. కేగకొప్పు =
కొండెనిగ || ౧౬౪ || తానవంబు = మాతృత్వము. పురాణపురుష హరి = పురాతనఁడైన స్మరిం
హుఁడు || ౧౬౫ || అభినవాయాతుక = క్రొత్తగా వచ్చినవానిని. నాభివేళంతలము = బొడ్డుపడియ

తే. అభినవాయాతుఁ డనపుత్రి నూని గాంచి, సంసంసం నాభివేళితిజలజ
ముచ్చి వెలిగ్రాయువుప్పొడియొటపు నెఱపు, హృదిపుట్టంబు కటిసీమనమరువాని.

తే. మృగగుండగుని నొకమృగిహృదయము ను, సునిచిప్పలవోగ నానాసరింఁగ
క నకకోటిరహిరాగ్రస్థుని మనుని, మెఱుంగువచ్చిన నఖిపక్షి మించువాని.

తే. ఆప్యుఁ బ్రణవస్వరూపు నేనాంతివేస్య, మోక్షవిద్యోపదేష్టు నిర్దు కృజనను
సిన్ధుఁ బ్రభవిష్టు నిత్యనిర్ధన్యుఁ గాంచి, మ్రొక్కె నారీజనోచితంబుగ ధరిత్రి.

క. మ్రొక్కి వినుపించె దనమది, నెక్కినునొగు లెల్ల నేలనెఱతుక కిన్ని
రొక్కొక్కబొట్టు మెఱుంగుం, బెక్కుల నిగొఱుం నోరల ముచ్చుచు హరికిన్.

క. బలువ్రేగునొప్పి నిష్టై, నిల పలికన పలుకుకలిన హృదయము గలఁగె
నలిసోదరునకు విలయా, నిలయాతాయాశచలితనిరధివోలెన్. ౧౭౦

వ. ఇవ్విధంబున నమ్మధుమధనుండు ననుంగరమీఁదంగల కనికరింబునం దరంగి
తంబగు సంతరంగంగా తదభిరక్షణంబున కభిముఖంబుఁ గావించి యటమున్న
యకాండప్రళయం బగుపుండరీకులేసోదహనంబు గురవగాహంబును త్రిభువన
దాహదోహళంబు నగు నని విన్నవంబు చేసి జాసియున్న విరించిం గించిత్ప్రహసి
తాననుం డై కనుంగొనుచు. ౧౭౧

సీ. శాంబరీకచ్చపేశ్వరకంఠసంగీప్త, తాపింఛవల్లిమతల్లి యనఁగఁ
బవనపారణపతిస్సాటిక స్తంభజం, భద్విషస్థణిసాలభంజి యనఁగఁ
సవనవరాహదంష్ట్రాఖినిత్రప్రోత, కనకాక్షఘనకాలఖండ మనఁగఁ
గకుబంతకరివరస్కంధసింధుగ్ధీప, సాగసారికాసితహంసి యనఁగఁ

యందలితామర. వెలిగ్రాయు = గాయనుమియు. ఒఱపు = అండము. హృదిభుట్టంబు = పసుపు
వన్నెవస్త్రము || ౧౬౬ || సీర - వజ్రములయొక్క. ఘర్షణమునక - ఒరసిడిచేత || ౧౬౭ ||
౧౬౮ || నెక్కిను = పొనుకొను. నెగులు దొఖము || ౧౬౯ || బలువ్రేగునొప్పి - అధికభార
మనెడివ్యాధిచేత. నలిసోదరునకు = విష్ణుదేవునికి. యాతాయాతాసరితము - పోరాకలచేత
చలించినది || ౧౭౦ || మధుమధుకుండా = విష్ణువు. అటమున్న = అంతకుముందే. అకాండప్రళ
యంబు = కాలముగానికాలమున సగుప్రళయము. తపోదహనంబు తపస్సువలనియగ్ని. గురవ
గాహంబు = ఆకళింపుచేసికొనకకృతము గానిది. త్రిభువనదాహదోహళంబు = మూలభూతములను
గాల్చుటకు సమర్థమయినది. దాసి = సమీపించి || ౧౭౧ || శాంబరీకచ్చపేశ్వర - మాయతాచేటి
రాజయొక్క. తాపింఛవల్లి = చీకటిమానిరెమ్మ. పవనపారణపతి = సర్పరాజు. జంభద్విషస్థణి =
ఇంద్రునిలము. సాలభంజి = బొమ్మ. సవనవరాహ = యజ్ఞవరాహమయొక్క. ఖినిత్ర =
గుడ్డలిచేత. ప్రోత - గ్రుచ్చబడిన. కాలఖండము = కడుపులోనియవయవనిశేషము. కకుబంతకరి =
దిగ్గజము. సింధుగ్ధీప = వీటివడుదిబ్బయందలి. అసితహంసి = నల్ల ఆడుహంసు. భూరిభూభృ

శా. ఓయంభోరుహపత్రనేత్ర ! మది నీయుద్వేగమున్ మాను దై
 నేయప్రాయశ్చపాన్వవాయముం మద్దింశున్ భవద్భారమున్
 గాఢుంకొందువీ శేయుపన్ సుఖులుగా మచ్చక్రముక్తాత్మలన్
 మాయానాగినపంపాల్చు నై నీదివి నానా ప్రకృతికింబున్ .

16

ఎన్నికగనంబుల నిష్పన్నులు సుఖ సర్వముల లభ్యములు నవి పుడమిపడెడియడ
లుడిపి నగారివంబుగా మీనుకొని, పగులపురుగుల గరితగ్గానంబు నొందె శతా
నంగుడును సావదంబున యధాస్థి నగలునంగ గనియె నిట్లు. ౧౭౫

ఆ. పుంగురీకుతపము శూరైభాగం ౧, భూమి ముద్రేయం గొలగొగ్గోడు
గోరిను ద్వింద్రుడయ్యె శౌరపరచ్చమెను నుండునంబు పుట్టి గొగ్గలు పొప్పె. ౧౭౬

శ్రీకృష్ణావతారికపట్రింబు

సీ. వసుమతిభాగినాద్వైత బ్రహ్మ భూమి భూమి భూమి భూమి భూమి భూమి
దేవకీవసుదేవశిష్యుని నందనంబు నుండు నామనమరభ్యుతం ౧
పూలనాప్రాణనగమూలవాణనాగాడి, గతంబుగనినాటన దిగులులుగ్గ
నమదత్పరావస్థిగవ ర్హిమనస్త్రి, పాదతాత్పర్యం దవద్యమందు ౧

తే. వత్సహృత్స్పాయకం బభివ్యభిజగ్మ, మగ్గి గొప్పయిండు భాగియనామభేద
నిష్ఠురానలపాగింబు స్థిరమందు, కృష్ణుని శ్రీనివాస చక్రపూడి డెలరు. ౧౭౭

సీ. కనుగట్టి గాంగేయగర్భ జాగురునగాడి, లాగించె వత్సపహాగణవేద
నాలమందలః శ్రోవ శైల మైశైడిపూగ్గి, గేలిను గగదుకప్రద నలిపె
గాడించె గంకాలనూట రాసప్రద, నాభినభిరుమధ్యాంకపా
వెలయించె యశోకువహాగణం బుకాగ్గి, రాజగింకర శిరోరత్న రుణి

తే. దన్ను బిల్లాడి సంగుష్టనాగింబు, అను సుకర్మననాచువిద్యాధిగ్రంథ
కరినజగరచ్చలముగ సంగ్రహంబు దాను, సందసూనగంబు బృందావనంబునందు.

సంగ = బ్రహ్మ. ఇది సంగ. ఇంద్రుడు. పుష్పి వాడు. వచ్చి వాడు. శూరదర్శం
లు = శుభమరాగలకాలములు. అదియు గాదు. ఉపపి మాన్వి. పుకొలిపి - సంపి. అంత
ర్ధాగంబుకా = కనబడకపోవుటను. శతాగంబును బ్రహ్మ ॥౧౭౮॥ వికృతి - వికాగమును ॥౧౭౯॥
నిర్వాహణ - నశింపజేయుటయందు. శేషధి - నిధి. రపాల. లిఱ్యమామిడికెట్లునంగు. పరగ్గ
తంబు - శోకిలము. వాతూల - గాఢి. అని. నామ. నందన్త నాగమునకు. సమత్తి - యముడ.
వత్సహృత్స్పాయకంబు = వత్ససురుని హృదయమునకు పాణము. అభివ్యభిజ - బాధనొందింపఁ
బడిన. మర్దితాముడు - మర్దింపఁబడిన అభూసురుండుగలవాడు. నిష్ఠురానలపాగింబునెట్టిటంగు
శ్రూరమియినదవానలను భక్తింబునెట్టి నిష్ఠగలవాడు ॥ ౧౮౦ ॥ గాంగేయగర్భ - బ్రహ్మకు.
అభీరభీ - గోవికాశ్రీయొక్క. అంకపాద - కాగిలింపయంగు. యశోకువహాగణంబు
కుచేరాక్షులు అను అట. అంగుడవలిగనర్పతను పాటనప్రేరితో బోగొట్టెబడిన పాముజేసాము
గల ॥ ౧౮౧ ॥ అమానుషంబులు = మనుష్యుడేమయియు కొనిని. కన్నునకు - నిష్ఠనకు. ప్రి
నంబు తృప్తిని. మత్తకాళిని = ఉత్తమశ్రీ. తదాగేంబునకా - అయనగైన యాజ్ఞచేత.

శ్రీరామచేపచరిత్రము

వ. ఇవ్విధంగా నమ్మియున్నట్లు విరోధ మాయమానుష్యగ్రహంబు సంగీకరించుచు సమానుష్యంబు లగువిక్రమవిశేషంబులం బ్రవర్తించుచుండ నంత నటమున్న యవ్వెన్నునకు మనఃప్రణనంబు గావించి దలంచి విరించి నిఖల ఘనమోహిని యగునొక్కతేర్చిం బుత్తెంచుటయు సన్నుల్లకాళిని తదాదేశంబున నందుమొఱచి యగుశతకోపుర డనుగోపాలునకుం గూర్చువుత్త్ర యై పెరుగుచుండె నంతి దంతావళిమరాళశిఖరవళిగ మంచులగుమకంబు దమకుం దొడి వగుచు నిగుడునడవడులం బెడంగారి బంగారంపుమెట్టకెందమ్ములకు నెత్తురుంబొత్తుచుట్టంబు లనిం జూపట్టు చిగురుటడుగులును, దారలగౌరవంబును ముత్త్రయంబులక్రొందఱుకును, చంద్రమండలంబునఖండలావణ్యంబును నేవ గించు చరణనఖముకురంబులును, మకరధ్వజశిరధిశాలిగర్భగోపుచ్చకాహాగ గందర్భంబులసౌభాగ్యంబు నానరించు చిటుతొడలును, వలుదలేనంబులు గలపండనంబులు నిద్దంపురదనంబులు తద్దంబుం గలిగి కరికరాకారంబు లై కరభనిభంబు లై కనకకదళీమృదులంబులు నైనపెందొడలును, కరటిశిరః కఠినంబును రథాంగరమాధురంధరంబును పులినఘనంబు నగు జఘనంబును, ఆవర్తవర్తలంబును నితాంతపున్నాగలతాంత కాంతంబును నతిగంభీరంబు నగునాభసరోవరంబును అసితిలిలేశయశాలికంబునకు నేలిక యై చలిచీమ నాలునకుం బోలిక యై కైవాలవల్లికిం దల్లి యై చెలువారునాగారును, అగడపలం గడవవైచి పేచీరేఖలం బోలెద్రోచి మనుమనారాచుకేళాకూళిం గల జాళువానోబనంబులం బ్రేక్షుటించుత్రివళివిభాగంబులును, కిమల

శిఖర = సమీప. గమకము = మనోజ్ఞత. తొడవు = ఆభరణము. బెడంగారి = అందగించి, కెందమ్ములకు = ఎఱ్ఱతామరలకు. మాపట్టు = తోడు. లావణ్యంబు = కాంతి. ఏవగించు = నోయ. మకురంబులు = అద్దములు. మకరధ్వజశిరధి = మృదునియమ్ములపొది. శాలిగర్భ = పరిపాట్ల. గోపుచ్చు = అపుకోరక. కాహా = తుతార. గందర్భంబుల = మృదులయొక్క. వలుదలేనంబులు = లావురదనములు. గలపండనంబులు = రాసురాసు లావుత్తియందటలు, నిద్దంపురదనములు = సుశుభ్రదనములు. కరభనిభంబులు = చిటికినవ్రేలిమొదటనుండి మనకట్టుదాంక నుండు అటచేతిలోపలిపార్శ్వభాగమును బోలినది. మృదులంబులు = మెత్తినవి. రథాంగరమాధురంధరంబు = చక్రిగంపదార్థ రమును పోపించినది. జఘనంబు మడికట్టు. ఆవర్తవర్తలంబు = మడివంటిగుండ్రదనముగలది. పున్నాగలతాంతకాంతంబు. పొన్నపువ్వునంటమనోజ్ఞతగలది. గంభీరంబు = లోకకులంబు. అసితిలిలేశయాశాలికంబునకు = నల్లత్రాచుట్లకు. చెలువారు = అందగించు. అగడపల = దొంతిమల్లలను. పేచీరేఖల = అలలచాళ్ళను. కేళాకూళి = క్రీడాగున్ననంబు, జాళువానోబనంబుల = బంగారు

శోరక కనకకలశ కరికుంభప్రముఖంబు లను సుపహాద్రవ్యగాల శ్రోవ్యడంచి
పచారింది పక్కిటిల్లి పెరిగి నిక్క కక్కసించి కివొక్కవలఁ బెక్కువలలం
జెట్టుచుఁ జూపట్టునోర్యాలకూలంకఁబులు లగు కుచలికుచంబులును, ప్లయ
పల్లవపల్లభంబులు చుపేటపుటపఁస్ఫుటంబులు నగుచేదీమధ్యనిభిమిగ్ధ్యం
బును, ఫణిఫణాఫలకభాసురంబులును, పంబూసొత్తరు శంబులు నై నిగ
నిగనివసిండితగఁగుం దెగడు కగఁములంబులును, కందర్పకళిల చెన్నునం
బూవుఁజూలయెట్లును పోతఁగలకొగఁప బుజగలిగిబాబుంబులును, కలుష
తేకులచెలుపు, శోక మీఱు వాఁగారుకొనగోరులును పవడంపుఁ పుటంబుగిది
గల రక్తాంగులప్రవాంబులును గాని, సత్తి రుట్టిపఁసకరితఁబులును, కంబ
బిబ్బికావసంబులును క్రిముకితరుకమినుంబులును, కోమలంబుమిల్పలంబును
మోహంబు నగుకంఠరాగంబును, నమ్మిశ్రేవటఫలద్వయశోభిప్రసాద
నిబిడం బుగిదిగాకంబును, పుక్కెరల గొక్కరించి పుంబు నోనాడి చెట్ట,
రిసంబుల నిరిసించు నుధులను, గమయనగంబును, వప్రసూనంబును, పొల్లల
నుల్లసం బాడి యాణిముత్రియంబుల నుత్తిరించి సుధాబింకాపులఁ బలువరుసల
సరిసం గాడు పలువరుసయు, సంధ్యారాగగంజితం బగుకళారాజు దీక్షింపి,
పడయును త్రిరోస్థిపుటంబును, పరిస్ఫుటనాసికానుగంబునిశ్శాన్వనధారాని రక్షి

మెట్లను, ప్రతిఘటించు - ఎదిరించు, త్రిపళి = కడుపుమీది మూఁగుముడుఁబలఁచుకొనిపోయె -
తామర మొగ్గ, ఉపహాద్రవ్యంబుల - సహింసవస్తువుల, పచారింది వ్యాపరించి, కిక్కిరియింప =
కలసి, కిక్కసించి - గాఢించి, పఁద్యాలకూలంకఁపంబులు = చంకలపార్శ్వముల నొరయినవి, లికు
చంబులు = గజనిమృత(పండ్లు), ప్లయపల్లవ జాగ్రదిగురులకు, వల్లభంబును - ప్రేమమయినదియు, చుపే
టపుట = చాచినచెట్లగల అటవేటిలోపలిభాగమువలె, పరిస్ఫుటంబు ప్రదాశించునది, చేదీమధ్య =
యజ్ఞచేదిక నడిమిభాగముతోడ, ఫణాఫలక - పలకవంటిపడగవలె, తాంబూనిదళ తిరులచాకుల
యొక్క, పసిండి = బంగారు, తెగడు = తిరక్కరించు, కరమాలంబులు = చంకలు, పూవుపెట్టుల =
పువ్వులగరముల, ఎత్తునక = విధమున, సోగ = నిడుపైనఁబుజు = వట్టువలెనను, శోక = అందము, వాలా
రు = వాడులైన, ప్రవాళంబులు = చిగుళ్లు, కంబుబిబ్బికావసంబు - కంఠమునకు అందమునుగలిగి
చునదియు, క్రముకరకుమినుంబు = పోకప్రమాని మనోహరత్వము గలది, పంబూసొత్తలూ
ముకుళమోహనము = మృదు వైనయరటిమెగవలె మోహమును బుట్టించునది, కంఠరాధాగంబు =
మొదయొక్కచైత్యము, చిముకము = గడ్డము, పోనాడి = నిందించి, నిరసించు = తిరక్కరించు,
నుధురిమక = తివ్యదనముచేత, బంధువేదప్రమానంబు మంకెనపువ్వు, ఉల్లసంబాడి = పరిహసించి,
అణి = గుండ్రదనముగల, ఉత్తరించి = చాచి - మీటి, పలువరుసలక - బహువిధములయిన పూవ
మాను మొదలగువరుసలచేత, రంజితంబు = ఎఱుపైనది, కళారాజరేఖ = కళారామ్రమైనచంద్రరేఖ,
పొత్తు స్థూపము, ఉత్తరోద్ధపుటంబు = పైపెదవి, కగంధనిశ్శాన్వన ధారాధోరణినిశితమార్గంబు =

నిశితసూన్యంబునం బోని యయ్యార్థోష్ఠబింబఫలంబుమీఁది నిమ్నభావంబును, సూనసాయపదోనివిల్లును పల్లవకరవాలులాంగలాయధంబును సామివికసితచింపకకోరకంబును నువ్వుఁబువ్వును నప్పుచు నివ్వటిల్లు నుల్లక్షితనాసికాశ్శిఖరంబునం, సితమయూఖరేఖాసఖం బగునొసలును, నింబకిసలయంబుల కపసఁపం బొందించు ముక్కును, నరంటిమొక్క మొదలియాకుతెక్కల నెక్కనక్కంబు సేయుచుఁ గాయజుసింగిఁబలవంగడం బగునెలవంకకన్నులొసలకొనులును, పకోరంబులప్రకారంబును జేరలతీరును సారసంబులగుంసంబును మీలఁజేలును మెఱపులయొఱపును మరుతూపులకోపును నుత్సలంబులయొప్పును కైరవంబులగౌరసంబును నేణనేత్రంబులవైచిత్రియు విసూక్రితంబులు గావించి నుగచుశ్రవణపుటకూపసతీయాభువు లగువిలోలవిలోనసంబులును, నర్పణంబుల దర్పణంబును నరోజంబుల యోజయానుధాకలకంబులచిలనంబును నంబుదుహబింబములచుదంబునుం బోషించి యశేషకళాకలాపవాగ్గమస్వరంభాస్వరం బగువదనవలయంబును, శ్రీకారంబులజోకయుఁ దొమ్మిదింటిలెక్కలయొమ్మికయు మోదుగుపిదలసరులును బోసరించి వాసి వడయుశ్రుతికప్పులికలును, నిష్కరంకంబు లై నిబిడంబులై నిద్దంబు లై సీరంద్రంబు లై సీలంపుగుంపులసాంపు లామతించు మంచి నెఱకుడలునం గలిగి వలరాజానెత్తిపలకతఱుకునం గనుపట్టువీపును నేనాఁ యుపాదాన మోదామీగుం విలాసంబుల భాసిల్లె మెండయు. ౧౮౯

ఆ. వివిధయాచితీకీటి వేమెలు నృశయించి, యవ్వధూటిఁ జేయ నజాడు తలఁచి
కేలుదోయిఁ గడుగ వేఱులతొడ నంటు, జలకణంబులే మొ నతిసఖాళి. ౧౯౦

మంచిజానఁజొడి యూర్పుల ప్రసరణముయొక్క అడ్డములేని చుఱుకుగలదారి. పోని = వంట. సంబధంబు = దొండపండు. నిమ్నభావంబు = పల్లము. దోనివిల్లు = అల్పధనుస్సు. పల్లవకరవాలు = మన్మథునియొక్క. సామి = సగము. చంపకకోరకంబు = సుంపెఁగ మొగ్గ. ఉల్లక్షిత = మీఁదికినిక్కిన. నాసికాశ్శిఖరంబు = ముక్కు మొన. సఖము = మిత్రము. నెక్కనక్కంబు = పరిహాసము. వంగడంబు = వంకము. తారకంబు తలపడుచు - అతిశయము. ఓజపు = అందము. కోపు = విధము. విసూక్రితంబులు = నూత్రములేనివి. పతయాభువులు = పడునట్టి ద్వభావముకలవి. విలోల - మిక్కిలిదలించెడి. ఓజ = విధము. విలసనము ప్రకాశము. పాణిందమ = ఊడమిత్తి. అంబురుహాబింబంబుల = చంద్రబింబముల. కోక = విధము. ఓమ్మిక = ఇమిడిక. పోసరించి = బరిసి. శ్రుతికప్పులికలు = చెవులనెడి చిక్కిలములు. నిబిడంబులు - నిండుకోన్నవి. నిద్దంబులు = మెఱుంగుగలవి. సీరంద్రంబులు = సుందులేనివి. సాంపులు = అందములు. అమతించు - పూజించునట్టి. నెఱి = వంకరగల. వలరాజానెత్తిపలకతఱుకునం - మన్మథునిసాగటాలాడు పలకయొక్క ప్రకాశముచేత. ఏపాఁ - అతిశయించి. ఆమోదమేదుర = పరిఘభాతి

తే. అంబునాననసంనోకె లరెణు లగుట, చాగె గలిగిన లానఁజూపునఁభరము
వలనిపై తెకులొకఁగెడు వాని నీగి, బలఁబడెనరీతి మోఁగఁగని బలగు నీతికి.

క. మది రాక్షసంఘు లంగఁబడివ లు సూపంగుల గొప్ప తెఱఁగఁ జూపు
అనువంశానికి గెవెట్లకి, పదిని నిడిసి రాగిదేలి పలుకఁజూపు? ౧౨౭

తే. కిరికరింబాలుత్వగ్గోపనిల్లఁబాలు, నంబులుపరల నుండునట్లు పోడిమియు
అంబుగలఁబాలు నిలులఁబడఁబాలునె నెఱుంగునదిని నానఁజూపువానఁబడఁజూపు

తే. నీసరువానకకనీమి ప్పు, న యులక
నిక్కి మును గ కియున్నది గలపుఁగి
రాగలఁగును మిథ్య మంయును నెఱుంగు
అంబులును ద్వాగివాఁగు నలఁపఁబడు.

తే. నీకలఁగఁజూమునఁజూపు బలఁబడఁబడు, బలఁబడఁబడు బలఁబడఁబడు
అంబులఁజూపును మునునఁజూపు, అంబులఁజూపును అంబులఁజూపు

తే. కిరానవఁబడఁబడునెఱుంగునదిని నెఱుంగునదిని నెఱుంగునదిని
ద్వాగినిమిల్లఁబడునెఱుంగునదిని నెఱుంగునదిని నెఱుంగునదిని
గానఁగివచ్చుకుంభిమిలు గొప్పగా నెఱుంగునదిని నెఱుంగునదిని
బొనఁగునదిని నెఱుంగునదిని నెఱుంగునదిని

తే. కిరానవఁబడఁబడునెఱుంగునదిని నెఱుంగునదిని నెఱుంగునదిని
విప్రులకి గణ మంగునదిని నెఱుంగునదిని నెఱుంగునదిని

తే. ముదితకరము నామలయొప్పు మ్రుచ్చిలించి
యూకయుంచిననొక్క నాళికభవుడు
ఇకగణంబుల నదొక్కపద్మరాగ
యోగమున నెఱుంగునదిని నెఱుంగునదిని

శయమయొక్క ॥ ౧౨౮ ॥ ౧౨౯ ॥ నానభరము పూగుత్తి ॥ ౧౩౦ ॥ ౧౩౧ ॥ త్వష్టపశుల్యపండు =
తోలువలని నొక మునునొకని. పుష్కరింబుల తొలుదల; తొంద్రఁబడఁబడు. తిగులంబుల -
అనత్తిని - సంపదమును. దంభిముగ్ధ - పెనుమును. తలఁగడ - తొలఁగించుట, ॥ ౧౩౨ ॥ కొంట
మెలనూలు; ఒకపట్టము. మాయ ఇంద్రులము - లేమి, ఒకపట్టము. ద్వాగివతి ద్వాగి
ములగలది; ఒకపట్టము ॥ ౧౩౩ ॥ గొనూలి - గొనూలి. విష్ణుపదమున - విష్ణునివాడమునగు -
అకాశమునందు ॥ ౧౩౪ ॥ తొలికి - భయపడి. మున్ముఖానము - గీతకలయెఱుగు ॥ ౧౩౫ ॥ కంకణము -
నీటికొట్టు; ముంతేలికడియము. విద్రుమంబు - చిగుగు; పెగడము. మత్స్యరేఖ - చేప గేఖ; చేపల

- ఆ. కంఠపాఠే తనకుఁ గాంతుండుగాఁ గట్టు, తెఱిగి కంఠకంఠ నింతి చాల్చె
నొక్కొ? యొప్పుగాడె? యుత్తమసంకలకుఁ, చతులుపూనినట్టివతముచాల్చు.
తే. సోమలింగసామ్యదశనినాసోమతల్లి, యొప్పు చంద్రాక నెఱజాలు గుప్పించి
నొంగుగ నలుననిగాఁగి శీషములకుఁ, కన్నునఁ గాదెడలువంటిక న్నెకలిని.
తే. గలఁచు నేనిచు నాచిచి ములకిగట్టి, శిర్కరాదీజములు సుధాశాసహర
భావనాఁగి పిత్తి మెలచినపైనుపెరి, నెఱఁజాఁగించి పూ గోడిసకవిసరి.
తే. దాడిమీబీజరా కెందఱుకుమొల్ల పెంగ్గలకినాసమును ముత్త్యములనుపాఠి
శ్శున్నవిన్నింటి నొలుపున్న చెమ్మసఁగియి, పంతురాలక నున్నగ్గనంతపజ్జీ.
ఇ. శిరకంఠగఱి లు బ్రహ్మవారునము, కెందఱుగఱి గడ సెల్ల కిలయొడ్డి
సుస్వగములెక్కి గమనము, గూసి నిర్వృత్తిపల్లవగ్రాహ పండిత్యపరభృతములు.
క. వదనారిపిందడభముగ మృగగతిఁ జనుమాదనాసమిస చంద్రిక ల
మృగవగఁజావగమనక, నునధిశయ దృక్పకోరయుగహర్షి గముల్. ౧౯౪
తే. యువసునోహంగలక్షేత్రము త్తరించి, కరునువడి నన్ను పంకనలాంగలిపి హలము
తామిచీమణిము క్కటా గాకయున్న, నాసికాభరణపుంగట్టు నాటునోటా.
క. బినరుహారజమునఁ బైకం, దుసిమిన నగదగ వెలుంగు నుడురాజుక్రియ
బినరుహాపాఠిముఖాంబుజ, మనమాయుధశాగ్రశంభ మై జృంభించున్. ౧౯౫
క. ఆవృత్తార్థిలులిత రా, జీవములకు మయపతాకజీవంబులకు
జీవంబివంబులు కా, జీవంబులు చెలువకన్ను సిరులమెఱుంగుల్. ౧౯౬
తే. వానుచేవాగినవక క్తివై భవంబు, చుట్టి సచ్యభామలరూపలేఖ [కమరు.
యిదియెవహయించునన నల్పయిడినపంపుకొ, కొంతలెక్కనఁ గనుజామ్మ లువిక
చాలు || ౧౯౭ || ౧౯౮ || కంబుసాణి = విష్ణువు || ౧౯౯ || ఒకనవాసోమతల్లి = మేలి పై కెదని.
చంద్రిక = వెన్నెల; కుసుంబావృక్షము. గుప్పించి = వ్యాధింపఁజేరి. చిలుగని = నూత్నమైన. వాసో
విశేషములకుఁ = వస్త్రవిశేషములకు. కన్నెకిలిమి - నూతనంబు || ౧౯౦ || కాదధూమి = ఆడుగు
శేల. పెడ = విత్తనాలుజడ్డిగమునం. దిగవిమంతు || ౧౯౧ || కెందఱుకు = ఎఱ్ఱనిమెఱపు. పసా
ళము = వికాసము. ముపాణి = స్వచ్ఛమయిన మెఱఁగునీరు. చంకురాలక = నొక్కల పాడివెండ్రు
కలుగలగి || ౧౯౨ || గంటుఁడు = పరిహాసము. ఓటు = ఓటమి - అపజయము. పల్లవగ్రాహి =
చిగుళ్లను గ్రహించునది. పండిత్య = శిష్యుగల. పరిభృతములు = కోకిలములు || ౧౯౩ ||
౧౯౪ || కాంగలక్షేత్రము = బీటిపాలము. గరుసు - మేలి - మెత్తని. నాటనోటు = నాట నాళి ||
౧౯౫ || రజమునక = పుష్పాడిచె. ఉసిమినక = తోమి కడిగివేయఁగా. జృంభించుక =
విజృంభించును || ౧౯౬ || లులిత - చంపఁజేయఁబడిన. మయపతాక జీవంబులకుఁ ముప్యముల
కును, జీవంబివంబులకుఁ - చురములకును || ౧౯౭ || నవకత్తులు - ఇచ్చాకత్తి, జ్ఞానకత్తి, క్రియా

చ. పడఁతిముఖాంశున్ముములు భాసురవర్ణలలాటప్రతిగ
 బిడి ఋణాలల గైకొనియె నిండుడు నద్యము సాక్షి గాఁగ నె
 న్నఁడొ ఇలకాత మప్పు బతనంబుగఁ నీర్పనిబట్టి కొక్కొ పే
 రడునున సీల నెండ విల నాఁగినఁ దుంగిన నోర్పుచుగంటాల్. ౧౯౯

తే. శ్రీలికరశ్రీఁ గయోదుకాశ్రిని జేయుఁగాంతయెగు నుని శ్రుతిపుట్టికై ప్రసమున
 పలువప్రాసినశ్రీకారములగూగంబు. వర్ణనానీకదుని నింఁచుగర్హయగళి. ౨౦౦

సీ. ముఖ మింబురుహః మని ముమ్మింగుగు నప్ప, ముఖేయగిండితెగి లనఁగ
 నాననచగ్రానియంకకర్తమ మొక, కడఁ గొనెరిందినపొ, వనిగ
 నిధిసమధాపూరితాస్యహేమకలతి, మూసినసీలంపుచూఁచు డనఁగ
 వదనపద్మనిధివై వ్రాలియువమనో, మోహాంధకారగు, మోహ మనఁగ

ఆ. గజకుండసముఁ గాలఁ దటచుఁదనంబును, సెదలసిరులు గలిగి పిరుల పిరి
 కీర్తి బుగలుకొంగఁ గిసలయాధరిగొప్ప, కొప్పు గప్పు మీఁకి మొప్పుకొప్పు.

క. వలరాజుకేలివాలుం, బలకయుబలె నలదు వేళి సాణింగమ మై
 లలితాంగివెన్నపట్టియ, ధళిధళి సునుకుందసంపుఁదగఁగూ దెగడున్. ౨౦౧

శా. ఈ ధారణ భవనై కమోహనకళాహేలావిలాసంబులక
 రాధాకన్యక ధన్యకాంతిఁ దనరారణ దద్వతాశారతిక
 గోధుగ్నాలకదివ్యమూర్తి యగుశ్రీగోవిందుఁ డంభోజిని
 నూధుర్వింబున కన్గలించు నశిసమ్రాజాకృతిగ నైకొనున్. ౨౦౩

క. ఆ రాధామాధపులగు, గోరిక లన్యోన్యహృదయకోరిముల ను
 కూరితము లయ్యె దినములు, వారిదగిర్భముల నంబువాసన లద్రున్. ౨౦౪

శక్తి, ఉత్సాహశక్తి, మంత్రశక్తి, సత్త్వశక్తి, రబ్యశక్తి, తమశక్తి ||౧౯౮|| నిష్క్రములు = వర
 హాలు, పత్రకంబు = పత్రము. ఆఁగినకా = అడ్డగించినను. కూఁగినకా = ఊఁగినను ||౧౯౯|| ౨౦౦||
 ముమ్మరంబునకా = అధికముగ. అప్పళించు = కప్పనట్టి. తేనియాదిండులెంకలు = ఈ మృదబంట్లు.
 ఓసరించిన = తొలఁగించిన. పొడవు = ఆకృతి. హేమకలతి - బంగారుకలశము. విరులపేరికీర్తి =
 పువ్వులనెడి కీర్తి. బుగులుకొనఁగకా = వ్యాపింపఁగా ||౨౦౧|| హలుకా = కత్తియు. పలకయుకా =
 కేడయును. పాణింధమమై = చీకటియై. తెగడుకా తిరస్కరించును || ౨౦౨|| ఈధారణ =
 శివిధమున. హేలా = ఓయ్యారముగల. గోధుగ్నాలకదివ్యమూర్తి = గొల్లపిల్లకాయయొక్క అప్రా
 కృతమయిన యాకారముగలవాఁడు. అంభోజిని = తామరయొక్క. అగ్గలించు ఉత్సహించు.
 అశిసమ్రాట్ = ఈ మృదరాజయొక్క ||౨౦౩|| కోటరములకా = తొట్టలయందు. అంశురిత

కా. చాణక్యప్రథితప్రభావ! నుషమానర్వస్వప్రపాత్ర! శ్రీ
వాణీనిత్యనివాసనేత్రముఖ! సేవాసావధానాఖిల
క్షోణీనాథ చ సూర్యునిగళ! భుజాకోదండలంకారి! చంద్ర
క్షోణీదర్శక! జితాంగ! నుస్ఫలతాశ్చంద్రాక్షాగళా! ౨౦౧

క. సకలాస్థానసరోవర, చిరమరంభాయమాననిజకీర్తివిభా
ముకురప్రతిఫలితదయా, నుకృతవితిరంజితాపశుభముఖ్యునికా! ౨౦౨

మాలిని. వితరణరణదయా! వేదపద్యాసపదా
చతురమతివిశేషా! సారసంగీతప్రాసా!
క్రతుభుగధిపబోగా! కావ్యదత్తానురాగా!
ప్రతిభయభుజగర్వా! భక్తికాభ్యాసశర్వా! ౨౦౩

గద్యము. ఇది శ్రీమత్పరమపదనాథ నిరవధిక కృపాపరిపాక పరిచిత సరస కవితా
సనాథ రామకృష్ణకవినాథప్రణీతం బైన పాండురంగమాహాత్మ్యం
బను పరనుభాగవతచరిత్రంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

—.౧:—

ములు = మొలకలెత్తినవి. దినముఖ = పాత్రాకాలమునంగు || ౨౦౧|| ప్రథిత = ప్రసిద్ధమయిన.
నుషమానర్వస్వ = వనోజ్జితయొక్క సమస్తమునగల, భుజాకోదండ లంకారి = చేత నిల్లపట్ట
టయందు శ్రీ గామదా! అక్షోణీదర్శక - తక్కువకాని భావ్యత్వముగలవాడా. జితార్క =
(తేజస్సుచేత) జయింపఁబడినూర్వారుగలవాడా. చంద్రాక్షాగళా వసుంధరా || ౨౦౨|| ౨౦౩||
సపతన సమానపక్షముగలవాడా. క్రతుభుగధిప = వంద్రునియొక్క. ప్రతిభయ = శత్రు
వులకు వెలపునుగలుగజేసెడి. భక్తికాభ్యాసశర్వా = సేవకాభ్యాసమునందు శివుడా || ౨౦౩||

—.౧:—

- చిత్తానందము గల్గుభాగములను నిష్క్రియశోగ్రహణమునకు వై
యత్తలం బగునీతుకలనువ కనిగ నున్న నెలలందుగన్. ౧౧
- తే. చంద్రబింబాస్యకుచ్చశైలజన్మసూతు, గాంధర్వానామోతే నక్కంబుచలి
నిందుకలయుగంబింప నివహుతోనుచు, ముజ్జగంబులు పచరింప ముంటిలెక్క.
- తే. సారకలగునె యేలన పసిడితేగి, సగిల రాజ్యలై రాధచింపకనువర్ణ
వర్ణ ముగియెను యమదృవశితోహరి, పటలకంచుక కల్లెనగుటనకలిమి. ౧౨
- తే. నవ్యకలగాహుద్వర్తనముల సేవల, వన్నెగొండల నుష్టాన్ని సంభవించె
మతిసమస్రూధూమానుమానకలన, నన్నిసానింతు రచలంబులందు నెపుడు. ౧౩
- తే. సురలు కిల లెల్లెల గ్రోలననములనుపు, కప్పుము గుమ్మరంచినకనకక్రోవి
పువ్వుల దేవిలుచినినచుంభిచుహంబి, యనెగమంబింబ్రహ్మాండమగలేజలిని.
- క. అగలుం గు నహపువ్వును, గొగరుకెలయును సేవల క్రోవంగలవే
సాగ లేనిమయ్యురంబులు, మగువలకలింపు భాగమహానీయంగాల్. ౧౪
- క. పై నిగుడు సురమితువ్వరి, వానలచేద దడిసి కమలవనలక్ష్మి హరి
ధ్యాననిమిత్తలొచన, గజా నలరాధాపహుటి కసుగల మయ్యెన్. ౧౫
- తే. కాలుగొలుగుగెలునుగేలు నెంబి, నెంపయును చార్చి భాగినమూహమమరె
మూహసేయంగభోగినమూహముచికిరి, బ సంగమనకలపుబెనెనువలెనగుగొడె.
- క. శ్యామలకలగురునివ, ధూమ మెదకు నిఖ మొనర్ప దోరపుగన్నుల్
వే మొగుచుకరణ సాధస్తామ మమరె గప్పబడినసారణగండ్లన్. ౧౬
- క. అంతి వనంతము జితిహే, మంతిము దీపించె మత్తమధుకరకలభా
క్రాంత మురుపువ్వరసవే, శంతిము సకలద్రువుల బినాశిము చెలంగన్. ౧౭

సంగపురుషులకు; సర్వములకు. నిష్క్రియశోగ్రహణము = కత్తియొక్క భయంకరమైనపాటు.
ఉత్తలము = అధికము. నిరుకందువ = చలికాలము. ఉర్వీగము = భయమును || ౧౧ || కడిది =
అసాధ్యమయిన. ఇవముకొనుచుకా = చలిగొనుచు || ౧౨ || పారదంబునకా = పారదసమునందు.
కుముద ధవళ = తెల్లగలువతెలుపుగల. తుపారపటల = మంచుసమానమనెడి. కంచుక = కవచము
యొక్క. నెల్లన = చుట్టుకొనుటతోడ. ఘటన = కూడక. కలిమికా = కలుగుటచేతి || ౧౩ ||
ఉద్వర్తనము = నలగు || ౧౪ || క్రోలన = క్రాగిం. అగలెకా = భేదిలైను || ౧౫ || అగలు = అగః.
చేలలు = వక్ష్రములు. ముమ్మరంబులు = కుమ్మరులు || ౧౬ || అనుగలము = అనుకూలము || ౧౭ ||
మనకంపులెనెకువలు = సంభోగమునందలి రాచ్చుచే బెనెగుబాడుటలు || ౧౮ || శ్యామల =
చామనచామగల. తోరపు = వికాలములయిన. సారణగండ్లకా = కటికీలచేత || ౧౯ || జితి హేమంతము =
గణపబడిన హేమంతములపుగది. మత్తమధుకర కలభాక్రాంతము = మత్తుగొన్నకొదమ
కుమ్మదలచేత అక్రిమింపబడింది. ఉరుపువ్వరస పశంతిగు = అధః పురుషుల భూతానందములు

ఉ. కంజగురాకులు దులకించినధాతుపటంబుచాయఁ జే
యం జదుకెక్కుపుష్పగుల నంటినతేలులు భూతిభృజ్జటా
పుంజముఁ బోలఁగా విపనభూములలో మధులక్ష్మి పోల్చె ని
లాంజనపద్మం గోర తప మిట్లొకరిగుమ్మగాక్కికై వడిన్ . ౧౪

క. అవిర్భవించె నీల,గ్రీవాలికకీలికీలకేవలసఖ మై
పూవులకా రుడివోవం,గా వేసవి హాసపులఖంకర మగుచున్ . ౧౫

వ. అప్పు డప్పటుగభిన్న హస్తియుంబోలె బద్ధివీప్రసూదావహా కరప్రచారం
దై, దవదహనంబు కురుమహీవిభుంచునుం బోలె స్విగోత్రనిగ్భదననిపుణం
దై, మల్లియలపెల్లు కన్నడకవిలాపితానంబునుంగోలె పట్టదవృత్తివిలాస
భానురం దై, పరసులు గుండులుంబోలె వనితానిహారమహానీచుంబై
రిహి వహించె, అంచలంచలం జంచలాచపలంబును విపులంబులు నగుపడి
మటిపవనంబులు పొరుగులయుపవనంబులం బెరుంగుకరువలివారవంబులకు
గమనాధ్యయనగురువులుంబోలె వడి మెఱసి నుడిసి యునిత యగు వసుధ
గాడి నెఱియలువాతినం దదుదరపిస్సురతంత్రితామతిల్లకల పిల్లునం
బాతాశివ్యాళంబులు గానవచ్చె. పిచ్చువెరుగు ఖరకరకరనిపాతంబుల

గలది. సకలద్రువుల్ = అన్ని వృక్షములందును. పసాశిము = వికాసము. చలఁగక = అతిశయింపఁగా ॥౧౩॥ చాలు = కాంతి. తులకించిన ధాతుపటంబు చాయక = ప్రకాశించిన కాంతిచాయను. చదుకెక్కు = బురదలుదేలునట్టి. భూతిభృజ్జటాపుంజముక = భస్మమును ఛరించుచున్న జడలసమూహమును. మధులక్ష్మి = వసుంతముకుసుమద. నీలాంశవర్ణక = నల్లకాయక వర్ణిగలవానిని - కృష్ణుని ॥౧౪॥ నీలగ్రీవాలికకీలిక కేవలసఖము = శివునినొసటి యగ్నిజ్వాలకు ముఖ్యమిత్రము. పూవులకారు = వసుంతియుతువు. ఉడివోవఁగక = ఉడిగిపోఁగా. వేసవి = గ్రీష్మముతువు. హాసపుల ఖరకరము = తేజరిల్లుటచే అతిశయించిన స్వాఃశబ్దగలది ॥౧౫॥ పటుగభిన్నీ నూర్చుండు. పద్మినీప్రసూదావహా కరప్రచారంబు = తామరతీగకు సుతోషముకలుగఁజేయుచున్న కిరణములవ్యాపనముగలవాఁడ. కురుమహీనిభుండు = దుగ్ధాభిషేకుడు. స్విగోత్రనిగ్భదననిపుణము = తనవంశమునుభేదించుటకుండు కుమార్తెము; తనదైన పరిస్థితియును భేదించుటయందు సమర్థము. పట్టదవృత్తివిలాసభానురంబు = పట్టదముచేత ప్రకాశించునది. గురసులు = తొలఁకులు. రహిక = బాగును. అంచలంచలక = ప్రతిపార్శ్వమునందును. చంచలాచపలంబులు = మెఱపులవలె బలించునవి. కరువలివారవంబులు = జంకలు. అనిత = నల్లనిది. కాడి = నాట. నెఱియ = పగులు. తదుదర = వానిలోపలిభాగమనడి కడుపులోని. విహ్వరిత ప్రకాశించునట్టి. అంత్రలకా = ప్రేగులతీగలయొక్క. మత్లికల = శ్రద్ధముల. పెల్లక = అశిశయముచేత. వ్యాళంబులు =

నాతి పుంబు లగు నెలవులం డొరగి పరగు వెలచి వెన్నెల నిర్వట్టు వెన్నెల పిట్టలు పాట్టలు నింక నాస్వాదించె. రక్కెనజవ్వనులు మవ్వంపుమచ్చికల నిచ్చలుఁ గ్రీడింప నావ్రీడావతుల యతులనాశించినరంబుల నింకినవియుం బోలె ననులయుదకం? లింకె చిదికలమాలికాలంకృతహాళిభాగులును నారంజితధాతుపటలపం భాగులు సగుభోగులబాగున బ్రహ్మమోచు నెఱచీమల చాలు చెన్నుముమ్ములం బ్రమ్మం దొడంగె. వ్యాపహంకరత్యత్వంబు ప్రకటిం చెప్రపంచంబుచేత వందితు లగు నెఱుక లేని కఱులకరణి హరిణంబులు మరీచికావీచికాపానవిశంబు లై దిశల. బరిభ్రమించె. ముంచుకొనునంపెఁ గల సౌరభంబుచకుం దానిని గోలబంబులచిల వియోగిలోకంబులు విషయ విమూలంబు లయ్యె. ఇనుక మెచుచు నెలవులం బన్నిన పసుపుటాకుంజప్పరం గుల లో న క గుప్పళించినకి వ్పరింబుతోడికుడువేచపరిమళంబులును జాజి విడులవలపును వట్టివేళివాసనలుం గలప్రపాచాలికాపథునవర్జితంబు లగు కలశోదకంబులు గ్రోలి నేడచేజి టెరువరులు తాళివృంతానిలంబుల బలుపు కొలిపి మున్ను పరిశీలంబు లగుప్రాణపననంబులం బోగురింపంజేసిరి. తిత్కాలంబున.

౧౬

క. ఆ పద్మలి దినకరకిర,తాపమునకు నోర్చి ఘోరతిప మొనరించె
శ్రీపతియడుగులగొడుగుల,ప్రా చాదవినవారిఁ దాపభర మే లంబునన్. ౧౭

తే. ఇట్లు లోక్కుగ మగుగ్రమ్మ మేనరేగి,కాలవశమునఁ దనుఁదాన నిలుపడియె
బెచ్చు వెరుఁగెట్టిదియుపొచ్చు పేర్చుటెల్ల, స్రస్సుట కెయని లోకోక్తి చాటుఁగాదె.

పాములు. ఖరకరకరరిపాతంబునకా = నూచ్యునికిరణములపాటుచేత. ఆత ప్రంబులు = అంతట తపింపఁ జేయుచుడికి. వెలచి = స్వచ్ఛమయి. నిర్వట్టువెన్నెలపిట్టలు = బప్పిగన్న చిశోరపక్షులు. అస్వాదించెకా = త్రాగెను. రక్కెనజవ్వనులు = వయసుగలరాతి సత్త్వీలు. మవ్వంపుమచ్చికలకా = హిమలములయిన యాసత్తులచేత. వ్రీడావతి = పిగ్గగలది. ఆడుది. నాభివిరంబులకా = బాడ్డు బొక్కలయంగు. పిచితల = మల్లెపువ్వులయొక్క. ఆరంజిత = అంతటను ఎఱువావీన. బాగునకా = విధము. చెమ్మయిహృదకా = తిడితావులందా. కఱులకరణి = నూథులవిధమున. మరీచికా పీచికాపానవిశంబులు = ఎండమావులయలంబు త్రాగుటకై సోలినవి. మెడువు = మెత్తని. గుప్పళించిన = నిండించిన. వలపు = వాసన. ప్రపాచాలికాపథున వర్జితంబులు = చలిపందిరులనుండు పడుమల గేహములనుండ విడువబడినవి. నేది = బడలికి. గలుపుకొలిపి = బలముగలుగజేసి. పోగురింపకా = చలియ ॥౧౬॥ పద్మిని = పద్మినికాతిస్త్రీ, తామరతీగ ॥౧౭॥ పసురేగి = మిక్కిలి విజృంభించి. టెరువడియెకా = ఎఱు తగ్గినదాయెను. శేర్పుట = అతిశయించుట. గ్రగ్గుటకా = తగ్గుట ॥౧౮॥ కోగ్గొను = పరిష్కరి. కైపు = కృపంభణము. కడలకా = శక్యంగా - తగ్గంగా.

క. దీప ముదాగి టికిటియును. పోప ముదాగి శాంతిమయముగోల్కొనుటయు సు
గోపాగ్నాటమును వేసెని. కృపు నడలఁ దగ్గఁ దె గాగు తామును దగ్గఁ గను ౧౧

క. ఆకాశతత్త్వతిగ్గు డగు. శాశ్వతగ్రీవుకింతి కలదు మహానాద
గోళిలనీలము జలధర, సోమ పల్కమువృద్ధిఁ బ్రసాదమునఁ గెనె . ౧౨

సీ. ధర్మధర్మిక్ముస నిలగి దానించఁ జలవిహారము, సుఖశ్చింతల గిన్నయ మెఱుంగు
వాలస్త్యపవనసగపాతాళప్రీతి, నివిసమ్రూపల కలమి వచ్చె
బ్రథమోదగిందుసంభారంబు మిఁ గనగానియె యయ్యె, బానిసలవేసి
యెఱుము సంహారసానియెఁగోలెఁ గనుమిఁచె. గోదంపునామలవిహారిభూమి

తే. గెరలి నకలిం దె సూక్ష్మభుగళులవహాన, సుఖములును నెఁ గెరతుండుమల్వలంబు
గడియచిగిరిఁ చెఱఁజనంఁ గెను సునిచ. కలువలొసఁగెనె నోభు దెఁపంగునలెనె.

తే. శాశ్వతాద్వైతమునగురామాచారి తమునఁ, తేలికలర్థులకి ముఖ్యభూమి
క్షేత్రముల నగవృద్ధి రాత్రి చూడెను, తుల్యతీయసప్రసాదలగ్ధి. ౧౩

తే. ప్రబలువడగంజు నిన్ద్రగోపములు బంబు, సుఖములగు సూక్ష్మాద్వైతపట్టలంబు
వనధిని కానఁ దెరలునవ్యాఘాల నల్ల, సుఖదుఃఖముల మెలఁగ్రాస సుఖగ కనఁగ.

తే. మోచిచలువంబుగేదంగిపువ్వును, గోయగిపా నూపుకన్నలనిబసఁ గునగ
బర్హిబర్హి ప్రభయం బూపి ప్రతిభుగించె, సంబుధగకాలసౌభాగ్య మంబుఁబాడి.

కావకాలము = వానకాలము || ౧౦ || కావసు = నల్లఁబిఁడు. జలగ్రా = నీళ్లువలయొక్క.
పర్యామృద్ధి = క్రమముగా నగుచున్నదిచేత || ౧౧ || సంగి = ఆకాశము. కన్నయమలుంగు
కౌత్సమెఱుఁపు. బాలస్త్యపవనసంభారతాతప్రీతి = ఉత్తరపుగాలి పోవకుండునట్టి
ప్రీతిచేత. బుటన = ఎండిన. ఎలమి = బిక్కనము. ప్రథమోదగిందు సంభారంబు = తొలికి
వానదినుకులసమాహము. మంతురసాని = మంత్రసాని. మామమాపు = మాఁగి గుఱుము. పల్వ
లంబు = అడుముపడియ. వంగదము = వంశము—సమాహము. నిచిత = పూచెను. మేఘు
దయంబునందుక = వానకాలమందకు || ౧౨ || పెటలి = పెట్టి. నిర్వృణము = వంశములేనిది;
నెడున్లులేనిది. భూభృక్కులంబు = రాచకులము; పద్మతనూహము. క్షేత్రములక = భార్యల
యందు; పాలములయందు. వంశవృద్ధి = వంశముయొక్కవృద్ధి; నెడున్లువృద్ధి. లగ్ధి =
పొందుటచేత || ౧౩ || పాల్వెక = ఒప్పెను. అనక = త్రొగఁగా. తెరలు = బయలుపడెదలు.
అంబుగ = తల్లింపక || ౧౪ || మోచ = అధరము; ఒకానొకవంక. గేదంగి పువ్వుతేకు =
పచ్చమెగిలిపుతేకు; మెగిలితేకునది యాధరము. సోయగము = అందము. తీయ
కన్నుల సామన = చలింపఁజేయునట్టి కన్నులయొక్కయందము; చలింపఁజేయునట్టి కన్నుల
పురికన్నులయొక్క యందము. బర్హిబర్హిప్రభ = కెమిలికుంఁదెయొక్క ప్రకాశము; దర్శన
చలయొక్క ప్రకాశము. ప్రతిభుగించె = ఎదిరింకెను. అంబుధగకాల సౌభాగ్యము = వర్ష

౪. సలిలంపువృద్ధజలధరి, ముచు పూసినయూరికోల మొత్తములయొక్క
దొలువానకాళ్లు తెగుగెడ్డ, అలహంసకులంబు తెల్ల గలగంబడంగన్. ౨౫

కా. అద్రిగ్రావము బుర్వి రాల బలఘోషాశంబరంబు నితా
గిన్రోహం బొనరింప వానినిధికెంగే లంబుగా వాహనుల్
భద్రేభ ప్రతిమానమూర్తి యగుచు పాధోరశ్రేణి కుం
భిక్తాంబులు గుచ్చురించె విమలబంధూకభాగవత్ ౨౬

౫. పాపటతెచ్చు డిగి నా, సాపటముకొలప్రచారం దైరా
భాష్యధువోరుహముల, పైపై బ్రధమోదబిందుపటలము నిగిడెన్. ౨౭

సీ పెరిగి సూచీముఖభేద్యంబు లగునంధ, కారధారాచ్చటల్ గాఱుకొనిన
గర్భజ్వరాపాదకంబు లై దంభోరి, గంధరవములు గడలుకొనిన
ముజ్జగంబుల ముచ్చమునిగింపఁగాఁ జాలు, నిదగాడువులు బిట్టెదురుకొనిన
దుర్ద మకర్త మహ్నోనుసంఘన్నభూ, ముల సోనవాసలు ముంచుకొనిన

చే. జెడర కఱకాల గన్నవచ్చినవిధాన. నాధసంకేతముల కేగు నడికిలేలు
కాయసంభవబాధాసహాయ మగుచు, స్వైరిణీకోటి నిర్భయస్వైరధాటి. ౨౮

౬. త్రిదశగురుప్రతిమానులు, నిది పగ లిది రాత్రి యనుచు నేరుపఱుపలే
రు దళితహరినీలమణి, చ్చదనీలము మొగులు సూర్యచంద్రుల మ్రంగన్. ౨౯

౭. తరణిలయొనంతరహాసం, గర మమరు సిగంతములను ఖద్యోతంబుల్
మరిలంగఁ దై జనసృష్టికి బరమాణుగలయు గూడబడుచంశమునన్. ౩౦

కొలచుయొక్క నన్నోత్పత్తి ॥ ౨౪ ॥ సలిలంపు = సీక్లుగల. ఊరికోల = ఊరుకొనుకట్ట.
వాహకాళ్లు = వానచినుగులధారలు ॥ ౨౫ ॥ గ్రావములు = రాతిగుండ్లు. విచారి = విరహి;
తవారి సోహాసినవాగు. స్రోహం = చెఱుపును. కెంగేలు = ఎఱ్ఱదాల్చలచేయి. వాహగులు =
చారులు. సాగోధు = మేఘములయొక్క. కంభద్రోంబులు = కుండలు తూములునుగా. అంభః =
బిళ్ళయొక్క. ౨౬ ॥ ౨౭ ॥ సూచీముఖభేద్యంబులు = సూచిమొనచేతకుభేంపరానివి. చటలు =
సమాహములు. కొలుకొనినక = నిండుకొనఁగా. అపాదకంబులు = కలుగఁజేయునవి. దంభోశి
గంభీరగవహులు = వజ్రాయుధముయొక్క జలితిలేనిధ్వనులు. ముచ్చ మునిగింపఁగాక =
మిక్కిలి ముదుఁగుకొనునట్లు చేయును. ఈదగాడువులు = శివపాయువులు. బిట్టు = క్రీఘముగ.
గుద్దమ = అణుపరాని. కర్దమ = బరదయొక్క. సంఘన్న = చక్కఁగాఁగర్వబడిన. సోనవాసలు =
మునరవాసలు. నాధసంకేతంబులకుక = వ్రయాలయొక్కటకావులకు. నడికిలేలు = అర్ధరాత్రము
లంగు. కాయసంభవ = మృగభయొక్క. స్వైరిణీకోటి = అంకుటాండ సమాహము.
స్వైర - యభేచ్ఛమయి ॥ ౨౮ ॥ ప్రతిమానులు = సమానులు. మొగులు = మేఘము ॥ ౨౯ ॥ తరణి
లయొనంతరహాస = ప్రాద్దశ్రుతి న నివృత్త. ఖద్యోతంబులు = మిరుగుఱులునుగులు

సీ. ఇంద్రచాపంబు గా దిది హాళితలమున, సవరంచుబద్ధి పగఱఁ బు గాని
 భిదురఘోషంబు గా దిది పాంచజన్యసం, జాతిగంభీరఘోషంబు గాని
 మూశ్రయించినబలాశాసనీ గా దిది, హరిమూర్తాశోరయ్యై గాని
 యిది శోలమొలుగునా దుగిరిగంగారంపు, బసిమిగ్ర మ్మొడుపచ్చపట్టు గాని

తే. వృష్టిగా దిది కలఁజొండునృప్తి గాని, నీలమేఘంబు గా గిది నీలవర్ణఁ
 జొర ! నానైలాంబ్రత్యక్తమయ్యెననుచు, హస్తపులకశతనువయ్యె నవ్వఘోశి.

వ. ఇట్లనవరశిఘ్నానధారాప్రవాహమగ్న హృదయ యగునాగగ నావలగ్నకు నిఖల
 జగద్వలయంబును చిష్టమయం బై తోచె నంత భక్తివత్సలుం డగు
 శ్రీవత్సవత్సలండు.

సీ. అటచంద్రులోనిచిహ్నింశంబునుంబోలె, నుదుటఁ గి స్తురిజొట్టు పశనుకొనఁగ
 గగనంబునఁదల్కిరి మరీచియుఁజోలె, నురిమునఁ శోస్తృభం బొటవుమీఱ
 నురభూజశాఖలఁ జాట్టుతేఱులుఁబోలె, గేలఁ బచ్చలకడియాలు మెఱయఁ
 గదమసంపెఁగ మొగ్గఱుడఁ బన్నవిరివోలె, ముక్కునముంగిఱముత్యమమగ

తే. నీలగిరిఁ గప్పువెన్నెలనిస్సెఁబోలె, నవక మగుమేన హరిచందనంబు వొడువ
 వివిధమణిభూషణప్రభల్ వెలయ ఫలిత, కల్పతరులీల రాధయగ్రమున నిలిచి.

ఉ. శ్రీ దవర్ గృపారసము చిల్కఁ దపోఽనలజాయమానహృ
 త్తేజము నూనిపించి లనకేలను గే నైవలిగిచి నిర్భరా
 క్షణ మెలన్గి గయ్యునిసి నర్థశరీరముఁజెల్లు ప్రోచె న
 య్యాదవరాజవంశముఁ యద్రిజ నేలిన శరాలిప్రోలికన్ .

౩౪

తైజస = తేజస్సుగలవానియొక్క ॥౩౦॥ బద్ధిపింధము = నెమిలిపురి. భిదురఘోషంబు = పగిగుల
 చప్పుడు. బలాశాసనీ = కొంగలచాలు. హరి - మనోహరము యన. యష్టి = సరళు. శోలమొలుగు =
 వంకరలేనిమెఱపు. ఉదిరి = అపరంజి. హస్తపులకితనువు = సంకోచముచేత గగుర్పొసంగిన
 దేహముగలది ॥౩౧॥ అనవరతశిఘ్నానధారాప్రవాహమగ్న హృదయ = ఎడతెగని ధ్యానముచేయు
 ధోరణియనెడి ప్రవాహమునందు మునిగినమనసుగలది - ఎడతెగని ధ్యానముచేయునది. గగనావ
 లగ్నకు = ఆకాశమువంటి నడుముగలదాని ॥ రాధకు. జగద్వలయము = వలయాకారమున
 లోకము. శ్రీవత్సవత్సలండు = శ్రీవత్సనును మచ్చ లోమునందుఁగల కృష్ణమూర్తి ॥౩౨॥ పదను
 కొనఁగఁ = నెమ్మగిల్లఁగా. ఖరమరీచి = నూర్చుఁగు. ఓటపు = అండము. నురభూజ = కల్ప
 వృక్షముయొక్క. కొదిమ = లేతదైన. విరి = పువ్వు. మంగఱ = ముక్కలు. నిన్దు = తేజిన
 కాంతి. నవకము = మృదువైనది. హరిచందనంబు = పచ్చగండము. అగ్రమునఁ = ఎదుట ॥ ౩౩॥
 చిల్కఁ = ప్రసరింపఁగా. జాయమాన = పుట్టుచున్న. భేదము = శ్రమము. తెనులించి = కడలించి.
 ఎలర్చుక = అతిశయింపఁగా. ప్రోచెక = పోషించెను ॥౩౪॥ సంగమ = చేరికచేత. ముగితునిక =

క. రాధాసంగమముదితుని, మాధవుఁ గని యోటువడినమాడ్కిఁ దెరలె శం
పాధరము తనదువర్ణము, బాధిత మగునేని వెలుకఁబాటు ఘనుఁడౌన్ . ౩౧

క. నీలాంజనవర్ణుఁడు రా,ధాలీలావతిని పెనఁగి తనరెడుకరణిన్
గాలము శరత్సమాగమ, హేలాసాభాగ్యమహిమ నేవు వహించెన్ . ౩౨

నీ. కలఁకనీ రెంతయు గతకల్మషముఁ జేసె, గతకాఫలమురీతిఁ గలశనూతి
పాపట దీర్చె భూభాగంబు నాశ్యాన, శాదంబు శకతాఘచక్రధార
శిఖితాండవము కళానికఁజేసి సడలించె, గజకుటీఁకలపేరి కాసెబిగువు
లుడిగినజడివాన లుడయించె వెండియుఁ, గరిఘటామదవృష్టికై తవమున

తే. తెల్లు శోభిల్లె, మంకెన లుల్లసిల్లె, గాలకంధరవాహంబు గజ్జు రేఁగె
ముదితశతగోపకన్యకావడనతులిత లలితరుచి బొల్చె రాకాకళాధరుండు. ౩౩

క. చనుమొలకలుగల కన్యా,జనములఁ బురుడించె బద్ధసరసీరేఖల్
ననవిలుతుమిట్టకోలలు, వనరుహముకుళములు గానవచ్చుటకతనన్ . ౩౪

క. అల రాధికాధరాధర,దళముల యదుభర్త నినుచుడంతక్షతరే
ఖలుఁబోలెఁ గ్రొత్తమంకెన,యలరులపైఁ దేటు లమరె నానమయమునన్ .

తే. పాంచజన్యంబు రాధికాచంచలాక్షి,కంధరకు నోడి యెచటనో క్రాంగిపోవఁ
దద్ధతద్దని తద్భర్తదాయ యనియె, చేరె వృషభంబుకంఠకుటీరవాటి. ౪౦

తే. పుండరీకుని రక్షింప భూమిభార, మణింప నవనీతలంబున నవత రిలిన
యల్లునిగుఱించివచ్చుదుద్ధాభియనఁగ, జంద్రికాపాండుజలధరచ్చాయవొడలె.

నీ. కలుగకుండిన నేమి కడిమిపువ్వులతావి, ననిచినమరువ మెంతటికి నోప
దొడవకుండిన నేమి మదకేకినటనంబు, చాలదె యంచలసంభ్రమంబు

సంతోషించినవానిని, ఓటువడిన = జయింపఁబడిన. తెరలె = చలించెను. శంపాధరము =
మేఘము. వెలఁకఁబాటు = వెలవెలబోవును. ఘనుండు = గొప్పవాఁడు; మేఘుండు ||౩౧||
పెనఁగి = కలసి మెలసి. తనరెడు = అతిశయించెడు. శరత్సమాగమ = శరత్కాలమురాకయొక్క.
హేలా = విలాసముయొక్క. వీవు = ఆధిక్యము ||౩౨|| కతకాఫలము = చిల్లిగింజ. కలశనూతి =
అగస్త్యుండు. ఆశ్యానశాదంబు = ఎండిన బురదగల. శిఖి = నెమిలి. కళానికఁజేసి = నాట్య
క్రియానిశేషముచేత. కరిఘటా = ఏనుఁగుగుంపులయొక్క. కైతవము = నెపము. కాలకంధర
వాహంబుగజ్జు రేఁగె = వృషభముయొక్కమద మతిశయించెను. |కళాధరుండు = చంద్రుండు ||౩౩||
ననవిలుతుమిట్టకోలలు = మన్మథునివై నకటకుబాణములు. వనరుహముకుళములు = తామర మొగ్గలు||
౩౪|| ౩౫|| కంధర = మెడ. క్రాంగి = తపించి. దాయ = శక్రువు. కుటీరవాటి = గుడిసెచాలునందు||
౪౦|| ౪౧|| ననిచిన = చిగిరించిన. పాలపము = ప్రకాశము. కాలి = వర్షపైరుయొక్క. పోన = ముసురు,

మొఱవకుండిన నేమి మొఱుగులపొలప మే, నన్నాత్రములె శాలిధశధశములు
నుడియకుండిన నేమి సోనవాంలవెల్లు, గజదానవృష్టికిఁ గడమ కలదె
తే. కాదుకాలానఁ గలిగినగౌరవంబు, చొక యై నోచె శరదృతుసౌష్ఠవమున
నురిలి తొల్లిటియధికారి యోసరలిన, వెనుకీయధికారియవికావె విభవకళలు.

ఉ. పాడియుఁ బంటయుం గలిగి పంకవిహీనునోహరాంబువుల్
వేడిన నెల్లచోటఁ బ్రభవింపఁగ భానుఁడు నీటిభానుఁడె
గాడిన మేఘకాశమువికారము దూరము నేయ నెంతయు
నాడెము చూపె శారదానిగబులు నిర్మలము ప్రికాకృతిన్. ౪౩

సీ. రక్ష గట్టిరి మహింమగా లశ్వములకు, భూగినిరాజనపూర్వకముగ
ఫలకగ్రహణముఁ జౌపదములగరిమంబుఁ బరఁగె శాలపలకు గురువులిండ్ల
దుమికి చిచ్చుతొరగాములుదూకినవారు దుర్యోధి కృతాంతుతోరగాములు
భుజియించె బ్రజ భుజాభోజనంబులు, సిగబంటిగాఁ దొలిక్రొత్తివంటకముల
తే. సఖిదిగ్జయకాంక్షఁ బుష్పాయుధుండు, వెలిగుడంబులతో నచ్చి విడిదిచేసె
మురళిమ్రోయించెద్రిభువనమోహనముగ, హాసకింపుగ నాదినారాయణుండు.

వ. ఇట్లు నిజజలనిమజ్జింతుజాలంబులకు ఋణాత్రయవిమోచనసేతు వగునా
ఋణవిమోచనతీర్థంబునం దపంబు చేసి రాధ కృతార్థ యయ్యె నయ్యా
దవకిశోరంబును గృశోదరీనహాయుగ పై మాయశబలితుఁ డగుచవుడుమని
పరుసున వివిధభోగపరాయణుండు పరఁగించుచు నయ్యెడఁ బుండరీకుని
ప్రకారం బాకర్ణింపుము.

క. ఉపమింపఁగ రానితప, స్తవమునఁ గడు వాణి ముఖధరఁగినుమన
స్తవనుఁడు కమలవికాసం, బెవుడును నుడివోనితావి నింపు వహింపన్. ౪౪

కడమ = తక్కువ. కాదుకాలానక = వర్ష ఋతువునందు. ఉరిలి వదలి. ఓసరిలినక = తొలగఁగా.
౪౨॥ పంకవిహీనునోహరాంబువులు = బురదలేని తేటమీసమనోహరజలములు. వేడినక = తోరి
నను. శీతభానుఁడు = చంద్రుఁడు. గారద = శరత్కాలమునందలి ॥ ౪౩॥ సిరాజన = ఆరతులు. ఫలక
గ్రహణము = ఫలకపట్టించుట. చౌపదముల = గిలకలపట్టునప్పుడు పాడుగీతికలయొక్క. చిచ్చరతోరగా
ములు = జ్వాలాతోరగాములు. సిగబంటిగాక = రలమునుంగ. వంటకములు = అన్నములు.
మురళి = పిల్లనఁగ్రోవి ॥ ౪౪॥ నిజజలనిమజ్జింతుజాలంబులకుక = తననీటియందుమునిగినప్రాణిసమా
హమలకుఁ, ఋణాత్రయవిమోచన సేతువు = ఓవఋణము ఋషిఋణము పితృఋణమునను మూడువిధ
ములయినఋణములను తీర్చుకొనుటకు కారణము. అయ్యాదవకిశోరంబు = అయదువంశస్థుడైనపిల్ల
కొనుకృష్ణుఁడు. మాయశబలితుఁడు = మాయచేతపలురూపములఁగనఁబడినవాఁడు. పరుసునక =
విధమున ॥ ౪౫॥ తప స్తవమునక = తపస్సునెడి నేసుంగియందు. భరణినుమన స్తవనుఁడు = బ్రా

క. ఆద్యశివాధివృత మై, యుద్యజ్ఞోత్తిర్విలాసయుత మై స్వశిరిః
పద్యోద్యవ మై కడు నన, వద్యము నౌ దశశతారవనజమునంచున్. ౪౭

చ. జొటజొట ధారగా వడయుచుం గడ లెత్తునుధారసంబు గ్రుం
గుటగుట నప్పటప్పటికిఁ గ్రోలుచు నాలుగురెండుమూలలన్
గుటిలత చాల్చుభోగిని గగుర్పొడమించుచు దక్షిణశ్రవ
స్తటవిసరత్పయోదనినదంబునఁ జొక్కుచు మబ్బు గ్రక్కుచున్. ౪౮

ఉ. విచ్చినకమ్మడమ్ములకు విందులు పెట్టుపెడందకన్నులున్
బచ్చనిపట్టు బెరురముఁ బ్రాఁకిన మచ్చయుఁ బీలినెత్తెమున్
బచ్చికచాయయుం జిటుతపాయముఁ గల్లువెలుంగు నిచ్చలో
రచ్చ యొనర్ప నందలిపరాసునఁ దేలుచు వేడ్క నేలుచున్. ౪౯

చ. గురుజనభక్తియుం గపటగోపకుమారపదాబ్జసక్తియున్
దరులఁగఁ బాపభూరుహావితానము లీనముగాఁ జెలంగు భా
స్వరతరయోగసింధువున సౌఖ్యము నొందుచుఁ జిద్విసాంకురా
హరణ మొనర్చి భూమిమరహంసము చాలఁ బ్రశంస నొందఁగన్. ౫౦

నీ. తనమొంగంబులు ప్రాఁతిమినుకుమానికముల, గము లుద్యవిల్లెడుగనులు గాఁగఁ
దనకమండలువారి దనుజారిపాదార్ఘ్య, మలవడించుట కూటచెలమి గాఁగఁ
దనమది నెద్ది దోచిన నది యొక్కొక్క, రూపాంతరంబునఁ బ్రోది వడయఁ
దన కట్టునజినరత్నము సృష్టిదీక్షతై, కప్పినయదివోలె గప్పుచేర

తే. వీచు వీవనచేఁబూని వెనుకఁదనకుఁ, జిటుతచనుదోయి యొలుగుగాఁ జేసి పలుకుఁ
జెలువగొలువంగఁదొలుకారుకలకపులుఁగు, మావురాహుత్తు నిలిచె బ్రాహ్మణుని

చ. నిలిచి నిలింపలోకతటిసీలెటిసీరజహేమసీరజో [మోల. ౫౧
జ్జ్వలబినాశభాదనమువంకన పొంకము మీఱుక్రొవ్వునన్

హ్మణుఁ డనెడిహయ్యుడు. ఉడివోని = మానని || ౪౭ || ఆద్యతే = వెలుగుచున్న. స్వశిరిఃపద్యో
ద్యవము = తనశిరోమార్గమునందుఁ బుట్టినది. దశశతారవనజము = సహస్రారకమలము || ౪౭ ||
కడలెత్తు = అలలుకొట్టు || ౪౮ || పీలినెత్తెము = పీకిలిపెట్టియీఁకలుచెక్కినతలపాగ. ఇచ్చలోకా =
మనస్సునందు. రచ్చయొనర్పన్ = కొలువుచేయఁగా-వసింపఁగా || ౪౯ || తరులఁగన్ = ఒడ్డులుగా.
భాస్వరతర = మిక్కిలివెలుగునట్టి. చిద్విసాంకురాహరణము = జ్ఞానమునెడి తామరతూడుమో
నును భుజించుట || ౫౦ || ప్రాఁతిమినుకుమానికములగములు = నేదములనెడి రత్నసమాహములు.
ప్రోది = రక్షణము. అజినరత్నము = శ్రేష్ఠమయినచర్మము. ఒలుగు = ఆనుకొనెడిదిండు. పలుకుఁ
జెలువ = సరస్వతి. తొలుకొరుకలకపులుఁగుమావురాహుత్తు = బ్రహ్మ. తొలుకొరుకలకపులుఁగు =
వర్ణాకాలమున కలఁతనొందుపక్షి; హంస. మావు = గుఱ్ఱము. రాహుత్తు = రాతు || ౫౧ ||

గళము గదల్చలేనితరగంబుఁ దటాలున డిగ్గి నమ్రతా
కలితశరీరునిఁ దిగిచి కొఁగిటఁ జేరిచె బుండరీకునిన్.

౫౨

ఉ. చేరిచి సేమమేఁ సితకు శేశయలోచనగోచరాత్మ ! నీ
వారికి నీకు నన్న విని వారిరుహాసనుఁ బల్కు నమృతహా
దారుఁ డమేయభద్రసముదాయనిదానము నీవు వచ్చుటకొ
సారసగర్భ ! యింకఁ గొనసాఁగుఁజూమి కుశలంబు మాదెసన్.

౫౩

క. అని పరమాసన మిడి త, న్ననిమిషు లర్పించునట్లు లర్పించె జగ
జ్జననస్థితిలయకారణజని నానికొ నుజనమతిరజనిరజసీశున్.

౫౪

క. అర్పించి నిలిచి చేతులు, గూర్చి పురస్థలికిఁ జూచి గోవిందపదా
జ్ఞార్పారసపానవిదుఁ డ, నర్పితదితిరుఁడు ఓతిసురాగ్రహ పల్కున్.

౫౫

సీ. విజ్ఞానవంశ్యుఁ డవిశ్వనిర్మాత యా, త్కారాముఁ డేత్రిలోకాధికారి
భూమధ్యజనితరుద్రుం డమహామతి, యజ్ఞతదర్శుఁ డప్రాజ్ఞతముఁడు
సర్వావయవజప్రజాప్రజుం డీవేల్పు, ముఖ్యాత్మ్యం డేత్రియామూలభూతి
దక్షాదికప్రజోద్భవపేతు వీయయ్య, కర్తైకసాక్షి యీనిర్మలుండు

తే. శాశ్వతుండితఁడద్భుతైశ్వర్యుండితఁడు, శాంతుండితఁడువాఙ్మయః శాంతుండితఁడు
ననఁగ వెలుఁగొందు నీవు నా కత్కివైతి, చేను దొలుమేనఁజేసిన పట్టినోము.

మ. అరుణావిష్కృతి భాస్కరోదయముఁ పద్మామోద మంభోరుహా

కరముకొ వేలుపువిత ప్రవర్షణము నోంకారంబు మంత్రాక్షర
స్ఫురణంబుకొ ప్రకటింపఁగా మొదల నుద్భూతంబు లైనట్లు ల
శ్వరుఁ డేతెంచుటకుకొ ద్వదాగమము హా ! సంసూచకం బయ్యెడున్.

౫౬

ఉ. త్యాగ్యశులందు నందకముఁ చాలుచువేల్పు వసించునట్లు ల

ర్చాదుల నూడి యుండఁ డని యాడుదు రట్లగుటకొ సమస్తవ
స్తూదయ పేతుభూతి వెలుఁగొందెడుమీ రిట కిట్లు వచ్చుటకొ
శ్రీదయితాగమంబు కడుఁ జేరువ యా నని నిశ్చయించితిన్.

౫౭

సీరజ = శేనువులరేని. విసవాళభాదసమువంకన = తామరతీగకాండలనుతెచ్చిప్రక్కనే ॥౫౨॥

సితకుశేశయలోచన గోచరాత్మ = విష్ణుఁడు విషయమయిన మనసుగలవాఁడా ! ॥౫౩॥ జనికొ =

పుట్టుకగలవానిని. రజని = రాత్రికి ॥౫౪॥ ॥౫౫॥ నిర్మాత = నిర్మించువాఁడు. భూమధ్య

జనితరుద్రుండు = కనుజామనడుమఁ బుట్టిన రుద్రుఁడుగలవాఁడు. త్రయీ = మూఁడువేదమలగుము

దాయము. వాఙ్మయః శాంతుఁడు = సరస్వతికి ప్రియుఁడు ॥౫౬॥ అరుణావిష్కృతి = అరుణో

దయము. హా = హౌరా ॥౫౭॥ ఊడి = అవలంబించి. శ్రీదయితాగమము = విష్ణుదేవునిరాక ॥౫౮॥

క. నా విని నగుమొగమున న, దేవశ్శేష్టుండు వాసుదేవప్రియు ను
భావించి నజలజలధర, రావనిభగభరకంధరధ్వనిఁ బలుకున్.

౧౪

చ. ఒసఁగెద నీకు వేడు వర మోపరమవ్రత | యెద్దియేనియున్
మగులక యన్న నన్నయగమన్వితఁ డిట్లను నట్టిదేనియున్
బిగుడుహగర్భ | దుర్భవవిభేదనుపైఁ దలపుం దదీయగం
గనుఖ మఖండధర్మపరికర్మముఁ గూర్చి నొసంగు నా కొగిన్.

౧౦

చ. అనవుడు నట్ల యిచ్చి కమలాసనుఁ డాశమశాలిఁ బల్కున్
మునివర | నీవు నేయుతపమున్ జపమున్ బెరరేప నెల్లి నే
టన భవదగ్రపీఠికిఁ గడారపటుం డిట వచ్చు మున్నె యా
యన నిను నేలినాడు చరితార్థుండ వీవు చతుర్థసంపదన్.

౧౧

క. నీయిత్తేత్రము నోముని, నాయక | దేవర్షినరగణప్రార్థితని
శ్రేయసపదాన్య మగు నని, పోయెఁ బయోజాతనూతి పోయిన నతఁడున్.

ఉ. ధాతఁ దలంచి మ్రొక్కి యవదాతసరోజదళాక్షుఁ గాంచి లో
బ్రాంతి పెనంచి యన్నలువపల్కులు సత్యములొక్కొక్క వాక్కధా
ప్రోతముకుండుఁ డెందు ననుబోటికి దక్కునె దక్క కేమి భ
క్తాతురతాపహరి దనుజారి యనా వినమే బుధోక్తులన్.

౧౨

సీ. అవచూడబర్హి బర్హమున నొండొంటిసి, క్కము లంటి చల్చిచిక్కము దలిర్పఁ
బంటకార్వేలిదమ్మిదంట గెంటసమాడు, వెడఁదకన్నులకాంతి వెల్లివొడువ
మెఱుంగుఁజెక్కులమీఁద మిట్టించి మొసలివా, గడమద్దికాయలతళుకు లమర
వక్షస్థులమున శ్రీవత్సకౌస్తుభవైజ, యంతు లిందిరతోడి వంతు వడయ

తే. నిమ్ననాభియుఁ ద్రివళివల్లితజరముఁ, గరకలితచిత్రభద్రశంఖములు నమర
మన్మసంబున నేప్రోద్దుమలయుచున్న, భూర్తబాలుఁడు నామ్రోలఁ దోచునొక్కొ.

కంధరము = కంఠము || ౧౪ || మగులక = ఆలస్యముచేయక. దుర్భవవిభేదనుపైఁ = చెడ్డవస్థ
ములను చెఱుచువాఁడైనవిష్ణునిమీఁద || ౧౦ || పెరరేపక = ప్రేరేపింపఁగా. కడారపటుండు =
గోరోజునపువన్నెవస్త్రముగలవాఁడు-కృష్ణుండు. చరితార్థుండవు = కృతార్థుడవు. చతుర్థసంపదన్ =
మోక్షముకలిమిచేత || ౧౧ || నిశ్రేయసపదాన్యము = మేలునిచ్చునది || ౧౨ || అవదాత = తెల్లని.
బ్రాంతి = ప్రేమ. వాక్కధాప్రోత = మాటలచేతను కథలచేతను గూర్చుబడినవాఁడగు || ౧౩ ||
అవచూడ = సిగయందలి. పంటకాయ = శరదృతువు. వెలిదమ్మిదంటక = శ్రేష్ఠమయినతెల్ల
దామరము. గెంటసమాడు = పరిహసించు. వెల్లివొడువక = ప్రవహింపఁగా. మిట్టించి = మీఁదికగిరి.
మొసలివాగడమద్దికాయలతళుకులు = మకరకుండలములకొంతులు. వంతు = సామ్యము. నిమ్న

క. అని యీగతి మీమాంసా, వని సూనసమృగముఁ ద్రిప్పు నైష్ఠవరిత్తిం
బునకు నిజదక్షిణాది, వనజచ్చిన మదరె శుభనివహసెనుం బై. ౬౫

తే. నాఁడు మఱునాడు నవ్విప్రనగనండు, ధానిమాటలచందంబు దానివారి
తనకడకు వచ్చురాములుదలఁచితిలఁచి, ముచ్చటలయెటితిరఁగలమునిఁగిమునిఁగి,
వ. మూఁడువనాఁడు యథాకాలప్రబుద్ధుం డై పూర్వాశ్రితిసిద్ధాశ్రమంబున బుద్ధ
పద్మాసనాసీనుం డై. ౬౬

క. కరివదనఁబేవతామిరి, దరుశాభి చిత్తుగ్ది భద్రవాసిమసాఁతఁ
క్షురయుతి మగునాధారాం, బురుహంగునిఁగిలుగుపలపు బుగులుకొంగున్. ౬౭

క. పూనఁ దటిత్పిఁబిఁబిట్టి, మై సలువ పసింప శాదిలాంఠిఁజీరిసగ
ధానస్ఫుట మగుస్వాధి, స్థానాబ్జమునంగు నెడల సత్సౌరభిముల్. ౬౮

క. జాడ్యము ఫాంతికమును సి, లఘుశిలఁబుఁ బూర్వాపురుషలాభితిము సుధీ
వేద్యము నగువశిష్ఠత్రిన, సువద్యన్య, పూరికమున ములవఁగఁ గాపుల్. ౬౯

క. శైవము ద్వాదశనిశఁ గే, భావశీతికరంబు క్రమకనకఁబ్బయి
శ్రీవహము నొస నాహతి, మేవేళిం పడనిగంధ మిగులొత్తింపన్. ౭౦

లోఁలైన. త్రివిధ - మూఁడుముగుఱలచే. చిల్లభక్త్య నానావ్యములుగలత్తి. మలయు తిరుగు||
౬౪|| మీమాంసావనిక - పరిచ్ఛప్రతిపాదిక శాస్త్రమునెడభూమి బంగు. దక్షిణాక్షిణవనజచ్చ
దము - తామరజేకువంటికుడికన్ను. పసుంబు తోఁపంబునది || ౬౫ || ౬౬ || ప్రబుద్ధుఁడు =
మేలుకొన్నవాఁడు|| ౬౭|| కరి...యుతియు విఘ్నేశ్వరఁగు. పరియు ఇందుక గుఱ్ఱుని కొంతయు
నాలుగుజేతులునుగలదియు, విఘ్నేశ్వరములతోఁగూడినదియును. ఆధారాంబురుగాంబునక -
ఆధారకమలమునందు. బుగులుకొంగుక - నిండుకొనఁగా || ౬౮|| తటిత్పిఁబి - మెఱపుయొక్క
వెలుగువంటివెలుగుతో. వడ్డళము - అఱుజేతులుగలది. నలువ గ్రహం. బాదిలాంతాక్షరసం
ధానస్ఫుటము = బభ్రమయరిల వర్ణములకొన్నిచేత ప్రకౌశించునది. స్వాధిస్తానాబ్జము - స్వాధిస్తాన
కమలము. సత్సౌరభములు = మంచివాసనలు || ౬౯|| జాడ్యము - జడవల్లముమొదటిదిగాఁగలది.
ఫాంతికము = భవల్లము కడపటిదిగాఁగలది. అనఁగా దిఘంతభదధనపథ వర్ణములుకలది. నీలగృతి =
నల్లనికొంతికలది. పురాణపురుషలాభితిము = విష్ణుఁడవతాక మగుటచే మనోజ్ఞమైనది. సుధీవేద్య
ము = పండితులచేఁ దెలియఁదగినది. దశపత్రముద్యన్యజోహారకమునక - పదిజేతులచేఁ వెలుగు
నట్టిమణిహారకమలమునందు. మొలవఁగక - పుట్టఁగా. తావులు - పరిమళములు || ౭౦ ||
శైవము = శివుఁడు దేవతగాఁ గలది. ద్వాదశదశరేఖావళితకరంబు = పండ్రెండురేకులచేత చుట్టఁ
బడిన కరవర్ణములాద్యంతములుగాఁగలది. అనఁగా కథిగఘజచఘర్యుఖటర వర్ణములుగలది. క్రమ
కనకచ్ఛాయాశ్రీవహము = ప్రకౌశించునట్టిబంగారువన్నెయొక్కలిమిని వహించినది - బంగారు
వన్నెగలిగి ప్రకౌశించునది. అనాహతము = అనాహతకమలము. ఇగురొత్తింపక - చిగున్నపట్టుచే
యఁగా. అతిశయింపఁజేయఁగా || ౭౧|| పదియాఱుసారింబులు = అకౌగము మొదలుగాఁగల పది

- క. పదియాలుజేకులందును, బదియాలుసొరంబు లుండఁ బరమజ్యోతి
వృద్ధమై సురమునివశతకాబాదలు విశుద్ధమునఁ బొంకముగఁ బరిమళముల్.
- క. దళయుగమున హంతుంబులు, పాలుపొందఁ జిదంశ మగుచు భూరిమణివిభా
వలి దగునాజ్ఞాపురమునఁ, గలవాసన లేసరేగి కడలుకొనంగన్. ౨౩
- ఉ. ఇంతకు సూర్యమై శిరసునిక్క నధోముఖమూర్తిఁ బొల్చి య
త్యంతవికాసశాలి యయి యాద్యశివాశ్రయ మై సహస్రప
త్రాంతరచిత్సుధారసమహోర్ధురదుర్దిన నూచరించున
ద్వోంతరపువ్వునం గలుగుతోరపుఁగంపులు పెంపు మీఱఁగన్. ౨౪
- చ. కనదరుణప్రభావిభవగర్వ మఖర్యముగా నొనర్చుచుం
దనువు తళిక్కునక మెఱవఁ దత్సరసీరుహపజ్జిపేరిని
చ్చైన వడి నెక్కి నిక్కి నిజజిహ్వాకఁ జూచి లలాటమధ్యసం
జనితసుధామయూఖనుధ సర్పపురంద్రుక క్రోలి సోలఁగన్. ౨౫
- క. హృన్మణిసూత్రాకృతి యగు, చిన్మూర్తిఁ బురాణపురుషు శేషావాసుం
గన్మోగిచి లోనిచూపున, సన్మాన్యఁ డతండు చూచునమయమునందున్. ౨౬
- దండకము. కడిది యనురు ధేనుకుఁ ధేనుకుత్కీలదంభోళి సంస్తంభి దోస్తంభ
సంభూతశౌరాగ్నిచేఁ గ్రూచి గోలోకముం గాచి గోవర్ధనతోఁగిభృత్కందర
-
- యాఱుచ్చులును. పరమజ్యోతిష్వదము = మేలయిన వెలుగునకు చోటు. సురమునివశతకా = నార
దుఁడు అధిదేవతగాఁగలదియగుటచేత. విశుద్ధమునకా = విశుద్ధకమలమునందు. పొంకముగకా =
పొందిత్తినదికాఁగా || ౨౩|| దళయుగమునకా = రెండుజేకులను. హంతుంబులు = హంతుం
అనువర్ణములు. పాలుపొందకా = పొందుపడఁగా. చిదంశము = జ్ఞానాంశమైనది. భూరిమణివిభా
వలికా = విశేషమయిన మాణిక్యకాంతి పట్టులచేత. అజ్ఞాపురమునకా = అజ్ఞాచక్రమయిన
కమలమునందు. ఏసరేగి = మిక్కిలిరేగి. కడలుకొనంగకా = అతిశయింపఁగా || ౨౩|| ఇంతకుకా =
ఈ చెప్పఁబడినవాని కన్నిటికిని. సూర్యమై = మీఁదై. శిరసునిక్కకా = మూర్ధస్థానమునందు.
ఆద్య = మొదటివాఁడైన. సహస్ర..దుర్దినము = సహస్రపత్ర = వేయి జేకులగుల సహస్రార కమ
లముయొక్క. అంతర = లోపలి. చిత్ = జ్ఞానరూపమైన. సుధా = అమృతముయొక్క. రస = జల
ముచైన. మహోర్ధుర = దొడ్డపెలయేటివలన. దుర్దినము = మయ్యుకమ్ముటచే మూర్ధ్వరక్తిలేని దిన
మును. అచరించునద్వోంతరపువ్వునకా = చేయునట్టి యా ద్వాంతిపువ్వునందు. తోరపుఁగంపులు =
అధికపరిమళములు. పెంపుమీఱఁగకా = వృద్ధిచేత అతిశయింపఁగా || ౨౪|| అఖర్యము = తక్కువ
కానిది. మెఱవకా = వెలుఁగఁగా. జిహ్వాకకా = నాలుకను. సుధామయూఖనుధకా = చంద్రుని
యందలి యమృతమును. సర్పపురంద్రుక = ఉత్తమయైన సర్పశ్రీ || ౨౫|| చిన్మూర్తికా = జ్ఞాన
స్వరూపుని. మోగిచి = మోసి || ౨౬|| కడిది = అసాధ్యుఁడైన. ధేనుకుత్కీల = గోవర్ధన పర్వ
తముచేత. దంభోళిసంస్తంభి = వజ్రాయుధమును నిలిపిన. దోస్తంభ = స్తంభమునంటి భుజమునందు.

తోడిఁ గ్రీడించువిన్నాణి పెన్నాటకం బైన క్రాల్ గన్నులన్ గల్లుపెండక్కు
లన్ నల్లడన్ జిల్లు నెమ్మొముజాబిల్లి శోభిల్ల నున్నుల్లగల్లద్వయిన్ హత్తి
మత్తిల్లి నర్తించుచున్ మాక రాకార రేఖాభిరామంబు తఁకుండలంబుల్
సమగ్రప్రభామండలంబుల్ చలింపన్ నిలింపాశుగాసాకృతిన్ మాసురిం బైన
మాయూరపింఛంబుతో నై కృముంబొందుచిక్కంబుచే గొప్పయై కొప్పగి న్నట్టఁ
గన్నట్టఁగా రానివేడ్కన్ మహాఫలపట్టంబుపై నెట్టుకో, నిగమకమలగంధ
ముల్ సంధిలం జేయు నాసాపుటిన్ బ్రస్ఫుటస్ఫూర్తి వర్తింప దృప్యద్దనుస్సంప
దల్ పెంపుమీఱంగ రంగద్రుచిన్ శాక్వరస్కంధబంధుత్వగంధంబు రూపించు
మూపుల్ పురాయింప నింపారురేఖాత్రయీమైత్రి నేత్రప్రియం బిచ్చుచున్
గంబుపాకంబునన్ బంధురం బై వలత్కంధరం బొప్పఁ గప్పెక్కుసీలంపుఁ
గంబంబులం బోలు బల్లెలు లీలావిభూషావళిం జాల భాసీల్ల నుల్లోక సౌందర్యధు
ర్యస్థితిన్ విస్తృతం బొ నురస్సీమ జేమూతి మై హారవర్షోపలత్రేణి రాణించు
మించుం బురాణింపఁగా జేయు నచ్చొన యుచ్చూన భానుచ్చవిన్ దుచ్చముం
జేసి కంజాతవాసాంఘ్రికంజాతలాఘ్నాంకశంకావహం బై నపంకేజరాగం బిగు
ర్పంగ శ్రీచరణయుగళహాటకం బై కనద్ధాటికోద్యత్తులాకోటు లూటాడుచున్
జాటువాచాటతం జాటి ముప్పేటగాఁ జాట్టినన్ దీగఁచుట్టుల్ గటిన్ సంఘటిల్లన్

సంభూత = పుట్టిన. కార్యాగ్నిచేత = కూరత్వపునిష్పాదేత. క్రాఁచి = కార్చి. గోలోకమున్ = గోవుల
సమాహమను. తోడిభృత్ = కొండయొక్క. కందరత్తోడిన్ = గుహప్రదేశమునందు. విన్నాణి =
శేర్పరి. పెన్నాటకంబు = మిక్కిలిచలించుటగలది. క్రాలు = ప్రకాశించునట్టి. పెకడుక్కులన్ =
అధికమయిన తళితళయను కొంచులను. చిల్లు = వ్యాపింపఁజేయునట్టి. ఉత్కుల్లగల్లద్వయిన్ =
వికాసముగలచెక్కిళ్ళుజంటయందు. హత్తి = అంటి. మాక రాకార రేఖాభిరామంబులు = మొసలియా
కృతిపంటియాకృతిగలరేఖలచేతమనోజ్ఞ ములయినవి. సమగ్రప్రభామండలంబులు = కొఱతలేనివెలుఁ
గులసముదాయముగలవి. మాసరంబు = అతిశయించినది. మాయూరపింఛంబు = పెమిలియొకల
కొమ్మ. శాక్వరస్కంధబంధుత్వగంధంబునన్ = ఎద్దుమూఁపురమునుబోలి నిక్కగల గర్వమును,
పురాయింపన్ = విజృంభింపఁగా. కంబుపాకంబునన్ = శంకమువిధమున. బంధురంబై = నిమెన్న
న్నతములుగలదై. వలత్కంధరంబు = గుండ్రనిమెడ. ఉల్లోక = లోకాతీతముయిన. హారవర్షోపల
త్రేణి = ముత్యాలపేరులనెడి వడగండ్లచాలు. రాణించు = ప్రకాశించునట్టి. మించున్ = మెఱ
పును. పురాణింపఁగాన్ = వర్ణిల్లఁజేయఁగా. ఉచ్చూన = దట్టమయిన. భానుచ్చవిన్ = సూర్యకొంతిని.
కంజాతవాస = లక్ష్మీదేవియొక్క. లాఘ్నాంక = లఘుకగుఱుతులనెడి. శంకా = సంకేహమును,
అవహంబు = కలిగిందునది. పంకేజరాగంబు = పద్మరాగము-శాస్త్రభముని. ఇగుర్పంగన్ = చిగి
రింపఁగా—ప్రకాశింపఁగా. హాటకంబు = బంగారు. ఉటాడుచున్ = కదలాడుచు. చాటు =
ఛాటించు. వాచాటతన్ = మాటకొరితనమును, కటిన్ = మొలను, తటిల్లెఖ = మెఱఁపుతీగ,

దటిల్లేఖ లేఖర్న భుం జేరి రంజిల్లు నా నుల్లలత్కంతి గోయప్తి యుత్కృష్ట మై
 హెచ్చుగా నిచ్చుకు వచ్చుచు గ్రచ్చకాయల్ కరాధిష్ఠితాజాండవండంబు
 లో నా గడుక్ జిత్రభక్త్రంబున విచ్చినం హల్లుగా గల్పకస్వచ్ఛగుచ్చంబు
 సత్యార్థమై నిత్యము త్రగ్తగా బూనియున్నా డనన్ భవ్యశంఖంబు సవ్యా
 గ్రహస్తంబునం దిమ్ముగా దివ్యభూసావిశేషార్థుల గ్రమ్మ లేదెమ్మెరల్
 గ్రమ్మగా నమ్రదిక్పాలక మస్తుతుల్ స్వస్థలం బంటగా నంటగా రాక రాకా
 నుధాభానుభాసూజ్జ్వలజ్జ్వల హకుల ప్రాచరీధాకృదారూఢ గాఢత్విడోఘంబు
 మోఘంబుగా మేఘవీధి ధరానోజగద్ధోరణి దోరణి గట్ట, చూడవ రమ
 ణండు నాభిసంజాతకంజాతజాగం డఖండాంఘ్రిపీఠీభవద్విశ్వవిశ్వంభరాభాగుఁ
 డాభోగవద్భోగిభోగాసనుం డానవామోదయాధుర్యధుర్యాసురస్త్రీకపోలద్వ
 యిషత్రేఘాపకారక్రియాక్రూరచక్రాంకుఁ డోంకారసర్వస్వనిర్వాహకుం
 సుర్విచే మర్వహంగప్రభాగుర్విచే నోవధుల్ గన్నప్రభాఖ్యప్రభృత్
 ముఖ్యుండు పుండ్రోదోదండలహేభుఁ డంచద్దరస్మేరసాయం దుదాడుండు
 దారోత్తమల్ నీలయన్ బాలయన్ లక్ష్మీయన్ పశ్చులాక్షీశిరోరత్నమున్
 భూమియన్ భామయన్ బ్రేమఁ గామించి వెన్నాడఁగా మించి పంచాబ్దుఁ
 డయ్యున్ గడుక్ బ్రోడతా బోడలుం జూడఁగా లేని పెన్నిక్క నిక్కంబ యావి
 స్కృతిం జూపి దీపించియుండన్.

౨౨

లేఖర్న భుం = ఇంద్రుని. ఉల్లలత్ = తళతళలాడుచున్న. గోయప్తి = ఆవులను తోలెడుకట్ట.
 కరాధిష్ఠిత = చేతియందుంచుకొనిన. వండంబులు = సమాహమలు. చిత్రభక్త్రంబునన్ = రంగురంగుల
 సంచియందు. లేదెమ్మెరలు = లేతవాయువులు. నమ్ర = మృగిన. శమ్మ = మనోజ్ఞ మయిన. సుధాభాను =
 అమృతకరణుండు — చంద్రుండు. ఉజ్జ్వలత్ = వెలుగుచున్న. శ్యామలీరాకుల = మంటలచేత కలఁత
 నొందిన. రీధాకృత్ = అనమానపఱచుచున్న. ఆరూఢ = మీదికి ప్రసరించిన. గాఢత్విడోఘంబు =
 అధికకాంతిసమాహము. మోఘంబు = కొట్టువడినది — వ్యర్థము. అభోజగద్ధోరణి = క్రిందిలోకము
 విభమున. దోరణిగట్ట = బారులుదీర. నాభిసంజాత కంజాతజారుండు = బొడ్డునందుఁబుట్టిన బ్రహ్మగల
 వాఁడు. పీఠీభవత్ = పీఠముగాఁజేయఁబడిన. విశ్వ = సమస్తమయిన. విశ్వంభరాభాగుండు =
 భూప్రదేశము గలవాఁడు. ఆభోగవత్ = పరిపూర్ణత్వమునంటి. భోగిభోగాసనుండు = పాము
 దేహము పీఠముగాఁ గలవాఁడు. ఆనన = దృఢముయొక్క. ఆమోద = పరిమళముయొక్క. పత్ర
 యేఘా = మకరికాపత్రపురేఖలకు. చక్రాంకుండు = చక్రము గుఱుకుగలవాఁడు. దుర్వహంగప్రభా
 గుర్వి = పహంపరాని అవయవముల కాంతిచేత గొప్పది. పుండ్రోదోదండ లహేభుండు = మన్మథుల
 యొక్కలక్షను బోలినవాఁడు. అంచద్దరస్మేర సాయండు = ఓసీధమయిన చిఱునవుయొక్క
 సత్తగలవాఁడు. దారోత్తమలు = ఉత్తమరాండ్రయిన భార్యలు. పశ్చులాక్షీ = స్త్రీ. వెన్నా
 డఁగా = వెంటనంటిరాఁగా. బోడలు = ఏకదండిసన్నాధులు. పెన్నిక్క = బొడ్డతావునందు.

క. కను దెఱచి తనదులోనం, గను సేజము మ్రోలఁ గాంచి కిమలాననుఁ డా
డినయట్లు నిక్కమయ్యెనె, వినఁ గనఁ నిది క్రొత్తయనుచు వెన నుత్థితుఁడై .

సీ. చామరధ్వజశంఖచాపప్రముఖచిహ్నా, లలితపదార్పణాలంకృతమహి
దళితోపరిత్వగుజ్జ్వలదంశుమత్స్పలా, స్తంభాభిరామోరుదండఁడుగళు
వరి దానముద్రాబద్ధరణభూషితకళి, న్యస్తకుచితనమున్నతిభుజాఘ్న
సింహావలగ్నలక్ష్మీపరిహాసితో, యజగిర్భగిర్భవృత్తావలగ్న

తే. జలదసంకాశు నిర్వ్రోడజఘనచేతుఁ, గోళిశంకిర్మలానాన్య గుణశరణ్య
విష్ణు నిజభక్తవర్ధన్యఁ గృష్ణఁగాంచి, పోచె సాక్రొతుఁడుగుచు నా బ్రాహ్మణుండు.

చ. పఱచిన దేవకీమతుఁడు పక్కన సన్నిహితఁ గ్రమ్మితిల్లి ప్రియఁ
దఱచుగి రోమహర్షణ ముదంచితభక్తిభరానూర్వీ మే
ర్పఱచుచుఁ గే లొగ్గిగిల్చి పలుపలుల సొక్కుల నన్న వెన్నెలఁ
బఱపుచుఁ బ్రస్తుతించె మునిబంధవిభంజను భక్తరంజనన్ .

౮౦

మాలిని. విధి శివ ననకాదుల్ వేదముల్ గూడి ని నోన్
మధుమధన | యితం డిమ్మాడ్కివాఁడంచు నెన్నన్
విధుడు లయినచోటన్ నేర్చునే గాఢమోహం
బుధి వడిఁ బడుచు న్నాబోఁటి నీవాట మెన్నన్ .

౮౧

తరల. హరిహయోపలభూధరాకృతి నంద మొంగినయట్టిసి
యురుభృగు స్తుతిపాత్రిముగ గటకోజ్జ్వలగణ సఖాసుర

అవిష్కృతిక = అవతరించుటను || ౭౭ || ఉల్లియఁడు = లేచి, వాఁడు || ౭౮ || పదార్పణ = అడు
గులు పెట్టుటచేత. దళిత = భేదింపఁబడిన—ఒకవఁడైన. ఉపరిత్వ = మీఁదితోలువలన,
ఉజ్జ్వలత్ = వెలుఁగుచున్న. అంకుఃపత్స్పలాక్షంభ = అరటికంబములవంటి. ఉరుదండ = దిండా
కారమయిన తొడలయొక్క. అజ్ఞాధరః = కమలమును ధరించుటచేత. కంచిత = వంపఁబడిన,
సమున్నత = మిక్కిలి పొడుపులైన. సింహావలగ్న లక్ష్మీ పరిహాసి = సింహము నడుముయొక్క
యందమును పరిహసించునది. వృత్త = వట్టువైన. జలదసంకాశక = మేఘమును బోలినవానిని.
నిర్వ్రోడజఘనచేతుక = సిగ్గువిడిచిన మెలగలవానిని—దిగంబరుని. సాక్రొతుఁడు = (రక్షణకొఱకు)
అఱచుచున్నవాడు || ౭౯ || క్రమ్మితిల్లి = వెనుకకుతిరిగి. రోమహర్షణము = గగుర్పాటు. భక్తిభరావల
త్యము = భక్తికృతికయమువలని కలఁతిపాటు. తక్కుల = కాయలచేత. పఱపుచుక = వ్యాపింపఁ
జేయుచు. బంధవిభంజనుక = మోహబంధములను తెఱచువానిని || ౮౦ || విధురులు = వికల
త్వమునొందినవారు. నీవాటము = నీమహిమమును || ౮౧ || హరిహయోపల = ఇంద్రనీలమణుల.
భృగు = చఱియ; భృగువనడుముని. కటక = శౌంఢమీఁది దడరపునేల; కడియము. పాదము =

త్సరుచిమిత్రము నై నపాదమునన్ జనించినగంగ ని
త్యరతిఁ బూని తలంతుఁ దాపనిదాఘవృత్తినివృత్తికన్.

౮౨

భుజంగప్రయాతము. స్ఫురన్నాభిగర్తప్రభూతాంబుజాతో
దరక్షోణిలో వేల్పుతాతన్ విధాతన్
నిరాతంకస్సరైకనిరైతన్ గంటన్

హరీ ! తాతకుం దాత నై యంట యొప్పున్. ౮౩

స్వగ్నిణి. నీతిమై వైస్యభూనేతవైరిత్సనం, ఘాతదివ్యోషధిగ్రామముల్ భూతహృ
త్ప్రీతిఁగన్నట్టవే స్థితిహస్తోత్పిటన్, భూతధాత్రీగవిన్ బూతనాఘాతనా !
లయగ్రాహి. ఆగమసముద్ధరణ రాగరిసలంపటనుధాగమనియామకరసాగరిమతారీ
భోగపడవీనిహిత భాగవతభూగగన భాగపరిపూర్ణపర భాగవపురగ్రా
త్యాగగుణధుర్యమునియాగపరిరక్షక హలాగతసమిద్విజయ సాగతమతాన్వో
ద్యోగ కలికాలకలుషాగకులిశాంక కొననాగినకృపన్ మనువు యోగిహిత

మ. రవిధామంబులు సిద్ధమంత్రములు చంద్రజ్యోత్స్నికల్ సన్మణి మ్రమున్. ౮౪
ప్రవరశ్రేణులు భవ్యభేషజతతుల్ పాథోధరంబుల్ సుధీ
భవనిస్తారక ! సేమ మిచ్చి జగమున్ బాలించు మర్యాద సి
యవతారంబు లశేషలోకహితచర్యాధుర్యసంచారముల్. ౮౬

ఉ. అంజనపుంజనవ్యతర మై తిగునీతిరుమేనికప్పుక
ల్మిం జాలుకంగఁ జేకుఱుఁ జూచి కమలేక్షణ ! సూక్ష్మదృక్కు తా
గంజభవాదివృద్ధులకు గాఢతరాక్షరిలక్ష్మి యెందుఁ గా
నం జనుఁ గాదె కప్పుకతనన్ మును దోపనియక్షరస్థితుల్. ౮౭

కొండవెంబడి చిన్నకొండ, అడుగు. తాపనిదాఘవృత్తి = తాపత్రయమనెడి వేసఁగికాలము
యొక్క ప్రవర్తనము ॥౮౨॥ నాభిగర్తప్రభూత = బొడ్డు గోతీయందుఁ బుట్టిన. నిరాతంక =
భయములేని. స్వర్గ = సృష్టికి. తాత = బ్రహ్మ; తండ్రి ॥౮౩॥ వైస్యభూనేత = వేనుడను
రాజాయొక్క కొడుకగు పృథుచక్రవర్తి. దివ్యోషధిగ్రామములు = ఓషధిమలైన ఓషధుల సమూ
హములు. స్థిత = అధికమైన. ఉత్పిటన్ = విడిచినదానిని. భూతధాత్రీగవిన్ = భూమియైన ఆవును
॥౮౪॥ లంపట = అత్యాసక్తిగల. పడవీ = మార్గమునందు. నిహిత = ఉంచబడిన. వపురగ్రా = దేహము
కొనగలవాడా ! హలాగత = నాఁగటివలన వచ్చిన. సమిద్విజయ = యుద్ధమునందలి గెలుపు
గలవాడా ! సాగత = బుద్ధునిదైన. కలుషాగకులిశాంక = పాపములఁగడి కొండలకు చుర్రాయుధ
చిన్నముగలవాడా ! మనువు = రక్షింపుము ॥౮౫॥ జ్యోత్స్నికలు = వెన్నెలలు. భేషజ =
మందులయొక్క. పాథోధరంబులు = మేఘములు. సుధీభవనిస్తారక = విద్వాంసులను జన్మముల
వలననుండి తరింపఁజేయువాడా ॥౮౬॥ అంజనపుంజ = కౌటుకరాశివలె. నవ్యతరమై = మిక్కిలి

క. కమిచి యుగారోహకౌస్థములం బగిపూర్ణ వృత్తి నమహంబెను నీ
యమితమహామహిమాభిరీ, గనులభవప్రముఖు లెన్నఁగా బుగ్గుదముల్.

పృథ్వి. జగత్పతి! భవత్పద బ్రయుగభక్తిసంఘా త్తా
గగుర్వోమవ నన్యధాగతి యెఱుంగ కెవ్వఁడు నీ
యగణ్యగుణకీర్తనం బధిగమింతుట మీరచెన
నగాధభవసాగరం బతిండు దాఁడు గొక్కెత్తునన్.

౮౯

క. భవదంఘ్రిదూరునకుఁ గుణ్యనసలి సులభంబె వెలుతునయ్య భవంబుల్
సవరింప యుప్పదరాచ్చ, ప్రవణమతిగ నీ నన్ను బుధామపతి! ౯౦

క. జయ విజయ పూర్ణపార్శ్వ! పి, జయజయ ల్పనగరీక! నమదననుజరం
జ్జయ! సంగీతభవనా, జయ జయ! నమః! నమః! జయ శాస్త్ర భరా!

సీ. నడతు నిజేంద్రులనుకుఁ గెయి చాఁచి యుద్ధింతు ననమ్మిన సేవకులను
మ్రొక్కును నీపాదములకు, నవ్వోపి, నీనామములు నెఱుంగు నీ
నర్పించు నీసేవకై సర్వదేహాంగుల, శరీరము నీలం గొట్టిసరిగ
దనివోక నీచక్కదనము సంపాదించు, నీయవధానంబు నెమ్మి పింగు

తే. బ్రహ్మరుద్రాదులకుఁ గానఁబడిన నపు, నీగఁ నాత్రెంబల నిలిచితి నెఱుంగు! ౯౧
వర్ణనాతీతమత్పాగ్భవప్రవృత్తి, పుణ్యపరిపాక మెరిక బొగడెదరమె? ౯౨

తా. నిత్యస్ఫూర్తిసనాధు లైరి విధికరకేతాంఘ్రియై కృత
క్షీత్యానంద! యనాదిమూర్తి వగు నీచేఁ దత్సినాశత్విసం
పత్త్యావిష్కృతి నాకునుం గలుగుఁ దత్ప్రాయుండనే కాన నీ
మృత్యుక్రూరభయంబుఁ బాసితిని జామ్మి నీదయానంపదన్. ౯౩

జ్ఞాభ్యుమై. తిరుమేని = మంచి దేవామయొక్క. వృద్ధులకుఁ = పెద్దలకు ॥౮౯॥ కమిచి = గ్రహించి
లోపల నెఱచుకొని. బుద్ధుదములు = నీటిబుగ్గులు ॥౯౦॥ సంఘాత = కూడిక. అధిగమించుట =
చదువుటచేత. ఆగాధ = మిక్కిలి లోఁగైన. ఒక్కర్తునక = ఒక్కప్పునికతో ॥౯౧॥ వసతి =
ఉనికిపట్టు. సవరింపక = పొందను. ప్రవణ = అభిముఖమయిన. పరధామపతి = పరమపదము
సేలువాఁడా ॥౯౦॥ ౯౧॥ వకొనింతును = వక్కొనింతును — చెప్పదును. తనివోక = తృప్తి
లేక. అవధానంబు = ఎచ్చరిక — ఎచ్చరికతోచేయు ప్రసంగమును. నెమ్మి = నెమ్మది. ప్రాగ్భవ =
పూర్వజన్మమునందలి ॥౯౨॥ నిత్యస్ఫూర్తిసనాధులు = శాశ్వతమైన స్ఫూర్తితోఁ గూడినవారు.
విధి కరకేతాంఘ్రియలు = బ్రహ్మ శివుఁడు మొదలగువారు. క్షీత్యానంద = భూమిని సంతో
షింపఁజేయువాఁడా! తత్సనాభక్త్య సంపత్త్యావిష్కృతి = ఆ కూడుకొన్నతనపు కలిమియొక్క

మ. అని లోకత్రయమోహనుండుగురూప్రప్రణేషునెక్కామునం
దనచూడ్కుల్ నిగుడంగ భూమినురరత్నంబూరకున్నంతినే
మునుగా ధాతృసమన్వితాఖిలమరున్ముఖ్యుల్ దగ్గ మొక్కి మో
డ్చున కే లింపుగ నమ్మునీశ్వరుగుణంబుల్ సారె గీర్తించినన్. ౯౪

క. విని ముగ్ధహాసరుచిరా ననుఁ డై తనగుట్టు నున్ననానామరరా
జనికాయముతోఁ బలుకుట, దనుజారి మహీనురాస్యదత్తేక్షణుఁ డై. ౯౫

సీ. దాంతుండు సత్యసంధాధురంధరుఁడు ముద్భుక్తుండు పితృహితోద్యముఁడునైన
యిద్ధరామరనూతి కీప్సితం బాసంగ నే, వచ్చుచో మీ రెల్లవారు నితని
కర్చిలి సాహాయ్య మాచరించుటకు నై, యేలెంచినారు నా కెవ్వరేని
హింసలు వారిలపను లెల్ల మీయవి కాన, పరతాపతప్తులు పరముదేశ

తే. ముదితు లస్మత్ప్రశంసాభిముఖులునైన, వారు నాభక్తులగువారు వారియందుఁ
బ్రీతిగలవారి నే నుద్ధరింతఁ గీడు,వలన, వారిలకంటె నవశ్య మగుట. ౯౬

క. సద్భక్తనేవచేతక, మద్భావము తుష్టి గన్నమాడ్కిఁ దరుశిలా
ద్యుద్భూతప్రతిహర్షల, ముద్భరితము గాదు నిక్కముగఁ దలపోయన్. ౯౭

మ. వలనా యేటికి నాశ్రయించి మనఁగా వాసీరమున్ సీరమున్
దలవెట్టే పచరింప నేటికి సమిద్ధానంబు దానంబు న
చ్చలమా యేటికి నెత్తి గొట్టుకొనఁగా సన్నాస్యసమున్నాస్యసమున్
గలిఁ దేఁ జాలు మదీయభక్తిరుచి భక్తశ్రేణి కళాంతమున్. ౯౮

తే. సర్వధర్మవిహీనప్రచారుఁ డైనఁ, నాత్మ మద్భక్తి గలదేని యతఁడ చూపె
నాకు నత్యంతహింసఁడు నుల్లోకరతుఁడు, నిఖిలధర్మప్రవర్తననిశ్చితుండు. ౯౯

ఆ. అస్మదంకధారి యగుభక్తవరుమేను, నాకుఁ గూర్చినట్లు నాకులార !
వదల కే వనించువైకుంఠనగరంబు,నందుఁ గొలుప దంతరంగమునకు. ౧౦౦

తెలయుట ॥౯౩॥ ఇంపుకన్ - ఇంపుకాఁగా ॥౯౪॥ ముగ్ధహాసరుచిరాననుఁడు = మనోజ్ఞమయిన
దిలునవ్వుచే తెలుఁగునట్టి ముఖముగలవాఁడు ॥౯౫॥ దాంతుండు = ఇంద్రియ నిగ్రహముగల
వాఁడు. ఉద్యముఁడు = ప్రయత్న ముగలవాఁడు. అర్చిలికా = ప్రేమతో. పరముదేశముదితులు =
ఇతరుల సంతోషము ఒకటిచేతనే సంతోషించినవారు ॥౯౬॥ తుష్టికా = సంతోషమును. ముద్భు
రితము = సంతోషమును పొందినది ॥౯౭॥ వాసీరము = ప్రబులిచెట్టు. సమిద్ధానంబు = సమిధల
నిచ్చుట—హోమము. అచ్చలము = ఆగ్రహము. న్యాసము = ధనమును దాచిపెట్టుట ॥౯౮॥
నుల్లోకరతుఁడు = మంచికీర్తయం దాగవుండు. నిశ్చితుఁడు = నిశ్చయింపఁబడినవాఁడు ॥౯౯॥
అంక = చిహ్నమును. నాకులార = దేవతలారా !. కొలుపడు = సరిపడదు ॥౧౦౦॥ ౧౦౧॥

క. నాయందు భక్తుఁ ఁగుటకు, బాయక యే నధివసించు భక్తునియందుకు
మాయదు ప్రభుకుం గలుగుట, గాయప్రాణానుకూల్యకౌశల్యంబుల్. ౧౦౧

ఆ. మహితపుణ్యులై నమద్భక్తివగులకు, గానివాఁడు నాకుఁ గానివాఁడు
భాగవతుల నన్ను భావించి యొకటిగాఁ, గన్నవాఁడు నన్నుఁ గన్నవాఁడు.

క. మీయెడ మద్భక్తిగుణో, చ్ఛాయము గనుఁగొని నేను సర్వంబు బహూ
పాయంబుల మాద్భక్తుని, కై యిట కేతెంచుట నివ్వయచ్చుదలారా ! ౧౦౩

మ. సురకర్మంది హింజ్యుడై త్రిసుహృ వ్యానుఁ శౌనకుఁ శ్రీసరా
శరు దక్కాగరిస నంబురపు సరహాశాని వస్థిభుఁ బురిం
దరపుత్తుఁ శుకు దాబ్ధివృ షిష్టు వెఱఁగొందగ శేయు విద్యుత్తు
త్పరుఁ డేపుణ్యుఁడు పుండరీకుఁ డితనిఁ భావించు మేల్పులన్. ౧౦౪

ఆ. వినుఁడు మాకు నీని గనరానియిహముం, బీదపస్వినయని క్షిప్తి గుఱు
యెద్ది వేఁగు భక్తుఁ డెట్లయ యెసఁగింఁగి, గట్టినాఁడె గలఁ గంకణము.

క. అని దేవకీకుమారుఁడు, మునిపదనముఁ జూచి పాపకుల దాంబుదగి
ర్జనమునఁ బ్రసాదపాగర, జనితధ్వని యనఁగి నిగుడుసరి సారిభక్తిస. ౧౦౬

ఉ. సీశృభక్తి సీలపము నీ వనిశగలు నొనర్చునర్చులు
ద్వీపిలహర్షుఁ జేసె జగతీసురి నందన ! నన్ను నీకు నా
రూపము భక్తిమత్సదసగోహణశైలము చాల దక్కఁ గాం
తూపరిపూర్తిగా వరి మొసంగద వేఁడు యథార్థుడప్రభున్. ౧౦౮

క. భాగ్యమ నై యిహపరపరి, భాగ్యార్థమ నై యగణ్యపుణ్యమ నై పై
రాగ్యజ్ఞానోన్నతు లగు, యోగ్యతములపాల వాలియుండుఁ జమ్మి. ౧౦౯

వ. విశేషించి నీయెడం బ్రసన్నుండ నై యున్నవాడ నభీష్టవృష్టిఘనాఘనం
బగు మదీయపుణ్యగుణంబునకు భాజనంబు పైతివి జగజ్జాలంబున వస్తుజ లంబు
నీకు దుర్లభంబు లే దని పలుకు యదువల్లభువలనం బ్రబోధితం డై. ౧౦౯

౧౦౨|| ఉచ్ఛాయము = అధిక్యము ||౧౦౩|| సురకర్మంది = సారదుఁడు. సరహాశాని =
విభీషణుఁడు. పురందరపుత్తుఁడు = అర్జునుఁడు. మేల్పులన్ = శ్రేష్ఠమయిన దాసములచేత
||౧౦౪|| ఈశితము = శోధిక ||౧౦౫|| మోహంబుదగర్జనము = సంతోషరూపమయిన మేఘము
యొక్కయులుము. ప్రసాదపాగర = అనుగ్రహ మునెడి సముద్రమునందు ||౧౦౬|| శోహణ
శైలము = రత్నపర్వతము ||౧౦౭|| పరిభోగ్యార్థము = దక్కఁగా అనుభవించదగిన వస్తువు.
వాలి = అతిశయించి ||౧౦౮|| అభీష్టవృష్టి ఘనాఘనంబు = శోధికలను కురియునట్టి వానకొలపు
మబ్బు. పుణ్యగుణంబు = దయాగుణము. భాజనంబు = పాత్రము. ప్రబోధితుఁడు = మెలఁకున

సీ. వుండరీకుఁడు వల్కు బుద్ధుదాభము లైన, సిరులు నిజ గామింపఁ జేరి కల్ప
విటపిఁ గుల్మాషముల్ వేఁడువెట్టి గలాఁడె, నిఖిలదుర్లభుఁ డగు నీవు నన్నుఁ
గరుణింతు వర మిత్తుఁ గాతు నీడేదట, నని యున్ని భయ మేది యదృశ్తార్థ
మర్థింతు నిపు చున్నయట్ల యస్మన్నామ, చిహ్నితైతన్మహాక్షేత్రతీర్థ

తే. మధ్యతలమున నిలువు నామనవిఁజేసి, సకలజనులకు నోత రాజ్యమునొసఁగుచు
నిదియ నాకోర్కి జగ దేకహితము నిదియ, దీని మీఱినసిరి యెల్ల దేవదేవ !

వ. అని వెండియు నతండు చాపలాక్షిశయంబునఁ జర్చితచర్చణంబుగా సర్వను
పర్వదుష్ప్రేషం బగు నీరూపంబు కృపాపరితంత్రం బగుచు నాకు నగపడుటకు
భూతవ్రాతంబులు ప్రభూతాద్భుతరసమస్థానమానసంబు లగుచు నున్నయవి.
భవదీయం బగు నకారణసుకృతిత్వంబునకు నియంతయుం గలాఁడె ? యుత్త
రంగం బగు సంసారతరంగమాలి మునుంగుచుఁ బానుంగుపడి యనంగీకృత
విజ్ఞానజ్ఞానవిలాసు లై దోసంబులఁ జేసినకరువు లనం దగు నలసులకు వెల ముల
భంబు నధిక ఫలంబును నగు యుష్మద్దర్శనంబు భవభయకర్షణంబు నుపసర్గజలద
వర్గస్పర్శనంబు నపవర్గదర్శననిదర్శనంబును నగుఁగాక. ఏతత్త్రైత్రంబు నీయాజ్ఞ
నశేషక్షేత్రవిశేషోత్తంసం బగుంగాక. ఈ తీర్థంబు నస్మన్నామాంకితసమర్థ
నంబున నుత్తమం బగుంగాత మని.

౧౧౧

ఉ. ఆనతమాళి యై యటులు ప్రార్థన సేయుమునీంద్రు శాంబరీ
మానుషవేషధారి దయమానమనస్సీతి బిగ్గ నవ్వచ్చుచు

నొందింపఁబడినవాఁడు ||౧౦౯|| కల్పవిటపి = కల్పవృక్షము. కుల్మాషములు = గుగ్గిళ్లు. కలాఁడె =
కలఁడా. ఉన్ని = ఉండుట. ఏది = చెడి. అద్భుతార్థము = వింతయైన విషయమును. అర్థింతుఁ =
కోరెదను. ఆస్మన్నామచిహ్నితైతన్మహాక్షేత్ర తీర్థమధ్యతలమునకొ = నాశేరిచె గుఱులిడఁబడిన
యీ గొప్పక్షేత్రమునకును తీర్థమునకును సరిమిలావునందు ||౧౧౦|| చర్చిత చర్చణంబుగాకొ =
నమలినదాని నే నమలుటగా - చెప్పినదాని నే చెప్పి. దుష్ప్రేషంబు = పొందరానిది. అద్భుతరసము
స్థూమానసంబులు = అశ్చర్యరసముచేత చిక్కనైన మనసుగలవి. నియంత = నియమించువాఁడు.
ఉత్తరంగము = లేచిన అలలుగలది. తరంగమాలి = సముద్రము. పానుంగుపడి = తేజస్సుచెడి.
కరువులు = పోతపోనెడి యచ్చులు. అలసులు = మందులు. భవభయకర్షణంబు = జన్మముల
వలనిభయమును క్షీణింపఁజేయునది. ఉపసర్గజలదవర్గస్పర్శనంబు = ఆపదలనెడి మేఘసముదాను
లకు గాలి. అపవర్గదర్శననిదర్శనంబు = మోక్షమును జూపుటకుఁ దార్కాణము. అశేషక్షేత్ర
విశేషోత్తంసంబు = ఎల్లవిశేషించినక్షేత్రములలో నుత్తమము. సమర్థనంబునకొ = నెఱవేర్చుటచేత
||౧౧౧|| శాంబరీమానుష వేషధారి = మాయామానుష్య వేషమును ధరించినవాఁడు. దయమాన = దయ
గలదిగాఁ జేయఁబడుచున్న. బిగ్గ = గట్టిగా. వీనులకొ = చెవులను. కకొగడలకొ = కడకన్నులచేత

వీనులఁ దాఁకు గన్గడల వేమఱుఁ జూచుచుఁ బల్కుఁ జిల్కుపూఁ
దేనియసోనవెల్లువలఁ దెప్పల. దేలెఁగ మేలిపల్కులన్. ౧౧౨

సీ. అతిదుర్లభంబు వేడిలి దుర్లభుడ నైన, నే నీకు దక్కుట మానివర్గ !
త్వత్ప్రియార్థముగ సిగ్గులమునఁ బరివార, యుక్తుండ నై నిల్చియున్న నన్ను
సేవించువా రెల్లఁ జిరపుణ్యవంతులు, నిహపగనుఖలాభ హృష్టమతులుఁ
గలికాలకల్పవగరశికుటాటాప, కాకోలకంఠులు గలిభవులు

తే. నయ్యెడకు సర్వవిద్యో ల్తినూస్తదాజ్ఞఁ, బూని యీ జ్ఞేత్రమునుగీర్థమును సమస్త
భవనసర్వితవిఖ్యాతిఁ బొడలుఁగాత, మెల్లపుణ్యస్థలములకు నెక్కుడగుచు. ౧౧౩

క. త్వన్నామచిహ్నితం బగు, నిన్నేలయె తెల్లదీవి యే నుండుటకుఁ
మన్నించి భక్తవాంఛా, భ్యన్నతు లొసఁగుటయె నాకు యుక్తవ్రతమున్.

సీ. విన ధాతృసుత! యహ్మ షనినిషా లనురారి, కృపకు నచ్చెరువ'ంగి కేలుమొగిలి
పరమేశ! యోధ పగలిగిత్ర! భావాను, వర్త! పగబ్రహ్మ! వరన! నిన్ను
నరచేతినుడిఁ జేసి యవగివారల కెల్ల, నపవర్గ మొసఁగునీయయ్య న్నెల్లు
వోలు విశ్రాణనసాలంబు యాచక, కాంక్షితమాత్రాప్తి కారణంబు

తే. నీకె తగు నీతనికె తగు నిఖిలగమ్య, పూజ వడయంగఁబూజించి పొగడువడయ
నని మురద్యేషిఁ బుండరీకునిఁ బొగడుచుఁ, జనిరి సమృద్ధిముగ నిజస్థానములకు.

ఆ. పొగడి రఖిలమునులు జగము లానందించె, నాట పాట చూపి రమరరమణ
లాదిసంబు నుదిన మయ్యు దుద్దినమయ్యె, విబుధతరులతాంతివృష్టి గురియ.

సీ. శిఖిపింఛధారి యై చేదోయి కటి నిల్చి, హరి తీర్థమునఁ బశ్చిమాభిముఖుఁడు
జ్ఞేత్రంబునందుఁత్రాగ్నిగభిముఖుండునై, రెండుమూర్తులుదాల్చుచుంగు నతిని
పడవీరమై యొప్పు ఫణిభర్త రమ గొల్చు, హ్రీ యన శ్రీ యన రెండుగడలఁ
జామరహస్త లై ఛందోమయాకృతి. ఖగలోకనాథుఁ డగ్రమున వెలయు

చిల్కు = కురియుచున్న. సోన = వానవలసి. తెప్పలఁదెలిడు = తోడులుగొనుచున్న ॥౧౧౨॥
దక్కుట = అధీనుఁడనగుటచేత. హృష్ట = సంతోషించిన. కలికాల...కంఠులు = కలికాలమునందలి
సాపములఁగడి విషనూహముయొక్క విజృంభణమునకు శివులైనవారు. గలిభవులు = తొలఁ
గిన జన్మములుగలవారు ॥౧౧౩॥ చిహ్నితము = గుఱుకుపెట్టబడినది ॥౧౧౪॥ ధాతృసుత =
సారదుఁడా! అపవర్గము = మోక్షము. విశ్రాణన సాలంబు = కల్పవృక్షము. యాచక కాంక్షిత
మాత్రాప్తికారణంబు = అడిగినవారి వారికలనుమాత్రము పొందిండుటకు హేతువు. సమృద్ధిముగ =
సంపదగా ॥౧౧౫॥ దుద్దినము = చెడ్డదినము; మబ్బు ఆవరిండుటచే సూర్యరశ్మి కానరానిదినము.
అతాంతవృష్టి = పూలవాన ॥౧౧౬॥ ఫణిభర్త = సర్పరాజు. శేషుఁడు. ఛందోమయాకృతి = చేద

- మదము నణంచి నీయదుగుమానిసిగా ననుఁ జేసెఁ గాన సం
పద గలగర్వి నిర్భమునిమాడ్కి నినుం గని కొల్వఁజాలునే ? 30౪
- క. మూఁడు ననుఁ బ్రోవు మహా, ద్రిఢకు నిఁకఁ జొరక నామతి వెలయుత దయా
గాఢత్వాజ్ఞ విమానా రూఁడు నై జగములం దిరుఁగఁడ హరీ ! 30౫
- చ. సురసదనంబునం దయిన ట్లేణితలంబునయందు నైన భీ
కరనిరయంబునం దయినఁ గన్గవశంబున నుండు నామదిం
బొరయునుగాతఁ గాతరసముద్ధరించితకార్యధుర్య ! త్వ
చ్ఛరణసరోరుహద్వితయసంతతిసంస్కరణానుషంగముఁ. 30౬
- క. అని వలగొని యాయునునం, దనునిరుపమదివ్యరూపదర్శనమున లోఁ
దనియుఁచుఁజొక్కుచుఁమ్రొక్కుచుఁ, జనియెన్విద్యాధరుండు శతధృతినినయా !
- క. మధుమధనునాజ్ఞ నేవం, విగనుహిమఁ దలిర్చు తేత్రవిభు ఖైరివచే
పు ధరాధోభువనస్వ, ర్గధామనుతుఁ గాంచి పిదపఁ గనఁగఁగుఁ గృష్ణున్. 30౮
- శా. సాహిత్యాపర కాళిదాస ! హరిపూజాగౌరవవ్యాస ! గం
గాహల్లాహలవాగ్విలాస ! రిపువర్గత్రాసకృత్ప్రాస ! కాం
తాహర్షావహదృగ్విలాస ! శ్రుతిపద్యామౌజితాభ్యాస ! హే
మాహార్యోపమఘైర్యధుర్యపదవిన్యాస ! విధేయారసా ! 3౦౯
- క. మడ్డర్చనపారగ ! కవి, రాడ్డత్తానుగహాభిరమ్య ! సుధాంధ
ద్విడ్డంతిసింహ ! మహిత, త్విడ్డశతకీరణ ! హృదయధృతహరిచరిణా ! 3౧౦
- మాలిని వినయనయసముద్రా ! విశ్రుతోల్లాసముద్రా !
జననుతిగుణజాలా ! శత్రురాశ్మీనజాలా !
ధనధనదసమానా ! ధన్యధీభాసమానా !
ఘనవపురిసరాగా ! శావ్యదత్తానురాగా ! 3౧౧
- గద్యము. ఇది శ్రీమత్పరమపదనాథ నిరవధిక కృపాపరిపాక పరిచిత సరస కవితా
సనాథ రామకృష్ణకవినాథప్రణీతం బైన పాండురంగమాహాత్మ్యం
బను పరమభాగవతచరిత్రంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

కుండు. నిర్భమునిమాడ్కికా = మమకలేనివాని విధమున || 30౪ || మహాద్రిఢకుకా = పెద్దల యవమాన
మునకు || 30౫ || శాతరసభయపడినవారియొక్క. అనుషంగములు = కూడినవి || 30౬ || 30౭ || 30౮ ||
హల్లాహల = ప్రవాహమువంటి || 30౯ || మహితత్విడ్డశతకీరణ = అధిక తేజస్సుచేత నూర్చుఁదా || 3౧౦ ||

శ్రీ కృష్ణాయ నమః.

పాండురంగమాహాత్మ్యము

పంచమాశ్వాసము

శ్రీ

వల్క్కుఖజనసీ మహి,

భాషానిభానిజవధూశుభప్రదలీలా

భూషితకల్యాణోజ్జ్వల,

నేహ! రామానుజేంద్ర వేదాగ్రీశా!

౧

వ. ఆకర్ణింపుము.

౨

క. అని యీక్రియ నానతి యిచ్చిన హెచ్చినసంగిసంగు చిత్తముతోడం

బెనఁగొన ననిమిషముని యి, ట్లను నజ్జగ చీకనిధికిఁ బ్రాణిని యగుచున్. ౩

తే. శ్రీమాహాత్మ్యమును మహాశ్రీపాల, దివ్యచరితంబు నందుండు దేవదేవు
గుణకలాపంబుఁ బుండరీకునిమహిమయు, నింకి భవబంధములవీడుకొంటి దేవ!

తే. ఎన్ని ద్వారంబులయ్యాయెడవసించు, ద్వార దేవత లెంద ఞ్జలమునందుఁ
బ్రబలుశ్రీత్రాదిపుణ్యవైభవముపేరి, నొండుగలదేని యానతియిండు మణియు.

క. అని నారదుండు ప్రార్థిం, చినఁ బగ్గుదళాయతాక్షుఁ గిత్తాంభోజం

బున నిల్పి యతినిఁ బలుకున్, మనసిజమగ్నినుఁగ మధురమధురారభటిన్. ౬

క. ముఖమాలికాతగంగోద, సఖయై భీమరథఁ గూడి చను నెచ్చట న

త్సఖకర మచ్చోటు చతుఃస్మృతిః సుఖనుత మాదితీర్థమును నై వెలయున్. ౭

క. పూర్వద్వారం బగు నది, దర్శకరసార్వభౌమతల్పునగరికిన్

సర్వమపర్వార్చితపద, గీర్వనిత వసించు నదటఁ గృష్ణనియాంజన్. ౮

క. శ్రీమహితము సిద్ధేశ్వర, నామాంక మపంకజలసనాథము లక్ష్మీ

కాముకనిహితము ఖచరా, లీమాన్యము నై నశంభులింగముతోడన్. ౯

లఘుటిక. — కల్యాణోజ్జ్వల = చొక్కపుకాంతిచే వెలుగునట్టి ||౧|| ౨|| ౩|| ౪|| ఒండు =
ఇతరము ||౫|| ఆకరిక = ఆకరితో. మధురమధుర = మిక్కిలి మధురమైన ||౬|| ౭|| దర్శకర
సార్వభౌమతల్పు = విష్ణునియొక్క. గీర్వనిత = సరస్వతి ||౮|| సునాథము = కూడుకొన్నది. లక్ష్మీ
కాముకనిహితము = విష్ణునిచేత ఉంచబడినది. ఖచరా = శవతాసుమాహమనకు ||౯|| అగమ్య =

- క. తగుదక్షిణంపువాకిలి, నగధరునగరునకు భీమసందనసౌందుం
దగిలినయది యచ్చోటన, యగమ్యపుష్పావతీమహానిది యనఘా । ౧౦
- క. దానస్నానాదిహృతా, జ్ఞానాసలదాహమైన సంగమతీర్థం
బానలపున విఖ్యాతం, బైనది నుర లుండుదురు శిలాకృతి నందున్ . ౧౧
- వ. అది భవదీయాశ్రమం బగుట నీ వెఱుంగుదు వదియునుం గాక . ౧౨
- చ. కలఁ డొకబోయ తన్నికటకాననభూమి నలెండు విల్లు స
మ్ములు ధరియించి కల్మషసమూహము లెత్తినమేనుఁబోలెఁ బే
రలుక వహించెనేని హృదయంబు గలంగు ధరాధరస్థలీ
నిలయవసత్కరీంద్రులకు నిక్కమ తక్కుమృగంబు లోర్చునే ? ౧౩
- చ. అడవికి వేటమై నరిగి యూతఁ డొకానొకనాఁ డొకింతయుఁ
మెడ మలఁగింపలేక తనమేపొడ లొండును రెండు నేక మై
పొడమఁగ బీదకన్నువడి బూడిదపండునుబోలె బూదపా
ఱెడు నొకదుప్పికిం గవియఁ బ్రేలి భయజ్వరతప్తచిత్త మై . ౧౪
- తే. ఆచమూరుపుయాధంబుఁ ద్రోచిపఱచె, వింటనమ్మేర్చిబోయ వెన్వెంటఁడఱుమ
లోలజహ్వకరాళవిశాలముఖత, నోలి భేతేందుమృగశాబమో యనంగ . ౧౫
- ఉ. ఆరురు వీగతిం బఱచి యగ్రమహిం బడి లేచి వెండియుఁ
భూరిరయంబునం జని వపురవ్యధ సంగమతీర్థతీరవి
స్ఫారలతానికుంజములు బల్వడిఁ దూఱునెడం గిరాతుఁడుఁ
గ్రూరశిలీముఖంబు దొడి గుండియ గాఢఁగ నేసె నేసినన్ . ౧౬
- సీ. ఆశరముఖనిభం బాశర మటు దాఁకఁ, బవనాభిహతిఁ దూలుబంధుజీవ
కుంజంబు పువ్వులఁ గూలించువిధమున, నవనవత్తతజబిందువులు దొరఁగఁ
జేయుచు వివృతాస్యసీమఁ బ్రాణానిల, ప్రస్థానపటహోగ్రరవ మనంగ
నార్తనాదము గ్రమ్మ నది యెఱిఁగెఱిసెటి, తెమలున నుఱికి దేదీప్యమాన

పొంద శక్యముకొనిది ॥౧౦॥ ౧౧॥ ౧౨॥ నికట = సమీపమునందలి. పేరిలుక = అధికశోపము ॥ ౧౩॥
మలఁగింపఁ = త్రిప్ప. బీదకన్ను = భయదృష్టి. బూదపాఱెడు = బూఁజుపట్టినట్టు కానవచ్చెడు.
భయజ్వర = భయమువలనితాపముచేత ॥ ౧౪॥ ఆచమూరుపు = దుప్పి. త్రోచి. మిఱి. వీర్చి = కూర్చి.
లోల = చలించెడి. కరాళ = భయంకర మైన. శాబము = పిల్ల ॥ ౧౫॥ రుచపు = దుప్పి. అగ్ర = ఎదుట.
వపురవ్యధకా = దేహబాధచేత. విస్ఫార = మిక్కిలి గొప్పవైన. తొడి = తొడిగి ॥ ౧౬॥ ఆశరముఖని
భంబు = అగ్నిముఖమును బోలినది. కుంజము = పొద. కూలించు = రాలి. నవనవత్తతజ = క్రొత్తక్రొత్త
సెత్తురులయొక్క. వివృత = తెఱవఁబడిన. ప్రస్థానపటహ = ప్రయాణశాలమునందలి తప్పెటయొక్క

తే. హాటకవిమాన మెక్కి విద్యాగృహేంద్రుఁ, ఓగును లావణ్యపుష్పస్త్రిడగుచుఁ
జన్మి, సాన్వితనుకా న్నిడుగు మనఃస్థిమహిమ, గగనమునకేగి నోలుమేనుకా

శా. చిత్తం బద్భుత ముండ నమ్మగవధాన్యుండు లోలోనఁ ద [నఁబడదు.

ద్వైతబుద్ధి బలుమాలు మెచ్చి నిజదుర్బలత్వ విసర్జించుచున్

దత్తీరాంబువు నాడి క్రొలి విగతాంతంబుత్వం దై శుక్ల గ

శ్చైతన్య ము శ్శరీరుం దై కనియె దివ్యుల మచ్చ నుచ్చస్థాన . ౧౮

క. కావ్రనఁ ద త్తీర్థమున, నేవలనఁ బహును లగువీటి నెఱుంగును

గై వల్యసిద్ధి యగు నను, సేవలె గానెత్తుకొనినను నన్నన . ౧౯

సీ. సగంధములు లేకు నివాసించుచు, నిరుదాంకమగు శిఖర పరుకొనుచు

లోహాపుష్పపుట నాణింపని శిఖర, అలకాశ్రుగ ద్దన్యములఁగొనియును

శ్రుతే శ్శుభ్ర లక్ష్మ సగంధము లొనఁబెనునను, సేనులఁ దెచ్చి ధావించి విసరించు

గరతాపగణించు నొక్కటముగా నొచ్చుచు, నాచు ముచ్చల నలఁతెగనుచు

తే. విష్ణు సేవితే రచట నవ్వబుధవల్ల, భజనంబులు లక్ష్మీపాభజనంగా

లమ్మహాక్రీడసంఘటి నాపరగచె, లంఘనాక్రీడనము గొల్లి లచ్చిమగఁడు. ౨౦

మ. విను మున్ శౌరిక నాటి సంగమమధ్యద్వేషి యెన్నోచ్చిన్న

చని వెండిం జనుచంచి యుచ్చట శిలాసంధిన్న సేహంబుత

డ నిలాగర్భమునందు దాఁగఁ గని గాఢక్రోధుం దై దేవకీ

తనయుం జాళిల గ్రొచ్చివైచి మెది పెన్ దైవ్యుల బూర్ణంబుగన్ . ౨౧

క. పువ్విలుతులంద్రీ యుచ్చట, మువ్వంకమురుపున మురళి మ్రోయించె మనం

బువ్విభులూరంగ శ్రుతులకు, నవ్విధము లిదీయపదయుగాంకము పెలుపన్ .

క. మహి నేవంవిధచిత్రావహ మగు నద్వక్షిణంపువాకిట మహిమల్

బహుముఖముల వినుతంపఁగ, నహిపతియుం జాలఁ డనిన నన్యులవశమే ? ౨౩

తెమలునన్ = చలనమునంగు - ప్రవాహమునందు. ఆతంద్రమహామన్ = ఇంద్రునిమహిమను మీసిన

మహిమతో ||౧౩|| మృగవధాశ్రుండు = బోయవాఁడు. పుత్రంబున్ = బరిగిగనంగతిని. అడి = సొన్నము

చేసి. గతాంతంకాత్మండు = పోయిన భయముతోడి మనసుగలవాఁడు. కనియెన్ = పొందెను. ఉచ్చ =

ఉన్నతమైన ||౧౪|| ౧౫|| నిచ్చ = ఎల్లప్పుడు. సహశులు = అరతులు. తివుటన్ = పూనికతో. గార్జ

ద్యము = గర్జద భావము - గొంతునుండిమాట వెడలని. పారయు = పొందు. చొక్కటముగాన్ = చక్కగా

||౧౬|| ముద్విద్యేషి = దేవశక్రుపు-రాక్షసుఁడు. గ్రొచ్చి-తోలిచి - చగులగొట్టి. మెదిపెన్ = నల

పెను ||౧౭|| ఉవ్విభులూరంగన్ = తమకపడఁగా ||౧౮|| చిత్రావహము = వింతనుబట్టించునది

సీ. తనకటాక్షములు సంతానచింతారత్న, నిర్మాణపరమాణునికర మనగఁ
దనవిలాసంబు మద్వైర్విశంబరనిశూ, దనపాలితపురపతాక యనఁగఁ
దనమనస్సరసి సంతతిచిదానందవై, భవమరాళము కున్కిప ట్టనంగఁ
దనప్రసాదంబు భక్తవరేణ్యదుర్గతి, డొళనోచితచంద్రగోళి యనఁగ

తే. వెలయు నేదేవి యాదేవి విద్రుమద్రు, కద్రునిర్మిద్రతనుకాంతిభద్ర పరమ
మాయభవనేశ్వరివసింపమధువిరోధి, ధామమునఁ గల్గుపశ్చిమద్వార మమరు.

ఉ. పోర్మహిమౌ నిజాంఘ్రిఁ గలబొట్టనప్రేల్తుద మట్టిపెట్టి ముఁ
పేర్చిఁ దదంగముఁ మెదిపి పెట్టిననెత్తుడుబొట్టుఁబోలె జ్యో
తిర్మయవీక్షణం బలిక దేశమునం గలదుర్గ స్వర్గదఁ
వార్మణధారీ నుత్తరపువాకిట నిల్వినవాఁడు కాపుగన్. ౨౫

క. తుఁదియు బైమియును బర, స్పర మచ్చటఁ గూడి నిగుడఁ బావన మగు త
త్సరిదంబువునం దాడిన, నరునకు నవ్వారిచరణ నఖిమున వెడలున్. ౨౬

క. ఎవ్వఁడు వ్యాధిగ్రస్తుఁ డెవ్వఁడు భయవిహ్వలాత్ముఁ డెవ్వం డధముం
డవ్వఁ డచ్చటిదుర్గం, బువ్వలఁ బూజించి యిష్టభోగము లందున్. ౨౭

వ. ఇన్నాలుగు నంతర్ద్వారంబు లింక బహిర్ద్వారంబులప్రకారం బాకర్ణింపు మని
గోకర్ణకుణ్డలుం డాకర్ణ సవళంపదాశయుం డగు కుశేశయాసనసూతి కి ట్లనియె.

సీ. కఱమరక్కనునినొక్కరునిఁజిక్కఁగఁద్రొక్కి, భద్రకాళిక యెందుఁ బ్రస్ఫురించు
నిందుండువిధమున నెందు నే వసియింతు, నఱలేక కోటిశ్వరాహ్వయమునఁ
బ్రవహించు నెందు నభ్రంకబోర్మలఁ బుణ్య, జల యనుజలధి మోమామతల్లి
నతఁజగ త్త్రితయ శ్రీనారాయణీదేవి, వర్తించు నెందేని వార్తకెక్కి

తే. యట్టియట్టలతోరణహట్టకుట్టి, మస్ఫురద్గోవురై ఊకమణిమయోరు
హర్మ్యరమ్యంబు కరివర మనుపురంబు, పశ్చిమద్వార మగు జగత్పతివగరికి.

౨౩॥ సంతాన = కల్పవృక్షము. శంకరనిఘాదన = మన్మథునిచేత. పురపతాక = ఎదుటిపెక్కాము.
గోళి = గోళము-చింబము. విద్రుమద్రుకద్రునిర్మిద్ర = పగడపుఁజెట్టుయొక్క గోళోజనపుఁజాయచేత
సోలని ॥౨౪॥ మట్టి = త్రొక్కి. అలికదేశమునఁ = నొగడియందు. వార్మణధారి = కవచసమాహము
లను ధరించినవాఁడు-విష్ణుఁడు ॥౨౫॥ నిగుడఁ = ప్రవహింపఁగా. సరిదంబువునందుఁ = వీటినీటి
యందు ॥౨౬॥ ౨౭॥ ఆకర్ణ సవళంపదాశయుండు = వినుటయం దాసక్తమయిన మనసుగలవాఁడు.
కుశేశయాసనసూతికఁ = బ్రహ్మకొర కుడకు ॥౨౮॥ కఱకు = కరినుండైన, అఱ = కొఱుత. అభ్రం
కబోర్మలఁ = అకాశము నొరయుచున్న యులచేత. జలధియోమ = నది. అట్టల = బురుజు. హట్ట =
అంగడినీధి. కుట్టను = తాతికట్టదపునెల. ఏయాక = లోపల యెఱుకలు పేర్చి మెత్తినగోడ ॥౨౯॥

తే. యోగిః గృహస్థానదీతీరశూర్పలాఖ్యతీర్థరాజాగివాసి నై తీర్థచరణ
ధామమగిసాధదక్షిణద్వార మేను, జాగయాకలః శాలింశు యోగివర్త్య | ౩౧

తా. గర్వోద్రిక్తతరంగసంఘముల వీరకా బుష్కరిణ్యాపగా
వార్షేణుల్ దనయు త్తరంపుచెను బర్వంగా గదాపాణి యై
సర్వాలంకృతికాలి యై వెలయుఁ గంసభ్యంసనాగారరా
బూర్వద్వారమునం ద్రివిక్రముఁగు మై సోంగకా బయోదచ్ఛవిన . ౩౧

క. కరనఖరదళితరతుః, పరివృత్తవయోరతుః పరిచిరదీప్తః
త్యుద కేశరదోహదుః డగు, నర కేశరః యుత్తరంబున గనిని గాచున్ . ౩౨

క. లో నాలుగు వెలి నాలుగు, నై సమహాద్వార సీము లపవర్ణశ్రీ
నీనఁగ సేనగరాడ్గరు, శ్రీనగ రగిరితవిభూతిఁ బరమ మునింద్రా | ౩౩

వ. అని మణియు నక్కఱకు వేల్పుననల్గుఁగణవ్రతిటనపరుం డై హరుం డి ట్లనియె.

ధర్మరాజు పంజ్ములరోగిగాఁ పాండురంగజేప్రమునకుఁ పోయినది.

చ. అభిముఖత త్త్వికాలి సుకృతాశ్శ్రావణ నో చతారాస్యమాసన
ప్రభవుఁడు శిష్యసంఘము లపారము గొల్వఁగఁ దొల్లి యెక్కునాఁ
జిభవురనాధుఁ గారవతులేశ్వరు ధర్మజాఁ గానిఁబోవ యు
విభుఁ డలఁ జాతనిం దెలిచె వేయివిధంబుల సాధుపూజలన్ . ౩౪

క. అహితాహితకారణవి, గ్రహులును నడనుగ్రహప్రగల్భులు నగునా
గహనగృహవాసచర్యా, సుహితతపోధనులసంగసము పొగడొండన్ . ౩౫

ఉ. తమ్ములుఁ దాను నప్పుడు పృథాప్రథమాస్త్వికఁ డంతరంగమున్
గ్రమ్మినశోకవహ్నిహతిఁ గందుచుఁ గేలు మొగిడ్చి బ్రహ్మచి
త్తమ్మునఁ గల్గునయమివతంసముఁ బల్కు ఖరాంశుతాపతి
ప్రమ్మగు లేనియం జనుకుతమ్ములఁబోల సబాష్పనేత్రముల్ . ౩౬

క. ఏ భీరువ నై వేఁడెద, నోభద్రప్రద! ప్రసాద మొసఁగుము నాకున్
మీభావంబునఁ బొడమని, దీభువనత్రయమునందు నింతయుఁ గలదే ? ౩౭

తీర్థచరణ = విష్ణుదేవునియొక్క . ౩౧॥ వీరకా = నిక్కుచేత. వార్షేణులు = నీటిపాయలు. పర్వం
గాఁ = పాదఁగా. అగారరాట్ = దొడ్డసగరియొక్క. పయోదచ్ఛవినా = మబ్బుచాయతో ॥ ౩౧॥
రతుఃపరివృత్త = హిరణ్యకశిపుని. దోహదుఁడు = ఎదువువేయువాఁడు ॥ ౩౨॥ అపవర్ణశ్రీ =
మోక్షసంపదను ॥ ౩౩॥ ౩౪॥ తలిచెనా = సంతోషపెట్టెను ॥ ౩౪॥ ౩౫॥ చినుకు = కాయ

శా. చింతాకంఠయు వెన్నదియ్యక కడుక్షేత్రంబునం బాపనం
క్రాంతస్యాంతుఁడ నై నుహృత్సుతపితృభాత్రాదులం జంపి య
త్యంతద్రోహ మొనర్చియుం దిరిగెడక బ్రాణంబుతో మత్సముం
డంతర్వాణివతంస ! యెవ్వఁడు గలం ? డాహ ! వితర్కింపఁగన్ . 3౯

క. వంగడవువెదురుఁ గోపపు,టింగలమున నేర్చి కనిన యీసిరి నిండా
సంగతిఁ బొగచూరెను ద,ద్భంగురఁచాత్తెకము దీనఁ బసిమియుఁ గలదే ! ౪౦

మ. అసిధారావధితాత్మబంధుభజమధ్యస్వైర్విరనిర్యద్యనక
మన పై పుట్టినయమృహాదురితమున్ మన్నెట్టియున్ వాజిమే
ధనమిద్ధానలభూతిచే నుసిమియున్ దప్పింపలేనైతి నీ
కన తెప్పాటఁ దొలంగు న్నెట్లు లగుదున్ గల్వాణకల్యాత్ముడన్ . ౪౧

క. కర్మము కర్మాంతరహృత్కర్మర మగుదానిఁ బూనఁ గానము నిరయాం
తర్మజ్ఞాభిముఖు నీ,దుర్మమఁ బడసిక నిలుపు ద్రుహిణప్రభవా ! ౪౨

క. మావంటివారలకుఁ బా.పావిలదృక్కులకు ధర్మ మారయని యన
దాభవులకు భవాదృశు లగు,శ్రీవైష్ణవవరులె దిక్కు చిత్పూర్ణమతీ ! ౪౩

సీ. అని యుధిష్ఠిరుఁడు పల్కిన సనంధనుఁ డాత్మ,నలరి యిట్లను నమ్మహాత్ముతోడ
సీపాల శాంబరీగోపాలుఁడు గలాఁడు, పరమవైష్ణవధర్మపరత మెలఁగు
సీమోముఁ గనుఁగొన్న నిఖిలాఘములుఁ బోవు, సెక దాఁకి యడఁగుతూలికలరీల
హరిభక్తి యనుగంగ కడ్డమే ! కలువపు,టినుకచే గట్టిన యనఁదుఁగట్ట

తే. దురితరాశి మునింగి శ్రీవరునిభటుఁడ, తోయపద్మదళచ్ఛాయఁ బూయఁబడఁడు
రేయుఁ బగలు వృధాచింత సేయ నీవు, ప్రాకృతుండవె ? భూలోక పాలవినుత !

ఉ. కర్తవు గావు హర్తవునుగావభిరక్షివి గావు నీవు స
త్కిర్తిధురీణ ! యింతకును గృష్ణుఁడ మూలము గాన పుణ్యవి

నట్టి || 32 || 3౮|| సంక్రాంత = పొందిన. అంతర్వాణివతంస = పండితశ్రేష్ఠుఁడా || 3౯|| వంగ
డము = వంగము. ఇంగలము = అగ్ని. వీర్చి = కౌర్చి || ౪౦|| వధిత = చంపఁబడిన. స్వైర
నిర్యద్యనక = యధేచ్ఛముగా కౌఱుచున్నద్రవరూప మైనక్రావృషచేత. మనపై = ముఱికియై. ఉసి
మియున్ = తోమియు. కనటు = పాపము. కల్య = సంపాదించఁబడిన || ౪౧|| నిరయాంతర్మజ్ఞనాభి
ముఖున్ = నరకములోపల మునుగుటకు అభిముఖుని. ద్రుహిణప్రభవా ! = బ్రహ్మకొడుకా ! || ౪౨||
ఆవిల కలఁగిన. చిత్పూర్ణమతీ = జ్ఞానముచేత నిండుకొన్నబుద్ధిగలవాఁడా || ౪౩|| కలాఁడు = కలఁడు.
తూలికలరీలక = దూదియేతులవిధమున. అనఁడు = అల్పమైన. తోయపద్మదళచ్ఛాయక =

స్ఫూర్తియుఁ బాపవైకృతముఁ బూరుషుఁ బొందునె? యస్వతింత్రితఁ
వర్తిలుచున్మిఁ ద్రెడ్డునకు వచ్చునె? పాకగుణగణావలుల్. ౪౫

క. పరులకతంబుననేనియు, హరి నొకమరి దలఁప భద్ర మగు భలులకుఁ ద
న్నిరతిస్మరణాచరణ, స్ఫురణాఘృణ నిత్యపదవిఁ బొందుట యబుడే? ౪౬

శే. ధారుణీవల్లభులకంటె దక్కుచోట, నశ్వమేధంబు నిష్ఫలం బగునిధమున
సర్థవంలింబు గాను సత్యాకిశత్రు, నేప సలఁ బూని నేయు పాచిము శత్రుము.

క. భ్రాత్రివధపితృవధాఁగల, పాతకములు రావు విష్ణుపదభక్తులకుఁ
దైతేయనూను లిరువుర, యోధుద్వ్యవహరింపాఁగు లిభపురనాథా! ౪౭

శా. ఆకంసారిప్రళంఘ సమగి నుదీర్ణావిష్కృతిం దాల్చుఁ బె
ల్లకంపించి తొలంగుఁగాక నిను డాయఁ నేర్చునే? పాపికా
సకంగుల్ గవిఁ గప్పచీకటలు నెందే గంఠిమే? వింఠిమే?
ఘోరాంతాధిప! లోకసంగ్రహమనీషం చేసి తీవ్రశ్మమున్. ౪౮

క. అటులేనియుఁ జెప్పిన నీ, పొటిపొటితలపోత లెల్లఁ బోవనడుపు మా
రట మునుగు నెమ్మనము నొక్కటిగా నొనరించి గట్టిగా విను మధిపా! ౪౯

సీ. తలఁపించు నేదేవులనువునం దశలాంఢములు పయోనిధిభంగవిలసనముల
నేదేవుమహిమకు నింతయు దంతీంద్ర, పదమగ్నతగిలినపదసమాన
మేదేవు నిజమాయ సాన్వాఁప గడచన, నేరండు తనమేనినీడపోత
నేదేవుఁ డింతకు నింత ధైయంతకు, నంత ధైయగుణి లేక యతిశయిల్లు

తే. నాజగత్కర్త సుప్తసంహారణబుద్ధి, విట్లలుగ డన ధర నుద్భవించె డేత్ర
పాలుఁడును బుండ్రికుంఠంబు లలసికొలువ, నంగుతీర్థింగునకు నేగి ముగండుకొండు.

క. ఏఁగి మహానదివారిం, దోఁగి హరిగ గొలువు నిఖిలదురితశ్రేణి
కాఁగినయిను మామిష మని, మూఁగి కొనినహయీ కాసమాహంగులగున్. ౫౦

తే. బ్రాహ్మణునిఁ దల్లిఁ దండ్రని భ్రాతదాత, గురుజనగబుల హింసించిపూరుడైన
శిథిపానాభిరతుఁడు దుశ్శీలుఁడైనఁ, పాండురంగాధికారిఁ గాంచి పరమునొందు.

సీతలొనికామరపాక్షరీతిని ||౪౪|| ౪౫|| ౪౬|| పాచితము = ప్రాయశ్చిత్తము ||౪౭|| ౪౮||
ఉదీర్ణావిష్కృతిక = మిక్కిలి వెల్లడిగా. పెల్లకంపించి = అత్యంతము వలఁచి ||౪౯|| పొటి
పొటితలపోతలు = కొంచెపు అలోచనలు. పోవనడుపుము = పోఁగొట్టుము ||౫౦|| విలసన
ములక = ప్రకాశములచేత. మగ్న = అణగిన. కడచనక = మీఱును. గుటి = మేర. ఉదయ
కొండుక = అభ్యుదయాభిలాషచేత ||౫౧|| తోఁగి = స్నానముచేసి. అమిషము = మాంసము. మూఁగి
కొనిన = చుట్టుకొన్న ||౫౨|| శిథు = చెఱుకుపాలచే వండినపారాయని ||౫౩|| తమ్ముగమి = తమ్ముల

క. నా పిని ధౌమ్యాదమహీ, దై వతములుఁ దమ్ముగిమియుఁ దనుఁ గొలువఁగ శో
కావహమతి భవదగ్రహ, దీవన గొని చనియె నయ్యుధిష్ఠిరుఁ డెలమిన్. ౧౬౮

ఉ. ఆకుముదా వృషగళవిభుఁ డంతఁ గనుంగొనియెన్ వసుంధరా
నాకము నాకుపాక శుక నాసశుకాదిక సన్ముని స్తుత
శ్లోకము శోక కర్షమవిశోషణశోక హిత ప్రభాసము
త్రేకముఁ దాపవహ్ని జలశీకర సేకముఁ ఖాండరీకమున్. ౧౬౯

లయగ్రాహి. కంబువు న రాశిచికురంబులుఁ గట్టికృతక రాంబురుహ యుగ్మ మళికాం
బకము నగ్న, త్వింబుఁ బసిరొప్పు వెనుచుంబెరుగు నుడ్డ పొడలుం బదములం బలు
కుచుం బొడలుమువ్వల్, జంబుఘలజిద్రుచిభరంబు మక రాకృతిఁ గరం బమరు
గుణ్ణలములుం బరఁగఁ బఞ్చాబ్జంబులఁ దలిర్చునినువుం బతి భజించెఁ ద్రిజగం
బులకు రోహణనగం బగు నగణ్యున్. ౧౭౦

క. పుష్కరిణిఁ దీర్థమాడియుఁ, బుష్కరదళ నయనమూర్తిఁ బూజించియు నా
విష్కృతశుభోన్నతియు నతి, నిష్కల్మషమతియు నయ్యె నృపతి మునిపతి । ౧౭౧

క. దానంబునఁ బితృగురుసఖ, దానంబున నైన కీడు దలఁగి హరికృపా
దానంబు నందెఁ గురుపతి, దానం బునకుదృఢంబు దానికెఁ గలదే ? ౧౭౨

తే. ఆ యతీంద్రుండు ఋత్విజుం డయ్యె వేది, యయ్యె శ్రీపాండరీక మహాస్థలంబు
పాపపశువుల విశసించి భక్తిచరువు, పాంశురంగగ్నిలో వేల్చు పాండవునకు.

వ. ఇవ్విధంబున నవ్విధువంశవతంసంబు కంసమర్దనసాక్షాత్కారదర్శనంబు నిజ
దురితకర్మనంబు నాపాదించుటఁ గృతార్థం డై పాండరీక వాస్తవ్యు లగువుండ
రీకాదివిద్యత్పండరీకంబుల నొండొండ కీర్తించుచుం బ్రవర్తించి కలిపయదివస
ప్రచారం డై యచ్చటనుండి నిజానుజద్విజననాథంబుగా గజపురంబునకుం జను
దెంచి నుఖం బుండె నట్లగుటంచేసి. ౧౭౩

సమాహమ|| ౧౭౩|| ౧౭౪|| తమదాప్త=చంద్రుని. నాకుపాక=వాల్మీకి. శ్లోకము=కీర్తి. విశోషణ= ఎండించునట్టి. శోకహితప్రభా=మూర్ఖప్రకృతముచేత. సముత్రేకము=పాచ్చినది. సేకము=తడు పుటగలది|| ౧౭౫|| కంబువు=శంఖము. చికురంబులు=తలవెండ్రుకలు. నగ్నత్వము=దిగంబరత్వము. పసిక=ఆవులమండను. రొప్పు=తోలునట్టి. ఉడ్డ=వాలుగు. రుచిభరంబు=ప్రకృతాతిశయము. నికు పుక=శిశువును. రోహణనగంబు=రత్నపర్వతము|| ౧౭౬|| పుష్కరదళ=తామరతేకులవంటి. అవిష్కృత=ప్రసిద్ధమయిన|| ౧౭౭|| దానంబునక=ఈవిచేత. ఉదృఢంబు=జన్మము. దానికె= దాన మిచ్చువానికి || ౧౭౮|| విశసించి=నణికి. చరువు=హోమమునందు వేల్చుటకై పండినయన్నము|| ౧౭౯|| వతంసంబు=సిగను ధరించెడిపువ్వుచెండు - శ్రేష్ఠుఁడు. సాక్షాత్కార=ప్రత్యక్షమైన. వాస్తవ్యులు=వాసముచేయువారు. పుండరీకంబులక=శ్రేష్ఠులను. ప్రవర్తించి=ఉండి. ప్రచారండు=

క. అదియె మహాఫల మని తిన, హృదయంబునఁ బొండరిక మవ్వఁ జేయుఁగఁ డా
మెదుక చను నిదియు ముక్తిద్రవ మని వెఱిర్గమునకు బహునిగమనిధి । ౬౧

క. వాలిన దప్పి వియజ్ఞుర, కూలుబుస నూయి ద్రవ్య కునుతి గలిగినన్
శ్రీలలనావిభుఁ డుండిని, నేలయు శ్మేత మని చురుగునిచుఁగఁ గలుగున్ . ౬౨

చ. మనసమునందునై నఁ బురహృద్గమునం బిడియెన నింటనై
న సకలగర్వితస్థలమునం బ్లవగేహమునంబునై న నా
కసమున నీట నేలపయిఁ గంకటిమీఁదనునై న మానవుం
డనువులఁ బాసి నిష్కలుషుఁడై హరి నా నగు నిష్కలుషులిన్ . ౬౩

క. విను పతితుఁడై నఁగానీ, చని తత్త్వేత్రంబునగహఁ జానోపి పు
ర్జననంబు గనఁడు గావున, జనులకు నాస్థలమునగడుఁ జనుఁ దను పూర్వన్ . ౬౪

ఉ. అద్రిభృదు త్రరాశ శతహ సమితావని నున్నవాఁడఁ బో
ధిద్రుమమూర్తియై నృహరి తీర్థనివాసులఁ గాచుపూన్కి నో
భద్రవిచార । యాభువనభగ్గుకు నుత్తరభాగ మూఁగి య
శుద్రనుభోన్నతికా వెలయుఁ గుండలతీర్థము తీర్థరాజ మై . ౬౫

క. విండుఁ దనతోడుగు మణిమయ, కుండలయుగ మచట చాఁచెఁ గొండగొడుగుగా
నుండు నతఁ డనఁగఁ దద్గణ, కుండలపరిపూర్ణకర్ణ కుహరుఁడఁ గుచున్ . ౬౬

సీ. ఆకుండలాఖ్యతీర్థాంబుధారల నాడి, నరకేశ్వరి భజించు నరుఁడు రాజ
నూయఫలం బొందుఁజూపె యాపేలుపు, పలికఁ జెల్లి రా గేనుచేత
లవెడల్పునేల వాలాయంబుగఁ గన, పూర్ణి యల్కి భజి మిదున్నజనుల
చేతఁ బూజలు గొనుపూతనాభాతినా, రీహర్తి బహుజనశ్రేణులందు

తే. వారు ముక్తులు ధర జీవవంతు లయ్యు, వారిపితరులు తృప్తలై వఱలువారు
వారు చరియించుచున్నయుర్వరయ తెల్ల, దీవి వారిలపలుకులు దేవకధలు.

తే. ఆనృకేశ్వరి భజియింతు రమరకస్య, లెన్నఁ బెక్కంగ్రు వారితో లిచ్చియిచ్చి
వారిఁ గొల్పక గర్వింతువారు శ్మేత్ర, మండలమున నుఖస్థి నుండలేరు. ౬౭

మఁగఁగవఁడు॥ ౬౦॥ మెదుక = తెలివిమాలినవాడు॥ ౬౧॥ వియజ్ఞ రహితంబునకా = అకాశగంగ
గట్టునందు॥ ౬౨॥ మనసము = శృణానము. గర్విత = నిందింపఁబడిన. స్లవగేహము = మాలయిల్లు. కంకటి =
మంచము. అనువులకా = ప్రాణములను. నిష్కలుషుఁడ = పాపములేనివాఁడు॥ ౬౩॥ ౬౪॥ అద్రి
భృదు త్రరాశకా = విట్టలదేవునికి ఉత్తరపుదిక్కునందు. పోధిద్రుమమూర్తి = రావిచెట్టురూపముగల
వాఁడు. ఉఁడి = అవలంబించి॥ ౬౫॥ ౬౬॥ నేలుపుపేలిక = దేవతలరాజు. భూతనారిహర్త = విశావ
శ్రీని జంపినవాఁడు॥ ౬౭॥ ౬౮॥ క్రూలకా = ఎదుట. నిరయోకసంగతులు = సరకమును ఒకటివేరొందు

ఉ. ఆనరసింహుఁడైన మృత్యు లై కులకోటిసమన్వితంబుగా
మానవు లూర్ధ్వలోకసుఖమగ్నతఁ జొక్కుచు రెల్లకాలమున్
దానికి గర్వి యైనయయుతప్రియపుత్తుఁడె సాతీ యచ్చుటన్
గానితెఱంగులక మెలఁగు కష్టమతుల్ నిరయైకసంగతుల్.

౬౯

ఉ. పంకజపత్రనేత్రునకుఁ బల్కిమదిక్కున నుండు నానమ
త్పంకరుహాసనాద్యమరపాల మలోలము పద్మతీర్థ మో
పంకవిధార ! కేలఁ గలపద్మము నచ్చట దాచినాఁడు చ
క్రాంకుఁడు మున్ త్రిదంష్ట్రమనుజాశననాశనహేతుకంబుగన్.

౭౦

క. ఆతీర్థతనువునకు లక్ష్మీతరుణవల్లభుండు జీవము వృజినో
పేతుఁడు ననవధినవనో, దూభితఫలం బందు నందు బొంది విడిచినన్.

౭౧

ఉ. పాపమరాపరూప మగుపద్మసమాహ్వయతీర్థమాశిని
రేవురుషుండు గ్రోలు నొకయింపుక యెన్నఁచునేని వానికిన్
బాపము లభ్రపుష్పములు బంధనముల్ శిశుకాబశృంగముల్
తాపవికారముల్ మరుజలంబులు పుట్టుపు లశ్మతైలముల్.

౭౨

సుశర్మోపాఖ్యానము - పద్మతీర్థ ప్రభావము

క. ఒకఁడు సుశర్మాఖ్యుడు ఘాతుకుఁడు గలఁడు కల్లుద్రాగుఁ దునుము ధరామ
ర్త్యకులుల నఱి దలఁచుకొనుచు, నకుఁ గనకముదొంగిలున్ దినము నజపుత్తా !

౪. ఆవృషలీపతి యావ, జ్జీవంబుగ నంతనంతఁ జేసిననానాం
హోవిగరంబులు పటమునఁ, గోవలునడ వ్రాసి చిత్రగుప్తుఁడు దాచెన్.

౭౪

శా. ఆసీచుం డొకనాఁడు వాఁడిమిఁ జతుర్వ్యాధాన్వితం డై పెనుం
గానం దెరువుల గట్టి యేగుప్రజలం గట్టిండి యై దోచి నీ
రానన్ యోయుచునుండ దప్పిగొని మధ్యాహ్నతపాపాతజ
గ్లానిం దత్సమయా ర్తకాశరముఁ బోలం బాలి నల్దిక్కులన్.

౭౫

పాద|| ౬౯|| ౭౦|| వృజినోపేతుఁడును=పాపముతోఁగూడుకొన్నవాఁడును. అనవధి=మేరలేని.
బొంది=జీవము|| ౭౧|| దురాప=పాండవశత్రుముగాని. కాబ=పిల్ల. మరు=నీళ్లులేనిచోటి. అశ్మతై
లములు=తొలిలోని నూనెలు|| ౭౨|| అఱి=ద్రోహము|| ౭౩|| వృషలీపతి=శూద్రదానిమగఁడు. నా
నాంహోవిగరంబులు=అనేకములైన పాపసమూహములు. గోవలు=దొంగులు|| ౭౪|| అపాతజగ్లా
నిక=అంతటనుపడుటవలనబుట్టినబాధవలని బడలికచేత. కాశరము=ఎనుబోతు|| ౭౫|| ౭౬|| విషము=
జలము-సర్పవిషము. విషధర=సర్పముయొక్క|| ౭౭|| విభిత్తత్కృతాఘరిపి=వ్రాయఁబడిన వాని

ఆ. అంతః పద్మతీర్థ మట వాఁడు గని యందుఁ, నెఱుపట వాయు మునిఁగి వినులవారిఁ
గ్రోలి రావిమొదలఁ గూర్చుండి యొకఁ యింత, నిలిచి యింకి కరిగె వెలయురీతి.

క. ఆవిషము మేన నూని త, దావిర్భవదఘనయంబు కరఁగఁగ రాచె-
బోవక నలసంక్రాంతమ, హావిషధరవిషముఁకలి లయముచేయుక్రియన్. ౭౭

ఆ. అంతః గొంతకాల మడుగంగ మృత్యుగో, దిగి నున్న యీనుశర్మకఁడకు
లిఖితతత్త్వతాఘలిపి ధైవపటముఁ దెప్పించి చిత్రగుప్తుఁ డించిచూచి. ౭౮

క. దురితశతకోటులం ద, ఓర మొకటియుఁ గానలేక కంకవికృతిభం
గురతాయుతుండై జముకడి, కరిగి తగం బలుకు నొకఁడు ప్రాంజలియగుచున్.

ఉ. డక్కఁగ వ్రాసిని న్మృదు పటమ్మునయందు నుశర్మపాపముఁ
లెక్క యెఱుంగరాదు లవలేశము దానికి నట్టిప్రాఁగియం
దక్కజ మిప్పు డొక్కటియు నడరగూపము లేని గోవ ! నే
డక్కడితంబు గట్టియిడినట్టల యున్నది కప్పు దోబుఁపన్. ౮౦

ఆ. హతలతాంత మైన యారామమునుబోలె, విగతతాంత మైన విన్నుఁబోలె
గళితవర్ణ మగుటఁ గళితంబు దీనికి, మీరె లలియపలయుఁ గారణంబు. ౮౧

క. అని పల్కు నమృహామతిఁ, గని జముఁ డిట్లనియె సీవు కనిలించు నెవ్రా
సినలిపి యున్నదో లేదో, కనుఁగొను మీసారి తెన్నగా గణంవరా ! ౮౨

ఆ. అనుడు నట్ల కాక యని చిత్రగుప్తుఁడు, దండధరునియాజ్ఞ వెండి నేఁగి
పటము ప్రతిఫలంబుఁ బరికించి యందు నిఁ, క్షింఁచెఁజక్రపాఁశచేతివ్రాంతి. ౮౩

ఉ. ఈతఁడు పద్మతీర్థమున నేఁగి యొకానొకనాఁడు తత్ప్రయో
ధాతనిజాంగుఁడై చనుకతంబున విప్రవధాదిపాలక
వ్రాతముఁ దొంటిపుట్టువులఁ బ్రాప్తము లై నయఁకుంబులున్ మడు
ద్ధాతఁఁగునాఁగునావళులతో నరి యై సరిపోయె నన్నియున్. ౮౪

క. అనునర్థంబులు గలలిపిఁ, గని చని జముఁ బల్కు నతఁడు గానఁబడదు నే
మును వ్రాసినయది యన్యము, కనుపట్టెడు నేలిఖితమొ కాని పినఁడగున్.

చేతఁ జేయఁబడినపాపములక్రాలు గలది॥ ౭౮॥ భంగురత = వక్రత॥ ౭౯॥ డక్కఁగ = అనుభవమునకు
తగునట్లు॥ అక్కజము = వింత. కడితము = మనఃపూరిగట్టనచేసిన, చదరపుగోనపట్టితోఁజేసిన లెక్క
పుస్తకము॥ ౮౦॥ హతలతాంతము = కొట్టఁబడినపువ్వులు గలది. విగతతారము = పోయిన నక్షత్రములు
గలది. విన్ను = మిన్ను - ఆకాశము. కళితము - కడితము॥ ౮౧॥ కవిలియ = లెక్కపుస్తకము, గణ
కవరా - గొప్పప్రాణునకాదా ! ౮౨॥ వెండితా = మణియును॥ ౮౩॥ తత్ప్రయోధాతనిజాంగుఁడు =
అసీకృత కడుగఁబడిన తనజేహముగలవాడు. మరుద్ధాతఁఁగునాఁగునావళులతో = గాలిచేత బెడరఁ

ఉ. ఈతఁడు పద్మతీర్థమున కేగి యొకానొకనాఁడు తత్ప్రయో
ధాతనిహంగుఁడై చనుకతంబున విప్రవధాచిపాతక
వ్రాతముఁ దొంటిపుట్టువులఁ బ్రాప్తము లైన యఘంబులున్ మరు
ద్ధూతఘనాఘనావలులతో సరి యై సరిపోయె నన్నియున్. ౧౬

సీ. అని యొప్పు కాతుకజనకాతురశ్రేణి, వీషించి వచ్చితి విద్యదండ్ర !
యిది మీర లెఱిగింపుఁ డేనాట సకృగవ, గాఢానంబున మహాః లుపరాశి
వలనఁ బూరుషుఁ జేరఁ దలఁగు పుణ్యపుండ్రీర్థ, మెన్నఁడుఁ గన విన నీమదుక్త
లిపిపక్షి నేకవారప మోఖిమజ్జన, మాత్రచే నిణఁచినమహిమ గలుగు

తే. దివ్యతీర్థంబువై భవ మవ్యయప్ర, సాదమేదురసూసనాజ్ఞల్వల్యకల్వ
వచనం చనల వినఁప వలయు సప్ర, పన్నదై త్యలతాదాత్ర ! భానుపుత్ర !

వ. అనిన నప్పద్మమిత్రపుత్త్రిండు చిత్రగుప్తున కి ట్లనియె. ౧౭

శా. ప్రాశస్త్యంబు వహించు దండకమహారణ్యంబు పుణ్యార్థిపం
చాశతోటివిశాలభూమి ఖలదుష్ప్రాప్తప్రభావోదయ
శ్రీశుద్ధల్ గనుదాని గౌరిమి గుణోత్సేకంబుకల్మిక్ హృషీ
కేశావాసము పొండరిక నిలయం బీరెంటి గెల్పుం దుదన్ ౧౮

సీ. అద్భుండు వెలుగుట యనిలుండు వీచుట, యింద్రుండు వర్షించు టిలజలముల
మునుఁగక తిర మాటయు నెసంగు నేవిష్ణు, నాజ్ఞప్తిచే నవ్వఁ డఖలజగము
బ్రహ్మయైశ్రుజియించుఁబద్మాక్షుఁడై ప్రోచు, మదనారియైత్రుంచు మత్స్యీధృ
లోకపాలకుల నేలో కేశుకరుణాక, టూటంబె యధికృతియందు నిలుపు. త్రుల

తే. నావిభుండెంచునుండు మర్త్యమునఁబుట్టి భూతకోటి ననుగ్రహంబునఁబెనువుచు
నెందుఁగ్రుంకినుశర్మయుఁజెందెముక్తి, దానికెనవచ్చుతీర్థ మీధరణిఁగలదె? ౧౯

వ. అని పద్మతీర్థంబు తీర్థచరణవిసారణచరితార్థం బగుదాని నానాగుణంబులు నగ
ణితప్రభావంబు లని కొనియాడి. ౨౦

గొట్టఁబడిన వానకాలపు మేఘపక్షులతో. సరిపోయెన్ = నశించెను॥ ౧౪॥ ౧౫॥ ౧౬॥ కాతుకజనక =
వేడుకన పుట్టించునట్టి. సకృదవగాహనంబునన్ = ఒకతూరి స్నానముచేత. ఏకవార = ఒకసారి. పయో
భిమజ్జన = నీటియందు మునుగుట. అవ్యయ = తగ్గని. మేదుర = అతిశయించిన. బౌజ్జ్వల్యకల్వ = ప్రకా
శతవ్యయముక్కు చాతుర్యముగలది. అప్రపన్న = శరణాగతులకాని. జై త్యలతాదాత్ర = రాక్షసులనడి
తీఁగఁగల కొడవలియైనవాఁడా॥ ౧౭॥ ౧౮॥ ఖలదుష్ప్రాప్త = దుర్గమలకు పొందరాని॥ ౧౯॥ తిరము =
స్థిగము. అధికృతి = అధికారము॥ ౨౦॥ తీర్థచరణ = విష్ణునియొక్క॥ ౨౧॥ ౨౨॥ పున్నాగ = పురుష

క. పెనుకృప సుశర్మ గనుగొని, తినువు నిమిరి యాదిరించి దండగిరులు చం
ద్రునిలీల జల్ల నగుచం, దనభూషణవనసమాల్వతిర్చితం కీసెన్. ౯౨

క. ఈగతి గృతాంతకృప గని, సాగ చనియె నదియ గలన దరియూనిమునక
నాగ నియతీసురపు, న్నా గాసీకములు గొలువ నాకగి ననన్. ౯౩

మ. అమరాగ్ధీశుని గౌరవం బెసంగి ద స్మరణసనాసీనుఁ .
య మరుగోగము తెల్లఁ గాంచి ధరియె దిగ్రాన్వయోన్మూర్ఖుని
కమలావల్లభుఁ డాండరికపతి సాహద్యహృముం గల్గి ని
త్యముఁ దన్మందిరరాడలంకృతియె చేయఁ జాల నేలెఁ ధృతిన్. ౯౪

శా. ఆపగచిత్వము గాఁగ నిట్లు హరి గేహలఁ గుఱుమృద్యుని
గా పాదింప ఘటిల్లుపుణ్యమునఁ జంద్రావాసముం జచ్చి హ
స్తాపుగ్ధినితఁ బెక్కు శోగములఁ బెక్కు దుఃఖిల్ గాంచి య
ప్రిపాలోత్థముఁ డై మిక్కిలి యన నుగ్ధుం గంపునగ గట్టుచున్. ౯౫

క. అతఁ డభిశభక్తతో నా, యతిఁ గ్రున్నా ర్థిప గి యై వెలసి జగ
త్పతి నుచితప్రాజనంబులఁ, బ్రతిఘనముఁ బలచు భక్తిపరణిగ్రహం డై. ౯౬

ఆ. అతఁడు సన్నయించె నశుభోగంబులు, నిండుసయనునాండ మురిడియుండి
నందనగదనాంధ్రునాళిక సేవోప, యోగరాగభంగ ముకటి దక్క. ౯౭

సీ. నిలువున నొలిపించె నిలువంగడమునల్ల, శరములఁ గూయంగుంబొరయు కుడివె
దగ శబ్దమాత్రపాత్రము చేసె గుణాలతి, ప్రూఁకునఁ గట్టిం ద మౌలబలముఁ
గంచుకివశము గావించె సేనానిఁఁ, గట్టించె సహచరుఁ గటికియండఁ
బ్రతిపక్షభావసంగతుఁ డని హితుఁ జూచె, వరకేతనము కీర్తిభరము గులిచె

తే. ధర్మనిర్మలబుద్ధి సుశర్మ గదిసి, గలువఁగా లేక చని శోపగించి మదనుఁ
డుఱుక తనవారి లతనిక నోడుమనిరె ? పతికిగిడౌట బంట్లపాపంబుగాద ?

క. ఆరాజర్షి పదంపడి, క్షీరోదన్యాయమున విచిత్రగతిక ల
క్ష్యమణుఁ గలసి యేకా, కారంబున నలరె ముజ్జగంబులు వొగడన్. ౯౮

శ్రీమదయ్యక్క. ౯౩. మరుగోగములం దేవతలయొక్క శోగములు. ౯౪. ఆపచిత్వముగాఁగఁ =
చచ్చునంతివఱకు. ౯౫. ఘనము = దిను. తెలయక = నేదించును. ౯౬. అంధ్రునాళిక =
పాదకమలము. ౯౭. వంగడము = వంశము. అయింబు = వచ్చు బడి; మర్మస్థానము. మౌలబలము =
మౌలబలమును. సహచరుఁ = స్నేహితుని. కీర్తిభరముక = కీర్తియొక్క అతిశయమును; అడుగు
యొక్క బరువును. ౯౮. ౯౯. అమృతనిధి = సముద్రము. ౧౦౦. అశువంగములు = చేరిక

క. విను మఖలదురితకులభం, జనమజ్జన మమృతనిధివశం బగుటకుఁ గా
వున సర్వజనోపాస్యం, బహునమస్తీర్థరాజ మనుపమ మచఘా । ౧౦౦

ఉ. భూరినుఖానుషంగములు పూయముఁ బొందవు సోమసానకై
దారజలోపయోగములు తత్కలనం బసరెక్కు నెత్తికిన్
బేరు శిలాకృతుల్ జరరపేటిక కత్తెవు లేల యెందు నె
వ్వారికిఁ బద్మదీర్ఘపతివారికిఁ జేరినఁ గల్గుసౌఖ్యముల్. ౧౦౧

చ. కృతమున నేకదంష్ట్రుఁ డయి క్రీడ యొనర్చుచుఁ దేత దంష్ట్రీకా
ద్వితయముచే వెలుంగుచు మదించి ద్విదంష్ట్రులతోడ ద్వాపరం
బుతటిఁ జరించు నొక్కనిశివుత్తుఁడు సృత్రుఁడు వానిఁ బోలఁ డ
ద్యుతజనకప్రతాపమున భూరిబలంబున మాయపెంపునన్. ౧౦౨

క. ఆహరిహయూరిపార్థి, గ్రాహి యన హిరణ్యకశిపుగాదిలినుతుఁ జై
బాహోబలశిఖఁ ద్రిజగ, ద్రాహం బొనరించె నేకదంష్ట్రయుఁ దానున్. ౧౦౩

క. ఆయొంటిపంటివేలువు, దాయం బొలియించె నృహరి దంభోళీకటు
చ్చాయల సూయలలూఁపున, ఖాయుధముల వఱిడుఁజేరు వ్యాఘ్రముఁబోలెన్.

ఉ. వెండియు రావణాబ్ధిఁ బ్రభవించెఁ ద్రిలోకహలాహలకృత్రి
మండుచు దంష్ట్రీకాయుగమునం బెడఁ గై యతికాయనామ మా
తండు ధరించి త్రేతఁ దలఁ దర్కెఁ దదుగ్రనిశాటుఁ బట్టి వి
ష్ణుం డని రాముఁ డై విలయసూర్యకరోగ్రశరాగ్రధారలన్. ౧౦౪

ఉ. ఆపితబద్ధవైరమతి సంతటఁ బోవక వాఁడు వెండియున్
ద్వాపరవేళ నిర్ధరఁ ద్రిదంష్ట్రుఁడు నా నుదయించి యాదిల
క్మీపతిఁ పొండరికవిభుఁ జేరి కనుంగొని పల్కు మిక్కిలిన్
గోపము పరుట్టన్ గొలిమిగూఁడులయీడునఁ గన్ను లుబ్బంగన్. ౧౦౫

గలవి. కైదార=చరిమళ్ళయందలి. తత్కలనక=దానిచేరికచేత. జరరపేటికకుఁ=కడుపుపెట్టెకు.
అత్తెవులు=అత్తెలు - ఆవ్యాధి. వారికిన్=జలమునకు॥ ౧౦౦॥ ౧౦౦౧॥ హరిహయూరి=ఇంద్రుని పగ
వాఁడు - రాక్షసుఁడు. గాదిలి=ప్రియమైన. శిఖిన్=అగ్నిచేత॥ ౧౦౩॥ వేలుపుదాయున్=రాక్షసుని.
పొలియించెన్=చంపెను. నఱిడుక=నక్కను. చీరు=చీల్చు॥ ౧౦౪॥ రావణాబ్ధిన్=రావణుఁడనెడి
సముద్రమునందు. త్రిలోకహలాహలకృత్రి = మూఁడులోకములకునుహోలాహలవిషమువిధమున.
బెడఁగె=అందమె. తర్కెన్=నఱిగెను. ధారలన్=వాదరలచే॥ ౧౦౫॥ ఆపిత=పొందొబడిగ॥ ౧౦౫॥

ఉ. ఎక్కడ కేగుడెంచితి వహినవిహం ! చికిత్స నీకు నే
జక్క నొనర్చెదన్ బెలుచు జంపితి నొంగిలి మున్ మనీసులన్
రక్క-సులన్ నినుం బొదిసి ప్రాణము గొంగు గడంగి సాద నై
త్రుక్కిడియున్న బోవిడువ దొల్లిటి త్రొల్లికన్ పెల్ల దిచ్చటన్. ౧౦౭

మ. అని సింహంబున కల్లు నక్క-క్రియ నిట్లాక్షేపముల్ పల్కి య
ద్దనుజుం డంతకనండభీషణు దాదండంబునన్ వేయ వు
చనఁ దూలించె దదుగ్ర సాధనముఁ గంసధ్వంసి తగ్గోరితా
డనవేగంబున భగ్న మయ్యె గళివేల్లెల్ల కాళిక్యమునీ . ౧౦౮

తా. అత్తార్జ్యధ్వజుఁ డప్పు డాగ్రహసహవ్యగ్రాశ్శుఁ డై దానిపు
మొత్తెన్ మొత్తనివీక దక్షిణకరాంభోజంబునన్ దాన న
మృత్తుండుం గడతేతె నెత్తురులు గ్రమ్మన్ ముక్కునన్ వాతఁ బెన్
మొత్తంబుల్ కొని ప్రస్తుతించి రమరుల్ మోదించి దామోదరున్. ౧౦౯

క. ఆయెడమదిక్కు చిక్కం, బోయతివరి ! కానవచ్చియున్నది భగ్నం
బై యిపుడు మంత్రవర్ణి, శ్రీయుతవక్షస్థులునకు జిలదనుజునకున్. ౧౧౦

ఉ. ఆకమలేక్షణుండు తనియక్కునఁ దాల్చిన సిద్ధమంత్రమున్
నా కేకిఁగించినాఁడు మును నాయెడఁ గల్గినకూర్మిపేర్మి నే
లోకమునందుఁ నెవ్వరికి లోబడనేరదు నాకె కాని తి
ద్యావ్యకృతి నాపునం బలుకుఁ బ్రాంబలి ధృతి యుపఁ జిగదు శేఖరున్. ౧౧౧

చ. పశుపతి ! మమ్ముఁబోలిన ప్రసన్నులపైఁ గృప చాలియున్ని త్వ
దృశులకు నై జ మాట వసు దేవతసూభవద త్తమంత్రమాన్
విశదము గాఁగ నా కొసఁగ వే నిను వేదెడ దానఁ జేసి దుః
ఖశరధి దైవ్వ నీదయ నభండనుభస్ఫురణంబు నొందెదన్. ౧౧౨

ఉ. నా విని శూలి పల్కు మునినాయక ! యీమను పెండు గోప్య మై
తా విలసిల్లు దీని దురితప్రవణాల్పులకున్ మురారిసే

పెలుచుకన్ = ప్రారముగా. త్రుక్కిడి = గర్వ ముడిగి. త్రుక్కు = గర్వము॥ ౧౦౭॥ ౧౦౮॥ అత్తార్జ్య
ధ్వజుడు = ఆకృష్ణుడు. ఆగ్రహసహవ్యగ్రాశ్శుడు = కోపముతో వేగిరపచునట్టి మనసుగలవాఁడు.
వీకకన్ = పూనికతో. కడతేతెకన్ = చచ్చెను. మోదించి = సంతోషించి॥ ౧౦౯॥ భగ్నంబై =
భంగము పొందినట్లు॥ ౧౧౦॥ కూర్మిపేర్మి = స్వహగారవముచేత. తద్యావ్యకృతి = దాని విశేష
కారము॥ ౧౧౧॥ పశుపతి = శివుఁడా ! ప్రసన్నులపై = శరణాగతులమీఁద. ఉన్ని = ఉండుట.
త్యాదృశులకున్ = మీవంటివారికి. శరధి = సమాద్రము. దైవ్వకన్ = తెగఁగా నశంపఁగా॥

వావిముఖప్రచారులకు వైష్ణవమార్గము గాని హీనపుం
ద్రోవఁ జరించు సజ్జనవిరోధులకుం దగ దింత దెల్పుగన్.

౧౧౩

క. నీవు హరిభక్తియునుఁడవు, గావున నా శిష్యుఁడగు గావున విజ్ఞా
నావాసపూర్ణబుద్ధివి, గావున వినిపింతు విచుము కలుషవిహారా !

౧౧౪

శ్లో. స్వర్ణాద్యం సత్యనామాద్యం వ్యవవ్యం సదీర్ఘకమ్,
వ్యవం వ్యసాది సత్యంతం సమారం తం విదు ర్భుధాః.

౧౧౫

క. కృష్ణుఁడు ఋషి గాఁగ మహావిష్ణుఁడు దేవతగఁ బొల్చి వేమాటులు త
న్నిష్ఠాతబుద్ధిఁ బేర్కొను, వైష్ణవులకు సీమనువు ధ్రువస్థితి యొసఁగెను.

౧౧౬

ఉ. ఎవ్వఁడు పౌండరీకమున కేఁగి మహానదిఁ దీర్థమాడి తా
సవ్యధు లెల్లఁ దీర్చి కవలూతునకుఁ బ్రణమిల్లి చూటుమా
ర్గివ్వరమంత్ర మర్థిఁ బరియించు సతం డఖిలాఘపంకముల్
దవ్వు సనం గనంగలఁడు తత్త్వమహత్త్వము సత్త్వరంబుగన్.

౧౧౭

క. విధివంతంబుగ విధున,న్నిధి నిచ్చలు నేఁ బరింతు నిఖిలభవతమో
వధవిధివిధు వగు దీనిక, విధినందన ! తత్పాదవిభవాపేక్షన్.

౧౧౮

ప. సిద్ధేశ్వరావ్యయంబున సిద్ధలింగంబ వై యెంచేని నీ పుండుదు వా దక్షిణ
ద్వారంబు నధిష్ఠించి యీమంత్రంబు ననుష్ఠించు నిష్ఠాగరిష్ఠులకు నిష్ఠార్థ
సిద్ధి కరతలస్ఫటికఘటిక యగుట నిగమార్థంబు. తొల్లి తీర్థయాత్రాచరణ
నిపుణుం డగునీలాంబరుండు నిఖిలతీర్థంబులును దర్శించుచు వచ్చివచ్చి పౌండ
రీకంబు సా త్రైంచి యుత్తంగతరంగదోలాచూఢకలహంసకుల కలకలారావఘు
మఘుమిత బ్రహ్మాండకుహరక్రోడం బగుభీమరధినీరంబునం గృతస్నానం జై
యనూనమహిమాభిరామం బగు నాక్షేత్రంబునం గల విచిత్రంబులు నేత్ర
ప్రీణనంబుగా నాచరించుచు నచ్చట సాక్షుడం డగుపుణ్డరీకాక్షు నీక్షించి
వెఱుంగంది తదక్షరలక్షణంబు నెఱుంగనేరక యూరకుండె నుండియు నయ్యోక
కుండలుండు చలపకారితనంబున నవ్వర్ణంబులు నిర్ణయింప నుద్యుక్తుం జై.

౧౧౯. మనువు = మంత్రము. దురితప్రవణాత్ములకుఁ = పాపమునం దాసక్తమయిన మనస్సుగల వారికి. ప్రచారులకుఁ = నడవడిగలవారికి. ౧౧౩. హస్త = క్షేపించుపు. ౧౧౪. ౧౧౫. పేర్కొను = ఉచ్చరించు. ౧౧౬. తీర్థమాడి = స్నానముచే. ౧౧౭. విధు = విష్ణునియొక్క భవతమోవధవిధి = జన్మములనెడి పీడితని నాశముచేయుపనియందు. విధువు = చంద్రుడు. విధినందన = నారదుఁడా. ౧౧౮. స్ఫటికఘటిక = పటికపువూస. నీలాంబరుండు = బలరాముఁడు. చాత్రైంచి = చొచ్చి. క్రోడంబు = నడిమిభాగముగలది. ప్రీణనంబు = తృప్తిపట్టించుటను. ఫలకుండ

మ. కరముల్ మీదికి సాచి యూరుపులు బిగ్గింబట్టి యంతిఁ గిహూ
త్కరముం బోవ నదల్చి యట్టితటిఁ బద్మంబట్లు మో మొప్పఁగా
జరణాంగువ్యసఖావలంబనముతోఁ జండ్లంతుఁ గన్గొంచు భా
స్వరనిష్ఠం దప మాచరించె నొకమాసం బన్నవర్షంబుగన్ . ౧౨౦

తే. దానఁ బ్రియమంది దానవధ్వంసి యొసఁగెఁ, నూర్చియన్నకు ధన్వైకనిర్మలునకు
సమ్యహామగత్రమాతిండుసంతనుండి, యెదుజపెయింపఁదొడఁగెగాయత్రివోలె.

క. భూరిగుణరత్న రాశిఁ గు, మారుఁ గనుంగొనఁగఁ దివ్రచుంపుమహిము లో
నారసి యొసంగె మున్నా, సరజనాభుండు దుక్కిరికి సీనునువున . ౧౨౧

క. జపియించె నేనుదివసము, లుపవాసపురిస్సరముగ నుగ్మలి నిన్దా
నిప్రణమతిం బతిచే నిటు, లుపచిష్టం బై నమగత్ర ముఁకుక మొదనన్ . ౧౨౨

ఉ. విన్దు మదీయనేత్రశిఖ వేగమునన్ జముఁ గూడఁజన్నయ
మృన్మథుఁ డిందఁబింబనుకుమాగుఁడు భాజున్ బుజుగఁబు
ట్టె నృథువైరి దెల్పినకడిందిజపంబునపంబున్ బున
ర్జన్మము నొందె రాగరిస సంపదపెంపు గువద్యయామతిన్ . ౧౨౩

సీ. బలభిదారామసంభవతాంశిశ్రేణిఁ, బన్నము నా కొక్కచిన్ని తేరు
తాళికెంకేలిచిల్లలరాజుఁ గొని శెచ్చి, నావెంటఁ బడివాగె నసంపదనువు
గగనచరద్రాశి గణప ర్తచుకరింబు, బిరుదాటెక్కిముగ వేగిర మొనర్చు
మదనగోపాలుండు మాతిండ్రిచే నాకుఁ, బెఱకుచే మలిసొచు కఱకువిల్లు

తే. వనజహిత వేడి తన్ని తూపుచుఁ దెమ్ము, దివ్యములఁగాని సాధింపఁదీరదీశు
నంబ ! నీవంచు దక్కిని నట్టునిట్టు, నిరుగుత్తైశవచాపలాద్దితుఁడు మరుగు.

చ. పలుచనిలేతకంజగురుబత్తళికం బెకలించి తేనియం
గొలిపిన శాసటంబు గలక్రొవ్విరితూపుల నిడుచావుఁ జే

బండు = బలరాముడు. బలవకారితనంబున్ = పట్టుదలకలవానితనమున॥ ౧౧౯॥ చందాంశుక =
మూర్ఖుని॥ ౧౨౦॥ ౧౨౧॥ తిప్పగు = యత్నించు॥ ౧౨౨॥ ఉగ్మలి = శ్రీ - రుక్మిణి. ఉర్సుకము =
ఉత్సాహము॥ ౧౨౩॥ జనుగూడఁజన్న = చచ్చిన. ఇంగు = చంద్రుని. భోజితనాల = రుక్మిణి॥
౧౨౪॥ బలభిఁ ౨౦౮॥ లతాంశశ్రేణి = పూలశరముచేరి. చిన్ని = ముగ్ధుని మైన. పడివాగనున్ =
ఎక్కుటకాయత్రముచెయఁబడినయనికితో. చరిత్ = తిరుగుదున్న. వర్తి = ఉండెడి. మలిపించు =
కరిమెనపట్టించు. తీరదు = సరిపడదు. అర్ధికుడు = పీడింపఁబడినవాడు॥ ౧౨౫॥ బత్తళిక = అమ్మలపొది

గెలు పొనఁగూర్చె నాగెలుపు కృష్ణునిపట్టపు దేవి రుక్మిణి
లలన జపించుమంత్రముబలంబున నై నదిగా నెఱుంగుమీ. ౧౨౬

క. సరసిజభవభవ ! వాయు,స్ఫురితములై త్రిపురదహనములు ప్రజగములన్
బురికొని నీరసయవసాని,కుంభముగ నేర్చె మున్నవంతిశక్తిన్. ౧౨౭

సీ. పెనుఁగంపత్తుడుగుడిచ్చిన మొల్కనసియయ్యె. గగనంబుతో రాఁజుకానములు
కడు లావుమానిసికాళ్ల రాచనచమచా లయ్యె బశ్వావి జంతుపక్షి
బడెగండ్లనొంటిమై బడినవిఘ్నేశవా,హములయ్యె హరిదంతహస్తపతులు
వనపాలు రడుసులోఁ జనగ్రుక్కుతాళీఘ, లాకృతులయ్యె గులాచలములు

తే. మృదులగోమయపిండసమ్మిళితకార, వేల్లఘలబీజసమ మైరి వీళ్లప్రజలు
కమలసంభవవరదానగర్వితాను,రవరపట్టణనిర్భరాక్రమణవికృతి. ౧౨౮

క. ఈరీతిఁ గొంతకాలము, క్రూరగతిన్ సోకుమూఁక కుడిదలయాళుల్
గారింపఁగ నే నంతట, వారింపఁగఁ గణఁగితిన్ భవనహితబుద్ధిన్. ౧౨౯

చ. అపుడు పినాకమున్ పవనిభాస్రములుం గొని యేయఁ బూని తి
త్తిపురము లొక్కటన్ నిటలదృష్టికి లక్ష్మము చేయుచోట మ
ద్వపురుదితంబు లై నశ్రమ వారికణంబులు డిగ్గజాతి యు
ర్విపయఁ గడున్ వడిన్ దొఱఁగి వెల్లువ చూపి నదీత్య మొందుచున్. ౧౩౦

క. మున్నేను మేన నలఁదిన,ప్రన్ననిభసితంబు నణఁచి శ్రమవారి కడున్
జెన్నెసఁగె మంచుమలసం,చున్నాచికొని ప్రవహించు నురనదిపగిదిన్. ౧౩౧

క. భీమాహ్వయమున వర్తిలు,నామేనం బుట్టు పెంది నది యై వెలసెన్
భూమిన్ బైమి యనం దగి, భీమరధి యనంగ మాటుపే రెసఁగంగన్. ౧౩౨

శా. ఆ బైమినది విశ్వమున్ నిజకృపీటార్చింబు గావించుచున్
శ్రీభామావిభుక్షేత్రమండలము డాసెన్ డాసినన్ వీచిరే

శాసటంబు=సహాయము—వాడి. క్రొవ్విరి = క్రొత్తపువ్వు. ౧౨౬. త్రిపురదహనములు = త్రిపుర
ములనెడియగ్నుల. నీరసయవసాంకుర కలుముగ = ఎండిన గడ్డిమొలకపోలికగా. ఏర్పెన్ =
కొల్పెను. ౧౨౭. సనీ = పైరు. బడెగండ్ల = పెద్దకలుగులయందు. విఘ్నేశవాహనములు = పంది
కొక్కులు. హరిదంతహస్తపతులు = డిగ్గజములు. తాళీఘలాకృతులు = తాటిపండ్లయాకృతిగలవి.
పిండి = ముద్దయందు. వీళ్ళ = పట్టణముల. ౧౨౮. సోకుమూఁక కుడిదలయాళులు = రాక్షసుల
యనికీపట్టులగుపట్టణములు. కారింపఁగన్ = బాధింపఁగా. ౧౨౯. పవి = వశ్రాయుధమును. వపురు
దితంబులు = దేహమునందులుట్టినవి. శ్రమవారికణంబులు = చెమటబొట్లు. ౧౩౦. ప్రన్నని =
ఋషిదమయన. మల = కొండ సంచుక. విధమును = అందమును. ౧౩౧. ౧౩౨. కృపీట = జలము

భాభీలం బగుదానిపెంపు గని ము న్నుగిగుండుప్రాణుల్ మహా
క్షోభోద్విగ్నమనన్ము లై వెలుచ నాక్రోశించుచున్ బంపటన్. ౧౩౩

క. భూరిభయార్దితు లై చని, భైంవు మదహగరుచిక్చపాపూరితిద్య
క్తైరవుంబలుకుదు రమృతా, హరులు హరింబలుకుద్రయగృతాఙ్గాలు లగుచున్.

ఉ. మిక్కుట మైనపగచున మిన్నులగర్భము గాగఁ బొంగి సే
డొక్కమహాస్రపంశి యిచె యుల్లరదిక్కున ప్రేసినీమన్నె
నిక్కె లయాధ్ధిం బోత నిట నిల్వంగ నొంము నాగహగి ! నే
మెక్కడి కేగవారి మిఁక నెన్ది పోతఁ గిటమీఁద నావుడున్. ౧౩౪

సీ. కాళరాత్రి స్థనాగ్రస్థితావతాశస్త్రు, యురమువెల్లికిఁగూర్చి చెయింపు నెనుప
శిథిలశ్చ మొంగిన చెంగావిజయమునీ, చిలు కుఁచి నలపుపువ్వు చంపఁ నంభర
గంకాళ మహాఘోర గరిమున జంపెంపుఁజలువఁ బట్టిన నది జలనిరిగ
నెచ్చటఁ బ్రభవించె నే లగ్ని యని నుల్కు, సరభగి క్తల లగ్నిజ్వలం బొంక

తే. బాణిపుటశీఘ్రపాత్రంబుఁ బూటవైచి, కుంభపువై నున్న కన్నర నుంబకఁ గ్రోచి
యతిరహః కేళినుండియు నరుగుఁడెంచె, భూరిజయగారివుండు కాలక్కురిపుండు.

ఆ. అరుగుఁడెంచి యమ్మహానది సీతఁగది, చేతు లెత్తి బెట్టు చిట్టమిడిచి
ఘోరికావవేగధరోక్తు లుల్లిపంగఁ, బలుకు నిట్లు త్రైత్రపాలకుండు. ౧౩౫

చ. నిలునిలు తుంగభంగ వగు నిన్నుఁ గనుంగొని సాధ్యసాధివి
హ్వలమతు లైరి డేత్రతలవాసులు దానికిఁ గోపగించె నిక
వలమురితాల్పుఁ డింక నిట వచ్చుట మానుము మచ్చెకఁగి ! నా
నిలిచి నుతించు నన్నది వినిశ్చితకార్యగతిక జగత్పతిన్. ౧౩౬

చేత. విచిత్రభా = అలలవరుసచేతి. ఆభీలంబు = భయంకరము. పెంపు = అభివృద్ధిని. మహా'క్షోభోద్విగ్న
మనన్ములు = మిక్కుటమయిన కలఁతచేత వెలుపునొందిన మగఘ్నగలవారు. పెలుచున్ = గట్టిగా.
అక్రోశించుచున్ = మొఱపెట్టుకొనుచు. బంపటన్ = హింసించుటగా. ౧౩౩॥ దృక్తైరవున్ =
మృత కలవలుగలవానిని. అమృతాహరులు = దేవతలు. ౧౩౪॥ ప్రవంతి = ఏడు. నిక్కెన్ =
జ్యాపించెన నాగహర = సగ్నహరములుఁ గలవాఁడా. ॥౧౩౫॥ వెల్లిడి = బూది. చిలుకు = ముడి.
నెలపుపువ్వు = మున్నెన చంద్రుడు. కంకాళము = కప్పెర. చిలువ = పాము. సరభసోక్తులన్ = తల్లి
తోడిమాటలచేత. కుంభపు = తోడ. రహఃకేళి = ఏకాంత క్రీడయందు. ౧౩౬॥ వెట్టు = గట్టిగా.
చిట్టమిడిచి = చిటికచేసి. ఉలియంగన్ = ధ్వనింపఁగా. ౧౩౭॥ తుంగభంగపు = ఉన్నతములైన
యలలు గలదానపు. సాధ్యసాధివిహ్వలమతులు = భయముచేత స్వాధీనతకట్టిన బుద్ధులుగలవారు.
వలమురితాల్పుడు = శంఖమును ధరించినవాడు = కృష్ణుడు. ౧౩౮॥ గ్రాహవిగ్రహమున్ = మొగలి

సీ. జగదుద్భవస్థితి త్తయహేతు వెవ్వఁ డా, దేవాదిదేవుండుదిక్కు నాకు
గ్రాహనిగ్రహ మీఁగి కరిఁ గాచె నెవ్వఁ డా, త్రిభువనాధీశుండు దిక్కునాకుఁ
దుదిపడంబునొసంగి ధ్రువుఁగాచె నెవ్వఁ డా, దృఢదయామయమూర్తి దిక్కునాకుఁ
ద్రాపదిబన్నంబు దలఁగించె నెవ్వఁ డా దీనమందాకుండు దిక్కునాకు

తే. నెవ్వనిపదాబ్జమున జనియించుజలము, మజ్జనకుఁ డై నశివుఁ డాత్మహానినిపె
నమ్మహావిష్ణుఁ డాకృష్ణుఁడాగుణాబ్ధి, దేవకీనందనుఁ డె యెందు దిక్కునాకు. ౧౩౯

తే. శరణమగ్రగమ్ము మద్భయజ్వరము నుడుపు, భగ్నమతిన్దైతి కుర్కురభర్తకతన
నింక నెయ్యదిదిక్కుచక్రాబ్జనన్నుఁ, బ్రోవుమనిపల్కుఁగృపఁబల్కు దేవుఁడేటి.

ఉ. రమ్ము గరిమ్ము న్రోచి మధురప్రియభాషిణి! నన్నుఁ గన్నమీఁ
ద మృతీయుక్ భయమ్ము గలదా? వల దాక్షరివృత్తి మన్నియో
గమ్మున నీప్రదేశమునఁ గ్రమ్మి సమజ్జనజన్మజాడ్యహ
శమ్ములఁ దెంపు నింపు మనిశమ్ము శుభమ్ములు భూతికోటికిన్. ౧౪౦

క. అస్మత్తైత్రస్థితిభిష, భస్మాంగజ! గంగకంఠఁ బావని వగుచున్
భస్మీకరింపు లోకా పస్మారప్రాయదురితశాధాశలిమున్. ౧౪౧

చ. అని వనజాక్షుఁ డీకరణి నానతియిచ్చినఁ దత్కృపాంసం
బను పెనువాన నుబ్బినక్రియ రియ మారిగఁ దప్పి దేశమన్
ధనువున చారి యై నిగిడె దానిశరంబు గరంబు దాఁకిన్
దునుఁగుఁ బినుంగు ప్రీతుఁ గడుఁ దూలు జగజ్జనజన్మలక్ష్మముల్. ౧౪౨

క. ఎందుఁ బ్రవహించె నస్మన్నందన యత్తీర్థవిభువు సరసింహాఖ్యం
జెంది యదునందనాత్మానంద మగున్ బద్ధగర్భనందన! వింటే? ౧౪౩

క. అది మొదలుగను సరస్వతి, తదగాఁగల తీర్థములకు దొర యై నడుమన్
బొదలు ఋషివృషభసేవిత, పదుఁ డగుహరి మెచ్చుతీర్థపతి మోనిపతి! ౧౪౪

క. సాత్కాక్ష్మిరించి పద్మద, శాక్షుడు వేంచేసియునికి నత్తీర్థకులా
ధ్యక్షము మసారతరళా, లక్ష్మితముక్తావళిలంతిం బోలున్. ౧౪౫

వలని నిర్బంధమును. ఈగిఁ తొలగించి పదంబున్ = స్థావమును. బన్నంబు = భంగమును॥ ౧౩౯॥
ఉడుపుము = మాచ్ఛము. కుర్కురభర్త = కాలభైరవుఁడు॥ ౧౪౦॥ సమజ్జన = మ్రొక్కుచున్నజల
యొక్క॥ ౧౪౧॥ భవభస్మాంగజ = శివుని విబూదిపూతతోడి దేహమునందుఁ బుట్టినదానా!
అపస్మారప్రాయ = దేహస్మృతిలేమిని బోలిన॥ ౧౪౨॥ నారి = అల్లెత్రాడు. శరంబు = జలము;
బాణము. ప్రీతుఁ = ప్రియము॥ ౧౪౩॥ ౧౪౪॥ ౧౪౫॥ శినికీ = ఉండుటచేతి. మసారతరళా
లక్ష్మిత = పచ్చలపతికముచే గుఱుతిడఁబడిన. లలంతి = మెడనుత్రేలిదేహమును॥ ౧౪౬॥ అశక్త =

ఉ. ఆ శిరదిందుబింబసదృశానన నూనశరాసకోటిసగ

కాశు రమేశు రాగరిస శక్తిలగాత్రము స్రస్తసేత్రయున్

బేళలబంధకై శిరయు భీతిముదత్రునిపాతముఖ్యచే

ప్రాశి బలత్వస క్తతనుశంపయు నై కనుమ్రంపుదాల్చుచున్.

౧౫౭

తే. పృథులవిజ్ఞానరసపూర్ణభృగుశుకాది, భావనాద్వీకలమంచు బరిణమించు
జలజదళేత్రపాదాంబుజములు గేల, భీతహృదయోచన వియబట్టె.

క. కరకలితివిజపదాబ్జయు, విరళితిరత్రపయు నై నపిఘబి బముఖన్

వరసంఘాదితః జేసెన్, గరుడానుబాహు శౌర కన్నుల ననించున్.

౧౫౮

సీ. తనుఁజూచి శిథిలబంధిరొజయగుట న, య్యతివక్త ముక్తకేశాహ్వయంబు

దయచేసి తత్పాత్రికములైనవరముల. కంఠగి యప్పసిగావు టసరిబుద్ధి

చిటుగుబ్బలాని తక్కిత్రరాజమునకు, నీశానుచిక్కున నిచ్చుపజేచె

పెన్నుండు తనునది ప్రేమలలోరాక, లిగ్గించు చాచ్చయ్యిం దలచి నగుచు

తే. దానికరములచే బీడి తంబు లైన, నాంబులతోను శ్రీపాదపల్లవముల

నంగుళీమధ్యతలకేఱి లంటియుండు, గంగప్రవహించుసటిహంకలునుజోలె.

క. ఆముక్తకేశదర్శన, మోమునికులసార్వభౌమ ! యొసఁగు ననేక

శ్రీమూర్తిదానఫల మా, భాసిని శ్రీమూర్తి గాఁగఁ బాటింపఁదగున్.

తే. అనుడు వేలుపుఁదాపసి యానుశీల,పుత్తు లేచందమున మోక్షమునకుఁ జనిరి

ప్రయుతనందనుఁ డెవ్వఁ డేపగిది నతఁడు, నృహరికృపఁ గాంచె ననఁబల్కునీ

క. మునివర ! విను మత్యద్భుత, జనకచరిత మైన జనని చనినపకపఁ ద గ్రాళుండు

త్తనయులు మురభిత్పదవ, త్తనయులు గురువాక్యకరణతత్పరబుద్ధి. ౧౬౦

భము = కలఁతలేనిది. అప్రతిమకోభాసకోభి = ఈమలేని సుధములచేత ప్రకాశించునది. ఓజా = వి.

మున॥ ౧౫౩॥ నూనశరాస = మృదులయొక్క. సంకృశుక = పోలికవారిని. కశ్యప = మయః

పడిన. స్రస్త = చలించిన. బేళలబంధకై శిరయున్ = మృదులమగు వదులైన కొప్పుగలది. ముదత్రు =

అనందభాష్పములయొక్క. నిపాత = పాలు. శబలత్వ = కలయికచె. సక్త = కూడిన. శంప = మెఱుంగ

గలది. మ్రంపు = మంట్రము॥ ౧౫౪॥ భావనాద్వీకలమంచు = ముఁగులనిడి నడవావులందు. పరి

మించు = వికసించు. పోత = రీతి॥ ౧౫౫॥ విరళిత్రప = చిక్కుల మెఁమైన నిర్మలకలది. హరి =

మనోహరుఁడ౯॥ ౧౫౬॥ పగిగావుటసరిబుద్ధి = సూక్ష్మతలైన గొల్లప మయొక్క గుబ్బలు =

స్తనములను. ఇరవుపజేచెన్ = నిలిపెను॥ ౧౫౭॥ ౧౫౮॥ వెలుపుఁదాపసి = డేవముని॥ ౧౫౯॥

ముగభిత్పదవ తనయులు = కృషిని పాదములవలన రక్షింపఁబడుచున్న కొడుకులుగలవారు॥ ౧౬౦

శా. భైమిత్థినివాను రాసుకుశలున్ బద్దేయి యాశవ
సామిన్ సామజవత్సలుం గొలిచి యైశ్వర్యగబుసం గొల్చి వా
రామిందా సకళిత్రపు త్తముగ దీవ్యసృష్టార్థైః తిత్తిసా
గ్రామం బెక్కిరి నాఘిన్ మణియు నాబ్రహ్మర్షి పట్టున్ శివుఁ . ౧౬౧

ఉ. హరి మనంబునఁ బెరుగ నా లయి విడ్డయి బంగు బైద యై
మూలధనార్జనంబు నిలుముంగిలి యై గళిదఘ్నదన్విత
వాలినవారి కెట్లు లవవగ్గము భగ్గి ! ముకుందుఁ డిచ్చె నిగ
కేల కలాస మేల జడ లేల కమగడలు వేల ? గంఢపాణః . ౧౬౨

క. వార లటు గాక పారణ, పూరుషులై యట్టిసత్తికే ముట్టుటన' తిగి
జేరిరి గృహస్థు లయ్యును. సారసదళనయనుమేనిసాయుజ్యంబు . ౧౬౩

వ. అనిన నాజగధీశ్వరుండు సాగుమునిశ్వరునితో పెండ్లియు నిట్లనియె. ౧౬౪

ఉ. హరివిచారి ! నీ వనినయట్ల పురాక్షతిపుణ్యసంపదఁ
వారల కావహిలై మునిపల్లభ దుగ్గిభ మయ్యె నయ్యమ
ర్యారివిదారిమేనఁ గల యంగలపూనిక వార యేల ? యె
వ్వారు గృహస్థధర్మవశవర్తులు వారిసామ్మ ముక్తియున్ . ౧౬౫

సీ. పరిణీతి యగునింతి ప్రతికూల గాదేని, తనయుండు తినయాజ్ఞ దాటఁడేని
నిజసహాదరులు వినీతులై మనిరేని, శోడ లోరుపు దక్కి గొణఁగదేని
కూఁతు రీలుపునందుఁ గొనవచూపదగోని, ఋణ మనుపాతికం బెనయదేని
తేజోగగిమ పరాధీనతఁ జెడిదేని, నిగదాంధకారంబు నెలయదేని

తే. న్యాయమున మొల్లముల పెల్లు జూముగేని, యతిధిసంతర్పణగబింట నమగునేని
సముచితాచారమును గొనసాగునేని, కలదె? గృహ మేధిసర్వగణుకం ట మేలు.

ఆయుత-నియుతు లనుమనికుమారుల చరిత్రము

క. ఏనోహర మొక్కయుపా, భ్యానము గల దేశదర్థ మదియును వినిన
మానివర ! నీమనంబున, నూనినజడ నుడుగు ననుచు నుగ్రుఁగుపలుకున్ . ౧౬౬

రాసుకుశలు=రాసుక్రీడయందు శేర్వగళవానిని॥ ౧౬౧॥ హరి=అస్త్రీ. పెడ=పిల్ల. గళదఘ్న
దర్పత=గొంతానిన గర్వముచేత. వాలిన=అతిశయించిన. కలాసము=కృష్ణాశనము॥ ౧౬౨॥
౧౬౩॥ ౧౬౪॥ హరివిచార=మనోజ్ఞమయిన విచారణకలవాఁడా. అపరి-ర్ణె=కలిగను. అను
ర్యారివిదారి=కృష్ణునియొక్క॥ ౧౬౫॥ పరిణీతి=పెండ్లాడినది. విసరులు=అఁగింపువలనవారు. ఈ
లుపునందున్=మంచినడవడియందు. మొల్లములపెల్లు=ధనాధిక్యము—మేరలేనిధనము॥ ౧౬౬॥
ఏనోహరము=పాపములను హరించునది. జడను=అలగ్నము-సంహము. ఉగ్రుఁడు=శివుఁడు॥ ౧౬౭॥

తే. వింధ్య మమరాద్రిపోటికి వివిధతార

కములు మొలపూసలుగఁ బెరుగ మనిఁ దలఁచె

నన్నఁ డటమున్నుఁ కాశిలోనన్ను గొలిచి

ఘటజ మగు జేజ నింపొంగు నుటజమునను.

౧౬౮

వ. అస్తంభతపోధనభావవిజృంభితైః డగు సక్కుంభసంభవునకు సజస్రశుశ్రూ
పావికస్వరహృదయం బగు శిష్యసహస్రంబు గల దందుఁ బ్రయత్నం డనుముని
తనయు లయుత నియుతు లనువార లప్పాఢికాంక్షికిం బ్రేమాస్పదు లయి
యుండి రంతనొక్క కాలఁబున నమ్మునిలోకపాక శాసనండు సఙ్ఖాంతర్గతంబున
ని ట్లని వితర్కించు.

౧౬౯

శా. ఈ నా శిష్యులలోన వీ రిరువురు హృద్యానవద్యోదయ

జ్ఞానానూనవిచారవాగ్విభవతేజఃహంతిశాంతిప్రధా

సానాధ్యంబునఁ గానిపించెదరు మత్సక్తాశయుల్ వీరి స

న్యానింపం దగుఁ బాశిపీడనవిధానశ్రీల వాలాయమున్.

౧౭౦

శా. వాసానిగ్రహ మెన్న రాఁకలియు నీర్వట్టు గణింప ర్థలల్

మాసెంగా యన రంగముల్ బడలినం బాటింప రట్టుండనీ

యాసాయంబుగ నానిశాత్యయముగా నామ్నాయముల్ గ్రోల్చుచోఁ

నాసీనప్రచలాయితం బయిన లే దాహా! వితర్కింపఁగన్.

౧౭౧

క. వీరలకుఁ దగిన మగువల, ధారుణిఁ బొరయంగ లేర ధాతృతనయు లు

న్నారఁట సకరగ్రహణలు, గారఁట కొనివత్తు వారిఁ గమలజుచేతన్.

౧౭౨

వ. అని నిశ్చయించి యా సత్యవ్రతుండు సత్యలోకంబున కరిగి.

౧౭౩

ఉటజము = పర్ణశాల॥ ౧౬౮॥ అస్తంభ = నివారింపఁ గూడని. అజస్ర = ఎడతెగని. వికస్వర =
వికసించిన. పారికాంక్షికి = మునికి. మునిలోకపాకశాసనండు = మునుల సమూహములో
శ్రేష్ఠుఁడు. అంతర్గతంబునక = మనసునందు. వితర్కించుక = ఆలోచించెను॥ ౧౬౯॥ హృద్య =
మనోహరము. అనవద్య = నింద్యముకొనిదియునై. హంతి = ఓర్చు. శాంతి = తిన్నఁదనము. ప్రధా =
ప్రసిద్ధి. సానాధ్యంబునక = కూడికచేత. మత్సక్తాశయులు = నాయం దాన క్తమయినమనస్సు
గలవారు. పాశిపీడనవిధానశ్రీల = పెండ్లిచేయుటవలని సంపదలచేత. వాలాయముక = అవశ్యము॥
౧౭౦॥ వాసానిగ్రహము = వస్త్రములేమి. నీర్వట్టు = దప్పి. ఆసాయంబుగక = తెల్లవాతినది
మొదలు ప్రొద్దుగ్రుంకునంతవఱకును. అనిశాత్యయముగాక = ప్రొద్దుగ్రుంకినదిమొదలు తెల్లవాఱు
నంతవఱకు. ఆమ్నాయములు = వేదములు. గ్రోల్చుచోక = వర్ణించునపుడును. ప్రచలాయ
ితంబు = కూరుకుపోటు. ఆహా = ఔరా॥ ౧౭౧॥ సకరగ్రహణలు = పెండ్లియైనవారు॥

సీ. శశిరేఖఁ గైకొన్న సావర్ణగిరిపోతె, యనుకుజేడియఁ గోల మెఱయువాని
ననురేజ్యఁబాఁగించు హాటకాద్రియుఁబోతె, నంచచెంగటనుండ నలరువాని
శారదాభ్రము లంటు భూరినైలముఁబోతె, ఓలువుఁగ నేతల వెలయువాని
గతుబిభంబులమీఁదఁ గాంచనాగముబోతె, వెలిశిమ్మిగన్దయ వెలయువాని

తే. బాడపు లన్నియుఁ దనయంద పాడమువానిఁ, గడయు నడుమును మొదలు నేర్పడని
నచ్చిదానన్ద కన్దమై హెచ్చువాని, పలునఁ బుట్టితి పాథోధి శెలచె నుతులవాని

క. శెలచిన మొలచినకృపకుం, గలచినమదితో నొని గమలజఁ డగ్ర
న్దలని నిలపి పలుకులపన, ధరధళిలుముఖప్రభాణశలములఁ బాలయన్ . ౧౭౫

సీ. హుంకారములులేవె యుపపురందర హాఠి, పొటనగలునకుఁ బాల్పడవుగాక
భూభంగములు లేవె యాశిలవింధ్యగ, గ్వస్తగభి నమునకు రావుగాక
చులుకాకృతులు లేవె జలరాశినిశ్శేష శోషణక్రీడకఁ గొరపుగాక
జారరాగ్నులు లేవె జటితాపి వాణాచి, తనుదాహమున నెగురొనవుగాక

తే. నిష్ఠ నీమాడ్కి లోక ప్రతిష్ఠగుఱిచి, దుష్టనిగ్రహశిష్టసంతుష్టి పేఁగు
రోషభీషణరేఖానిరూఢగాఢ, లీలఁ గ్రీడించు ప్రోడలు లేరుగాక. ౧౭౬

తే. భువనసంభవదుపసర్గనివహాశాంతి, త్వన్మృఖంబునఁ జనఁ బెద్దతనముతోడ
నిందుధరుఁ డన హరి యన నే ననంగఁ, బ్రోపుగంటిమి మిత్రతావరుణకుమార !

సీ. అని యాదరించి యమ్మునివచ్చుటకు బ్రయో, జనముఁ దద్విశదోత్తరణఁదెలిసి
యీవర్ధి యగుటకు నిగి యెంతి యని శతా, నందుగును మున్నోక్కనాఁడు నిఖల
యువతిస్పృహి నెక్కు డవుగాక యని తన, యాత్మ నిర్మించి గాయత్రి యనియు
సావిత్రి యనియుఁ బ్రశస్తనామము లిడ్డ, కూతుల నొఁసఁగ గైకొని యతండు

తే. వారినటదెచ్చితనకూర్చువారిఁగూర్చి, యయుతనియుతులకెఱిగింప నందు నయు
తుఁ, డొల్లడయ్యె నిజోద్యోగ మొల్లకున్న, నియుతునకుఁ బెండ్లి సేసెఁగన్ని యలదోయి.

౧౭౨|| ౧౭౩|| సావర్ణగిరి = మేయపర్వతము. మనుకుజేడియఁ = సురస్వతిని. అనురేజ్యఁ =
కుక్రుని. చెంగటఁ = సమీపమునందు. కైసేతిలఁ = అలంకారములచేత. కకుభంబులఁ =
దిగ్గజముల. వెలి = తెల్లని. గద్దియఁ = సింహాసనమునందు. పాడపులు = రూపములు—ప్రాణులదేహ
ములు. పాడము = పుట్టు. కందము = మూలము. ముకుతపాథోధి = పుడిసిటఁబట్టిన. సముద్రముగల
వాడు = అగస్త్యుడు. శెలచెఁ = సంతోషపెట్టెను. ౧౭౪|| అగ్రస్థలిఁ = ఎదుటి ప్రదేశమునందు.
ప్రభాణశలములఁ = తలవాకిటి మందరిగదులందు. పాలయన్ = వర్తింపఁగా. ౧౭౫|| భంగ
ములు = హామముక్కు. స్తంభమునకుఁ = నిలుపుటకు. చులుక = పుడిసిటియొక్క. జటి తాపి =
ఋషులను తపింపఁజేయువాడైన. ప్రోడలు = నేర్పురులు. ౧౭౬|| ఉపసర్గ = ఉత్పాత

క. తనయాజ్ఞ గూడ శతధృతి, తనయామణిఁ గైకొనని హతనయాశయునికా
మును చుట్టు పెడల నడిచెను, ముని కనలి కఠోరవర్ణముగఁ బలుకొలయన్.

సీ. కుటిలాలకములు చీకటిప్రోగులగు నైనఁ, జిచ్చంద్రికాధ్యముల్ చిత్తగతులు
మధురోష్ఠములు రాగమహితంబులగు నైన, భావముల్ వైరాగ్యబంధరములు
గురుకుచంబులు గర్వభరితంబు లగు నైన, హతదుర్వికారఁబు లాశయంబు
లలవోక నడలు మాంద్యమయంబులగునైన, సంతరణ్ణములు బోధాస్పదములు
తే. వాగరజావులు చపలంబులగున యైన, నిడుమనములు మిక్కిలి నిశ్చలంబు
లవుర | వీరల కన నొప్పు సతివలందు, నిలిచె సమబుద్ధిప్రియమాని నియుతమాని.

క. ఈతఁ డిటు లుండ మునుపటి, యాతఁడు హృల్లగ్నుగురుకృతానాదరుఁడై
శీతనగసవిధవనుధకు. నేతెంచె మనోగతమున నిటు లూహించెన్. ౧౮౧

చ. చిలుకలు కమ్మఁదెమ్మెరలు శీతమయూఖుఁడు చేటు లాదిగాఁ
గల ననవిల్తుసాధననికాయము వేలముపట్టు లంగనా
కుల మటు గాన దాని విడఁగొట్టక తృప్తికదొట్ట వీతరా
గుల మని విట్టవీగెదరు గొండలు బోడలు నానగండలై. ౧౮౨

క. జడలఁట చుట్టం గట్టం, గడవసమఁట మేనఁ గప్పఁ గామాయ మఁట
యడవుల నవయుతపస్వికిఁ, గడుసౌఖ్యమె కోరు సతికిఁ గలయిక తగునే? ౧౮౩

సీ. డర్శిధరములెక్కియుటుక నే కుచకుంభ, యుగ మెల్లఁ గాక తా నుటుకుమనిన
వాడికై దువులపై వ్రాలనే నిడుచూపు, వా లొల్లఁగాక తా వ్రాలు మనిన
మున్నీటనుడి వడి మునుఁగ నే నతనాభిఁ, గన నొల్లగాక తా మునుఁగుమనిన
బెడఁగారు కాలహిఁదొడుక నే నూగారు, తొడుసొల్లఁగాక తాదొడుకుమనినఁ

తే. జెప్పి గురుఁ డెమి పనిచినఁ జేయలేనో, కావె తనసొమ్ము మామక కాయకర్మ
గతులు మొట్టోయనంగ లింగంబుగట్టు, జంగమన నంగనలఁ గూర్పజనదుగాక.

ములయొక్క. చనకా = జనగఁగా॥ ౧౮౩॥ ఎంత = ఎంతమాత్రము. కూర్పు = వ్రీయుమైన॥ ౧౮౪॥
శతధృతి = బ్రహ్మ. హతనయాశయునికా = కొట్టఁబడిననీతికిఁ జూనికపట్టయినవానిని. చట్టుకా = శిష్యుని.
కనలి = కోపించి. కఠోర = కఠినమయిన॥ ౧౮౫॥ చిచ్చంద్రికాధ్యములు = జ్ఞానమనెడి పెన్నెలలు
గలవి. అలవోక = ఒయ్యారమైన. బోధ = తెలివి. పొగరు = వాఁడియైన॥ ౧౮౬॥ హృల్లగ్ను = మనసు
నందుఁజూచిన. సవిధ = సమీపపు. మనోగతమునకా = మనసునందు॥ ౧౮౭॥ కమ్మనిదెమ్మెరలు =
పరిమళముతోడి చల్లగాలి. ననవిల్తు = మన్మథుని. వేలముపట్టులు = శిఖరస్థానములు. తృప్తి = ఆశ.
ఎకదొట్టకా = ఎచ్చఁగా. నానగండలు = సిగ్గులేనిపాద॥ ౧౮౮॥ కడవసము = తోలు - కృష్ణాజినము.
నవయు = కృశించు. కలయిక = చేరిక॥ ౧౮౯॥ బెడఁగారు = అందగించు. తొడుకనే = పట్టనా.

ఆ. నెయ్యఁ డట్టిపనికి నియతుఁడ తగుఁగాక, గృహితకంఠె వేణు కడుగలదె ?
గురుహితంబు నూఁది యురిఁబడ నేనోప, ననుచుబ్రహ్మచర్య మయుతుఁడొంది.

మ. సుముఖాంతఃకరణంబు మత్స్యరము నొత్సుక్యంబునుం బాపి ధౌ
తమణీదర్పణరీతిఁబెన్నుగఁ దడఁతల్లగ్న మై యాగిత
త్వము దీపింపఁ దపం బొనర్చు జటిలవ్యాఘ్రం బనాఘ్రూతిపు
ష్పముచందం బగు మేన నూన నియమభ్రష్టాగ్నిఁ దగ్గించుచున్ . ౧౮౬

క. సర్వాతిరిక్తధృతి యగు, నుర్వీసురి సార్వభౌమునుద్రతిపమునం
బర్హే భయజ్వరదాహమ, ఖర్వీధృతి నిఖలభువనగర్భములందున్ . ౧౮౭

క. మినుమినుకుమినుకుమనియెన్, బినుమినుకులబరణి ధర్మ బిట్టాఘ్రాహణ
వననిధులు విరిసె గురిసెన్, గనగనగన మనుచు నిస్పృకలు గుప్పలుగన్ .

ఉ. అ త్తేతి నిప్పుగ్రొక్కినటు తాదలఁ దేల్చొనినట్లు లావ గు
వ్వెత్తుగఁ ద్రావిసట్లు విబుధశుండు మాణవకోగ్రనిష్ఠిర్గుఁ
జిత్తమునం దపించి యతిశీఘ్రగతిన్ శీతి కేఁగుచెంచె న
ద్వైత్తము మానిపింతు వని వృద్ధమహిము వేషధారి యై. ౧౮౮

సీ. జీర్ణైకప్రతివేష్టితశాస్త్రశబళికా, వారపేటిక లొక్కనటువు పూనఁ
గంబళ కట బ్రుసీ కషాయ కరకంబు, లొక్క యంతేవాసి యుద్వహింప
నాట్లుకాఫలసార యవసక్తు తండుల, నూపాదు లొక్కశిష్యుండు మోవ
నమిదాజ్యపూరకీచకకుచస్రక్సృవ, చయ మొక్కఛాత్రుండు సంగ్రహింపఁ

తే. దలుగుదామెనఁబెనఁచినగళముతోడ, జంటవెన్నాడుక్రేపుతోఁ జాల నలసి
నడచుచేనువు నొకచిన్నవడుగు రొప్ప, నయుతునాశ్రమవాట మయ్యతిధి కాసి.

తొడుగు = తగులు ౧౮౪॥ నెయ్యఁడు = మిత్రుడు. గృహిత = గృహస్థత్వము ౧౮౫॥ బొత్తు
క్యము = తమకము. అంతర్లగ్నము = లోపలనాటినది. జటిలవ్యాఘ్రంబున్ = ఋషిశ్రేష్ఠుని.
భ్రాష్టాగ్నిఁ = కేఁపుడుమంగలపునిప్పుచేత ౧౮౬॥ అతిరిక్తము = మీతినది ౧౮౭॥ పెనుమినుకుల
బరణి = కూర్మిఁడు. విరిసెన్ = పొంగెను ౧౮౮॥ తేల్చొనినట్లులు = తేలుకుట్టినట్లు. ఉద్వత్తుగఁ =
మిగులులేకుండ . అధికముగా. మాణవక = బ్రహ్మచారియొక్క. వృత్తము = వ్యాపారము ౧౮౯॥
జీర్ణైకప్రతివేష్టిత = ప్రాతఃకర్మస్థానినముచేత చుట్టఁబడిన. శబళికా = నానావర్ణముయిన, బ్రుసీ =
యతులయాసనము. కరకంబు = కమండలువు. అంతేవాసి = శిష్యుడు. ఉద్వహింపక = మోవగా.
సక్తు = పిండి. కీచకకుచ = వెదురుపొల. స్రక్సృవచయము = వశామమువేల్పుకొయ్యగరిఁపెల సమా
నము. ఛాత్రుండు = శిష్యుడు. తలుగు = పలువు. వెన్నాడు = పెంబడించు. క్రేపుతోఁ = దూడతో.
వడుగు = బ్రహ్మచారి. రొప్పకా = నోలఁగా ౧౯౦॥ గృహమేధిని = ఇల్లలు. పట్టు = పోటు. జర =

క. శిరసు వడంకఁగఁ దెల్లగ, నరసిన గృహమేధినియును నడచెఁ దడంగం
బిరవుకొని పట్టు చాలక, జర కొంత వినిర్గమించి చనుదెంచుక్రియన్. ౧౯౧

వ. ఇట్లు కుహనాహితాగ్నియుఁ దైర్ధికవేమాభినయనిపుణుండు నగు నాఖండ
లుండు తపఃప్రభావతరంగితం బగు తదాశ్రమంబునఁ బటకుటికామండప
మధ్యంబున నధ్యాసించి మాధ్యాహ్నికక్రియాచరణానంతరంబునం బ్రా
ణాగ్నిహోత్రప్రీతానంబు ననుసంధించి యతిస్సిద్ధవర్ణముగ్ధాకృతియుఁ జతుర
పదవిన్యాసధన్యాసకయు నై కవికవితయుంబోలె నున్న హోమధేనువునకుఁ
బధిశ్రమంబు నోసరించుచు నుచితగతి నొక్కించుకతడిపు విశ్రమించి సభా
శ్రుం డై మెత్తమెత్తన చని యెండకండ్రొప్పు దఱుఁగు నత్తటి సరితీరం
బునకు సాయంసంధ్యాసముపాసనార్థంబు నిర్గమింప నుద్యుక్తుం డై ముక్తస
మాధి యగు నయుతునికడకుం జనుటయు నతం డతనికి నాతిధేయంబు ప్రియం
బున నాచరించి నువాసీనుఁ గావించి యాగమనకారణం బడుగుటయుఁగృత్రిమ
ముని ధాత్రీసురిపుత్రుని కిట్లనియె. ౧౯౨

చ. అమృతభుగాస్పదంబు విశదాపురమున్ నవపారిజాతము
ఖ్యమహిజరాజరాజిత మిసంతథలాయతనంబు నిత్యర
మ్యము నగుకొక్కయాశ్రమము మైమనగోపరీసీమ నుల్లసి
ల్లు మదధివాస మై మదము లోభము క్రోధము మొల్ప దచ్చటన్. ౧౯౩

క. శ్రీసుఖులు నుగుణరత్నావాసులు సమవర్తనప్రవర్తలు నయ్యున్
నాసరివారిలు గని మనఁగా నుఖ నై యే నొనర్తుఁ గాపుర మచటన్.

తే. అఖలధర్మంబులందుగార్హస్థ్య మెన్న, నుత్కటం బని తన్నిష్ట నోర్చు గలిగి
జగతిఁ దీర్థాచరణబుద్ధి సంచరింతు, ధ్రువతపోగామి! యీమేను ధ్రువముగామి.

ఉ. కంచి భజించి కేవగిరిఁ గన్గొని యాదిము రంగదాముఁ గీ
ర్తించి ప్రయాగమాధపు నుతించి గయాప్రియు శ్రీగదాధరున్

మనులతనము. వినిర్గమించి = బయలు వెడలి. ౧౯౧॥ కుహనాహితాగ్ని = కపటగృహస్థుండు. తైర్ధిక =
తీర్థ యాత్రచేయువానిదైన. తరంగితిము = అతిశయించినది. పటకుటికామండప మధ్యంబునన్ =
గుడారపు నడిమిప్రదేశమునందు. అధ్యాసించి = పూర్చుడి. ప్రీతానంబు = తృప్తిని. ధన్యాసక =
ధన్యత్యముగలది. ఓసరించుచున్ = తోలఁగించుచు. ౧౯౨॥ అమృతభు = దేవత. విశదాపురము =
తేటనిళ్ల నరస్సులుగలది - పరిశుద్ధలయన యప్పరస్త్రిలుగలది. ఆయతనము = ఇల్లు. ౧౯౩॥ ౧౯౪॥
ఉత్కటము = పాచెప్పనది. ౧౯౫॥ ఆదిమున్ = మొదటివానిని. కొయ్యవేల్పున్ = జగన్నాథుని.

గాంచి కరిద్విషన్నగళిః మణికిః బ్రణమిల్లి వార్ధి నే
తేంచినకొయ్యవేల్పుఁ గని కుంకులతీర్థమా లెల్ల నాడుచున్.

౧౯౬

ఉత్సాహ. వచ్చినచ్చి కల్పకంబునంగియెంతవానిఁ గ
న్నిచ్చనచ్చు గ్రచ్చకాయు తేంచినూశువాని మో
విచ్చనచ్చగివాని నింట పెన్నమాచ్చు న
ప్పచ్చవిల్లుఁ నన్నునిండ్రిఁ గాంగసురిగిపట్టలున్.

౧౯౭

వ. వినియడైవాడ దేవు సేవింపం జనువాఁడ నై నై నాఁడ సువిద్యదగలుగా నేఁగు
దెంచితి నీతెవ్వఁడ ప్పెద్దయ్యలించి భువిసభయొనకిం బగు తిపగ కాచరించె
దు? వాచియమివగళిఁగిరివంశి! య శిరీర సాదంబునకు నాచెకారణం బగు
నీహృదయం బని యుచ్చరింతున నోరు పోక్కు చున్నయది యున్నయట్ల
ని పాపు నననాఁడ నిష్ఠాఁడ ని ట్లనియె.

౧౯౮

క. ప్రముఖఁ డెనిసి ముగిసిఁడుఁడ, నాముఖం డెనిసివాడ నిఁగుఁనిగ్రహింప గతి
స్మయ! నిర్మయావహించిపసియల వెలుగు కలశఁడన్మృగిఁ శిష్యునిం.

౧౯౯

క. కులశిఖరినిభులు తనకుం, గలశిష్యులతోనె నెల్ల గారవ మారఁ
గలశీసుతెండు కరుణ, కలశీతిలదృష్టి బరియఁగా మముఁ గాచున్.

౨౦౦

ఉ. దాతయు దైవమాఁ గురుఁడ దల్లియుఁ దండ్రుఁడ నై యభిద్యవి
ద్యాతిశయంబు రాఁజొనిపి యమ్ముని మున్నొకనాఁడు ధాతృసం
జాతల సత్స్మితాస్యజలజాతల జాతలతాగతిసాయక
ద్యోతల నొక్కయిద్దఱు తిలోదరులఁ మముఁ నాని యిట్లనున్.

౨౦౧

క. మీ కని కొని తెచ్చితి నా, శిశాసను వేడె యిన్నలిననయసల మీ
కోకుఱులారా! పాణి, స్వీకృతి జ్యేష్ఠానుపూర్విక జేకొను డినుడున్.

౨౦౨

క. అవగుణగణ శేవధు లగు, ధవళాక్షులకడు దలంచి దారాదరణ
వ్యవహృతికి మాఱుమొగమిడి, యప్రణాదనికొన్ని మాటలాడితి నతనిన్.

౨౦౩

క. ఆడినఁ గూడినకినుక, వీడిన బడముడియుఁ బొగలు వెడలెడిచూపుల్

పోడిమిగొను నిట్టూర్పులు, వాడినఁడందమును మేనవడియుఁ జెనురున్.

౨౦౪

౧౯౬॥ పచ్చివల్లుక = ముస్సుభుని॥ ౧౯౬॥ సుపరిచ్ఛదంబుగాక = పరిజనముతోఁగూడ. సాదంబు
సకుక = తీసిండుటకు. వడుపు = వడుగుఁబ్రహ్మచారి॥ ౧౯౮॥ గతస్మయ = పోయినగర్వముగల
వాఁడ॥ ౧౯౯॥ గాగవము = శ్రేణిము. తెరయఁగాక = హృదింపఁగా॥ ౨౦౦॥ ధాతృసంజా
తలక = బ్రహ్మకొమార్తలను. ద్యోతలక = తోఁపించువారిని॥ ౨౦౧॥ ౨౦౨॥ శేవధులు = నిధులు.

క. శిష్యుంపంగఁ దలచియు న, త్రిపసి యుగిఁ గఱవఁదలచి తానెయుడుగు పా
ముపగిది శిఖ విడినంతనె, విప్రులమరవిప్రులకోపవిచయుం దిరుగున్. ౨౦౫

క. నను వెడల నడిచి నాతఁ, మృనికి వివాహం బొనర్చె ముని కనకవిభా
జనకతనుద్యుతివిభవల, వనరుహభవమానసోద్భవల నా కవలన్. ౨౦౬

క. సలసల మను కలశజువె, గ్గలపుంగికుక యనునెగుటఁ గలవడి వడి నా
దలయంటి చూచుకొని మే, నిలువెడలితి నాటెఁబ యెత్తిన, తిన్. ౨౦౭

తే. విమనిభంబు లైన విషయభిలాషంబు లెల్లఁ జెల్లఁజెట్టి యేను బ్రహ్మ
చర్యధుర్యవృత్తి సవరించుచున్నాఁడె, నుగ్రచిపము మోక్ష మొందఁకొల్పి.

క. అనుడు దరహాసగనమునఁ, నననాసదర్శిధుండు తాదన్యమున్!
కొన మందాంక్షోశసమే, శనమునఁ, శిర మమర మాయలాఁ డిట్లనియెన్.

చ. ప్రయుతుఁడు మత్సఖుం డతనిప్రాభవమున్ భవమున్ సుధీజన
ప్రియజనకంబు లాగుణగర్వితుని జ్యేష్ఠతఁగూఁజఁ డౌట మ
న్నయనయగంబు హర్షసుధ నానె నినుం గనుఁగొన్న సాధుజో
ధయుత ! భవద్విరుద్ధచరితంబు శ్రవఃపుటనూచి యయ్యెడున్. ౨౧౦

మ. కులధర్మం బెడలించి, శ్రీగురువునకున్ గోపంబు పుట్టించి మి
త్రుల సౌభ్రాత్రనివాసదేశముల నీ తోఁబట్టులం బాసి ని
శ్చలతఁ ప్రేతన పుట్టిగట్టుకొని చుస్సాధంబునుమ్మి స్మర
జ్వలనజ్వాలిక సోకనిక నిలుపన్ జ్ఞానామృతస్యందమున్. ౨౧౧

చ. చలనవిహీనవృత్తి సడిసన్న పరాశరుఁ డాదయైనయ
య్యల యని రాయివంటిహృదయంబులు సీరుగఁ జేయుబోయ పూ
నిలుతున కెంతదొడ్డపని వెన్నెల బిట్టని కాసినంతిలో
లలన కరంగి పొంగుపసిబాలురచిత్తము మెత్తచేయఁగన్. ౨౧౨

వ్యవహృతి=వ్యవహారము॥ ౨౦౩॥ చెమరు = చెమట॥ ౨౦౪॥ ౨౦౫॥ విభాజనక = కాంతిని
పుట్టించుచున్న. కలశ = అమడలను॥ ౨౦౬॥ కెగ్గలపుంగికుక = అధికకోపము. ఎత్తిన =
పాచ్చిన॥ ౨౦౭॥ సవరించుచున్నాఁడె = జరపుచున్నాను॥ ౨౦౮॥ జరలో = ముగిసిన. మంద =
మెల్లని. ఆందోళన = ఊఁగించుటతోడి. మేళనమునక = కూడికతో. మాయలాడు = మాయకాఁడు॥
౨౦౯॥ హర్ష సుధ హాసక = సంతోషామృతము సుభవించెను. శ్రవఃపుట = దొప్పలవంటిచెవులకు,
నూచి = నూది॥ ౨౧౦॥ ఎడలించి = తొలగించి. చుస్సాధంబు = సాధింపరానిది. స్మరజ్వలనజ్వాలిక =
మన్మథాగ్నిజ్వాల. స్యందమున్ = ధారను॥ ౨౧౧॥ సడిసన్న = నిందింపఁ గ ని॥ ౨౧౨॥ చేదద్యోతిత =

మ. లలితాగారి విహారులై నుడిమయాలంకారములై శీలన
 బలనాలాలితులై యమూల్యమృదుచేలగోత్రితాకాదులై
 కలమాన్నప్రియులై సుగంధధరులై కందర్పునింగోని భూ
 తలనాస్థులై గవనానాదులై గిరికిరీరీ కలగల్గగంధగంధులై.

౨౧౨

మ. కలలో వా ర్కలు విప్పిచెప్పెనుప్రియ గాధాపురాణాద్గముల్
 దెలుపఁ నేర్తురుగాని నేరునుమీ తీవ్రనాకాగారికి
 మృతులై యుండెడు ముండధారులు సుముగ్ధుల్ గాఁగఁ జింతా
 యలకజ్జాయముతోయ మింతి వదరిం గాఁ బ్రసిద్ధిగంగముల్.

౨౧౩

మ. వరసారస్వతపట్టభద్రులు కవుల్ వర్ణించి వర్ణింపఁబు
 సర సావంతయుఁ గానలేరు పాదయోమావిభ్రమాంభోధిక
 విరిసాంతకరణుండవై యెటులుగా నిందించగో యియ్య
 త్పరసాకాగ ముదారమన్నధన్వసర్వస్వశృంగారమున.

౨౧౪

సీ. కీలారముననుండి పాలింటి కేతేర బహుధాన్యములు చేలఁ బండియొరగ
 నడనెడఁ బెండ్లిండ్లు వడుగులు పొడమఁ గృ. తిక్కలై యర్థించు నర్థులలర
 బరిచారికాకోటి పనిపాటు వాటింపఁ, బట్టంపునందడి స్ట్రాకోనఁగ
 గ్రామ మెంతయు నిజప్రాభవంబున మన, సత్యనిష్ఠుఁడన్న సాక్షిగోర

తే. నిత్యనైమిత్తికములు నిర్ణీద్రబుద్ధి, నాచరించుచు హరిభుక్త మాత్మభార్య
 భ క్తినిడ భుక్తిగానుచున్మి. ముక్తిగాని, నిహరవగోని జూతివంటిగియఁ గాదు.

క. అని తను సీక్రియబోధించిన జరరతపస్విపలుకుఁజెప్పిభోగం
 బునఁబెనఁగనీక ప్రయుతుని, తిసయుఁడు తన ముండుబిగి వదల కిట్లనియెన్.

ఉ. పుక్కిటియోవరిం బదుపుపుత్తడి మాత్మని పెద్దనై సమీ
 రొక్కొకవేళఁ బాటవము నొందమిఁ బెందినఁ బక్కఁబెట్టు వా

వక్త్రములచేత ప్రకాశింపఁజేయఁబడిన. కలమాన్న = పరియన్నమునందు. తత్రాద్య = దానికి
 దగిన. ౨౧౩. కష్టములు = చక్కలములు = కృశించినవారు. ముండధారులు = ఏకదండిసన్నాధి
 కులు. తోయము = విధము. పరివ్యంగములు = అలింగనములు. ౨౧౪. సారస్వతపట్టభద్రులు =
 విద్యాలంకారాలు. ఆచార = గొప్పవాడైన. కళా = విద్య. ౨౧౫. కీలారము = ముండ. అర్థులు =
 యాచకులు. అలరక = సంతోషింపఁగా. ప్రాభవంబునకా = ప్రభుత్వముచేత. నిర్ణీద్ర = పరాకులేని.
 ౨౧౬. జరరతపస్వి = ముసలిముని. చిత్రాభోగంబునకా = మనోవృత్తియందు. ౨౧౭. కీవరి = ఉప్పు
 రిగ. చదుపుపుత్తడి = సరస్వతి. (పుత్తడి = కీలుబొమ్మ) బెడఁకి = తప్పి. ౨౧౮. బహుధాన్యము =

రక్కట యొక్కటఁ బెడఁకి యాడినఁ గీడన నెవ్వఁ డోపుఁ బే
రుక్కున నేఱు నిక్కి చన నొక్కఁడు వంకలు నొక్క శక్తుఁడే? ౨౧౮

క. నిష్కారణముగఁ దన్ను బహిష్కారము నొంద జేయు నిర్వలవైరిఁ
శుష్కిభూతకరణహృత్ప్రస్కరుఁ డితఁ డనఁగ నన్ను దూఱఁదగునే? ౨౧౯

క. మమకారదూరునకు మిత్రములుఁ గళిత్రములు నన్నదమ్ములు ననుబం
ధముల పరిష్కృతము ధర్మమై మైకొన మణుఁగు సగము మైలయు సగమే.

తే. గాఢవిజ్ఞానమయమనోగూఢ మైన, నిర్మమునిధైర్య మతనుండు నేరడుగొన
దానధారాకరాఽకాంతారదంతి, కుంభముక్తాహరణ మొనగూడు నెట్లు? ౨౨౦

క. అకుటిలగుణవాసనతో, న కలిగి మరువంపులేఁగొనయు బోలినశ్రీ
శుకు నెన్న రేమి? సారె జ, నకు నెంతరు పరముభోషనతవిజ్ఞానున్. ౨౨౧

చ. మునిజనభాగధేయ మగుమోక్షము పశుము లేకపల్కి నీ
వనఘవిచార ! సారె గొనియాడెదు బూడిదబొట్టువోని యీ
చెనఁటిగృహస్థధర్మ మది చిమ్మెట సింగమే? గాఢ రత్న మే?
కనకతలాటుకాధమము కల్పఫలంబె? చలంబు లేటికిన్. ౨౨౩

ఉ. సంపదచేత గాని కొనసాగవునువ్వె గృహస్థధర్మముల్
సంపద పూర్వజన్మవికసత్సృక్తతంబునఁ గాని చేర దా
సంపద చేరియున్ స్మరివశంపదుఁ జేయు మహాత్మునేనియున్
జంపకు నన్నుఁగ న్నుసిమి చంపుడు ముంపుడు బోధగాధలన్. ౨౨౪

శా. కందర్పాస్త్రము లంచు సంచితితటిత్కాండంబు లంచున్ నుధా
మందస్యందము లంచుఁ గాంచనలతామత్తల్లు లంచున్ సుధీ
బృందంబుల్ ధ్వనినిండలం దెగడు నీబింబోష్ణలం దెల్ల నా
నందాభాసమై కాక భాసితచిదానందంబు పెంపొందునే? ౨౨౫

చ. కురులసిరుల్ మెఱుంగుఁజనుగుబ్బలనిబ్బరముల్ మొగంబువి
స్ఫురణము లింద్రనీలమణిభూధరశృంగకురంగలాంఛనా

వెలి. హృత్ప్రస్కరుఁడు = మనఃకమలముగలవాఁడు. ౨౧౯॥ పరిష్కృతము = చేరిక. మైకొనఁ =
ఒప్పుకొన. ౨౨౦॥ నిర్మముని = మమకారము లేనివానియొక్క. కరాళ = భయంకరమైన. ౨౨౧॥
ఉపనత = పొందఁబడిన. ౨౨౨॥ భాగధేయము = భాగ్యము. చెనఁటి = వ్యర్థమయిన. ౨౨౩॥
ఉసిమి = పులిమి. కప్పి. ముంపుడు = ముంచునట్టి. ౨౨౪॥ తటిత్కాండంబులు = మెఱుఘల
సమాహములు. స్యందములు = ధారలు. మత్తల్లులు = శ్రేష్ఠములు. తెగడు = నిందించు.

దంపదృష్ట్యైః చ దేద్యు శాంసవంశసతిరసః? నిష్ఠరా

భరమున వచ్చుతెల్పు బహుపాటు వలీవలనంబు నుండఁగన్.

౨౨౬

క. కుల మొల్ల గోత్ర మొల్లక, గలకంగుల సొల్ల గొల్ల గలుములు బాధా
నలహుతమర్భవబాధా, నలమతి నై కంగ నొక్కగముచే ననుచున్.

౨౨౭

క. ఒకటికి బదియఁబదింటికి, నొకనూలును గాగఁ దనంగ ముస్తులకుఁ జలిం
పక నొగువు వసువువృథని, నైకు బాధము బలుకుఁ గలఁగఁదయకు ననుకర.

సీ. పండుకు గోటు లోభ గ్రస్తులకుఁ సింగి, బొమ్మకుఁ గరుణ నులననుకు
నంగనానుభము నెరిగించు తెఱఁగయ్యె, నొబుద్ధి క్రియందు నాటకునికి
నొబులై నగమ్ము నీ విడివోలు నిడివోల, దని తెల్పు వెలియునే యగును బాడువ
నిమ్నాభిముఖ మెనసీని నెవ్వఁ గోపు, నిప్పియెప్పగుచోటఁ దిరుగఁ జేయ

తే. నలమి గుడిమింగువానిఁ దలుపులప్ప, నములుగాఁగఁగఁగెయగ స్త్రమునిపనుపు
మీరి యూగ కింపర్చున నిన్నుముట్టు, నిగత మేటిక నానూరి యెంతి పాటి?

ఉ. వ్యాససుతఁడులం దలఁచి వాసిమంగలకత్తి మ్రొంగ దా
సాసల నట్టు చాచె దదె యందనిపంటికి బొందినోన కై
లాసముఁ జేరఁ జూచెదు చలం బగియోమి? ఫలం బటంచు నా
భూసురుఁ డీనువెంచి మునిపుత్రికుఁ జూసి నొలంగి వెండియున్.

౨౩౦

తే. కామధనుసుఖంబునఁ గాగ్యసర్గి, బహు సూహించి మాయలువన్ని చనియె
విను మునిశ్రేష్ఠ! బహుగావింపవారిఁ గనినఁ దలయేర్చుగాదె యాఖిలునకు.

సీ. ఉద్యమత్త సగమునోగ్యమంత్రవ, శిష్టచరిత్రాసారదస్యనిగ్ధ
క్షతికృదుగ్రధ్వాంతుతనినారణవిధా, స్వీకృతాణావాలాగ్రదంశపిహితి
నాదృతాధశ్యయనారంభవిసంభ, గళకంబళభోగఁ గాలిరాక్షి
నేకపార్శ్వస్థిస్థితానిర్భగ్న చరమోదకరళల్య సాంద్రబాప

తే. దుగ్ధసేవాసగాయబోధముగ్ధవస్తి, వీడితాపీనపగ్యంతపృథులదామ
వేష్టితిగ్రీవ నట చూచె విప్రుఁ డొక్క, యర్జుని నిజోటజప్రభూఁశాంతరమున.

౨౨౬|| నిబృరణు = విగువులు వలీవలనంబు = (ముఖము) ముడతలు పగుటయును. ౨౨౭|| బాధా
నలహుతి = నివేధములను అగ్నిచేదగ్ధము చేయఁబడెను. ౨౨౮|| పండు = పిటికి. పోటు = యుద్ధము.
ఈగి = దానము. అసదుఁబాడున = అల్పదుష్టుఁడు. నిమ్నాభిముఖము = పల్లమునకుదిగినది. పనుపు = అజ్ఞ.
ఇగుర్చునక = విగిరించుటయందు. మొలకెత్తినప్పుడే. ౨౨౯|| ౨౩౦|| తలయేర్చుక = తలనొచ్చును.
౨౩౧|| ఉక్థాన = లేచుటకు. దష్ట = కలచిన. క్షతికృత్ = గాయముచేయుచున్న. ధ్వాంతు = కావల

క. చూచి యిది యల్ల మొన్నటి, వాచయమువేల్చిగిడ్డివడు నొందెడు నీ
నైచికికి నెట్లు? యీ, నీచల వాటిల్లె నిన్న నేటనె యచుచున్, ౨౩౩

చ. మతిఁ గ్రూప గ్రమ్మ బాడబకుమారశిరోమణి యుద్ధరించె భూ
పతితఁ దపస్వి రోహిణి సపాయపరింపరిఁ శూచి సాక్షి యూ
ర్జితబలఁ జేయఁగాఁ దలఁచి శిష్టహితఁ గలికాలహతదు
స్థితఁ బడుధర్మదేవతి శతచ్ఛదలోచనుఁ యత్తుకై వడిన్, ౨౩౪

క. పడఁబడఁబాటుచు గడగడ, పడఁకుచు మొదలింతి నిలిచె వనజాక్షుఁడు మున్
వెడలింపఁగ జలనిధి వెలు, వడి యించుక దెలియు వుడమిపడఁతియుఁబోలెన్.

చ. పడములకొంకు వోఁ బసిఁ ప్రక్కుల సుక్కెడిలించి దంశవం
శదమనవృత్తి నింపొనఁగి సాన్న నఖంబుల దువ్వి నెత్తురుల్
చిది కెడుగండ్ల భూరణము చిల్కి ముఖస్థిత్రైకంబు చ్రోచి య
మొదవు మృదుక్రియన్ నడిపి ముంగిటఁ బందిటిరాటఁ గట్టుచున్. ౨౩౬

క. చేతోజహయచ్చాయా, పాతానహ మైన మంచిపచ్చికయు విని
ధౌతకలధౌతదండవి, భాతులితజలంబులం దపసి ప్రియ మెనఁగన్. ౨౩౭

సీ. పడఁబడ నెత్తఁ బాల్పడియున్ని నాననా, ధ్యాసనై పుణశ క్తేపట్టువదలె
నులపాంకురములేర్చి యులుపవట్టెడుపూన్కిఁ, గుళపల్లవాహృతి కంటువడియె
నడలంగ మెడరజ్జు గడువడి నిమతిమి, నక్షనూత్రావృత్తి యవలఁజనియెఁ
బొలయూడ్చితినుటకుఁ బొలయుపుల్లులఁబోవ, నడలించుహుంకృతిఁబెదరెమంత్ర

తే. మాసలన్నియు మొదలంటఁ గోసియున్న, గోచికట్టున కటువంటిగొడవగడవ
రాక మెడఁజుట్టుకొనియె నూరక యకార్య, కరణశీలుర కెప్పటఁగలదె? నుఖము.

చ. విబుధతపోధనేంద్ర! విను వేయి విధంబుల నాతఁ డెడ నే
చి బలవిభేది నైచికి విశృంఖల మై ఖలమైత్రిఁబోలె వే

యొక్క. విధా = పనియందు, దంశపీఠ = అడవియొక్క అచేతి కప్పఁబడినది. విప్రసంభ = మైత్రిగల.
గళకంబళ = గంగ డోలుయొక్క. కాతర = వెలచిన. చరమారు = వెనుకటితోడయొక్క. అర్జునిక =
అవును. ౨౩౨॥ నేర్పిగిడ్డి = నోమధేనువు. వదువు = విధము. నైచికిక = అవునకు. ౨౩౩॥ రోహిణి =
అవును. గుప్థత = పేదటికమునందు — పీచదశయందు. శతచ్ఛదలోచనుడు = విష్ణుడు. ౨౩౪॥
మొదవు = అవు. ౨౩౫॥ కొంకు = దడ. స్రుక్కు = ముడుత. సాన్న = గంగడోలు. గండ్లక = గాయము
లందు. చిల్కి = చల్లి. రాటక = కంబమునందు. ౨౩౬॥ ౨౩౭॥ శలపాంకురములు = గడ్డిమొల
కలు. ఉలుప = కానుక. కంటుపడియె = నిలిచిపోయెను. పాల = మాంసము. పాలయు = చుట్టుకొను
గోచికట్టునకు = బ్రహ్మచారికి. గొడవ = దుఃఖము. ౨౩౮॥ ఏదక = పోషింపఁగా. ఏచి = పలిసి.

గ బలవిహీనతార్తి యుగుగం గడుఁ గ్రొవ్వున నివ్వటిల్లి బీ
దబలిసి బందికాడగువిధంబునఁ ద్రిమ్మరు నమ్మహాటవిన్.

౨౩౯

ఉ. గుండువలె బలీయ మగుగోడియతోడఁ జరింప నారఁగాఁ
బండినబల్కువంటి పసి భాసిలు మైసిరిచూడ్కి కెంతయున్
బండు వొనర్ప నల్పగతి పాల జనింప సమాంసమీనకున్
వెండియు నిల్చెఁ జూ లుదధివీచి మణిఘృణి చొచ్చుచాడ్పునన్.

౨౪౦

ఆ. వత్సయుతయు గర్భవతియు నైమాసేయి, పతివ్రతంబునణఁప వార్షియుండె
గంజగర్భతల్లకయు జగద్గర్భయు, నై నయనుదుఁ జెఱుపుటావుఁబోలె.

౨౪౧

క. లోచనవికృతి ముకురమున, గోచర మగుపగిదిఁ గపటగోచరితిము డఁ
మోచన వాచయమనుతుఁ, పాచిన నెవ్వగిలఁ బొగిలి యిట్లూహించెన్.

నీ. వత్సనాభీగంధవహ మయ్యె నియావు, పైగాలి నీవారి పాకిములకుఁ
గరినకుద్దాలవ క్త్రిము లయ్యె నీజన్మ, మునుడెక్క లక్కండమూలములకుఁ
జటులదవానలచ్చట యయ్యె నీగిడ్డి, కటుజిహ్వ బర్హిర్ని కాయములకు
నారణోచ్చారణోద్ధతు లయ్యె నీసోఁట్టు, కంఠపలంకృతు లేణగర్భిణులకు

తే. నాకు మొగమోడి యాఁగాదనరు తపన్వ, లేల యీమైల పూయకదూల దీని
వత్సయుతముగ నీవనివాటమునకు, లాడి గావించు నంతఁ దొలంగు దూఱు.

ఉ. దండమె దీనివాలధి సుధానిభవాఃకరకంబె దీనియా

కుండపొదుంగు దీనిముకుఁగ్రోభులు భూమిబిలాంతరంబులే

గండపటంబె దీనిమెడ కంబళ మంచుఁ ద్యజించె రోసి య

కొండొక బ్రహ్మచారి మదిగూతులు వత్తులు నై యగ్రధతిన్.

౨౪౪ గట్టి

తే. శ్రేష్ఠవాపోవఁ బట్టి లంకియకుఁ దార్చి, తోలవియఁ గొట్టి మెడ నొక్కతుండు
గిడ్డి పెడలించెఁ దలత్రాడు కేలఁదొట్టి,మూరి పెడలించువడువున మాణవకుఁడు.

నిశ్చంభులమై = అడ్డములేనిదయి|| ౨౩౭|| సమాంసమీనకున్ = ఏఁటేట నీనెడి ఈ యావునకు||
౨౪౦|| మాసేయి = ఆవు. వార్షి = ప్రతిక్షించి. తల్లక = లేతదాడగలది. ౨౪౧|| ముకురమునకున్ =
అడ్డమునందు. నెవ్వగలక = అధికవిచారములచేత|| ౨౪౨|| వత్సనాభి = వసనాభియనెడువిషము. నీవారి
పాకిములకున్ = నివ్వరిపంటలకు. పన్నె = ఆవు. డెక్కలు = గిట్టలు. గిడ్డి = ఆవు. బర్హిక్కు = దర్భ.
ఆరణ = గర్భస్రావము గలింగిచెడివేదమంత్రములయొక్క. తొట్టు = ఆవు. దూల = తీరట. లాడి = బలి||
౨౪౩|| వాలధి = తోఁక. గండపటంబె = తెరచీరయా. కొండొక = చిన్న కూతులువత్తులునై =
మిక్కిలి కలవరము నొంది|| ౨౪౪|| శ్రేష్ఠ = దూడ. వాపోనకున్ = అతఁడఁగా. లంకియ = పెన. తొరిచి

క. ఆధేనువు తత్కృతబహు, బాధల సక్రోధ యగుచుఁ బరతత్త్వసము
ద్యోధకబోధకలితుఁ డగు. వాధూలయతీంద్రుఁ డుండువనమునఁ బడియెన్.

క. పులియున్నపొడరు మొసలికి, నెల వగుబలుమడుపు ద్రాఁచు నిల్చినవల్కి
విల మన నమ్మునివన మె, వ్యలనం జొరఁజనదు వాసవప్రభృతులకున్. ౨౪౭

శా. ఆమాయాగవి మట్టె నట్టడవిలో నత్సృద్ధతిఁ రేపి మ
ధ్యేమార్గంబున నభ్రగర్భితసురాద్రింబోలి వల్కికరే
ఖామగ్నాకృతి నున్న యున్నతతపఃకౌశల్యశల్యుక్ గత
వ్యామోహుక్ జరజీవి దేవతులితుక్ వాధూలవాచఁయమున్. ౨౪౮

ఉ. మట్టిన బిట్టు మిట్టిపడి మాని సముత్థితుఁ డయ్యె మేనపైఁ
పెట్టినపుట్ట నెట్టవిసి బీటలువాఱ శ్రవశృకుంతముల్
చట్టుప లైతి ముండఱికి సాఁగ దలంప జటాచ్ఛటాచ్ఛవిఁ
ద్రుట్టెలుగట్టి నిద్రులుమరుద్భుగధీశకులంబు మేల్కొనన్. ౨౪౯

మ. కనవుండీవలు దావపావకశిఖాఘంబుల్ ప్రకాశింప వె
క్కస మై తోఁచినకొండచండమున దీర్ఘశ్మశ్రుచంచచచ్చటా
విసరక్రోధరసోగ్రమూర్తి యగుచుక్ వృద్ధప్రతిశ్రేష్ఠఁ డా
శ్మనమీపస్థిత హస్తము క్తమరభిఁ దద్వర్ణి వీక్షించుచున్. ౨౫౦

ఉ. ఓరి దురాత్మ! యోరి వినయోజ్ఞిత! యోరి మదాంధ! యెందు నే
వారికిఁ జేరరాదు మనువారికి నీవన మీపు చొచ్చి జం
భారికృతోపఘాతశతహార్యము గానిమదీయఘోరదు
ర్వారసమాధిగౌరవము వమ్ముగఁ జేసితి వాసురక్రియన్. ౨౫౧

శే. వృద్ధఁ బ్రణిధాననిర్మగున్ బుద్ధిబలవి, హీను నన్నిట్లు చేసితి గాన నీవు
నిట్టిప్రాయంబు నీరూపు నీవిధంబు, నదటు నుడివోయి భేకంబ వగు మనవుడు.

అహర్ని. తోట్టి = పట్టి. మాణవకుండు = బ్రహ్మచారి॥ ౨౪౫॥ ౨౪౬॥ పొడరు = పొడ. వల్కిలిలము =
పుట్టికలుగు॥ ౨౪౭॥ గవి = అవు. మట్టెక్ = త్రోక్కెను. రేసి = విజృంభించి॥ ౨౪౮॥ మిట్టిపడి =
ఎగిరిపడి. నెట్టు = కప్పు. అవిసి = పగిలి. బీటలువాఱు = బద్దలు కాఁగా. శ్రవశృకుంతములు = చెవి
యందలిపడులు. చట్టుపలు = తెక్కలు. ద్రుట్టెలుగట్టి = గుమిగూడి. మరుద్భుక్ = పాములయొక్క॥
౨౪౯॥ తద్వర్ణిక్ = అబ్రహ్మచారి॥ ౨౫౦॥ హార్యము - హరింపదగినది. వమ్ముగక్ = పృథ్విముగా॥
౨౫౧॥ ప్రణిధాననిర్మగుక్ = ధ్యానయోగమునందు మునిగినవానిని॥ ౨౫౨॥ తోరు = మీర॥

శా. ఆ పృథ్వీసురసూతి తిత్పిదనగోజానముఁడై యిట్లనున్
గోపాటోప మడంపుఁ డె రలిగినన్ గొండల్ పెనున్ వారిధుల్
రూపేదున్ ధరి వ్రయు్య మి న్నొరగు మద్రూపంబు నా నెంత ని
మాపద్యాసన! తెస్సగాఁ దెలిసి నన్ శాపాగ్నిచేఁ గ్రాఁపవే ౧౫౩

క. తఱుఁగని లయశిఖి వని సెనుఁ నొఱుఁగుదు వాఘాలమునికులేశ! నిజముగా
నెఱిఁగి యెఱిఁగి తినియాదల, కొఱివిం గొని గోఁకిఁ దివురు హమతియుఁ గలజే?

ఉ. ఉద్ధతి దక్కి యొక్కయెడ నూరిక యుండఁగనీని కంధరా
బద్ధమహాహి సీకపిలఁ శౌపఁ దలంచితీ నొండు లేదు దీ
నొద్ధరణాతిసాంద్రకరుణ! దధివీచినమృద్ధి యైన నీ
బుద్ధికఁ జేర్పఁగా దగునె? శూరిదవానలకలఖేలమున్ . ౧౫౪

వ. అని ముసితినయందు ఘన్యాగినునాగితిగుచ్చటనాగింబుగాఁ గని తనవృ
త్తాంతంబు విన్నవింతుటయు నూహించి యత్తైతింబు దిత్తింబున యధా
ర్థంబుగాఁ గనుంగొని. ౧౫౫

మ. భ్రుకుటీభీషణాఽలభాగుఁడు తనుప్రోద్భూతఘర్మాంబుబిం
దుకుఁడున్ బ్రన్భుటదోష్పవల్లపుఁడు చేతోఁ భీకృల్లోలతి
రికఘూర్జన్నయనుండు గాక శమసారి స్మేరుఁ డెయ్యెం దె
స్వికులగ్రామణి చిచ్చు పెండ్రుపొడ వై చెన్నొందుదెదంబునన్ . ౧౫౬

క. సప్రణయూఁడగుచు మునిలో, కప్రవరుం జాదగింఁచె గనికరమున న
వ్విప్రకుమారుఁ దృణాంచల, విప్రప్రములు గావె యపనివిబుధాగ్రహముల్,

ఉ. ఆవనుధామరప్రభవు నమ్ముని యి ట్లను వత్సి! విన్ను నా
భావపథంబునన్ నిను నపావునిఁగాఁ గనుగొంటి నాగ్రహ
వ్యావృతచిత్తవృత్తి నిఁబులాడితి మీఁ దరయంగలేశ నా
యావచనంబు దత్పదనయం దెడ మూర్ఖత నన్ను మోచుటన్ . ౧౫౭

౧౫౩|| లయశిఖి = ప్రళయాగ్ని. తివురు = యత్నించు|| ౧౫౪|| కంధరాబద్ధమహాహి = మెడను
గట్టఁబడిన పెద్దపామును|| ౧౫౫|| ౧౫౬|| ప్రస్ఫుటత్ = చలించుచున్న. లోలతారక = చలించు
చున్న కనుగ్రంథి. ఘూర్జన్నయనుండు = తీరుగుడుపడుచున్న కన్నులుకలవాఁడు. స్మేరుఁడు =
చిరునవ్వుగలవాఁడు. పొడవు = అకృతి|| ౧౫౭|| సప్రణయూఁడు = ప్రేతితోఁగూడుకొన్నవాఁడు.
విప్రప్రములు = మంత్రులు, ఆపనివిబుధ = బ్రాహ్మణులయొక్క|| ౧౫౮|| వ్యావృత = మిక్కిలి
యావరింపఁబడిన. మోచుటన్ = పొందుటచేత|| ౧౫౯|| పాగులకుము = తపింపుకుము|| ౧౬౦||

చ. చగవకు మన్న ! దైవగతి వచ్చిగిడి పలంచి నెమ్మదిగా
బాగులకు మన్న ! కర్మములపోకకు శోగమే హేతు వన్న ! వి
శ్వగురు గిరింద్రవత్సలు దివానిశముకా దలపోయు మన్న ! మే
లగు హరిభక్తియుక్తులకు నాపద రాదుగదన్న ! యెన్నఁడున్ . ౨౬౦

సీ. జలధంబు బన నెద్ది పొలపంబు పుట్టించు, నిల్లాళి మెఱుఁగుల మొల్లములకు
మున్న రంగ నెద్ది మొలచుట కావాల, మాఁకిపూసలు వోనియాత్మజులకు
సిడినూఁ కన నెద్ది నిలువ సేజ్జే తోఁచు, నాఁకటనుండు ద్విజావళులకుఁ
దాఁ పన నెద్ది యాధార మాదివిఁద్రాఁకు, పితృనద్యులకుఁ గుంటిపిచ్చుకలకు

తే. నట్టిగృహ మేధిధర్మంబు నంకు నీవు, గుత్తిసేయుట సీత గొడవ యొడవే
నొప్పుగతి నొప్పు గనఁగల్గ దుద్ధతులకుఁ, గసరిపైవచ్చు శాశ్లేపై గాలియైన.

క. ఏ నింతవాడ నేనయి, పూనుదునటఁ యెద్ది గాకపోయెడు నని నుం
తైన ఫల మండఁ దీరదు, మానవులక కాదు విను మమద్యులకైనన్ . ౨౬౨

సీ. మును లనుష్ఠభమునఁ దనుఁగొల్పఁడగువానిఁ, బ్రహ్లాదుఁబ్రోవఁ బాల్పడినవాని
ద్వాత్రింశదుభుజా స్తంభాధ్యుఁ డగువాని, నశ్వత్థమూర్తి యై యలరువాని
చక్రంబుచే జేత్రజనముఁ బ్రోచెడువాని, వివిధాయుధంబుల వెలయువాని
నలఘుదివ్యాకల్పముల జూడఁగలవాని, భీమరథ్యాపగాసీమవాని

ఆ. వివిధకథలవాని వివిధరూపంబుల, వాని నిలిచికోలుచువారివాని
శ్రీనృసింహదేవు సేవింపు భేకంబ, వై తదంఘ్రిమూల మధివసించి. ౨౬౩

తే. దద్దరాంగనయంకు సంతానసిద్ధి, నీకు నగుఁ కొంతికాలంబు నిర్గమింప
దాన సేదుపితృణంబు తలఁగి శాప, నూతిసంప్రాప్తియునుగల్గు నాశుణంబ.

వ. అని యివ్విధంబున వాధూలుండు శాపావధి నొడివి యవ్వటువు నాశ్వా
సించి విశ్వాద్భుతజనకంబుగ నంబురుహప్రియమండలంబు భేదించికోలుచుం
జని యపవర్గసామ్రాజ్యసింహాసనాసీనుం డయ్యె నిచ్చట వియచ్చరభేనువు
నేలినవానిపని సఫలంబు చేసి ఫలోదయంబు నలంకరించె. ప్రయుతనుతుం
డును విఫలప్రయత్నంజై యయత్నసంప్రాప్తం బగు నిజవ్యసనంబున నను

పొలపంబు = వ్యాపనము. మొల్లములకుకా = ధనములకు. అలవాలము = పాదు. అణిపూసలు =
ముత్యాలు. ద్విజావళులకుకా = పక్షిసమూహములకు; బ్రాహ్మణపంజ్కులకు. కాఁప = మెట్టు. కుత్స =
నిండ—కొఁత॥ ౨౬౧॥ కుంత = కొంచెము॥ ౨౬౨॥ ౨౬౩॥ దద్దరాంగన = ఆడుకప్పు.
నిర్గమింపకా = కడవఁగా. పితృణంబు = పితృబుణ్ణము॥ ౨౬౪॥ అంబురుహప్రియమండలంబుకా =
సూర్యమండలమును. అపవర్గ = మోక్షమనెడిది. వియచ్చరభేనువు = దేవతలయావు. అను

రుసురయ్యను సాయంసమయకుముదంబుచండంబునఁ గొంతకొంత తచ్చాంతి
వచనంబుల వడలేతినవాఁడై జగత్త్రితయపవిత్రీకరణం బగుపాండురంగ
క్షేత్రంబునకుం జని. ౨౬౫

క. భీమరథి దొట్టి తీర్థ, స్తామంబుల నెల్లఁ దనువుఁ గోఁగించి ముని
గ్రామణి కుమానాభీరశి, ఖామణి మణిసాధరాజగర్భాగతుఁడై. ౨౬౬

సీ. సురతరుప్రసవరింఛోళిహోళివిసీల, జలదంబులోనికొంతభుక్తు లెసఁగ
మొగముపెన్నెలయేటి మొగ రేటిమగమీల, గతి పడ్డబాణీ యుగ్మకము పెరవ
గతీయనెమ్మేనుచీకటిమాఁకు, బ్రాచుబంగరుతీగక్రియ దూలఁ గద్రుకాటి
యుడుపధంబున జాటు నురురత్న తితిభాతి, మెడహోరములపెన వుడమిఁ దాఁక

తే. నచ్చరలు వీవనలు వీవ నంగరాగ, వాసనలు భూషణార్చుల సేస లెసఁగఁ
బిజిఁది దెసనున్న రమమీఁదకొరగిధవళి, చలదళచ్చాయనుండు విట్లలునుతించు.

ఉ. ఫాలముచుక్కవంక నెల్లపై వెలుఁగొందెడులోహితాంగునిఁ
బోలఁగఁగంబుగర్భమునఁ బొల్పుగుసీలములీలఁ గంధరా
కాళిమ యుల్లసిల్ల విధుఖండము కెంజడ కెంపుఁదమ్మిలో
బాలమరాళమ ట్లలర భాసిలు శూలలలాటపట్టికన్. ౨౬౮

మ. నలినాసన్నలినా పనాసనపురాణస్థానముల్ జాయ ని
మ్ముల బల్సాయలబోరుతల్పు లధరంబుల్ గెంపువాచూరులున్
గల విద్యద్యదనాంతరాళనవరంగక్షోణి రాణించు ను
జ్వలవజ్రప్రజశంఖసంఘనిభ భాషాయోషజిహ్వస్థలిన్. ౨౬౯

సీ. లలితకుంతలశైవలము ముఖైందవబింబ, మధరాధరప్రవాళాంకురంబు
చపలస్వభావలోచనమహామీనంబు, కమనీయకంధరాకంబు కంబు
గర్వితస్తనకనత్పర్వతాభోగంబు, విశదత్రివళిభంగవిలసనంబు
మధ్యవృంతావర్తమహితంబు కటితటి, ద్వీపంబు పృథులోరుదివిజకరటి

రుసురు = బడలినవాఁడు. కుముదంబు = తెల్లగలుగు. ౨౬౫॥ తొట్టి = మొదలుకొని. తోఁగించి = ముంచి॥
౨౬౬॥ ప్రసవరింఛోళి = పువ్వులసమాహము—పువ్వులచెండు. మొగరేటి = ముఖర యనునది
యందలి. కతీయ = నల్లన. కద్రుకాటి = పసుపువన్నెవస్త్రము—పీతాంబరము. ఉడుపథము = ఆకొ
ళము. అర్చుల = వెలుఁగుల. చలదళచ్చాయక = రావిమ్రానినీడయందు॥ ౨౬౭॥ నెల్లపైకా = చంద్రుని
మీఁది. లోహితాంగునికా = అంగారకు. కంధరాకాళిమ = మెడనలుపు॥ ౨౬౮॥ నలికా =
తగునట్లు. అసకా = అశతో. నవరంగక్షోణికా = క్రొత్త అటచవికయందు. భాషాయోష = సరస్వతి॥
౨౬౯॥ విందవలింబు = చంద్రునింబము. మధ్యవృంత = బొడ్డనడి. ఆవర్త = గుడిచేత. పృథుకంబు =

తే. కరము పదకూర్కపృథుకంబు గ్రమ్మనఖర, మణికలాపంబునగుచు నేమగువయాపు
భూరిసాభాగ్యసంపదఁ బోలుఁ దండ్రీ, నానుధాంభోధివుత్తి బాహుతరమున.

మ. సితకీరస్ఫటికాతమాలికలు గెంజేదోయి సంధించి భా
రతి వామాంకతలంబునన్ సతతమున్ రంజిల్లఁ గల్గోలనం
గతిహంసోత్తిమఘేనపట్టి యగుగంగావాహినిం దాల్చు దై
వతశైలం బనఁ దేజరిల్లు నల విశ్వప్రప్తనాభిం దగన్. ౨౭౧

తే. రత్నసందర్భగిర్భ యీరత్నగర్భ, చరణపీఠంబుగా నున్ననకలభువన బ్రాగడి.
మయుని నినుఁ గంటి దేవ! నాభయము లుడిగె, నని తపసి ప్రీతిఁ గంసాభియాతిఁ

క. అటఁ జని వటు వుత్తరది, క్తటమునఁ గనుఁగొనియెఁ దరళతరతరుమూర్తి
బటునఖరశైత్యమున నా, రట ముడిపి సురారి నేలు రసికు నృసింహున్. ౨౭౩

క. శాశ్వతకరుణాంబుధి న, వ్యిశ్వవిభుం గనుటఁగోలె విప్రునిమది హా
సీశ్వరశాపవికార మ, నశ్వరదుశ్చేష్టితాభిసయ మొనరింపన్. ౨౭౪

శా. నీరప్రాంగణకర్కటీబిలములన్ నిద్రింప మృత్సామయా
హారంబున్ గబళింపఁ బెల్లటవ నిట్టట్టుం బ్లుతంబుల్ గొనన్
దూరాయాస్యదహీంద్రభీతిహతి గొందుల్ దూటఁ గోటున్ మదిన్
సారాపేతమనోబలం బగుభవిష్యద్భేక ముత్సేక మై. ౨౭౫

క. ఈవడువున శాపవ్యగ్ర, నావేశము కదిరియును మహాద్వైర్యముతో
నావిప్రుఁడు సుప్రతిభా, దేవేజ్యుఁడు ప్రస్తుతించు దితిసుతశత్రున్. ౨౭౬

ఉ. ఆనభ నుక్కుఁగంబముని నాక్రియ నుద్భవమంది యాసురా
గ్రేసరహృద్విదారణము కించిదుడంచితహాసకృత్యమున్
గా సమకట్టియుం బెనుపఁగా గత మేమి పునర్భవస్పృహన్
నీ నట లెవ్వరేఁ దెలియ నేర్తురే? మర్త్యమృగాధినాయకా? ౨౭౭

ఉ. మిమ్మట మైనవాడి పవిమిత్రము లై వెలుఁగొందు సీనభా
గ్రమ్మలకున్ మృదుప్రకృతి గల్గుట త్రొత్త రమాకుచాదిపా

పీల్చి ౨౭౦॥ విశ్వప్రప్త = బ్రహ్మ ॥ ౨౭౧॥ కంసాభియాతిన = కంసశత్రువగు కృష్ణుని ॥ ౨౭౨॥ నఖర
శైత్యమునన్ = గోటిచల్లఁదనముచేతి. అరటము = సంకటము. సురారిన్ = ప్రహ్లాదుని ॥ ౨౭౩॥ కోలెన్ =
మొదలుకొని ॥ ౨౭౪॥ ప్రాంగణ = ముందరిచోటునందలి. మృత్సామయ = మట్టివికారమయిన. కబ
ళింపన్ = మ్రొంగును. పుతంబులు = దాల్చు. ఆయాస్యల్ = వచ్చుచున్న. సారాపేత = సారములేని ॥
౨౭౫॥ సుప్రతిభాదేవేజ్యుఁడు = మంచిబుద్ధిచేత బృహస్పతియైనవాడు ॥ ౨౭౬॥ హృద్విదారణము =
గుండెలుపగుల్పుట. పునర్భవస్పృహన్ = సంసారాన క్రిత; గోళ్యయందలియాన క్రిత. గట =

ర్యములయందు నందుఁ గలసారాఁగ్రంథ సఖరాభిపాతినా
ధ్యములు గామి గావలయు నట్లగుటల్ దితిపు త్రిశాత్రవా ।

౨౭౮

ఉ. కోపపితౄణాం మంచు నొకకొండలు కొంగలు భక్తికోశం
తొపరతంత్రతాజనితసాగ్రద్రవ్యపానంబు నొందె
ద్వీపితవీరసింధువిహృతిమ్ముట భేటవికార సింధు
చూపులరత్తిమం బొగుడుచు నుతియుంపు న గీశ్వరేశ్వరా ।

౨౭౯

చ. హరికిరిదంష్ట్రినాటినశి యైంగవగేళు నలిగి పూగిభు
ధరశిఖరం బనంగి నుతి నాల్పునచెల్లిన నాల్పుభూనశి
బరిహసనం బొనర్చు రంభభావము సిగ్గున మ్రొక్కజేయవే
నరమృగరాజ ! నీసఖము నాటిన నాల్పు నురోజకుంభముల్.

౨౮౦

నీ. పరిపూర్ణచంద్రగింబమునందు చక్కలోఁగొనసాగు విమ్రమాంకుర మనంగ
కన్న గేదగితేకుకత్తులబోనులోఁ, జిక్కి నగురాగ్నిగిభ యనంగ
వెండికంబములతో వియ్యంపుఁ బొన్నెత్తి, యమునానదింగనంబుము లనంగ
బ్రాలేయగిరివెస్క భారంబు వహించు, పవనపారణకులప్రభు వనంగ గ్రేల

తే. మొగమునకు బిగి గావించు మిగులుఁగన్న, దంష్ట్రికాంతర జిహ్వముఁ దటచు
నలుఁగులుఁబిలుండవాలమ్ముగలుగునిన్న, గొలుతుదితిపు త్రిచేతఃకుకూలదహన ।

తే. అని నృహర్యుతివద్య నర్చమనహస్ర, దివ్యతేజఃప్రవాహం గీర్తించి యతఁడు
తత్పదద్వంద్వమునకు పందె మొనర్చి, అపసృష్టినఁ జ్చవ మయ్యుఁ దత్క్షణంబ.

క. ఆశమము నావివేకం, శాశుద్ధియు నొనరించు ల బసంపాదిమ
ప్రాశస్త్యము నలులయ్యె ము, కనునకును పుష్పభూటం లిట్టివి దలఁపన్ .

ఆ. అశ్మదాదిమానసావాలవలయప్ర కాశిభిః క్షయ క్ష కల్పలతా
మూల మనగనొప్పు నాలోకవిభునలక్ష్మి, మూల మాశ్రయించి జాలిమాలి.

ఉ. ముత్తియము ల్పివాళదళముల్ గన నాకిత్తిఁ గూడినట్లు లై
త్రొత్తుగు నార ! వీనియపురూపపురూ పిది యంచు విస్తయౌ

మోసము; అలా॥ ౨౭౭॥ మిమ్ముటము = మిక్కుటము. పవి = వజ్రాయుధము॥ ౨౭౮॥ ఉద్దీ... వికారము - ఉద్దీపితి = మిక్కిలి వెలుఁగుచున్న. పరిసింధు = పీఠగగనముద్రమునందలి. విహృతి = విహారము చేత. భేట = దాలువాలుయొక్క. వికారము = మాటయూపము॥ ౨౭౯॥ కిరి = పంది॥ ౨౮౦॥ చక్కి = స్థానము. కన్న = లేత. బ్రాగ్నిగి = బడబాగ్ని. బ్రాలేయగిరి = మంచుకొండ. పవనపారణకుల ప్రభువు = శేషుడు. కుకూలదహన = కుమ్మునిప్పయినహాదా॥ ౨౮౧॥ అర్యము = గూర్వలయొక్క. పుష్పము = కప్ప॥ ౨౮౨॥ ౨౮౩॥ అంధ్రమూలము = అడుగునొడలు. శాలి = దుఃఖము॥ ౨౮౪॥ అత్ర

దా త్రమనన్కు టై సకలతైర్థికులు గొనియాడ భేకలో
కో త్రమ పెంపుఁ జెలివపురుజ్జ్వల మై జలజాననోద్భవా ।

౨౦౫

సీ. కమలాపుఁ డాదయింపకయమున్న బుటుకున, మునుఁగు సంగమదీర్ఘమునకునేగి
విను నై కళనిషక్తిమునివేదనినదంబు, పగుచోటనుండి లేబగటిదాఁక
మధ్యాహ్నవేళ సంప్రాశిం గు బలిపేర, గతపులాకింబులు మితము గాఁగ
సందెప్రొద్దుననుండి సవరేయిగఁగనన, సమ్ముఖమ్మునఁ గొల్చి సంవసించు

తే. శ్రీనృసింహుండు పెనుఁబాపసెజ్జ మేను, చేర్పఁ దద్దివ్యచరణరాజీవమూల
భూబిలంబున నధ్యాత్మపూర్ణబుద్ధి, జాగరము నేయు శాలూరచక్రవర్తి. ౨౦౬

ఆ. రత్నరంగవల్లిరచనకుఁ దనమేను, పువ్వుగుత్తికరణి బాలుపు నిలుప
నంబుచరము వ్రాతరారంభవేళల, నృహరియగ్రవీధి నిలుచు ననఘ । ౨౦౭

క. హరిదాస మనుచుఁ దను నెల్లరుఁబేరిడి పిలువఁగలిగి ప్లవపతి గడపె
జిరకాలము పూర్వజనన, చరిత్రజ్ఞం బగుచు మోక్షసౌఖ్యాపెత్తన్. ౨౦౮

ఆ. ఇటులు కొన్నియేండ్లు లేఁగంగ నొకనాఁడు, పాండరీకనాథపర్వమనకుఁ
గనృశుజ్జవిభునికన్యాశిరోమణి, ప్రాణసఖులు గొల్వ నడుగుదెంచె. ౨౦౯

తే. ఆత్మవాహనములనుండి యవతరించి, నారసింహఖ్యతీర్థంబునకుఁ గుఱఁగట
టైమిచెంగట విడిసిరి పద్మముఖులు, విరహిహృద్గాములగు మారుశరములనఁగ.

ఆ. మార్గభేదశిథిలమతు లంగనలు చొచ్చి, భేమరథిఁ గలంచు తేమిత్రొత్త
వారి గోరువెచ్చవత్తు జములకాంతి, లవము ముజ్జగములఁ దవలి కలఁప. ౨౧౦

సీ. గంధవాహమున కంగారంబు లివి యంచు, వీజనంబులఁ జూచి పెగటుగదిరి
మరుబాణములసహోదరవర్గ మిదియంచు, నలరు మొగ్గలఁజూచి యలఁతనొంది
కమలారినామంబు గైకొన్న వివి యంచు, బుల్లదీఁగలఁ జూచి పుల్లసిల్లి దిరి
శుకయుగంబులు దాము నొకచాయవివియంచు, నవశుకంబులఁజూచి నవముగ

హాపపు=అపూర్వమయిన, టైర్థికులు=తీర్థయాత్రచేయువారు. చిత్రవపురుజ్జ్వలము = నానావర్ణమైన దేహముచేత వెలుఁగునది॥ ౨౦౫॥ నిషక్తి=హర్షిండున. లేబగలు=నూకొద్దిదయము మొదలు పదిగడి యలప్రాద్దగునవకునైనకొలము. సంప్రాశించుక=తినును. పులాకంబులు=మెతుకులు. సువరేయి = సుగమురాత్రి. సంవసించుక=ఁగిండును. పెనుఁబాపసెజ్జ=శేషశయ్యయంగు. అధ్యాత్మ=తత్త్వ జ్ఞానముతోడి. శాలూరచక్రవర్తి=కప్పలరాజు॥ ౨౦౬॥ రంగవల్లి=ముగ్గు. అంబుచరము = కప్ప. ప్రాతరారంభ = తెల్లవాఱి॥ ౨౦౭॥ చరిత్రజ్ఞము = చరిత్రమునెఱిగినది॥ ౨౦౮॥ పఁగంగక = కడవఁగా॥ ౨౦౯॥ అవతరించి=దిగి. కుఱఁగటక = దగ్గఱ. చెంగటక = దగ్గఱ. విడిసిరి=నివరించిరి. విరహిహృద్గాములు=విరహముగలపారిమనసున నాటినవి॥ ౨౧౦॥ భేద=క్రమచే. లవము = లేచును॥ ౨౧౧॥ అగా

తే. కన్యకు బ్రేశకన్యవై యగుచెవులు. భావముల బెంపునొకపులు మోవఁజేయ
బలిమినిజగైర్వములు ఐక్యబట్టియున్న, మునులొసర్చుదురొకరీతిముఖ్యవిధులు.

తే. వనజనాభునియభి షేకమునకెకాని, కన్యగర్భదులకుఁ బాఁడుకొనఁగ రాని
తీర్థకుండంబునికరంబు జెఱవపించి, గర్భిచనుజక్కవలచేతిఁ గప్పఁబడియె.

తే. జాఱు నలరులతేనియ గారి యిచ్చి, గొప్పసింధిలచు నయకాని యూర్పువెలచు
నందు నమ్యాకవిరితోట నిండుముఖుల, నగపు న సుమించుసాన, లెనియము

ఆ. అవనరంబుగాచి యల్లంతదవ్వలనుండె సురిలు మునఁగ దండములిడ [దఱుగ,
నొప్పుముక్కునందు సూరుపు గలవేల్పుల, గొమ్మలంకి రాటఁబొమ్మగోతె.

మత్రికోకిల. జాలిదక్కి మరాంతరాచవిశాలవే పలయించి నో
నాలగొంపి దపంబునల్లుడనలబుతె నల్లులు దులుగ
ద్బాలికాకులని స్త్రుల స్తనపాపముగ నాభివా
తూలి కాహతఁబక్వశాల్మలిసూలికాశకలాశ్చితీన్ .

౧౯౬

శా. యోలాలోహణసాహసోద్యమముఁ జూపి ప్రాప్తి నొక్కొక్తివి
ద్బాలాలిత్వముఁ బుష్పసాయకి సపర్యాచర్యము మున్నుగా
హాలాపానవిహారము న్నడపి రుద్రతీర్థిఁ బద్మేక్షణల్
పోలుంబోలము లింతి యెన్నక మహాబోధిద్రుమచ్ఛాయలన్ .

౧౯౭

ఆ. జవ్వనంబుమదము సౌందర్యమదమును, ధనమదంబు మనసుఁ బెనుగుచుల్లెఁ
బొడల నంత శీఘ్రమదముఁ దోడ్తోఁబ్రోది, యగుచు నిగిడ నమ్మగాఱులందు.

సీ. దామోదరుడు యశోదాస్తన్యమానెడు, ననిమ్రొక్కువిరిగుత్తి నలిభ్రమింపఁ
బ్రాద్దులు చొచ్చె గద్రూదేవి కిపు డని, ప్రియ మందు వేఱగర్భిణిగుఱించి

రంబులు = ఇంద్రు. వీజనంబులక = విసనశిష్టలను. పుల్లడిఁగలక = సోమలతలను. పుల్లసిల్లి = వెలవెలఁ
బోయి. నవకుంబులక = లేతమాచివక్రలను. నవము = మృదుత్వము. చెలపు = అందము॥ ౨౯౨॥
పాఁడుకొనక = స్థిరముగా నిలవ. తెఱవపించు = స్త్రీలగుంపు. గర్భి = గంభీరమయిన॥ ౨౯౩॥ నయ =
మనోజ్ఞము. అఁకవిఁదోటక = కట్టుకొవలిగలపూఁదోటయందు. సాన = నూఁగు॥ ౨౯౪॥ ౨౯౫॥
జారి = శంక. వేదులయందక = అరుఁగులయందు. కోనాలగొండక = మిక్కిలి యిఱుకైన చీకటి
మూలయందు. తొల్పులు = ధైర్యములు. తూలుక = చలించును. నిక్తుల = ఈడులేని. వాతూలికాహాలికా =
గాలిపోతుడుచేతి. శాల్మలితూలిక = బూరుగుదూది॥ ౨౯౬॥ చాటు = ప్రోత్తిరూపమయిన. సక్ష్మోక్తి =
ప్రియవచనము. లాలిత్యము = తిన్నదనము. సపర్యాచర్య = పూజచేయుట. హాలా = మద్యము.
పోలుంబోలములు = యుక్తాయుక్తతలు. బోధిద్రుమ = రావిమ్రొనియొక్క॥ ౨౯౭॥ జవ్వనంబు =
యౌవనము. ప్రోది = పోషణము-వృద్ధి॥ ౨౯౮॥ అలి = తుమ్మెద. పావని = భీమని. భణిశేతు = దుశ్శోభ

పావనిగదనొచ్చె ఘోకేతుతొడలని, యడలునేనుఁగఁచేతి నరఁటులొడుఁగ
బడఁగాగ్ని జడధి వెల్వడియెగు నని చూపుఁ, గానఁబూచినకింశుకముచెలులకు
తే. శేషవృత్తిమేరుశిఖరమనీమఁ బొగడు, నంచకౌఁగిటనున్న హేమాంబుజంబు [స్వ.
పూర్వమగువిన్నిమది వెడపొడముదేర, మధుమదక్షిణ యగునొక్కవిధునిభా
సీ. సుధయొల్కు నెఱివేళిసోమార్థమునుబోలి, చెమరించె దుర్గలేశమరునొసలు
కుక్కురభర్తృదృగ్గోళంబు శీఘ్రసం, సేవసంబునుబోలె శేవుఁడె
విష్ణు నన్యాసక్తు పీఠీంచుటనుబోలె, ముక్తకేశిణి నామముడి జనించె
ద్వరితనిశ్వాసవేదనవోలెఁ గంపించె, విజయుని వదనాంబుదదళము.

తే. పరమపావన మైన తత్పాండరీక, పుణ్యదీర్ఘావకాశి మపూర్వసిద్ధిఁ
బెనఁచు నృపకన్యకాసఖిజనులపివిధి, విలసనంబుల జనియించు నలుక ననఘ !

క. పొడగఁగిరి పడఁతు లయ్యెడఁ, బొడలపొడలయొడలితిపసిపుట్టువుఁ గప్ప
జడభరితనిభము నంహరి, యడుగు బుడమిసరియ వెడలి యట చనుదేరన్.

చ. కనకముపేరిరోహణనగంబొ సుధాంబునిధానగర్భమో
యనిమిషకాన్తుకం బునయ మయ్యెడు నొప్పుగునొక్కొ దీనివు
ట్టినకడ యంచు విస్మయము డింపక చంపకపుష్పనాసికల్
హానిపిరి వాలుఁజూపు వలచుట్టును దద్దురపట్టభద్రునిన్.

౩౦౨

తే. కంఠకము గాదు కేళీశుకంబు గాఁడు, పల్కువీశియ గాఁడు దర్పణము గాదు
వర్ణపిశునంబుఁ బట్టఁ బల్వరునఁ జనిరి, చంచలాక్షులు చెపలప్రచార లెందు.

తే. యువజనంబులఁ దనయుఁడ దవులుపఱచు, కీలు గలిగిన యొకనిలవీలవేసి
తురుము విరిదండయురివారిచరియుఁజిక్కు, పఱపనేరకమదిఁజిక్కు వడియెఁదాన.

తే. చొచ్చిచనఁబట్టుటకు నొక్కమచ్చెకంటి, మ్రోలఁబఱచిన బేలదద్దురముదాఁటఁ
దొంటిపుట్టునఁ దనయంటు నంటువారి, మీఁచిమమకారనది ద్రెవ్వనిఁదుకరణి.

క. అవర్నాభూవిభునకు, హావళి దఱచయ్యె బిసరుహాక్షులచేరి
రాహునకువై కుంఠపు, రావాసస్త్రీలచేతియలబడివోలెన్.

౩౦౩

నని. అడఁక = దుఃఖించును జడధి = గముద్రమునుండి. కానక = అడవియందు. శృత = అవరింపఁ
బడిన. క్షిబ = ముడిచినది. ౨౯౯. చెమరించు = చెమటపట్టు. కుక్కురభర్త = కుక్కులరాజు - ధైర
వుఁడు. శేవుఁడె = ఎఱ్ఱవాడెను. ౩౦౦. సరియక = సందును. ౩౦౧. రోహణనగంబొ =
రత్నపర్వతమో. అంబునిధాన = సముద్రముయొక్క. అనిమిషకాన్తుకంబు = ఇంద్రధనుస్సు. దద్దురప
ట్టభద్రునిక = కిప్పలరాజాను. ౩౦౨. వర్ణపిశునంబుక = కప్పను. ౩౦౩. కీలు = నేర్పు. తురుము =
కొప్ప. ౩౦౪. బేల = మూఢము. దద్దురము = కప్ప. ౩౦౫. వర్నాభూ = కప్ప. హావళి = ఉపద్ర

ఆ. పూర్వజన్మకుంభభూశిష్యముఖ్యుఁడు, భేదరూపకూపబింబితోగఁడు
ప్రయుతినైతుఁడు దన్వైపుపడఁడయ్యె భూపాల, తినియసఖులచేలి ధాతృరినియ ।

క. సంనాధపుత్రి యత్తిటి, నరుకుచకిచ జఘనభారముతి యయ్య మదిక
ధరియించె గార్వభంముక, గరిగహనగ్నిపసహితోత్సాహధృతిఁ గోలెక. ౩౦౮

ఉ. పన్నిద మెద్దియె నిగుఁడు పట్టనఁ జూడుఁడు దీని యందు నా
కన్నియ చిన్నిన న్వలయఁగాఁ నలికల్పిచులఁ గుసూద్యమ
చ్చన్నియనస్కలం పగడి చంపలఁ గంచికలాపవాగిరీ
సన్నహనంబునక సలలజంబులలామముఁ బట్టె నుబ్బుచున . ౩౦౯

తే. సర్వతీర్థప్రదేశప్రశస్తమితీర్థి, గాంధీ దన్వైపు దన కిర్హి మించున కొ
తివులువడియందు నిరుణదంతి వశింగా, పడఁత యురిఁ బసెమెడిచ్చు పసిఁడిరిశన.

సీ. పుణఁగా నాడిగమిచి ప్పని మించు నాడిగమ, మించున నాడిగమి
లారఁమదిత్రళిలఁ గుంబు మదిహాన, కమిగిపడిమి క్కగండుఫలక
యగుచు నించుక పడి యుడించి కప్పి, నాచిసహిత వృద్ధపిన్రమి
వైచి తచ్చాపంబువలన సఖిజనంబును దాను దిష్టకమునకు భంగ్య

ఆ. యయ్యె నిట్లు తినకు ననురూపతనురూప, లిలముల దలిర్చు నాలిపంగు
గలుగుటయును నయతఁడలఘుసంసారాన్ధి, సేదు నాంధీయతి యునుమడింప.

తే. అధిపతనయకు మాను బహిఃప్రాణము లగు, చామలవాదు చా రల్లననిదాయ
లైరి మండుక సార్వభౌమాంధరినువు, లై నదినముల నాపత్నియ మెంతిడి.

ఉ. నున్ననిమోము మీసముల నూఁగును జెన్నఁగొని మున్న యా
సన్నముగా గృహస్థులకు సగ్రహివై మను మంచు మున్ను వే

నము. అలబడి=శ్రమము॥ ౩౦౬॥ కుంభభూ=అగస్త్యుని. తివులుపడఁడు = చిక్కఁడు. తివులుపడఁ
డయ్యెను = చిక్కకపోయెను॥ ౩౦౭॥ కచ = తల వండ్రకలయు. జఘన = మడికల్లుయొక్కయు.
ధృతినిక = ధరించుటను॥ ౩౦౮॥ పన్నిదము = పంచము. తనూద్యమచ్చన్న మనస్కలక = కొంచెయ
ప్రాయత్నముచేలి కప్పఁబడిన మనసుగలవారిని—విశేషప్రయత్నములేనివారిని. తెగడి = నిందించి.
వాసురి=ఉరి. సన్నహనంబునక = అయి త్రిపాటుచేత. ఉబ్బుచుక = గంతోపించుచు॥ ౩౦౯॥
గాంధీక = మెలనూలునందు; కించియందు. తిగులు = చిక్కుకొనుట; ఆసక్తఁడగుట. వరిగదంతా
వలంబు = కప్ప. రశిన = మెలనూలు॥ ౩౧౦॥ మించు = మెఱపు; విధము. సకిన = దాన్యు. కాముడి =
వెన్నెలచేత. పరిషిక్తి = అంతటను తడిసిన. ఇంచుకవడి = కొంచెముసేపు. అలిపిండు = పెండ్లాలగుట
నాము॥ ౩౧౧॥ చామలఁజ్ఞీలు. దాయలు = పగవారు. అర్ధతనువులు = అర్ధదేహములు - భార్యలు.
సాపత్నియము = సవతితనము॥ ౩౧౨॥ వేగన్నులవేల్పు = ఇంద్రుఁడు. సాదనతిక = కాళ్లవలెమెక్కుట

- గన్నులవేల్పు దెల్పు నది గా దని వాడము నేయం గై గగ్గనం
పన్నుఁడు దేర్పఁగాఁ దొణఁగఁ బాడనతిం గుపితప్రియాతతిన్. 3౧౩
- జే విగమిళయఁ జేయుదూవుల వేట్ల నెన్ను, వాఁడు వాఁలమునిశాపవర్ణతతుల
రానిగొడుకై న యిల్వలారాతిచట్టు, మనసుగరఁగించి మమతలఁ పెనఁగఁగావ.
జే. న్వాతనే ఘంటుచినుకులు వనధిశు క్తి, వితతి మూఱ్ఱాచునై మా క్తికతవహించు
కరణి నయుతునిప్రేమ శక్త్యాంలిలంచు, నిలిచెఁబర్యాచుపాత్రతానియునుసరణి.
౪. మునిపతిః రాజసులికును, గనయుఁడు జన్మించెఁ గంటి దచ్చాపపుః
ర్లును పరసె జ్ఞానచంద్రుఁడు, గనుపట్టె విష్ణుపదము గాఁగనచ్చెన్. 3౧౬
- ఎ. సలహించు దిగుట మంగపాలసమశీలుం గుఁప్రచుతఁడనుచరిత్రం బద్భుత
రి సైకపాత్రంబయ్యె నిట్లు. 3౧౭
- క. గృహమేధిధర్మపర్యా, సహమతి యగు కమతి యయుతుచండమున నుడు
స్సహదుఃఖగ్రాహవన, గుహఁ బడు నని వింటి మును ముకుందునిచేతన్. 3౧౮
- ఆ. విష్ణుభక్తు లై వివేకు లై తృష్ణావి, దూరులై స్వకుశీ పూరణంబు
సమయసంభృతార్థసంతృప్తిగాఁ గోరి, నడచువారు భవముఁ గడచువారు.
సీ. అని పార్యతీనాథుఁ డమరసంయమిఁ జూచి, పరమభాగవతప్రపత్తి గలుగు
నీ విట్లు ప్రార్థింప నిఖిలోన్నతము లగు, నై వతక్షేత్రతీర్థములమేళ
నం బెఱింగించితి నానాకథానిధా, నం బగుదాని నెన్నఁడును దీని
వైష్ణవధర్మప్రపర్తనం బెడలివ, యసుమల కెఱుక సేయకుము నీవు ద్రురాప
తే. గు ప్తముగఁ జేయుమనుచు భక్తనకు మొక్కి, ముని మునిధ్యేయ! నీకతంబున
హృదయే శ్రీరాజస్వరూపమెఱుగఁ, గంటి గరిగంటి గాని సౌఖ్యములు గంటి.
ద. భయము నడల్పి దుఃఖములఁ గాచి ముఖంబులఁ బ్రోదిచేసి త
ద్దయఁ దిలకించి నయగుదమ్ముల నిమ్ములఁ గొల్చి నిర్మలం
శ్రయ మొనరించు నా యిక నసాధ్యము లే దిది యట్లు యోను ని
ర్భయభవసాగర త్తరిణనావికు లాదిమవైష్ణవాశ్రమం.
- క. అని పాపాపువ్యంబుగ, వనజానననూతి మొక్కి వలగొని హయ వీ
హ్మని పొండరికమునకుఁ, జని నైమిం దీర్థమాడి చక్రి భజించెన్. 3౨౨

చేత 3౧౩: శాంతిగొడుకు = చలింపనివాడు. చట్టు = శిష్యుఁడు. 3౧౪: 3౧౫: ఇల్లు = దీక్షితి.
విష్ణుపదము = అర్చకుఁడు; విష్ణుదేవునిపాదము. 3౧౬: సలహించు = మోక్షోపదేశవాఁడు.
3౧౭: భక్తు = కవనము. అనహమతి = సహింపనిబుద్ధిగలవాఁడు. 3౧౮: భవము = జన్మము. 3౧౯:
ప్రపత్తి = భక్తిపూర్వకరహాగతి. ఎడలివ = చెడిన. అనదులకుఁ = అల్పబుద్ధి. దురాప = పొండరాని.
గరిగంటిగాని = తఱుంగని. 3౨౦: ప్రోదిచేసి = పోషించి. తిలకించి = చూచి. 3౨౧: హృదయస్థం

క. భజించి తల్పిసాద, వృజనానిలశమితతాపః జై యిప్పుఁ న
బ్రజసూతి దక్షిణద్వా, రజగతి నున్నాఁడు సుస్థిరప్రమదమునన్ . 3౨3

క. అని కథకుఁడు శౌనకముఖ, ముసులకు హరిదివ్యచరితములు దిగితతమో
గినకరిగిరికాయితములు, వినిసంచెఁ గళావతీశ వేదాద్రీశా । 3౨౪

శా. దిగ్ధంతావళికర్ణ చాలనసముద్వేల్లన్మరుత్పల్లవ
స్రగ్ధీప్రిప్రకటప్రతాపశిఖసంఘచ్ఛాఖలాశాఁగి । స
మృద్ధానాభరణామరస్రమ ! రమాప్రాచిభక్త్యుఁడు ।
ప్రాద్విక్సేననిరీతాధిపసభాపద్మాకరాహస్కురా । 3౨౫

క. విద్యత్కుముదనిశాకర !, విద్యేషివరూఢనాథవేశంతమదాం
ధద్విరద ? కీర్తిసంవృతి, సద్విప ? దిటిపభూపసద్భావాపా । 3౨౬

మూలిని. సరసగుణరతీశా ! పట్నహస్రాస్వయేశా ।
నిరవధికుణాబ్ధీ ! నిత్యసత్యోపలబ్ధీ ।
హరిహయసమశోగా ! యాచమానానురాగా ।
కరగతనిగమాళీ ! కావ్యకృత్పద్మహేళీ । 3౨౭

గద్యము. ఇది శ్రీమత్పరమపదనాథ నిరవధిక కృపాపరిపాక పరిచిత సరసకవితా
సనాథ రామకృష్ణకవినాథప్రచీతగ జై న పాండురంగమాహాత్మ్యం బను
పరమభాగవతిచరిత్రంబునందు సర్వంబునుబంచమాత్మాసము.

బుగటా = మాటిక, వనాననసూతి = నాండుఁడు. కలగొని = ప్రదక్షిణముచేసి ॥ 3౨౨ ॥ వృజన =
విసనకట్టవలని. శమిత = అణిపఁచి, జగతి = భూమియంగ ॥ 3౨౩ ॥ కిగ జాయితములు = కరణము
లయినవి ॥ ౩౨౪ ॥ దిగ్ధంతావళి = దిగ్ధములయొక్క. హరి = పరిపఁచేయటచేతి. సముద్వేల్లత్ =
మిక్కిలిక్కిమన్ను. మురుత్పల్లవ = గాలిచిగుళ్లయొక్క. స్ర = సరియయొక్క. ప్రకట = ప్రసిద్ధిపఱి
చెడి. ప్రతాప = ప్రలాసాన్నిచేతి. సభాపద్మ = లెస్సగా గప్పుకొని. అభూతాంత = ఎల్లదిక్కుల
కొనలుగలవాఁడా. సమృద్ధి = లెస్సయి. దాన = తోటచేతి. అధరిత = క్రంగుపఱుపఁచి. అమర
ద్రుమ = దేవవృక్షుగలవాఁడా । కేసరిపీఠాధిప = సింహాసనాధిపకులయొక్క. పద్మాకర = తామర
కొలఁకులకు. అహస్కురా = నూర్చుఁడా ॥ 3౨౫ ॥ విద్యేషి = శత్రువులయొక్క. వరూఢనాథ =
సేనానాయకులనెడి. వేశంత = నీటిపడియలకు. మదాంధ = మదముచేత కన్నుగానని. ద్విరద = వీనుఁడై
నవాఁడా ॥ 3౨౬ ॥ పట్నహస్రాస్వయేశా = అరువేలకులమునకు ప్రభుఁడా । నిరవధికుణాబ్ధీ =
మేరలేనిహందిగుణములకుసముద్రుఁడా । నిత్యసత్యోపలబ్ధీ = కావ్యతమా నిజమునైన బుద్ధికావ్యము
కలవాఁడా । కరగతనిగమాళీ = మాన్యతమైన వేదపట్టులుగలవాఁడా । కావ్యకృత్పద్మహేళీ =
కవిశ్యయలనెడితామరలకు నూర్చుఁడా ॥ 3౨౭ ॥

